B
b
23

BOMBAY BRANCH
OF THE
Royal Asiatic Society.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 09 July, 2016

THE GOSPELS

AND

ACTS,

IN

110684

HINDUSTHA´NI´.

ST. MATTHEW, *Translated by Henry Martyn.*
ST. MARK,..... *The Rev. W. Bowley.*
ST. LUKE,..... *Benares Translation Committee.*
ST. JOHN,..... *The Rev. W. Bowley.*
ACTS, ... *Benares Translation Committee.*

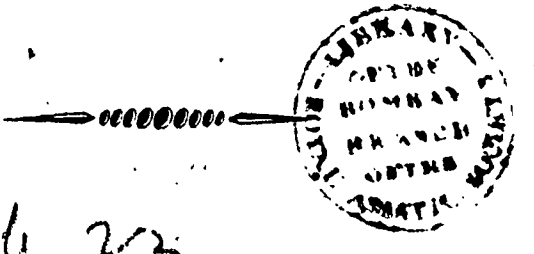

B 6 2/3

Calcutta:

PRINTED AT THE CHURCH MISSION PRESS, MISSION ROW.

1837.

Gol
H. 225.59143
Bibl Gas
1.10684

MATÍ KÍ INJÍL.

PAHLÁ BAB.

1 Ísá Masíh ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

2 Ibráhím se Isháq; aur Isháq se Yaqúb paidá húá; aur Yaqúb se Yahúdá aur us ke bhái paidá húe;

3 Aur Yahúdá se Fáriz aur Záráh, Sámir ke peṭ se; aur Fáriz se Hasron; aur Hasron se Arám paidá húá;

4 Aur Arám se Aminadáb; aur Aminadáb se Náson; aur Náson se Salmon;

5 Aur Salmon se Búz, Ráháb ke peṭ se; aur Búz se Obed, Rus ke peṭ se; aur Obed se Yesí;

6 Aur Yesí se Dáúd bádsháh; aur Dáúd bádsháh se Sulaimán; us ke peṭ se jo Úríyá kí jorú thí;

7 Aur Sulaimán se Rihabám; aur Rihabám se Abiyá; aur Abiyá se Asá;

8 Aur Asá se Yehosháfát; aur Yehosháfát se Yorám; aur Yorám se Aziyá;

9 Aur Aziyá se Yosám; aur Yosám se Aház; aur Aház se se Haziqiyá;

10 Aur Haziqiyá se Manasá; aur Manasá se Amon; aur Amon se Yosiyá.

11 Aur Yosiyá se Yekániya aur us ke bhái, jin rozon men Bábul ko uṭh chale, páidá húe:

12 Aur bád us ke ki Bábul ko uṭh chale, Yekániya se Salasáíl paidá húá; aur Salasáíl se Zorabábil.

13 Aur Zorabábil se Abiúd; aur Abiúd se Eliyáqím; aur Eliyáqím se Azor.

14 Aur Azor se Zádúq; aur Zádúq se Akhím; aur Akhím se Eliúd.

15 Aur Eliúd se Eliázar; aur Eliázar se Matsán; aur Matsán se Yaqúb;

16 Aur Yaqúb se Yúsuf, jo Mariyam ká shauhar thá; us ke peṭ se Ísá, jis ko Masíh kahte hain, paidá húá.

17 Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak, chaudah hain; aur Dáúd se us waqt tak ki Bábul ko uṭh chale, chaudah pushten hain; aur us waqt se ki Bábul ko uṭh chale Masíh tak chaudah.

18 ¶ Aur Ísá Masíh ká tawallud is tarah húá: ki Jab us kí má Mariyam Yúsuf se mansúb húí, us se pahle, ki we báham howen,

wuh Rúh i Quds se hámila pái gaí.

19 Tab us ke shauhar Yúsuf ne, jo mard i ádil thá, us kí tashhír na cháhkar iráda kiyá, ki use chupke se chhor de.

20 Wuh in andeshon hí men thá, ki ekáek Ḳhudáwand ke firishte ne ḳhwáb men us par záhir hoke kahá, ki Ai Yúsuf ibn i Dáúd; tú apní jorú Mariyam ko apne pás rakhne se mat dar: is liye ki wuh, jo us ke pet men paṛá, so Rúh i Quds se hai.

21 Aur wuh betá janegí, aur tú us ká nám Ísá rakhná: is wáste ki wuh apní ummat ko un ke gunáhon se bacháegá.

22 Pas yih sab isliye húá, ki jo kuchh Ḳhudáwand ne nabí kí márifat se kahá thá, púrá howe,

23 Ki Dekho, ek bákira pet se hogí, aur ek betá janegí, aur us ká nám rakhá jáegá Immánuel, jis ká tarjuma yih hai, ki Ḳhudáwand hamáre sáth.

24 Tab Yúsuf ne sote se uṭhkar, jaisá ki Ḳhudáwand ke firishte ne farmáyá thá, kiyá, aur apní jorú ko apne yahán le áyá:

25 Par us se, jab tak ki wuh apná pahlá betá na janí, hambistar na húá: aur us ká nám Ísá rakhá.

DUSRA BAB.

1 Aur jab Ísá Herodís sháh ke waqt men Yahúdiya ke Baithlehem men mutawallad húá, dekho, ki kaí ek majúsion ne mashriq kí simt se Aurshalím men áke,

2 Kahá; ki Yahúdíon ká nau nihál bádsháh kahán hai? ki ham ne mashriq kí nawáh men us ká sitára dekhá hai, aur us kí parastish ke liye áye hain.

3 ¶ Tab Herodís, aur us ke sáth Aurshalím ke sáre rahnewále yih sunkar ghabráye.

4 Aur us ne sab sardár káhinon, aur us qaum ke kátibon ko ekjá karke, un se tahqíq kiyá ki Masíh kahán paidá hogá.

5 Unhon ne us se kahá, ki Yahúdiya ke Baithlehem men: is liye ki nabí kí márifat se yún likhá gayá hai,

6 Ki Ai Yahúdá kí zamín Baithlehem, tú Yahúdá ke amíron men hargiz haqír nahín hai: kyúnki tujh men se ek sardár niklegá, jo merí qaum Isráíl kí riáyat karegá.

7 Tab Herodís ne un majúsíon ko chupke buláyá, aur un se tahqíq kiyá, ki wuh sitára kis waqt dikhái diyá.

8 Aur us ne un ko Baithlehem men bhejá, aur kahá, ki Jákar, us larke ke ahwál ko ḳhúb daryáft karo; aur jab tum us ko páo, mujh ko ḳhabar do, táki main bhí ákar sijda karún.

9 ¶ We bádsháh se yih bát sunkar chale gaye; aur dekho, wuh sitára, jo unhon ne mashriq men dekhá thá, un ke áge áke chalá gayá yahán tak, ki jahán wuh

larká thá, us jagah ke úpar thahrá.

10 Tab we us sitáre ko dekhke bahut bashiddat ḳhushwaqt húe.

11 Aur unhon ne ghar men pahunchkar larke ko us kí má Mariyam ke sáth páyá, aur zamín par girke us kí parastish kí: aur unhon ne apní jholíán kholkar soná, aur lubán, aur murr us ko hadiya guzráyá.

12 Aur we ḳhwáb men ágáh hokar, ki Herodís ke pás phir jáná na cháhiye, dúsrí ráh se apne mulk ko rawána húe.

13 ¶ Un kí rawánagí ke bád Ḳhudáwand ke firishte ne Yúsuf ko ḳhwáb men dikhái diyá, aur kahá, ki Uṭh, is larke ko, aur us kí má ko lekar Misr ko bhág já, aur wahín rah, jab tak ki main tujh pás ḳhabar láún: kyúnki Herodís qatl karne ke liye is larke ko ḍhúndhegá.

14 Tab us ne uṭhke larke ko, aur us kí má ko rát hí ko sáth liyá aur Misr ko rawána húá:

15 Aur Herodís ke tamám hone tak wahán rahá: táki wuh, jo Ḳhudáwand ke nabí kí márifat se kahá gayá thá, ki Main ne apne Bete ko Misr se buláyá, púrá howe.

16 ¶ Jab Herodís ne muláhiza kiyá ki un majúsion ne us se tamasḳhur kiyá, niháyat ghussa húá, aur logon ko bhejkar sab larkon ko, jo Baithlehem men, aur us kí sárí atráf men the, kamtar do sála se do sála tak, muwáfiq us waqt ke, ki us ne un majúsion se tahqíq kiyá thá, qatl kiyá.

17 Tab wuh jo Yirimiah nabí ne kahá thá, púrá húá,

18 Ki Ráma men ek áwáz suní gaí, zárí aur rone, aur bare mátam kí; ki Rahel apne larkon ko rotí thí, aur na cháhtí thí, ki tasallípazír ho, isliye ki we maujúd nahín the.

19 ¶ Aur Herodís ke tamám hone ke bád Ḳhudáwand ke firishte ne Misr men Yúsuf ko ḳhwáb men dikhái dekar,

20 Kahá, Uṭh, is larke aur is kí má ko lekar Isráil kí sar i zamín ko já: is wáste ki jo is larke kí ján ke ḳhwáhán the, so mar gaye.

21 Tab wuh uṭhá, aur us larke, aur us kí má ko lekar Isráil kí wiláyat men áyá.

22 Par jab suná ki Arkhelaus Yahúdiya men apne báp Herodís kí bádsháhat par musallat húá, us taraf jáne se ḍará: aur ḳhwáb men ágáhí pákar, Jalíl kí taraf rawána húá:

23 Aur ek shahr men, jis ká nám Násira thá, ákar rahá: tá ki wuh, jo nabíon kí márifat se kahá gayá thá, ki Wuh Násarí kahláegá, púrá howe.

TISRA BAB.

1 Unhín dinon men Yahíyá ne Yahúdiya ke bayábán men zábir hoke manádí karná shurú kiyá,

2 Aur kahá, ki Tauba karo: kyúnki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.

3 Isliye ki yih wuh shakhs hai, jis ká zikr Ashayá nabí ne kiyá, ki Dasht men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki Tum Khudá kí ráh ko banáo, aur us ke taríqon ko durust karo.

4 Yih Yahiyá únt ke bálon kí poshák pahintá, aur chamre ká kamarband apní kamar men bándhtá thá; aur tiddí aur jangli shahd us kí khurák thí.

5 Tad Aurshalím, aur sáre Yahúdiya, aur Ardan kí tamám atráf ke rahnewále us pás nikal áye,

6 Aur apne gunáhon ká iqrár karke Ardan men us ke háthon se istibágh kiye játe the.

7 ¶ Aur jab us ne dekhá, ki bahut se Farísí aur Zádúqí istibágh páne ke liye chale áye, tab un ko kahá, ki Ai áfaíon ke bachcho, tumhen ghazab i áinda se bhágná kis ne sikháyá?

8 Is wáste tum mewe, jo tauba ke láiq hain, láo:

9 Aur apne dil men khiyál mat láo, ki hamárá báp Ibráhím hai: kyúnki main tum se kahtá hún, ki Khudá qádir hai, ki Ibráhím ke liye in pattharon se larke paidá kare.

10 Aur darakhton ke jar par tesha bilfiál rakhá gayá hai: isí wáste jis darakht men ki achchhá phal nahín lagtá hai, kátá játá, aur ág men dálá játá hai.

11 Filwáqa main tumhen tauba ke wáste páni se istibágh detá hún: lekin wuh, jo mere bád ánewálá hai, mujh se qawítar hai, ki main us kí jútián uthánе ke láiq nahín: wuh tum ko Rúh i Quds aur ág se istibágh degá:

12 Us ke háth men ek chháj hai, aur wuh apne khaliyán ko sáf karegá, aur apne gehún ko khatte men jama karegá: aur bhúse ko us ág men, jo hargiz nahín bújhtí, jaláwegá.

13 ¶ Tab Isá Jalíl se Ardan ke kináre par us ke pás áyá, táki us se istibágh páwe.

14 Aur Yahiyá ne use mana kiyá, aur kahá, ki Main tujh se istibágh páne ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai?

15 Tab Isá ne jawáb men use kahá, ki Ab ijázat de: kyúnki hamen yún manásib hai, ki sawáb ke sab kámon ko púrá karen. Tab us ne us se ijázat dí.

16 Aur Isá jab istibágh pá chuká, filfaur páni se nikalkar úpar áyá: ki nágáh, us par ásmán ke darwáze khul gaye, aur us ne Khudá kí Rúh ko kabútar kí mánind utartí, aur apne úpar átí dekhá:

17 Aur ekáek ásmán se ek áwáz áí, ki Yih merá piyára Beta hai, jis se main rází hún.

CHAUTHA BAB.

1 Tab Isá Rúh i Quds kí hidáyat se bayábán men pahunchá, *táki iblís us ká imtihán kare.*

2 Aur jab wuh chálís din rát roza rakh chuká, áḳhir ko bhúkhá húá.

3 Aur imtihán karnewále ne us pás ákar kahá, ki Agar tú Ḳhudá ká Beṭá hai, to kah, ki ye patthar roṭí ban jáwen.

4 Par us ne jawáb diyá, aur kahá, ki Likhá hai, ki Insán faqat roṭí se nahín, balki har bát se, jo Ḳhudá ke munh se nikaltí hai, jítá hai.

5 Us waqt iblís use shahr i muqaddas men le gayá, aur haikal ke kangúre par khaṛá kiyá,

6 Aur use kahá, ki Agar tú Ḳhudá ká Beṭá hai, to apne taín níche giráde: is wáste ki yún likhá hai, Wuh apne firishton ko tere liye hukm karegá: aur we tujhe háthon par uṭhá lenge, tá aisá na ho, ki terá páṅw patthar par lagne páwe.

7 Tab Ḳsá ne us ko kahá, ki Yih bhí likhá hai, ki Tú us Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá hai, imtihán mat kar.

8 Phir ilbís use ek baṛe únche pahár par le gayá, aur dunyá kí har ek mamlukat, aur un kí shaukat use dikhái;

9 Aur us ko kahá, ki Agar tú jhukke mujhe sijda kare, to main yih sab kuchh tujhe dún.

10 Tab Ḳsá ne us ko kahá, ki Ai Shaitán, dúr ho, is liye ki yih hukm likhá hai, Tú us Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá hai, sijda kar, aur faqat usí kí bandagí kar.

11 Tab iblís ne us ko chhoṛá, aur wohín firishte áye, aur us kí ḳhidmat kí.

12 ¶ Aur jab Ḳsá ne suná, ki Yahiyá giriftár húá, to Jalíl ko rawána húá;

13 Aur Násira ko chhoṛkar Kaparnáhum men, jo Zibúlún aur Naphtálí kí sarhaddon men lab i ryá wáqa hai, ánkar rahá:

14 Táki wuh, jo Ashayá nabí kí márifat se kahá gayá thá, púrá howe,

15 Ki Zábul aur Naphtálí kí zamín, yáne Jalíl i ámam, jo daryá kí ráh, Ardan kí nahr ke pár, wáqa hai;

16 Ki unhín logon ne, jo andhere men baiṭhe the, baṛí roshní dekhí; aur un par, jo maut ke mulk, aur sáye men baiṭhe the, núr jalwagar húá.

17 ¶ Usí waqt se Ḳsá ne manádí karná, aur yih kahná shurú kiyá, ki Tauba karo: is wáste, ki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.

18 ¶ Aur jis waqt ki Ḳsá daryáe Jalíl ke kináre par chalá játá thá, us ne do bháion ko, yáne Shamún, jo Pitras kahlátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko, daryá men jál ḍálte húe, dekhá: ki we machhwe the.

19 Aur us ne unhen kahá, ki Mere píchhe chale áo, main tumhen ádmion ká shikárkarnewále banáúngá.

20 Tab we filfaur jálon ko chhoṛkar, us ke píchhe ho liye.

21 Aur us ne wahán se áge

baṛhke do bháíon, yáne Zibidí ke beṭe Yaqúb, aur us ke bhái Yohná ko, apne báp ke sáth kishtí par baiṭhe húe apne jál marammat karte dekhá; aur un ko bulláyá.

22 Tab we filfaur kishtí, aur apne báp ko chhoṛkar, us ke píchhe ho liye.

23 ¶ Aur Ísá sáre Jalíl men phirtá húá, ahl i Jalíl ke majmaon men táłím detá, aur Ḳhudá kí bádsháhat kí ḳhushḳhabarí sunátá, aur sáre dukh dardon ko, jo un logon men the, dafakartá thá.

24 Aur sáre Suria men us kí shuhrat húí: aur we un sab bímáron ko, jo gúnágún bímárion aur áfaton men giriftár the, aur díwánon ko, masrúaon ko, maflújon ko us ke pás láye; aur us ne un ko achchhá kiyá.

25 Aur bahut se jamáaten Jalíl, aur Madáín i ashar, aur Aurshalím, aur Yahúdiya, aur Ardan ke pár se us ke píchhe húín.

PANCHWAN BAB.

1 Aur wuh jamáaton ko dekhkar ek paháṛ par chaṛh gayá: aur jab baiṭhá, us ke shágird us pás áye:

2 Tab us ne apná munh kholá, aur unhen táłím ke taur par kahá,

3 Ki Nekbaḳht we hain, jo dil ke miskín hain: is liye ki ásmán kí bádsháhat unhon kí hai.

4 Nekbaḳht we hain, jo ghamgín hain: is wáste ki we tasallí kiye jáenge.

5 Nekbaḳht hain we, jo halím hain: isliye ki we zamín ke wáris honge.

6 Nekbaḳht hain we, jo rástí ke bhúkhe aur pyáse hain: is wáste ki we ser honge.

7 Nekbaḳht hain we, jo rahím hain: isliye ki un par rahm kiyá jáegá.

8 Nekbaḳht hain we, jo sáfdil hain: ki we Ḳhudá ko dekhenge.

9 Nekbaḳht hain we, jo sulhkarnewále hain: iswáste ki we Ḳhudá ke farzand kahláenge.

10 Nekbaḳht hain we, jo rástí ke wáste satáe játe hain: isliye ki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

11 Nekbaḳht ho tum, jab ki log tumhen mere wáste, malámat karen, aur dukh dewen, aur sab tarah kí jhúṭhí burí báten tumháre haqq men kahen.

12 Ḳhush ho, aur wajd karo: ki tumhárá ajr ásmán par ązím hai: isliye ki nabíon ko, jo tum se áge the, isí tarah satáyá hai.

13 ¶ Tum zamín ke namak ho: aur agar lon ká maza bigaṛ jáwe, to wuh kis chíz se mazadár kiyá jáe? phir wuh kisí kám ká nahín, siwáe is ke, ki báhar phenká jáe, aur logon ke páṅw tale malá jáwe.

14 Tum dunyá ke núr ho. Jo shahr paháṛ par wáqą húá hai, chhip nahín saktá.

15 Aur chirágh roshan karke paimáne ke níchhe nahín, balki chirághdán par rakhte hain; tad wuh sab ko, jo us ghar men hain, roshní bakhshtá hai.

16 So tumhárí roshní ádmíon ke sámhne waisí hí chamke, tá ki we tumháre achchhe kámon ko dekhen, aur tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, sitáish karen.

17 ¶ Yih gumán mat karo, ki main is liye áyá hún, ki taurít aur nabíon kí kitábon ko záya karún: main záya karne ko nahín áyá, balki púrá karne ko áyá hún.

18 Is wáste ki main tum se sach kahtá hún, Jis waqt tak ki ásmán aur zamín záil na hon, ek nukta yá ek shosha taurít se hargiz záil na hogá, jabtak sab mukammal na howe.

19 Pas jo koí ki in bahut chote hukmon men se ek ko sust kare, aur waisá hí ádmíon ko sikháwe, ásmán kí bádsháhat men kamtarín kahláegá: par jo koí ki amal kare aur sikhláwe, ásmán kí bádsháhat men wahí bará kahláegá.

20 Kyúnki main tumhen kahtá hún, ki Agar tumhárí nekí Farísíon aur kátibon kí nekí se ziyáda na ho, to tum ásmán kí bádsháhat men kisí tarah se dákhil na hoge.

21 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se kyá kahá gayá hai, ki Tú khún mat kar; aur jo koí ki khún karegá, adálat se mulzam hogá:

22 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí apne bháí par besabab ghussa howe, adálat se mulzam hogá: aur jo koí apne bháí ko, Raká kahe, majlis men mulzam hogá: par jo koí kahe ki Tú ahmaq hai, átish i jahannam ká sazáwár hogá.

23 Pas agar tú qurbángáh men apná hadiya le jáwe, aur wahán tujhe yád áwe, ki terá bháí tujh se kuchh qaziya rakhtá hai;

24 Wahán apne hadiya ko qurbángáh ke sámhne chhorkar chalá já; pahle apne bháí se miláp kar, tab áke apná hadiya guzrán.

25 Jis waqt tak ki tú apne muddaí ke sáth ráh men hai, jald us se muwáfaqat kar; tá aisá na howe, ki muddaí tujhe qází ke hawála kare, aur qází tujh ko sarhang ke supurd kar de, aur tú qaid men dálá jáwe.

26 Main tujh se sach kahtá hun, ki Tú wahán se jab tak báqí ki ek kauri tak adá na kare, kisí tarah na chhútegá.

27 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se yún kahá gayá hai, ki Tú ziná na kar:

28 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí shahwat se kisí randí par nigáh kare, apne dil men wohín us ke sáth ziná kar chuká.

29 Pas, agar terí dahini ánkh tere thokar kháne ká báis ho, to use nikál dál aur phenk de: kyúnki tere azvon men se ek azo

ká na honá tere liye is se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men ḍálá jáwe.

30 Aur agar terá dahiná háth tere ṭhokar kháne ká báis howe, use kát ḍál, aur phenk de: kyúnki tere ázvon se ek ázo ká na honá tere liye is se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men ḍálá jáwe.

31 Yih to kahá gayá hai, ki Jo koí apní jorú ko taláq de, use taláqnáma likh dewe:

32 Par main tumhen kahtá hún, ki jo koí apní jorú ko, siwáe harámkárí ke, kisí sabab se taláq dewe, use ziná karwátá hai: aur jo koí us randí se, jise taláq diyá gayá hai, nikáh kare, ziná kartá hai.

33 ¶ Aur wuh bhí tum sunchuke he, jo aglon se kahá gayá hai, ki Tú jhúṭhí qasam na khá, balki apní qasamon par Ḳhudáwand ke liye wafá kar:

34 Par main tumhen kahtá hún, Hargiz qasam na kháná; na tú ásmán kí; kyúnki wuh Ḳhudá ká takht hai:

35 Aur na zamín kí; ki wuh us ke páṅw kí jagah hai: aur na Aurshalím kí; kyúnki wuh bádsháh i ázím ká shahr hai.

36 Aur na tú apne sir kí qasam khá, ki tú ek bál ko sufed yá kálá nahín kar saktá.

37 Balki terí guftgú cháhiye ki faqat Hán, hán; aur Nahín nahín ho: kyúnki jo is se ziyáda ho, sharr se hotá hai.

38 ¶ Tum sunchuke ho, jo kahá ayá hai, ki Ánkh ke badle ánkh, aur dánt ke badle dánt:

39 Par main tum se kahtá hún, ki sharr se muqábala na karná: balki jo koí tere dahine gál par tamáncha márė, tú dúsrá bhí us kí taraf phirde.

40 Aur agar koí cháhe, ki ádálat men tujh par dádḳhwáh ho, aur terí qabá utár lewe, kurta bhí use de ḍál.

41 Aur jo koí tujhe jabr se kos bhar lejáwe, tú us ke sáth do kos chalá já.

42 Jo tujh se kuchh mánge, use de, aur jo koí tujh se qarz mánge, us se muṅh na moṛ.

43 ¶ Tum sunchuke ho, jo kahá gayá hai, ki Tú apne paṛosí se dostí rakh, aur apne dushman se ádáwat rakh.

44 Par main tumhen kahtá hún, ki apne dushmanon ko piyár karo; aur jo tum par lánat karen, un ke liye barakat cháho; jo tum se ádáwat karen, un se nekí karo; aur jo tumhen satáwen, aur dukh dewen, un ke liye duá karo;

45 Táki tum apne Báp ke, jo ásmán par hai, farzand ho: kyúnki wuh apne áftáb ko badon aur nekon par tálią kartá hai, aur ádilon aur zálimon par menh barsátá hai.

46 Ki agar tum unhín ko, jo tumhen dost rákhte hain, dost rakho, to tumhárá kyá ajr hai? kyá ḳhirájlenewále yih nahín karte?

47 Aur agar tum faqat apne bháíon ko salám karo, to auron par tumhen kyá fazílat hai? kyá ḳhirájlenewále yih nahín karte?

48 ¶ Isliye tum kámil bano, jaisá tumhárá Báp, jo ásmán par hai, kámil hai.

CHHAṬWAN BAB.

1 Zinhár tum logon ke sámhne apní ḳhairát na karo, is niyat se, ki we dekhen: aur nahín to, tumháre Báp pás, jo ásmán par hai, tumhárá kuchh ajr nahín.

2 Isliye jis waqt tú ḳhairát kartá hai, apne sámhne turhí na bajáyá kar, ki is tarah ahl i riyá majmaon men, aur raston men bajáte hain, táki log un kí sitáish karen. Main tum se sach kahtá hún, ki We apná ajr páchuke.

3 Balki jab tú ḳhairát kare, cháhiye ki terá báyán háth, jo kuchh terá dahiná háth kare, na jáne:

4 Táki terí ḳhairát chhipí rahe, aur terá Báp, jo parde men dektá hai, wuh ḳhud áshkárá ajr degá.

5 ¶ Aur jis waqt tú namáz kare riyákáron kí mánind mat ho: kyúnki we majmaon men, aur raston ke záviyon men khaṛe hokar namáz paṛhne ko dost rakhte hain, táki log unhen dekhen. Main tum se sach kahtá hún, ki We apná ajr páchuke.

6 Lekin tú jab namáz kare, to apne ḳhalwatḳháne men já, aur apná darwáza band karke, apne Báp se, jo poshída hai, duá máng; aur terá Báp, jo parde men dekhtá hai, tujhe áshkárá ajr degá.

7 Aur jab tum namáz karte ho, ziyáda bak bak na karo, ki is tarah ḳwám ke log karte hain: kyúnki we yih gumán karte hain, ki un kí ziyádagoí se un kí duá suní jáegí.

8 Pas tum un kí mánind mat ho: kyúnki tumhárá Báp peshtar is se, ki tum us se mángo, jántá hai ki tum kin kin chízon ke muhtáj ho.

9 Is wáste tum namáz is tarah se karo: ki Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, terá nám muqaddas rahe.

10 Terí hí bádsháhat áwe. Aur terí murád jaisá ásmán par hai, zamín par bhí bar áwe.

11 Hamáre rozíne kí roṭí áj ham ko baḳhsh.

12 Aur jis ṭarah se, ki ham apne qarzdáron ko baḳhshte hain, tú apne dain ham ko baḳhsh de.

13 Aur ham ko imtihán men na ḍál, balki sharr se bachá: kyúnki bádsháhat, aur tawánáí, aur jalál tá abad terí hai. Amín.

14 ¶ Isliye, ki agar tum ádmíon ke gunáh bakshoge, tumhárá Báp, jo ásmán par hai, tumhen bhí baḳhshegá:

15 Aur agar tum ádmíon ke gunáh na baḳhshoge, tumhárá Báp bhí tumháre gunáh na baḳhshegá.

16 ¶ Aur jab tum roza rakho, riyákáron kí mánind turshrú mat ho: kyúnki we apná munh banáte hain, táki log unhen rozadár jánen. Main tum se sach kahtá húń, ki We apná ajr páchuke.

17 Par jab tú roza rakhe, apne sir ko chikná kar, aur apne munh ko dho;

18 Táki tujhe roza se, na ádmí, balki terá Báp, jo poshída hai, jáne: aur terá Báp, jo parde men dekhtá hai, tujhe áshkárá ajr degá.

19 ¶ Mál apne wáste zamín par jamą mat karo, ki wahán kíṛá aur zang ḳharáb kartá hai, aur chor sendh dete hain, aur chorate hain:

20 Balki mál apne liye ásmán par jamą karo, wahán na kíṛá, aur na zang ḳharáb kartá hai, aur na chor wahán sendh dete, aur na churáte hain:

21 Kyúnki jis jagah tumhárá mál hai, tumhárá dil bhí wahín lagá rahegá.

22 ¶ Badan ká chirágh ánkh hai: pas agar terí ánkh sáf ho, to terá sárá badan núráni hogá.

23 Aur agar terí ánkh burí ho, terá sárá badan andherá hogá. Is liye agar yih roshní, jo tujh men hai, táríkí banjáe, kyá baṛí taríkí hogí!

24 ¶ Koí shaḳhs do áqáon kí ḳhidmat nahín kar saktá: is liye ki wuh yá ek se dushmaní rakhegá, aur dúsre se dostí; yá wuh pahle kí rifáqat karegá, aur dúsre se bezár hogá. Tum Ḳhudá aur mámúná, donon kí bandagí nahín kar sakte.

25 Isliye main tum se kahtá húń, Tum apní zíst ke liye fikr na karo, ki ham kyá kháenge, aur ham kyá píenge; aur na apne badan ke liye, ki ham kyá pahinenge. Kyá ján ḳhurák se bihtar nahín, aur badan poshák se?

26 Hawá ke parindon par nazar karo: ki we bote nahín, aur na káṭte hain, aur na khaliyán men jamą karte hain; aur tumhárá Báp, jo ásmán par hai, un kí parwarish kartá hai. Kyá tum un se bihtar nahín ho?

27 Tum men se wuh kaun hai, jo fiqr karke apní qadd ko ek háth baṛhá sake?

28 Aur poshák ká kyún andesha karte ho? Janglí sosan ke phúlon ko dekho, we kyúnkar baṛhte hain; na we mihnat karte hain, aur na we káṭte hain:

29 Aur main tum se kahtá húń, ki Sulaimán apní sárí shaukat men, un men se ek kí mánind mulabbas na thá.

30 Pas jab Ḳhudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegí, yún pahinátá hai, kyá, Ai kamiątiqádo, is men, ki wuh tum ko pahináegá, kuchh shakk hai?

31 Is liye andeshe se na kaho, ki ham kyá kháwen? aur ham kyá píen? aur kyá pahinen?

32 Is wáste ki ąwám in chízon kí talásh karte hain; aur tumhárá Báp, jo ásmán par hai, jántá hai, ki tum in sab chízon ke muhtaj ho.

33 Balki tum Ḳhudá kí bádsháhat aur us kí rástí kí talásh pahle karo; aur un par ye sab chízen tumháre liye afzúd kí jáengín.

34 Pas tum kal kí fikr mat karo: kyúnki ḳhud kal apní chízon kí áp hí fikr karegá. Roz ke liye usí roz ká dukh bas hai.

SATWAN BAB.

1 Nuktachíní na karo, táki tumhárí nuktachíní na kí jáwe.

2 Kyúnki jo nuktachíní ki tum karoge, waisá hí tumhárí nuktachíní kí jáegí: aur jis paimáne se tum paimáish karte ho, usí se phir tumháre wáste paimáish kí jáegí.

3 Aur tú us kanak ko, jo tere bhái kí ánkh men hai, kyún dekhtá hai, aur us shahtír kí fikr, jo terí ánkh men hai, nahín kartá?

4 Aur kyúnkar tú apne bhái ko kahtá hai, ki Wuh kanak terí ánkh se lá nikál dún; aur dekh, ki terí ánkh men ek shahtír hai?

5 Ai makkár! pahle tú us shahtír ko apní ánkh se nikál, ki tab tú kanak ko apne bhái kí ánkh se achchhí tarah se dekhkar nikál sakegá.

6 ¶ Jo chíz ki pák hai, kutton ko mat do, aur apne motí súaron ke áge mat phenko, tá aisá na ho ki we unhen pámál karen, aur phirkar tum ko pháren.

7 ¶ Mángo, to tumhen diyá jáegá; ḍhúnḍho, to tum páoge; khaṭkhaṭáo, aur tumháre wáste kholá jáegá.

8 Kyúnki jo koí mángtá hai, letá hai; aur jo koí ḍhúnḍhtá hai, pátá hai; aur jo koí khaṭkhaṭátá hai, us ke liye kholá jáegá.

9 Ayá tum men se kaun shaḳhs hai, ki agar us ká beṭá us se roṭí mánge, wuh us ko ek patthar dewe?

10 Yá agar wuh machhlí mánge, wuh use ek sámp dewe?

11 Pas, jab tum báwajúd bad hone ke, apne farzand ko tuhfa hadiye dene jánte ho, tumhárá Báp, jo ásmán par hai, kitná bataríq aulá tuhfa chízen unhen, jo us se mángte hain, degá?

12 Pas jo jo sulúk tum cháhte ho, ki log tum se karen, tum bhí un se wahí karo: ki taurít aur ambiyá yihí hain.

13 ¶ Tum chhoṭe darwáze se dáḳhil ho: kyúnki baṛá hai wuh darwáza, aur kusháda hai wuh rasta, jo halákat ko pahunchátá hai, aur bahut hain ki usí se dáḳhil hote hain:

14 Kyúnki chhoṭá hai wuh darwáza, aur tang hai wuh rasta, jo zindagání ko pahunchátá hai, aur we, jo use páte hain, thoṛe hain.

15 ¶ Jhúṭhe paighambaron se parhez karo, ki tumháre pás bher-

on kí poshák men áte hain, aur bátin men darinde bheṛiye hain.

16 Tum unhen un ke phalon se pahchánoge. Kyá log kánṭon se angúr, yá úṇṭkaṭáre se anjír hásil karte hain?

17 Usí tarah se har ek achchhá daraḳht achchhá phal látá hai; aur nákára daraḳht burá phal látá hai.

18 Achhá daraḳht burá phal lá nahín saktá, aur na burá daraḳht achchhá phal lá saktá hai.

19 Jo daraḳht achchhá phal nahín látá, káṭá játá, aur ág men ḍálá játá hai.

20 So tum unhen un ke phalon se pahchánoge.

21 ¶ Na har ek, ki mujhe Ḳhudáwand, Ḳhudáwand, kahtá hai, ásmán kí bádsháhat men dáḳhil hogá; magar wahí, jo mere Báp ke' iráde ke muwáfiq ạmal kartá hai.

22 Bahutere mujh ko us din kahenge, ki Ai Ḳhudáwand, ai Ḳhudáwand, áyá ham ne tere nám se paighambarí nahín kí? aur tere nám se dewon ko nahín bhagáyá? aur tere nám se bahut sí karámaten záhir nahín kiyán?

23 Aur us waqt men un se sáf kahúngá, ki Main tum se kabhí wáqif na thá: ai badkáro, mujh pás se dúr ho.

24 ¶ Pas jo koí merí ye báten suntá hai, aur un par ạmal kartá hai, main use ek dánishmand se tashbíh detá húṇ, jis ne chaṭán par apná ghar banáyá:

25 Aur menh barsá, aur sailáb áye, aur ándhíán chalín, aur us ghar par sadma pahuncháyá; aur wuh na girá: kyúnki chaṭán par banáyá gayá thá.

26 Aur jo koí merí báten suntá hai, aur un par ạmal nahín kartá, ek mard i bewaqúf se tashbíh diyá jáegá, jis ne apná ghar retí men banáyá:

27 Aur menh barsá, aur sailáb áye, aur ándhíán chalín, aur us ghar par sadma pahuncháyá; aur wuh gir paṛá: aur us ká girná ạzím húá.

28 ¶ Aur jab Ỉsá yih kalám kar chuká, we jamáạten us kí tạlím se dang ho gaín:

29 Kyúnki wuh un ko iqtidár-rakhnewále kí mánind, na kátiben kí tarah tạlím kartá thá.

ẠṬHWAN BAB.

1 Jab wuh us paháṛ se utrá, bahut jamáạten us ke píchhe holín.

2 Aur dekho, ki ek koṛhí ne ákar use sijda kiyá, aur kahá, ki Ai Ḳhudáwand, agar tú cháhe, to mujhe sáf pák kar saktá hai.

3 Aur Ỉsá ne apná háth lambá karke, us ko chhúá, aur kahá, ki Main to cháhtá húṇ; tú pák ho já. Aur wohín us ká koṛh sáf játá rahá.

4 Tab Ỉsá ne use kahá, ki Dekh, kisí se mat kahiyo; par já, aur apne taín káhin ko dikhá, aur hadiya, jo Músá ne muqarrar

kiyá hai, de, táki un par us ká sabút ho.

5 ¶ Aur jab Ísá Kaparnáhum men dákhil húá, ek jamádár ne pás ákar us kí minnat kí.

6 Aur kahá, Ai Khudáwand, merá chhokrá ghar men fálij kí bímárí se bashiddat ázáb men pará hai.

7 Tab Ísá ne us ko kahá, ki Main ákar use changá karúngá.

8 Aur us jamádár ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú mere chhat tale áwe: lekin sirf kalima kah, ki merá chhokrá changá ho jáegá.

9 Kyúnki main ek ádmí hún, jo dúsre ke hukm men hún, aur sipáhí mere hukm men hain, aur main ek ko kahtá hún, ki Já, aur wuh játá; aur dúsre ko, ki Á, aur áta hai; aur apne khádim ko, ki Yih kar, aur wuh kartá hai.

10 Tab Ísá ne sunkar tájjub kiyá, aur un ko, jo us ke píchhe the, kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Main ne aisá bará iatiqád baní Isráil men na páyá.

11 Aur main tum se kahtá hún, ki Bahutere mashriq aur maghrib se áwenge, aur Ibráhím aur Isháq, aur Yaqúb ke sáth ásmán kí bádsháhat men baithenge.

12 Par is bádsháhat ke ye larke báhar andhere men dále jáenge: wahán roná, aur dánt písná hogá.

13 Tab Ísá ne us jamádár se kahá, ki Já; aur jaisá ki tú ne iatiqád kiyá hai, tere wáste waisá hí kuchh ho. Aur us ká chhokrá bas usí gharí changá húá.

14 ¶ Aur Ísá ne Pitras ke ghar men ákar dekhá, ki us kí sás parí húí, aur tap se bímár hai.

15 Aur us ne us ke háth ko chhúá, aur tap ne use chhor diyá: aur us ne uthke un kí khidmat kí.

16 ¶ Jab shám húí, us ke pás bahut se díwánon ko láe: aur us ne bát se pilíd rúhon ko dúr kiyá, aur bímáron ko changá kiyá:

17 Táki wuh, jo Ashayá nabí kí márifat se kahá, ki Us ne to hamárí sustíán le liyán, aur bímárían utháiyán, púrá howe.

18 ¶ Aur jab Ísá ne bahutsí jamáaten apne gird dekhín, us ne hukm kiyá, ki Pár jáwen.

19 Aur ek kátib ne ákar use kahá, ki Ai Muallim, jahán kahín tú jáe, main tere píchhe chalúngá.

20 Tab Ísá ne us se kahá, ki Lomrion ke liye mánden, aur hawá ke parindon ke liye basere ke makán hain; par Ibn i Ádam ke liye jagah nahín, jahán apná sir dhare.

21 Aur dúsre ne us ke shágirdon men se us se kahá, Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jáún, aur apne báp ko dafn karún.

22 Par Ísá ne us se kahá, ki Mere píchhe chal; aur jáne de ki murde apne murdon ko gáren.

23 ¶ Aur jab wuh ek kishtí

par charhá, us ke shágird us ke pichhe ho liye.

24 Aur dekho, ki daryá men is shiddat ká túfán húá, ki kishtí maujon se chhip gaí thí: aur wuh nínd men thá.

25 Tab us ke shágirdon ne us pás áke, use uṭháyá, aur kahá, ki Ai Ḳhudáwand, ham ko bachá: ham tabáh hote hain.

26 Us ne unhen kahá, Ai kamiaṭiqádo, tum kyún ḳhaufnák ho? Phir us ne uṭhke hawáon aur daryá ko ḍánṭá; tab baṛá chain ho gayá.

27 Aur log mutájjib hoke kahne lage, ki Yih kis tarah ká ádmí hai, ki hawáen aur daryá bhí us ke kahne men hain!

28 ¶ Aur jab wuh pár Gaderí ke mulk men pahunchá, do díwáne goristán se nikalte húe, jo aise tund the, ki us raste se koí guzar na saktá thá, us ko mile.

29 Aur dekho, unhon ne chilláke kahá, Ḳhudá ke Beṭe Ísá, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú yahán áyá hai, ki waqt se áge ham ko satáwe?

30 Aur un se dúr, súaron ká ek baṛá galla chartá thá.

31 Chunáchi dewon ne us kí minnat karke kahá, ki Agar tú ham ko dúr kartá hai, to hamen ruḳhsat de, ki ham un súaron ke galle par jáwen.

32 Tab us ne unhen kahá, ki Jáo. Aur we nikalkar un súaron ke galle par gaye; aur dekho, un súaron ká sárá galla ḳaṛáre par se jhaṭ daryá men já girá, aur pání men ḍúbkar mar gayá.

33 Tab charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un díwánon ká ahwál bayán kiyá.

34 Aur, dekho, wuh sárá shahr Ísá kí muláqát karne ko niklá: aur jab unhon ne us ko dekhá, to minnat kí, ki un kí sarhadd se báhar jáe.

NAWAN BAB.

1 Wuh phir kishtí par charhke pár utrá, aur apne shahr men áyá.

2 Aur dekho, ki ek maflúj ko, bistar par ḍálke, us pás láye: aur Ísá ne un ká iṭiqád dekhkar us maflúj ko kahá, ki Ai farzand, ḳhátirjama rakh; ki tere gunáh baḳhshe gaye.

3 Tab báze kátibon ne apne dil men kahá, ki Yih kufr baktá hai.

4 Aur Ísá ne un ke gumánon ko daryáft karke kahá, ki Kyún tum apne dil men bad gumání karte ho?

5 Isliye ki kyá bahut ásán hai, yih kahná, ki Tere gunáh baḳhshe gaye; yá yih kahná, kih Uṭh, aur chal?

6 Lekin táki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáhon ke baḳhshne ká iḳhtiyár hai, (us ne us maflúj ko kahá,) ki Uṭh, apná bistar uṭhá, aur apne ghar chalá já.

7 Aur wuh uṭhkar apne ghar chalá gayá.

8 Aur jamáaṭen yih dekhkar hairán húín, aur Ḳhudá kí ṭáríf kí, ki us ne aisí qudrat insán ko baḳhshí.

9 ¶ Aur jaun Ísá wahán se áge baṛhá, us ne ek shaḳhs ḳhirájgáh par baiṭhá húá dekhá, jis ká nám Matí thá: aur use kahá, Mere píchhe chal. Wuh uṭhkar us ke píchhe ho líyá.

10 ¶ Aur yún húá ki jab wuh ghar men kháne baiṭhá, bahut se ḳhirájlenewále, aur gunahgár ákar Ísá ke, aur us ke shágirdon ke sáth baiṭh gaye.

11 Aur Farísíon ne yih dekhkar us ke shágirdon ko kahá, ki Tumhárá Muallim ḳhirájlenewálon, aur gunahgáron ke sáth kyún kháṭá hai?

12 Ísá ne sunkar un ko kahá, We, jo tandurust hain, tabíb ke muhtáj nahín, magar we, jo bímár hain.

13 Par tum jákar us ke máne daryáft karo, ki Main rahm ko, na qurbání ko cháhtá hún: ki main nekon ko nahín, bálki gunahgáron ko tauba ke liye buláne ko áyá hún.

14 ¶ Us waqt Yahiyá ke shágirdon ne ákar us ko kahá, Kyún ham aur Farísí aksar roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte?

15 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Áyá barátí, jab tak ki dúlhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? lekin we din áwenge, ki jab dúlhá un se judá kiyá jáegá, aur tab we roza rakhenge.

16 Hargiz koí puránì poshák men karaḳht thán ke ṭukṛe ká paiwand nahín kartá: kyúnki wuh ṭukṛá, jis ká paiwand kiyá gayá, us poshák se kuchh khench letá hai, aur badtar daríḍagí paidá hotí hai.

17 Aur log naí sharáb ko puránì mashkon men nahín rakhte: nahín to mashken phaṭ játí hain, aur sharáb bah játí hai, aur mashken záya hotí hain: balki naí sharáb ko naí mashkon men bharte hain, ki we donon beḳhatar hain.

18 ¶ Jis dam wuh un se yih kalám kartá thá, dekh ek sardár ne ákar use sijda kiyá, ki Merí beṭí abhí mar gayí: tú ákar apná háth us par dhar, ki wuh jí uṭhegí.

19 Aur Ísá uṭhkar us ke píchhe chalá, aur us ke shágird bhí us ke sath gaye.

20 ¶ Aur dekho, ek ranḍí ne, jis ká bárah baras se lohú járí thá, us ke píchhe se ákar, us ke jáme ke dáman ko chhúí:

21 Ki apní jí men kahtí thí, ki Agar main ḳhálí us ke pairáhan ko chhúún, main tandurust ho jaúngí.

22 Tab Ísá ne píchhe phirkar use dekhkar kahá, ki Ai beṭí, ḳháṭirjama rakh, ki tere iṭtiqád ne tujhe changá kiyá. Aur wuh ranḍí bas usí dam changí húí.

23 ¶ Aur jab Ísá us sardár ke

ghar men pahunchá, aur nauhagaron, aur hangámasázon ko dekhá,

24 Un ko kahá, ki Kináre ho: yih lṛkí mar nahín gaí, nínd men hai. Aur we us par hanse.

25 Aur jab we log báhar nikále gaye, us ne andar jákar us ke háth pakṛá, aur wuh lṛkí uṭhí.

26 Tab uskí shuhrat us sab sarzamín men machí.

27 ¶ Aur jab Ísá wahán se rawána húá, do andhe us ke píchhe pukárte húe áye, aur bole, ki Ai Dáúd ke beṭe, ham par rahm kar.

28 Aur jab wuh ghar men pahunchá, andhe us ke pás áye: Ísá ne unhen kahá, Áyá tumhen iṭtiqád hai, ki main kám kar saktá hún? we bole, Hán, ai Ḳhudáwand.

29 Tab us ne un kí ánkhon ko chhúá, aur kahá, ki Jaisá tumhárá iṭtiqád hai, tumháre wáste waisáhí ho.

30 Aur un kí ánkhen khul gaín; aur Ísá ne tákíd karke un se kahá, ki, Dekho, koí na jáne.

31 Par unhon ne jáke us sárí wiláyat men us kí shuhrat dí.

32 ¶ Aur we jab báhar gaye, log ek gúnge díwáne ádmí ko us pás le áye.

33 Aur jab wuh deo dúr kiyá gayá, wuh gúngá bolá: aur jamáṭen hairán hokar kahne lagín, ki Aisá kabhí baní Isráil men na dekhá thá.

34 Par Farísíon ne kahá, ki Wuh dewon ke sardár kí kumak se dewon ko nikáltá hai.

35 Aur Ísá un sab shahron, aur gánwon men, un ke majmaon men tálím kartá, aur us bádsháhat kí ḳhushḳhabarí detá, aur un logon ke harek ázár ko dúr kartá phirá.

36 ¶ Aur jab us ne jamáaṭon ko dekhá, use un par rahm áyá, kyúnki we, un bheṛon kí mánind, jo bechaupán hon, ájiz aur mutafarriq thín.

37 Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Filhaqíqat pakí húí ziráṭ to bahut hai, lekin mazdúr kam hain;

38 Isliye tum ziráṭ ke málik se cháho, ki wuh apní ziráṭ ke wáste mazdúr bhej de.

DASWAN BAB.

1 Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar unhen qudrat baḳhshí, táki palíd rúhon ko niḳálen, aur har tarah kí bímárí, aur har qism ke ázár se shifá baḳhshen.

2 Aur bárah hawáríon ke nám ye hain; pahlá, Shamún, jo Pitras kahlátá hai, aur us ká bháí Andriyás; aur Zibidí ká beṭá Yaqúb, aur us ká bháí Yohná;

3 Aur Filip, aur Barthalimí; aur Thomás, aur ḳhirájlenewálá Matí; aur Halfá ká beṭá Yaqúb, aur Labbí, jis ká laqab Thaddí thá;

4 Aur Shamún i Kanání, aur

Yahúdáe Iskariyútí, jis ne use pakaṛwádiyá.

5 ¶ Ísá ne in bárahon ko hukm karke bhejá, aur kahá ki Tum ạwám kí taraf na jáná, aur Sámaríon ke kisí shahr men dákhil na honá:

6 Balki ba takhsís Isráíl ke ghar kí gumshuda gospandon kí taraf jáo.

7 Aur tum chalte húe ḳhabar do, aur kaho, ki ásmán kí bádsháhat nazdík húí.

8 Bimáron ko changá karo, koṛhíon ko achchhá karo, murdon ko jiláo, dewon ko dúr karo: tum ne muft páyá hai, muft do.

9 Soná, aur rúpá, aur támbá ápní kamaron ke liye muhaiyá na karo.

10 Aur na thailí safar ke liye, aur na do qabáen, aur na jútí, aur na láṭhí: is liye ki mazúr apní ḳhurák ká mustaujib hai.

11 Aur jis shahr yá gánw men tum jáo, tafahhus karo, ki láiq waháṇ kaun hai; aur jab tak waháṇ se ṇiklo, wahíṇ raho.

12 Aur jab tum kisí ghar men jáo, use salám karo.

13 Aur agar wuh ghar láiq hai, tumhárá salám use pahunchegá; aur agar náláiq hai, tumhárá salám tum par phir áwegá.

14 Aur jo koí tumhárí pásdárí na kare, aur tumhárí báten na sune, to jab tum us ghar yá us shahr se kúch karo, apne páon kí gard jháṛo.

15 Main tum se sach kahtá húṇ, ki ṣdálat ke din Sadúm aur Ghámorá kí zamín ke liye, us shahr kí nisbat se ziyáda ásání hogí.

16 ¶ Dekho, main tumhen bheṛon kí mánind bheṛiyon ke bích men bhejtá húṇ: pas tum jaise sámp hoshyár, aur jaise kabútar bebad, raho.

17 Magar logon se hoshyár raho: kyúṇki we tum ko kachahríon men pakaṛwáenge, aur we tum ko apne majmaon men koṛe márenge;

18 Aur tum mere wáste hákimon aur bádsháhon ke áge házir kiye jáoge, táki un par, aur ạwám ke logon par gawáhí howe.

19 Lekin jab we tumhen pakaṛwáen, tum fikr na karná, ki ham kyúṇkar kahen, yá kyá kahen: is liye, ki usí ghaṛí tumhen un báton kí, ki jo tum kahoge, ágáhí kí jáegí.

20 Kyúṇki yih tum nahín, jo kahte ho, balki tumháre Báp kí Rúh hai jo tum men kahtí hái.

21 Aur bhái bhái ko aur báp farzand ko qatl ke liye pakaṛwáegá: aur laṛke apne má báp ká muqábala karenge, aur unhen halák karwáenge.

22 Aur mere nám ke wáste sab tum se dushmaní karenge: par jo koí ki ákhir tak sabr karegá, naját páwegá.

23 Aur jab we tumhen ek shahr men satáwen, tum dúsre shahr ko bhág jáo: main tum se sach kahtá húṇ, ki Tum Isráil kí bastíon

men darobast na phiroge, jab tak ki Ibn i ádam na á le.

24 Shágird ustád se, aur ḳhádim maḳhdúm se bartar nahín.

25 Bas hai, ki shágird apne ustád kí mánind, aur ḳhádim maḳhdúm ke barábar ho. Aur jab ki unhon ne sáhib i ḳhána ká nám Báalzabúl rakhá hai, kitná kuchh ziyáda gharáne ke logon ká nám dharenge?

26 Pas tum un se mat ḍaro: kyúnki aisí koí chíz poshída nahín, jo záhir na ho; aur maḳhfí, jo jání na jáe.

27 Jo kuchh ki main tumhen andhere men kahtá hún, tum use ujále men kaho: aur jo kuchh ki tumháre kán men kahá jáe, koṭhon par barmalá kaho.

28 Aur un se, jo badan ko márte hain, aur ján ko már nahín sakte, na ḍaro: balki maḳhsús us se ḍaro, jo qádir hai, ki ján aur tan donon ko jahannam men halák kare.

29 Kyá adhele ko do chiṛiyán nahín biktín? aur un men se ek bhí, tumháre Báp ke be ittilá, zamín par nahín girtí.

30 Aur tumháre sir ke bál bhí sab gine húe hain.

31 Pas tum mat ḍaro, kyúnki tum bahut sí chiṛiyonse bihtar ho.

32 Pas jo koí ki logon ke ágemerá muqir hogá, main bhí apne Báp ke ágejo ásmán par hai, us ká muqir húngá.

33 Aur jo koí ki logon ke ágemerá munkir hogá, main bhí apne Báp ke ágejo ásmán par hai, us ká munkir húngá.

34 Yih gumán na karo, ki main zamín par miláp karwáne áyá hún; miláp karwáne nahín, balki talwár chalwáne áyá hún.

35 Main is liye áyá hún, ki mard ko us ke báp se, aur beṭí ko us kí má se, aur bahú ko us kí sás se judá karún.

36 Aur insán ke dushman usí ke kunbe ke log honge.

37 Jo koí ki báp yá má ko mujh se ziyáda piyár kartá hai, wuh mere láiq nahín: aur jo koí ki beṭe yá beṭí ko mujh se ziyáda chátá hai, mere láiq nahín.

38 Aur jo koí ki apní salíb na uṭháwe, aur merí pairawí kare, merí láiq nahín.

39 Jo koí ki apní ján ko bachátá hai, use ganwáegá: aur jo mere wáste apní ján ganwátá hai, use páwegá.

40 ¶ Jo koí tumhárí pásdárí kare, merí pásdárí kartá hai, aur jo merí pásdárí kartá hai, us kí, jis ne mujhe bhejá, pásdárí kartá hai.

41 Jo koí ki nabí ke nám se nabí kí pásdárí kare, nabí ká ajr páwegá; aur jo koí ki rástbáz ke nám se, rástbáz kí pásdárí kare, rástbáz ká ajr páwegá.

42 Aur jo koí ki in chhoṭon men se ek ko, shágird ke nám se faqat ek piyála ṭhanḍhá pání piláwegá, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apne ajr se mahrúm na rahegá.

GYARAHWAN BAB.

1 Aur jab Ísá ne barah shágirdon ko hukm kar chuká, to wahán se rawána húá, táki un kí bastíon men tálím, aur manádí kare.

2 Yahiyá ne qaidkháne men Masíh ke kámon ká bayán sunke apne shágirdon men se do ke taín bhejkar,

3 Us se puchhwáyá, ki Áyá wuh jo ánewálá thá, tú hí hai, yá ki ham dúsre kí ráh taken?

4 Ísá ne unhen jawáb diyá, aur kahá, Jáo, aur jo jo kuchh ki tum sunte aur dekhte ho, Yahiyá ko sunáo:

5 Ki andhe bíná hote hain, aur langre chalte hain, aur korhí achchhe hote hain, aur bahre sunte hain, murde jí uthte hain, aur muflison ko khushkhabarí dí játí hai.

6 Aur nekbakht wuh hai, jo mere báis se thokar na kháwe.

7 ¶ Aur jab we rawána hone lage, Ísá Yahiyá ke haqq men, un jamáaton ko kahne lagá, ki Tum jangal men kyá dekhne ko gaye? Kyá ek senthá hawá se hiltá húá?

8 Phir tum kyá dekhne ko báhar nikle? Kyá ek shakhs mihín poshák pahine húe? Dekho, we jo mihín poshák se mulabbas hote hain, bádsháhon ke mahallon men maujúd hain.

9 Phir tum kyá dekhne ko báhar nikle? Kyá ek nabí? hán, main tum se kahtá hún, balki ek shakhs nabí se bihtar.

10 Is liye ki jis kí bábat likhá hai, ki Dekho, main apne rasúl ko tere áge bhejtá hún, jo ráh ko tere áge durust karegá, wuh yihí hai.

11 Main tum se sach kahtá hún, ki Un ke darmiyán, jo randíon se paidá húe hain, ek bhí Yahiyáe Istibághí se buzurgtar na uthá: lekin jo ki ásmán kí bádsháhat men haqír hai, us se buzurg hai.

12 Aur ásmán kí bádsháhat Yahiyáe Istibághí ke waqt se ab tak jabr uthává kartí hai, aur diláwar ádmí us ke taín zor se qabze men láte hain.

13 Aur sab nabíon aur taurít ne Yahiyá tak áge kí khabar dí hai.

14 Aur agar tum qabúl kiyá cháho, to Eliyás, jo ánewálá thá, yihí hai.

15 Jis kisí ke kán sune ke liye hon, sune.

16 ¶ Par main is asr ke logon ko kis se tashbíh dún? we un larkon kí mánind hain, jo bázáron men baithkar apne yáron ko pukárke,

17 Kahte hain, ki Ham tumháre liye bánslí bajáyá kiye, aur tum na náche; ham tumháre liye mátam karte rahe, aur tum ne nále na kiye.

18 Kyúnki Yahiyá na khánewálá aur na pínewálá áyá, aur we kahte hain, ki Us ke sáth ek deo hai.

19 Ibn i ádam khátá aur pítá

áyá, aur kahte hain, ki Dekho, ek bará ḳhurinda aur sharábí, ḳhiráj lenewálon aur gunahgáron ká yár. Par Hikmat apne laṛkon se tasdíq kí gaí hai.

20 ¶ Phir wuh un shahron ko, jinhon men us ke bahut se muajize záhir húe the, malámat karne lagá, kyúnki unhon ne tauba na kiyá thá:

21 Ki Ai Korázín, tujh par wáwailá! Ai Baitsaidá, tujh par wáwailá hai! is liye ki agar ye muajize, jo tum men dikháye gaye, Súr aur Saidá men dikháye játe, to we ṭáṭ pahinkar, aur rákh malkar kabke tauba kar chukte.

22 Par main tumhen kahtá hún, ki ądálat ke din Súr aur Saidá ke liye tumhárí nisbat se ziyáda ásání hogí.

23 Aur Ai Kaparnáhum, tú jo ásmán tak buland húí hai, ądam men utárí jáegí: kyúnki agar ye muajize, jo tujh men dikháye gaye, Sadúm men dikháye játe, to áj tak qáim rahtí.

24 Par main tujhe kahtá hún, ki ądálat ke din zamín i Sadúm ke liye terí nisbat se ziyáda ásání hogí.

25 ¶ Usí waqt Ḳsá phir kahne lagá, ki Ai Báp, ásmán aur zamín ke málik, main terá shukr kartá hún, ki tú ne in chízon ko hakímon aur dánáon se chhipáyá, aur laṛkon par kholá

26 Hán, ai Báp: aisá hone men terí razámandí thí.

27 Sab chízen mere Báp ne mere hawála kiyán hain: aur koí Beṭe ko nahín jántá, magar wahí Báp; aur na koí Báp ko jántá hai, magar Beṭá, aur wuh, jis par Beṭá use záhir kiyá cháhe.

28 ¶ Ai sab logo, jo farománda, aur zerbár ho, idhar mere pás áo, ki main tumhen árám dúngá.

29 Merá júá apne úpar lelo, aur mujh se síkho; ki main farotan, aur dil se ḳháksár hún: aur tum apne jíon men árám páoge,

30 Ki merá júá muláim, aur merá bojh halká hai.

BARAHWAN BAB.

1 Us waqt Ḳsá sabt ke din kheton men se guzrá, aur us ke shágird bhúkhe the, we bálen toṛ toṛ kháne lage.

2 Tab Farísíon ne dekhkar us ko kahá, ki Dekh, tere shágird wuh kám, jo sabt ko karná rawá nahín, karte hain.

3 Par us ne unhen kahá, ki Áyá tum ne nahín paṛhá, ki Dáúd ne, jab wuh bhúkhá thá, aur unhon ne, jo us ke sáth the, kyá kiyá?

4 Wuh kyúnkar Ḳhudá ke ghar men dáḳhil húá, aur nazar kí roṭián, jinhen kháná us ko, aur us ke sáthwálon ko, siwá káhinon ke, rawá na thá, khá gayá?

5 Aur kyá tum ne taurít men nahín paṛhá, ki káhin sabt ke roz

haikal men kyúnkar sabt kí hurmat nahín karte, aur we begunáh hain?

6 Par main tum se kahtá húń, ki Is jagah, ek shaḳs haikal se buzurgtar maujúd hai.

7 So agar tum us ko, ki Main rahm ko, na qurbání ko, cháhtá húń, jánte, to tum begunáhon ko gunahgár na ṭhahráte.

8 Kyúnki Ibn i ádam sabt ká bhí Ḳhudáwand hai.

9 Phir wahán se rawána hokar un ke majmą men gayá:

10 ¶ Aur dekho, ki wahán ek shaḳhs thá, jis ká háth ḳhushk ho gayá thá. Tab unhon ne us ke muddąí hone ko, us se yún kahke púchhá, ki Áyá sabt ke din changá karná rawá hai?

11 Us ne un se kahá, ki Tum men kaun aisá ádmí hai, ki ek bheṛ ká málik ho, aur agar wuh sabt ke roz gaṛhe men gire, to wuh use pakarke báhar na nikále?

12 Aur ádmí bheṛ se kitná bihtar hai? Isliye sabt ke din neḳí karná rawá hai.

13 Phir us ne us shaḳhs ko kahá, ki Apná háth lambá kar. Aur us ne lambá kiyá; aur us ká háth jaisá dúsrá thá changá ho gayá.

14 ¶ Tab Farísion ne báhar jákar us ke zarar par mashwarat kí, ki use kyúnkar halák karen.

15 Par Ísá yih jánkar wahán se rawána húá: aur bahut sí jamáąten us ke píchhe ho liyán, aur us ne sab ko changá kiyá.

16 Aur un ko tákíd se kahá, ki Mujhe mashhúr na karná:

17 Táki Ashayá nabí kí márifat se jo kahá gayá thá, púrá howe,

18 Ki Dekho merá ḳhádim, jise main ne iḳhtiyár kiyá hai; aur merá mahbúb, jis se merí rúh rází hai: Main apní rúh ko us par rakhúngá, aur wuh awám ke haqq men ądálat zábir karegá.

19 Aur wuh jhagṛá aur ghaughá nahín karegá; aur raston men koí us kí áwáz na sunegá.

20 Wuh jab tak ki ądálat zor shor se na kare, masle húe senthe ko bhí na toṛegá, aur battí ko, jis se dhunwán uṭhtá ho, nabín bujháegá.

21 Aur us ká nám awám kí ummedgáh hogá.

22 ¶ Us waqt, us pás ek andhe gúnge díwáne ko láye: aur us ne use shifá dí, chunáchi wuh gúngá andhá goyá aur bínd húá.

23 Aur sab jamáąten hairán húín, aur kahne lagín, Kyá yih Dáúd ká beṭá náhín hain?

24 ¶ Phir Farísion ne sunkar kahá, ki Yih shaḳhs dewon ko dúr nahín kartá, magar Báalzabúl kí kumak se, jo dewon ká sardár hai.

25 Tab Ísá ne un ke gumán daryáft karke un se kahá, Har ek mamlukat, jo apní muḳhálafat se do hissa howe, wairán hotí hai; aur har ek shahr, jo apná muḳhálif hoke do fariq ho jáwe,

aur wuh ghar jo aisá ho ábád na rahegá.

26 Aur agar Shaitán Shaitán ko dúr kartá hai, pas wuh apná hí harif húá; phir us kí bádsháhat kyúnkar qáim rahegí?

27 Pas agar main Báalzabúl kí kumak se dewon ko dúr kartá hún, to tumháre farzand kis ke wasíle se dúr karte hain? Isliye we tumháre munsif honge.

28 Lekin agar main Khudá kí Rúh se dewon ko dúr kartá hún, to Khudá kí saltanat albatta tum tak pahunchí.

29 Aur nahín, to kyúnkar ho saktá hai, ki koí ek zoráwar ke ghar men jáwe, aur us ká asbáb chhín le? Hán, magar yih ki wuh pahle us zoráwar shakhs ko bándhe, tab us ke ghar ko gháret kare.

30 Jo koí merá sáthí nahín, merá mukhálif hai; aur jo koí ki mere sáth jama nahín kartá, pareshán kartá hai.

31 ¶ Isliye main tum se kahtá hún, ki logon ká har tarah ká gunáh aur kufr bakhshá jáegá: magar kufr jo Rúh ke muqábale men ho, ádmí ko bakhshá na jáegá.

32 Aur jo koí Ibn i ádam kí badgoí kartá hai, yih use bakhshá jáegá: par jo koí Rúh i Quds kí badgoí kare, yih use bakhshá na jáegá, na is jahán men, aur na ánewále jahán men.

33 Yá darakht ko achchhá karo, aur us ke mewe ko achchhá, yá darakht ko burá karo, aur us ke mewe ko burá: kyúnki darakht apne mewe hí se pahcháná játá hai.

34 Ai sámpon kí nasl, yih kyúnkar ho sake, ki tum bure hoke achchhí báten karo? Isliye ki munh us kí, jo dil men machámach bharí hai, khabar detá.

35 Achchhá ádmí apne dil ke achchhe zakhíre se achchhí báten nikáltá hai: aur burá ádmí bure zakhíre se, burí báten nikáltá hai.

36 Main tum se kahtá hún, ki log har ek behúda bát, jo kahte hain, adálat ke din us ká hisáb denge.

37 Isliye ki tú apní bátonhí se rástbáz niklegá, aur apní báton se mulzam hogá.

38 ¶ Tab báze kátibon aur Farísíon ne phirke kahá, ki Ai muallim, ham cháhte hain, ki terá muajiza dekhen.

39 Par us ne unhen jawáb diyá, aur kahá, ki Is asr kí sharír aur harámkár qaum muajiza dhúndhte hain; par unhen koí muajiza, siwá Yonas nabí ke nishán ke, dikháyá na jáegá:

40 Is wáste ki jis tarah Yonas tín rát din machhlí ke pet men thá, isí tarah Ibn i ádam tín rát din zamín ke andar rahegá.

41 Nenave ke log adálat ke waqt is asr ke logon ke sáth uthenge, aur inhen mujrim thahráenge: kyúnki unhon ne Yonas

ke wáz par tauba kiyá; aur dekho, ki ek Yonas se bihtar yahán maujúd hai.

42 Junúb kí malika is ásr ke logon ke sáth ádálat ke waqt uthegí, aur inhen mulzim karegí: kyúnki wuh zamín kí intihá se Sulaimán kí hikmat sunne áí: aur dekho, ki ek yahán Sulaimán se bihtar maujúd hai.

43 Jab palíd rúh ádmí se dúr ho játí hai, to súkhe makámon men árám dhúndhtí phirtí hai, par nahín páti.

44 Tab kahtí hai, ki main apne usí ghar men, jahán se báhar niklí húi, phir jáúngí; aur jab wuh wahán átí hai, to use khálí aur jhárá buhárá sáf suthrá dektí hai.

45 Tab jákar aur sát rúhen, jo us se badtar hain, apne sáth le átí hai, aur we us men jákar sukúnat kartí hain: tab us ádmí ká pichhlá hál agle se badtar hotá hai. Is ásr ke bure logon ká hál bhí aisáhí hogá.

46 ¶ Jis waqt wuh jamáaton se yih kah rahá thá, dekho, ki us ke má aur bháí báhar khare húe, us se bát karne ke mushtáq the.

47 Tab kisí ne use ittiláa dí, ki Dekh, terí má aur tere bháí báhar khare húe, tujh se bát karne ke mushtáq hain.

48 Par us ne jawáb diyá, aur ittiládenewále se kahá, Kaun hai merí má? aur kaun hain mere bháí?

49 Aur apná háth apne shágirdon kí taraf daráz karke kahá, ki Dekh, merí má, aur mere bháí!

50 Isliye ki jo koí aisá kare, jaisá merá Báp, jo ásmán par hai, cháhtá hai, merá bháí, aur bahin, aur má wahí hai.

TERAHWAN BAB.

1 Aur Ysá usí din ghar se báhar nikalkar daryá kináre já baithá.

2 Aur aisí bahut sí jamáaten us pás jama húin, ki wuh kishtí par charh baithá; aur sárí jamáat kináre par kharí rahí.

3 Aur us ne unhen bahut sí báten tamsílon men kahín, ki Dekho, ek kisán bone gayá;

4 Aur us ke bote waqt báze ráh kí taraf gire, aur parinde áye, aur unhen chug gaye:

5 Aur báze sangí zamín par, jahán unhon ne bahut mitti na pái, gire: aur we jaldí ug áye, isliye ki unhon ne amíq zamín na pái:

6 Aur jab súraj niklá, jal gaye, aur, isliye ki jar na rakhte the, súkh gaye.

7 Aur báze kánton ke bích gire; aur kánton ne barhke un ko ghontá:

8 Aur báze achchhí zamín men gire, aur khoshe láye, báze sau gune, báze sáth gune, báze tís gune.

9 Jis kisí ke kán sune ke liye howen, sune.

10 Tab shágirdon ne sámhne ákar use kahá, ki Tú kyún un se tamsílon men takallum kartá hai?

11 Us ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Ásmán kí bádsháhat ke rázon ká ilm tumhen bakhshá gayá hai, par un ko yih nahín diyá gayá.

12 Isliye ki jis pás kuchh hai, use diyá jáegá, aur use bahut barakat hogí: par jis pás kuchh nahín, us se jo kuchh ki us pás hai, so bhí phir liyá jáegá.

13 Isliye main un se tamsílon mèn takullum kartá hún: ki we dekhte húe, nahín dekhte; aur sunte húe nahín sunte, aur nahín samajhte.

14 Aur Ashayá kí peshgoí, ki Tum sunte húe sunoge, aur na samjhoge, aur dekhte húe dekhoge, aur khiyál na karoge, un men púrí húí:

15 Kyúnki is qaum ká dil charbá gayá hai, aur we kánon se únchá sunte huin, aur apní ánkhen unhon ne múnd liyán hain; tá aisá na ho, ki we kabhí ánkhon se dekhen, aur kánon se sunen, aur dil lagáke samjhen, aur phir jáwen, tá main unhen shifá bakhshún.

16 Par mubárak tumhárí ánkhen hain, kyúnki we dekhtí hain, aur tumháre kán, kyúnki we sunte hain.

17 So main tum se sach kahtá hún, ki bahut se nabíon aur rástbázon ne árzú kí, ki jo kuchh tum dekhte ho, dekhen, aur na dekhá; aur jo kuchh tum sunte ho, sunen, aur na suná.

18 ¶ Ab tum kisán kí tamsíl suno.

19 Jab koí is mamlukat ká sukhan suntá hai, aur nahín samajhtá, to wuh sharír átá hai, aur jo kuchh us ke dil men boyá gayá thá, chhín le játá hai. Yih wuh hai, jis ne ráh kí taraf se tukhm ko páyá.

20 Par jis ne ki tukhm ko sangí zamín men páyá, wuh hai, ki sukhan ko suntá hai, aur filfaur khushí se mán letá hai;

21 Lekin us men jar nahín hotí, aur wuh thorí muddat ká hai: isliye ki jab us sukhan ke wáste musíbat yá ranj men partá hai, to jaldí bezár ho játá hai.

22 Jis ne tukhm ko kánton men páyá, wuh hai, ki sukhan ko suntá hai; aur is jahán kí fikr aur daulat kí daghází sukhan ko ghont dáltí hai, aur wuh bemewa hotá hai.

23 Par jis ne ki tukhm ko achchhí zamín men páyá, wuh hai, ki sukhan ko suntá hai, aur samajhtá hai; aur us men phal lagte hain, aur taiyár hote hain; báze men sau gune, báze men sáth, báze men tís.

24 ¶ Phir us ne unhen ek aur tamsíl guzrání, aur kahá, ki Ásmán kí bádsháhat us ádmí se mushábih hai, jis ne achchhe bíjon ko apne khet men boyá:

25 Par jab log soe, us ká dush-

man áyá, aur us ke gehún men jábajá talḳh dáne bo gayá.

26 Aur jab sabzí namúd húí, aur ḳhoshe lage, to talḳh dáne bhí záhir húe.

27 Tab us gharwále ke naukaron ne áke use kahá, ki Sáhib, kyá tú ne apne khet men achchhe bíj na boe the? phir us men talḳh dáne kahán se áye?

28 Us ne unhen kahá, Ek dushman ne yih kám kiyá. Ḳhádimon ne use kahá, ki Marzí ho, to ham jákar unhen jamą karen?

29 Us ne kahá, Nahín; tá aisá na ho, ki jab tum talḳh dánon ko jamą karo, to un ke sáth gehún bhí ukhár lo.

30 Dirau tak donon ko mile húe barhne do: ki main dirau ke waqt dirau karnewálon ko kahúngá, ki Pahle talḳh dánon ko jamą karo, aur jaláne ke wáste un ke gaṭhe bándho: aur gehún mere khatte men jamą karo.

31 ¶ Us ne unhen ek aur tamsíl guzrání, aur kahá, ki Ásmán kí bádsháhat rái ke dáne se mushábih hai, jise ek shaḳhs ne leke apne khet men boyá:

32 Aur wuh sab tukhmon men chhoṭá hai: par jab wuh ugtá, to sab tarkárion se baṛá hotá hai, aur aisá daraḳht hotá, ki hawá ke parinde áke us kí ḍálion par baserá karte hain.

33 ¶ Us ne unhen ek aur tamsíl kahí; ki Ásmán kí mamlukat ḳhamír máya se mushábih hai, jise ek rndí ne lekar áṭe ke tín paimánon men chhipá diyá, yahán tak ki wuh sab ḳhamír ho gayá.

34 Ye sab báten Ísá ne un jamáąton ko tamsílon men kahín; aur bin tamsíl wuh un se boltá na thá:

35 Táki wuh, jo nabí kí márifat se kahá gayá, ki Main apná munh tamsílon men kholúngá; aur un chízon ko, jo bináe ąlam se poshída hain, munh se nikálúngá, púrá howe.

36 ¶ Tab Ísá un jamáąton ko ruḳhsat karke, áp ghar ko gayá: aur us ke shágirdon ne us pás áke kahá, ki Khet ke talḳh dánon kí tamsíl ko kholke ham se kah.

37 Us ne unhen jawáb diyá, aur kahá, ki Wuh, jo achchhe bíj botá hai, Ibn i ádam hai;

38 Wuh khet dunyá hai; aur achchhe bíj, jo hain, so is bádsháhat ke larke hain; aur talḳh dáne sharír ke farzand hain;

39 Dushman, jis ne unhen boyá, iblís hai; aur dirau ke waqt is jahán kí intihá hai; aur dirau karnewále firishte hain.

40 Pas jis tarah ki talḳh dáne jamą kiye játe hain, aur jaláe játe hain, so is jahán kí intihá men aisáhí hogá.

41 Ibn i ádam apne firishton ko bhejegá, aur we us kí bádsháhat men, un sab chízon ko jo ṭhokar khilátí hain, aur un logon ko jo burái karte hain, ekṭhe karenge;

42 Aur unhen jalte tanúr men

ḍál denge: wahán roná, aur dánt písná hogá.

43 Tab sab rástbáz áftáb kí mánind apne Báp kí bádsháhat men núráni honge. Jis kisí ke kán sunne ke liye howen, sune.

44 ¶ Phir ásmán kí bádsháhat us ganj se, jo khet men poshída hai, mushábih hai; jise ádmí pákar chhipátá hai, aur us kí khushí se jákar, jo kuchh us ká hai, sab bechtá hai, aur us khet ko mol letá hai.

45 ¶ Phir ásmán kí bádsháhat saudágar se mushábih hai, jo kháse motíon kí talásh men hai:

46 Ki jab us ne ek beshqímat motí páyá, to jáke jo kuchh ki us ká thá, sab bech ḍálá, aur use mol liye.

47 ¶ Phir, ásmán kí bádsháhat jál se mushábih hai, jo daryá men ḍálá gayá, aur 'us ne har jins kí chíz ko sameṭ liyá:

48 Aur jab wuh bhar gayá, we kináre par khench láe, aur baiṭhke achchhí chízen básanon men jamá kiyán, aur burí sab phenk diyán.

49 Intiháe jahán men aisáhí kuchh hogá: firishte niklenge, aur sharíron ko ádilon men se judá karenge.

50 Aur unhen jalte tanúr men ḍál denge: wahán roná aur dánt písná hogá.

51 Ísá ne unhen kahá, ki Tum yih sab kuchh samjhe? Unhon ne jawáb diyá, Hán, Sáhib.

52 Tab us ne un se kahá, Pas jis kátib ne ásmán kí bádsháhat kí tálím pái hai, us shakhs se mushábih hai, ki sáhib i khána ho, aur apne khazáne se nayí aur puráni chízen nikále.

53 ¶ Aur jab Ísá ne tamsílen kah chukí, wahán se chalá gayá.

54 Aur us ne apne watan men ákar un ke majma men unhen aisá wáz kahá, ki we hairán húe, aur bole, ki Yih shakhs aisí hikmat aur karámaten kahán se layá?

55 Kyá yih barhaí ká beṭá nahín? kyá is kí má Mariyam nahín kahlátí hai? aur is ke bhái Yaqúb, aur Yúshá, aur Shamún, aur Yahúdá?

56 Aur kyá hamáre sáth is kí bahinen nahín? phir is ne ye sab chízen kahán se páin?

57 Aur wuh un ke liye jaisá ṭhokar khilánewálá patthar húá. Phir Ísá ne unhen kahá, ki Nabí beizzat nahín, magar apne mulk men.

58 Aur us ne us jagah, un kí beiatiqád ke sabab, bahut muajize na dikhláye.

CHAUDAHWAN BAB.

1 Us waqt Herodís ne, jo mamlukat kí chauthái ká málik thá, Ísá kí khabar sunî,

2 Aur apne khádimon se bolá, ki yih Yahiyá Istibághí hai, ki marke jí uṭhá hai; aur isí liye us se karámaten záhir hotí hain.

3 ¶ Herodís ne Yahiyá ko Herodias ke liye, jo us ke bhái

Filip kí jorú thí, giriftár karke, aur bándhke qaidkháne men ḍál diyá thá.

4 Is liye ki Yahiyá ne use kahá thá, ki Tujhe rawá nahín, ki us ko rakhe.

5 Aur jab us ne cháhá, ki use márḍále, to logon se ḍará, kyúnki we use nabí jánte the.

6 Par jis waqt Herodís kí sálgirah kí khushí hone lagí, Herodiás kí beṭí un ke bích náchí, aur Herodís ko khush kiyá.

7 Chunánchi us ne qasam kháke wáda kiyá, ki Jo kuchh wuh mángegí use dúngá.

8 Tab jaisá ki áge us kí má ne use sikháyá thá, bolí ki Yahiyá Istibághí ká sir ek tabáq men mujh ko mangwá de.

9 Tab Badsháh ghamgín húá: par us ne qasam ke, aur un ke liye, jo us ke sáth kháne ko baiṭhe the, hukm kiyá, ki use dewen.

10 Aur us ne log bhejkar qaidkháne men Yahiyá ká sir kaṭwáyá.

11 Aur us ke sir ko ek tabáq men le áye, aur laṛkí ko diyá: wuh apní má ke pás le gaí.

12 Tab us ke shágirdon ne áke lásh uṭhái, aur use gáṛá, aur jáke Ísá ko khabar dí.

13 ¶ Jab Ísá ne yih suná, to wahán se kishtí par baiṭhke ek wiráne men alag gayá: aur jamáaten yih sunkar shahron se nikalkar khushkí us ke píchhe ho liyán.

14 Aur Ísá ne nikalkar ek barí jamáat ko dekhkar un par rahm kiyá, aur un ke bímáron ko changá kiyá.

15 ¶ Aur jab shám húí, us ke shágirdon ne us ke sámhne áke kahá, Jagah wirán hai, aur ab din áḳhir hai; in jamáaton ko ruḳhsat kar, ki we gánwon men jákar apne kháne ke liye mol len.

16 Par Ísá ne unhen kahá, ki In ká jáná zarúr nahín; tum inhen kháne ko do.

17 Unhon ne use kahá, ki Yahán pánch roṭí aur do machlíon ke siwá kuchh nahín.

18 Wuh bolá, ki Unhen yahán mujh pás láo.

19 Aur us ne hukm kiyá, ki log sabze par baiṭhen, aur un pánch roṭí aur do machlíon ko uṭháyá, aur ásmán kí taraf dekhke shukr kiyá, aur toṛkar, roṭián shágirdon ko, aur shágirdon ne un ko diye.

20 Aur we sab kháker ser húe: aur unhon ne un ṭukron kí, jo bach rahte the, bárah ṭokríán bharín uṭháín.

21 Aur we, jo khá chuke the, siwá randíon aur laṛkon ke, qaríb pánch hazár ádmíon ke the.

22 ¶ Aur us dam Ísá ne apne shágirdon ko hukm kiyá, ki kishtí par chaṛho, aur jis arse men ki main in jamáaton ko ruḳhsat karún, mujh se pahle pár jáo.

23 Aur áp un jamáaton ko

rukhsat karke, duá ke liye ek pahár par akelá charh gayá: aur jab shám húí, wuh wahán tanhá thá.

24 Par kishtí us waqt daryá ke bích maujon se uchhaltí thí: isliye ki hawá mukhálif thí.

25 Aur rát ko pichhle pahar Ísá daryá ke satah par sair kartá húá un pás chalá.

26 Jab shágirdon ne use daryá par chalte dekhá, we muztarib hoke kahne lage, ki Yih koí rúh hai; aur ḍarkar chilláye.

27 Tab Ísá ne wohín un se kahá, ki Khátirjama rakho; Main hún; tum mat ḍaro.

28 Tab Pitras ne jawáb diyá, aur kahá, ki Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe farmá, ki main pání ke satah par qadam márke tujh pás áún.

29 Aur wuh bolá, ki Á. Aur Pitras kishtí par se utarkar pání par chalne lagá, táki Ísá tak jáwe.

30 Lekin jab us ne dekhá, ki hawá sakht hai, to ḍará: aur jab ḍúbne lagá, yih kahke chilláyá, Ai Khudáwand, mujhe bachá le.

31 Tab filfaur Ísá ne háth lambá karke use pakar liyá, aur use kahá, ki Ai kamiátiqád, tú kyún shakk láyá?

32 Aur jab we kishtí par áye, hawá rah gaí.

33 Tab we, jo kishtí par the, áye, aur use sijda karke kahne lage, ki Tú sachmach Khudá ká Betá hai.

34 ¶ Aur we pár utarke Jinsarat ke mulk men pahunche.

35 Aur us jagah ke logon ne use pahchánke us mulk kí sárí atráf men shuhrat kí, aur sáre bímáron ko us pás láye;

36 Aur us kí minnat kí, ki Faqat us kí poshák ká kinára chhúe: aur jinhon ne chhúá, bilkull change húe.

PANDARHAWÁN BÁB.

1 Tab Aurshalím ke kátib aur Farísíon ne Ísá pás áke kahá,

2 Ki Tere shágird kis liye mutaqaddamín kí sunnaton se uḍúl karte hain? is wáste ki roṭí kháte waqt apne háth nahín dhote.

3 Us ne unhen jawáb diyá, aur kahá, ki Tum kis liye apne sunnat ke liye Khudá ke farmán se uḍúl karte ho?

4 Isliye ki Khudá ne yún kahke hukm kiyá, ki Apne má báp kí takrím kar: aur, Jo koí ki má báp ko burí bát kahe, ján se márá jáwe.

5 Lekin tum kahte ho, ki Jo koí báp, yá má ko kahe, ki Jo kuchh mujh par wájib thá, ki tujhe dún, so hadiya kiyá játá hai;

6 Aur apní má aur báp kí takrím mutlaq na kare, to kuchh muzáyaqa nahín. Pas tum ne apní sunnat ke liye Khudá ke hukm ko bátil kiyá.

7 Ai riyákáro, Ashayá ne tum-

háre haqq men kyá ḳhúb peshgoí kí,

8 Ki Ye log apní zabán se mujh se nazdíkí ḍhúnḍhte hain, aur honṭhon se merí takrím karte hain; lekin un ke dil mujh se dúr hain.

9 Par we ạbas merí parastish karte hain, ki ḳhalq ke hukmon ko ịlm i zarúrí ṭhahráke sikhláte hain.

10 ¶ Phir us ne jamáạt ko bulákar kahá, ki Suno, aur samjho:

11 Na wuh chíz, jo munh men játí, ádmí ko nápák kartí hai; balki wuh, jo munh se nikaltí hai, wahí ádmí ko nápák kartí hai.

12 Tab us ke shágird ákar, use kahne lage, ki Tú ne kuchh daryáft kiyá, ki Farísíon ne jab yih kalám suná, to we bezár húe?

13 Tab us ne jawáb diyá, aur kahá, Jo nabát, ki mere Báp ne, jo ásmán par hai, nahín jamáí, jaṛ se ukháṛí jáegí.

14 Unhen chhoṛ do: ki we andhon ke andhe rahnumá hain. Aur agar andhá andhe ká rahnumá hogá, to donon gaṛhe men gir parenge.

15 Tab Pitras ne jawáb men use kahá, ki Us tamsíl kí tafsíl ham se kah.

16 Aur Ịsá ne kahá, Kyá tum bhí hanoz náfahm ho?

17 Ab tak tum nahín samajhte, ki jo kuchh munh men játá hai, peṭ men paṛtá hai, aur gaṛhe men phenká játá hai?

18 Par we chízen, jo munh se nikaltí hain, dil se báhar átí hain; aur ádmí kí nápák karnewálí yihí hain.

19 Kyúnki bure ḳhiyál, aur ḳhún, aur ziná, aur harámkáríán, aur choríán, aur jhúṭhí gawáhíán, aur kufr dilhí se nikalte hain:

20 Ye hain we chízen, jo ádmíon ko nápák kartí hain: par bin dhoe háthon se kháná, ádmí ko nápák nahín kartá.

21 ¶ Tab Ịsá ne wahán se rawána hokar Súr aur Saidá kí nawáhí men gayá.

22 Aur dekho, ek Kanạ́ní randí us nawáhí se báhar nikalkar pukártí húí yún bolí, Ai Ḳhudáwand, Dáúd ke bete, mujh par rahm kar, ki merí beṭí bashiddat díwání hai.

23 Par us ne use jawáb men koí bát na kahí. Aur us ke shágirdon ne áke us se iltimás karke yih kahá, ki Use rukhsat kar, kyúnki wuh hamáre píchhe chillátí hai.

24 Tab us ne jawáb diyá, aur kahá, ki main siwá Isráíl ke gharáne ke gospandon ke, jo gumshuda hain, kisí pás bhejá nahín gayá.

25 Tab wuh áí, aur use sijda kiyá, aur kahá, Ai Ḳhudáwand, merí madad kar.

26 Us ne jawáb diyá, aur kahá, Manásib nahín ki laṛkon kí roṭí leke kutton ko phenk de.

27 Wuh bolí, Sach, Ai Ḳhudá-

waud: par kutte bhí ṭukre, jo un ke sáhibon ke dastarḳhwán se girte hain, kháte hain.

28 Tab Ḳsá ne jawáb diyá, aur use kahá, ki Ai randí! terá iạtiqád baṛá hai: jo terí ḳhwáhish hai, bar áwe. Aur us kí beṭí usí ghaṛí changí ho gaí.

29 ¶ Phir Ḳsá ne rawána hokar Jalíl ke daryá ke nazdík áyá; aur pahấṛ par chaṛhkar wahấn baiṭhá.

30 Aur bahut sí jamáạten, langṛe, aur andhe, aur gúnge, aur ṭunḍe, aur bahutere un ke siwá, sáth lekar us pás áín, aur unhen Ḳsá ke páon par ḍálá; aur us ne unhen yún shifá baḳhshí;

31 Ki un jamáạton ne, jab dekhá, ki gúnge bole, tunḍe tandurust húe, langṛe chale, aur andhe bínà húe, to hairán húe, aur Isráil ke Ḳhudá kí sitáish kí.

32 ¶ Tab Ḳsá ne apne shágirdon ko bulákar kahá, ki Mujhe in logon par rahm átá ḥai, ki tín din se mere sáth muqím hain, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín: aur main nahín chátá húṇ ki unhen fáqe se ruḳhsat karún, tá ráh men kahín nátáqat na ho jáwen.

33 Us ke shágirdon ne use kahá, ki Is bayábán men ham itní roṭíán kahán páenge, ki is dangal ko bas howen?

34 Tab Ḳsá ne unhen kahá, ki tumháre sáth kitní roṭíán hain? We bole, ki Sát, aur kaí ek chhoṭí machhlíán.

35 Tab us ne un logon ko hukm kiyá, ki zamín par baiṭh jáwen.

36 Aur us ne we sát roṭíán, aur machhlíán uṭhá líán, aur shukr karke toṛíán, aur apne shágirdon ko, aur shágirdon ne un logon ko díán.

37 Aur we sab kháke ser húe: aur unhon ne un rezon se, jo bachh rahe the, sát ṭokríán bharke uṭháín.

38 Aur khánewále, siwá randíon aur laṛkon ke, chár hazár ádmí the.

39 Phir jamáạton ko ruḳhsat karke kishtí par já baiṭhá, aur Mujaddilá kí nawáhí men áyá.

SOLAHWAN BAB.

1 Tab Farísí aur Zádúqí áye, aur imtihán ke liye us se tálib húe, ki ek ásmání muạjiza ham ko dikhlá.

2 Us ne jawáb men unhen kahá, ki Jab shám hotí hai, tum kahte ho, ki waqt achchhá hoegá: kyúnki ásmán surḳh hai.

3 Aur subh ko kahte ho, ki áj ándhí chalegí, kyúnki ásmán surḳh aur haulnák hai. Ai riyákáro, tum ásmán kí súrat ká imtiyáz kar jánte ho; aur waqton ke nishán daryáft kar nahín sakte?

4 Is ạsr ke sharír aur fásiq log muạjiza talab karte hain; par koí muạjiza unhen, siwá Yonas nabí ke muạjize ke, dikhláyá na jáegá. Tab wuh un se judá hokar rawána húá.

5 ¶ Aur us ke shágird pár pahunche, aur roṭí apne sáth lená bhúlgaye the.

6 Tab Ísá ne un se kahá, ḳhabardár, Farísíon aur Zádúqíon ke ḳhamír se parhez karo.

7 Unhon ne apne dil men gumán karke kahá, ki Us ká sabab yih hai, ki ham ne roṭíán sáth na lín.

8 Lekin Ísá ne yih daryáft karke un se kahá, ki Ai kamiaṭiqádo, tum apne dil men kyún gumán karte ho, ki yih roṭíán na lene ke sabab se hai?

9 Abhí tak tum nahín samajhte ho, aur un pánch hazár kí pánch roṭíán yád nahín karte, ki kitní ṭokríán uṭháín?

10 Aur na chár hazár kí sát roṭíán, aur tum ne kitní ṭokríán uṭháín?

11 Tum kyún nahín sochte ho, ki main ne tum se roṭí ke liye nahín kahá, ki tum Farísíon aur Zádúqíon ke ḳhamír se parhez karo?

12 Tab we samjhe, ki us ne unhen roṭí ke ḳhamír se nahín, balki Farísíon aur Zádúqíon ke ṭálím se parhez karne ko kahá.

13 ¶ Aur Ísá ne Kaisariya Filippi kí nawáhí men ákar, apne shágirdon se yún kahke púchhá, ki Log kyá kahte hain, ki main, jo Ibn i Ádam hún, kaun hún?

14 Unhon ne kahá, ki Báze kahte hain, ki tú Yahiyáe Istibághí hai: aur báze Eliyás; aur báze Yírimiah, yá ek paighambaron se.

15 Us ne un ko kahá, ki Tum kyá kahte ho, main kaun hún?

16 Shamún Pitras ne jawáb diyá, aur kahá, ki Tú Masíh Hai o qaiyúm ká Beṭá hai.

17 Aur Ísá ne jawáb men use kahá, ki Ai Shamún Bar Yoná, Tú nekbaḳht hai: ki yih tujh ko, gosht aur ḳhún ne nahín, magar mere Báp ne, jo ásmán par hai, záhir kiyá.

18 Aur main tujhe kahtá hún, ki tú Pitras hai, aur main is patthar par apná kalísa banáúngá; aur ádam ke darwáze us par ustuwár na rahenge.

19 Aur main ásmán kí bádsháhat kí kunjián tujhe dúngá: aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, ásmán par bándhá jáegá: aur jo kuchh tú zamín par kholegá, ásmán par kholá jáegá.

20 Phir us ne apne shágirdon ko farmáyá, ki Kisí se na kaho, ki main Masíh hún.

21 ¶ Us waqt Ísá ne apne shágirdon ko ḳhabar dená shurú kiyá, ki mujhe lázim hai, ki Aurshalím men jáún, aur mashá'iḳh, aur sardár káhinon, aur kátibon se bahut ranj uṭháún, aur márá jáún, aur tísre din phir jíún.

22 Tab Pitras ne use pakṛá, aur jhunjhláke use kahne lagá, Ai Ḳhudáwand, terí salámatí howe: yih tujh par kabhí na howe.

23 Us ne mutawajjih hokar Pitras ko kahá, Ai Shaitán, mere sámhne se dúr ho: tú mere liye ṭhokar khiláne wálá patthar hai:

kyúnki tú Ḳhudá kí chízon ká nahín, balki ḳhalq kí chízon ká ḳhiyál rakhtá hai.

24 ¶ Phir Ḭsá ne apne shágirdon se kahá, ki Agar koí mere píchhe ho liyá, to cháhiye ki apne nafs kí muḳhálafat kare, aur apní salíb ko uṭhá le, aur merí pairaví kare.

25 Kyúnki jo koí apní ján ko bachátá hai, use ganwáegá: aur jo koí mere liye apní ján ganwáegá, use páegá.

26 Isliye ki agar insán sárá jahán tasarruf men láwe, aur apní ján ganwáe, to us ne kyá kamáyá? aur kaunsí chíz hai, jo ádmí apní ján ke badle de?

27 Ki Ibn i ádam apne Báp kí shakoh se apne firishton ke sáth áwegá; aur har ek ko us ke ǫmal kí jazá degá.

28 Maiṉ tumí se sach kahtá húṉ, ki Un men se, jo yahán khaṛe haiṉ, báze haiṉ, jo mauṭ ká maza na chákhenge, jabtak ki Ibn i ádam ko apní bádsháhat men áyá na dekhlen.

SATARAHWAṈ BAB.

1 Aur chhah din ke bád Ḭsá ne Pitras, Yaqúb, aur us ke bhái Yohná ko sáth liyá, aur unhen ḳhalwat men ek úṉche pahár par le áyá,

2 Aur us kí súrat un ke sámhne mubaddil húí: aur us ká chihra áftáb kí mánind chamká, aur us ke kapṛe núr kí mánind sufed húe.

3 Aur, dekho, ki Músá aur Eliyás us se báten karte húe, záhir húe.

4 Tab Pitras ne Ḭsá ko mutawajjih hokar kahá, ki Ai Ḳhudáwand, yahán rahná hamáre liye bihtar hai: aur agar tú cháhe, to ham yahán tín maskan, ek tere liye, aur ek Músá ke liye, aur ek Eliyás ke liye, banáwen.

5 Jis waqt ki wuh yih kahtá rahá thá, dekho, ki ek núrání badlí ne us par sáya kiyá: aur us badlí se áwáz áí, ki Yih merá ǫzíz Beṭá hai, jis se main rází húṉ; tum us kí suno.

6 Shágird yih sunkar aundhe gir paṛe, aur bahut ḍare.

7 Tab Ḭsá ne nazdík áke unhen chhúá, aur kahá, Uṭho, mat ḍaro.

8 Aur unhon ne ánkhen úpar karke Ḭsá ke siwá kisí ko na dekhá.

9 Aur jab we pahár se utre, Ḭsá unhen farmáyá, Jab tak ki Ibn i ádam marke jí na uṭhe, yih ḳhiyál kisí se na kahiyo.

10 ¶ Aur us ke shágirdon ne us se sawál kiyá, ki Phir kátib kyún kahte hain, ki pahle Eliyás ká áná zarúr hai?

11 Ḭsá ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Sach Eliyás pahle áwegá, aur sab chízon ká bandobast karegá.

12 Par main tum se kahtá húṉ, ki Eliyás á chuká hai, par unhon ne us ko na pahcháná, aur jo kuchh ki unhon ne cháhá, us ke

sáth kiyá. So isí tarah Ibn i ádam bhí un se dukh páwegá.

13 Tab shágirdon ne janá, ki us ne un se Yahiyáe Istibághí ká zikr kiyá.

14 ¶ Aur jab we guroh pás áye, to ek mard ne us pás áke ghutne ṭeká, aur use kahá,

15 Ki Ai Ḳhudáwand, mere bete par rahm kar: ki wuh masrú, aur bahut ranj men hai: aur kabhí ág men aur kabhí pání men girtá hai.

16 Aur main us ko tere shágirdon pás láyá thá, par we use changá kar na sake.

17 Tab Ísá ne jawáb diyá, aur kahá, ki Ai beiṭiqád aur munharif qaum, kabtak main tumháre sáth rahún? aur kabtak tumhárí bardásht karún? Use yahán mujh pás láo.

18 Aur Ísá us par jhunjhláyá; aur deo us par se utar áyá: aur wuh chhokrá usí ghaṛí achchhá húá.

19 Tab sab shágird ḳhalwat men Ísá pás áye, aur kahá, ki Ham use kyún dúr na kar sake?

20 Ísá ne unhen kahá, ki Apní beiṭiqádí ke sabab se; isliye, ki main tum se sach kahtá hún, ki agar tumhen ráí ke dána barábar iṭiqád howe, to agar tum is paháṛ ko kaho, ki Is makán se waháṇ chalá já: to wuh chalá jáegá, aur koí tumáre áge námumkin na hogá.

21 Lekin yih jins baghair namáz aur roze ke dúr nahín hotí.

22 ¶ Aur jab we Jalíl men rahte the, Ísá ne unhen kahá, Yaqín hai, ki Ibn i ádam ḳhalq ke háthon se pakaṛwáyá jáwe:

23 Aur we use qatl karenge, aur wuh tísre din jí uṭhegá. Tab we bahut ghamgín húe.

24 ¶ Aur jab Kaparnáhum men áye, to jizyalenewálon ne pás ákar Pitras se kahá, ki Kyá tumhárá muallim jizya nahín detá?

25 Us ne kahá, ki Hán. Aur jab wuh ghar men áyá, Ísá ne sabqat karke use kahá, ki Ai Shamún, tujhe kyá málúm hotá hai? zamín ke salátín kin se ḳhiráj lete hain? apne laṛkon se? yá báharwálon se?

26 Pitras ne use kahá, ki Báharwálon se. Ísá ne use kahá, ki Pas albatta laṛke ázád hain.

27 Lekin táki we hamáre sabab se ṭhokar na kháen, tú daryá par jákar bansí ḍál, aur jo machhlí ki pahle nikle, use le; aur us ká munh chír, to ek rúpiya páwegá: use lekar, mere aur apne jizya men unhen de.

AṬHAṚAHWAṆ BAB.

1 Us waqt shágirdon ne áke Ísá se púchhá, ki Ásmán kí bádsháhat men sab se baṛá kaun hai?

2 Ísá ne ek chhoṭe laṛke ko bulákar un ke bích biṭháyá,

3 Aur kahá, ki Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum phiráe na jáo, aur chhoṭe laṛkon kí mánind na bano, tum ásmán

kí bádsháhat men hargiz dáḳhil na hoge.

4 Pas jo koí apne taín is bache kí tarah farotan kare, wahí ásmán kí bádshahat men sab se baṛá hai.

5 Aur jo koí aise bache kí, mere nám ke liye, ḳhátirdárí kare, merí ḳhátirdárí kartá hai.

6 Par jo koí ki ek ko, in laṛkon men se, jo mere muṭaqid hain, ṭhokar khiláwe, yih us ke liye bihtar thá, ki ek chakkí ká páṭ us kí gardan men bándhá játá, aur wuh daryá men tah tak puhunchává játá.

7 ¶ Ṭhokar khilánewálí chízon ke sabab jahán par wáwailá hai: kyúnki ṭhokaren kháná to zarúr hai; par us shaḳhs par, jis ke sabab se ṭhokar lage, wáwailá hai!

8 Pas agar terá háth yá terá páṅw tujhe gunahgár kare, unhen káṭ ḍál, aur apne pás se phenk de: is wáste ki langṛá yá ṭunḍá zindagí men dáḳhil honá tere liye is se bihtar hai, ki tere do háth aur do páṅw howen, aur tú abadí ág men ḍálá jáwe.

9 Aur agar terí ánkh tujhe gunahgár kare, to nikál ḍál, aur use apne pás se phenk de: ki káná zindagí men dáḳhil honá tere liye is se bihtar hai, ki terí do ánkhen hon, aur tú átash i jahannam men ḍálá jáwe.

10 ¶ Ihtiráz karo, ki tum in chhoṭon men se kisí kí tahqír na karo; ki main tum se kahtá hún, ki Asmán par un ke firishte mere Báp ká munh, jo ásmán par hai, hamesha dekhte hain.

11 Ki Ibn i ádam is liye áyá hai, ki halákatzada ko bacháwe.

12 Tum kyá ḳhiyál karte ho? agar kisí ádmí ḳe pás sau gospand hon, aur un men se ek gum ho jáwe, to kyá wuh un ninánave ko chhoṛkar paháṛon par nahín chaṛhtá, aur us gumshuda ko nahín ḍhúnḍhtá?

13 Aur agar aisá ho, ki wuh use páwe, to main tum se sach kahtá hún, ki wuh jitná un ninánave se, jo gum na húí thín, ḳhush thá, us se bahut ziyáda us ek se ḳhush hogá.

14 Isí tarah se tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, yih ḳhushí nahín, ki koí in chhoṭon men se halák howe.

15 ¶ Aur agar terá bhái tujh se burái kare, já, aur faqaṭ apne aur us ke darmiyán, use ilzám de: agar wuh terí bát sun le, to tujh ko apná bhái páná nafa húá.

16 Par agar wuh na sune, to ek yá do aur shaḳhs apne sáth le, táki har ek bát do tín gawáhon ke munh par sábit howe.

17 Aur agar wuh un kí bát se munh phere, to kalíse se kah; phir agar wuh kalíse kí bhí na máne, to jáne de, ki wuh tere áge jaise ajnabí aur ḳhirájgír húá.

18 Main tum se sach kahtá hún, Jo kuchh tum zamín par bándhoge, ásmán par bándhá jáegá: aur jo kuchh tum zamín

par khologe, ásmán bar kholá jáegá.

19 Phir main tum se kahtá hún, ki Agar do tum men se, zamín ke úpar, kisí matlab par, jo we cháhte hon, ittifáq karen, wuh matlab mere Báp se, jo ásmán par hai, un ke liye bar áwegá.

20 Isliye ki jis jagah do yá tín mere nám par ekṭhe hain, wahán main un ke bích hún.

21 ¶ Tab Pitras ne pás ákar kahá, ki Ai Ḳhudáwand, kitne martabe merá bhái gunáh kare, aur main use baḳhshún? sát martabe tak?

22 Ísá ne use kahá, ki Main tujh se sát martabe tak nahín kahtá, balki sát dafa sattar tak.

23 ¶ Isliye ki ásmán kí bádsháhat ek bádsháh ke sáth tashbíh dí gaí hai, jis ne apne ḳhádimon se muhásaba cháhá thá.

24 Aur jab wuh muhásaba lene lagá, we ek ko, jis par us ke das házár tore qarz the, us ke sámhne láye.

25 Pas isliye ki us ko adá karne ko maqdúr na thá, us ke sáhib ne hukm kiyá, ki wuh aur us kí jorú, aur bál bache, aur jo kuchh ki us ká ho, bechá jáwe, aur qarz adá kiyá jáwe.

26 Tab us ḳhádim ne girke, aur use sijda karke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, mujhe muhlat de, ki main terá sárá qarz adá karúngá.

27 Us ḳhádim ke sáhib ko rahm áyá, aur us ne use chhor diyá, aur dain use baḳhsh diyá.

28 Us ḳhádim ne nikalkar apne hamḳhidmaton se ek ko, ki jis par us ke sau dínár áte the, páyá: aur us ne use pakarkar us ká galá ghonṭá, aur kahá, Jo merá nikaltá hai, mujhe de.

29 Aur us ká hamḳhidmat us ke páon par pará, aur minnat karke bolá, ki Mujhe muhlat de, ki main sab adá karúngá.

30 Par us ne na máná: balki use jáke qaidḳháne men ḍálá, ki muqaiyad rahe jab tak ki qarz ko adá kare.

31 Tab us ke hamḳhidmat yih wáqiá dekhkar bahut ghamgín húe, aur ákar apne sáhib ko sáre májare se muttalia kiyá.

32 Tab us ke sáhib ne use bulákar kahá, ki Ai sharír chákar, main ne, jonhín tú ne merí minnat kí, wuh sab qarz baḳhsh diyá:

33 Áyá na cháhtá thá, ki jab main ne tujh par rahm kiyá thá, tú bhí apne hamḳhidmat par rahm kartá?

34 Aur us ke sáhib ne ghusse hokar use jalládon ke hawála kiyá, ki aziyat khenche jab tak us ká sab qarz adá kare.

35 So merá Báp, jo ásmán par hai, tum se bhí yihí karegá, agar har ek tum men se apne bháion ke gunáhon ko, apne dil se na baḳhshegá.

UNISWAN BAB.

1 Aur yún húá, ki in kalámon ko tamám karke, Jalíl se rawána

húá, aur Ardan ke pár Yihúdiyah kí nawáhí men áyá;

2 Aur bahut sí jamáaten us ke pichhe ho liyán; aur us ne unhen wahán shifá bakhshí.

3 ¶ Aur Farísí us ke imtihán ke liye us pás áye, aur kahá, Áyá rawá hai, ki ádmí har ek sabab se apní jorú ko taláq de?

4 Us ne jawáb diyá, Kyá tum ne nahín parhá, ki jis ne ibtidá men unhen khalq kiyá, us ne unhen nar o máda banáyá,

5 Aur bolá, ki Is liye mard apne má báp ko chhoregá, aur apní jorú se milá rahegá: aur we donon ek tan honge?

6 Is liye ab we do nahín, balki ek tan hain. Pas jo kuchh Khudá ne jorá hai, ádmí use judá na kare.

7 Unhon ne us ko kahá, ki Phir Músá ne kyún hukm kiyá, ki taláqnáma denú, aur use chhor denú?

8 Us ne un ko kahá, ki Músá ne tumhárí sakhtdilí ke sabab se tum ko ijázat dí, ki apní jorú ko chhor do: par ibtidá se aisá na thá.

9 Aur main tumhen kahtá hún, ki jo koí apní jorú ko, siwáe harámkárí ke, kisú sabab se taláq de, aur dúsrí se nikáh kare, wuh zinú kartá hai: aur jo koí us mutallaqa se nikáh kare, wuh bhí zinú kartá hai.

10 ¶ Us ke shágirdon ne use kahá, ki Agar ádmí ká jorú se, yih taur hai, to jorú karná khúb nahín.

11 Us ne unhen kahá, ki Is kalám ko siwá un ke, jinhen yih diyá gayá hai, koí qabúl kar nahín saktá.

12 Ki báze khoje hain, jo apní má ke pet se aisáhí paidá húe; aur báze khoje hain, jinhen khalq ne khoja kiyá hai: aur báze khoje hain, jinhon ne áp ápne taín, ásmán kí bádsháhat ke liye, khoja banáyá. Jo koí ki is ke qabúl karne par qádir hai qabúl kare.

13 ¶ Phir kaí ek larkon ko us pás láye, táki wuh un par háth rakhe, aur duá kare: tab shágird un par jhunjhláye.

14 Par Ísá ne kahá, ki Larkon ko chhor do, aur unhen mere pás áne se mana na karo: is liye ki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai.

15 Aur us ne apne háth un par rakhá, aur wahán se rawána húá.

16 ¶ Aur dekho, ki ek ne ákar use kahá, ki Ai achchhe Ustád, main kaun achchhá kám karún, táki hayát i abadí páún?

17 Us ne use kahá, ki Tú kyún mujhe achchhá kahtá hai? achchhá to koí nahín, magar ek, jo Khudá hai: agar tú hayát men dákhil húá cháhe, to hukmon ko hifz kar.

18 Tab us ne kahá, ki Kaun-se hukm? Ísá ne jawáb men kahá, ki ye, Tú khún na kar, Tú zinú na kar, Tú chorí na kar, Tú jhúthí gawáhí mat de,

19 Apne má báp kí takrím kar:

aur Apne qaríb ko, aisá, jaisá áp ko, dost rakh.

20 Us jawán ne use kahá, ki Main ne in sab hukmon ko apní larkáí se hifz kar rakhá hai: ab mujhe kyá báqí hai?

21 Ísá ne use kahá, ki Agar tú kámil húá cháhe, to jáke jo kuchh ki terá hai bech dál, aur muhtájon ko bakhsh de, ki tujhe ásmán par ganj milegá: tab idhar á, aur mere píchhe ho le.

22 Par jawán yih bát sunkar ghamgín chalá gayá: is liye ki wuh bará máldár thá.

23 ¶ Tab Ísá ne apne shágirdon ko kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ádmí ásmán kí bádsháhat men dushwárí se dákhil hogá.

24 Aur phir main tum se kahtá hún, ki Súí ke náke se únt ká guzarná us se ásántar hai, ki ek daulatmand ásmán kí bádsháhat men dákhil howe.

25 Jab us ke shágirdon ne yih suná, niháyat hairán hoke bole, Phir kaun naját pá saktá hai?

26 Ísá ne un kí taraf dekhá, aur un se kahá, ki Yih ádmíon ke pás námumkin hai; lekin Khudá ke pás sab chízen mumkin hain.

27 ¶ Tab Pitras ne jawáb diyá, aur use kahá, Dekh, ki ham ne sab kuchh chhorá, aur tere píchhe ho liye; pas ham ko kyá milegá?

28 Ísá ne unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Tum jo merí pairaví karte áe ho, naí paidáish men, jab Ibn i ádam apní hashmat kí takht par julús karegá, tum bhí bárah takhton par baithoge, aur Isráíl ke bárah firqon kí ádálat karoge.

29 Aur jis kisí ne, ki gharon, yá bháíon, yá bahinon, yá báp, yá má, yá jorú, yá bálbachon, yá árází ko, mere nám ke liye chhorá hai, sau gunáp áegá, aur hayát i abadí ká wáris kogá.

30 Par bahut se, jo agle hain píchhe honge; aur pichhle áge.

BÍSWAN BÁB.

1 Is liye ásmán kí bádsháhat us shakhs se mushábih hai, ki sáhib i khána ho, jo tarke subh ko ghar se niklá, táki ápne tákistán ke wáste mazúr lagáwe.

2 Aur jab us ne har mazúr ká ek dínár rozína chukáyá, to unhen apne tákistán men bhej diyá.

3 Aur tísrí sáat men phir gayá, aur auron ko bázár men bekár khare dekhá,

4 Un ko kahá; ki Tum bhí tákistán men jáo, aur jo kuchh tumhárá haqq hai, main tumhen dúngá. • Aur we gaye.

5 Us ne chhathí aur nawín sáat men phir báhar jáke wahí kiyá.

6 Gyárahwín sáat ke qaríb phir báhar gayá, aur auron ko bekár khare dekhá, aur un ko kahá, ki Tum yahán sáre din kyún bekár khare rahte ho?

7 Unhon ne use kahá, Is liye ki ham ko kisí ne mazúrí par nahín

lagáyá. Us ne kahá, ki Tum bhí tákistán men jáo; aur jo kuchh ki wájibí hai tum páoge.

8 Chunánchi jab shám húí, to tákistán ke málik ne apne peshkár se kahá, ki Mazúron ko bulá, aur pichhlon se shurú karke pahlon tak un kí mazúrí de.

9 Jab we jo gyárahwín sáat men lagáye gaye the, áye, to har ek ne un men se ek dínár páyá.

10 Aur jab agle áye, unhen yih gumán thá, ki we ziyáda páenge: par unhon ne bhí ekhí dínár páyá.

11 Jab unhon ne yih páyá, to sáhib i khána ke áge kurkuráne lage.

12 Aur kahá, ki pichhlon ne faqat ekhí sáat kám kiyá, aur tú ne unhen ham se, jo din ke bhárí kám aur garmí ke mutahammil húe, barábar kiyá.

13 Tab us ne un men se ek ko jawáb diyá, aur kahá, ki Ai miyán, main tujh par kuchh zulm nahín kartá: kyá tú mujh se ek dínár lene par rází na húá thá?

14 Apná haqq le, aur chalá já: main jitná tujhe detá húń, us pichhle ko itnáhí dúngá.

15 Kyá rawá nahín, ki main apne mál se jo cháhún so karún? Kyá tú is liye badnazar hai, ki main nek húń?

16 Isí tarah jo pichhle hain, áge, aur jo agle hain, pichhe honge: kyúnki bahut se buláye gaye hain, par barguzída thore hain.

17 ¶ Aur Ísá Aurshalím ko játe húe, bárah shágirdon ko ráh men kináre le gayá, aur unhen kahá,

18 Dekho, Ham Aurshalím ko játe hain; aur Ibn i ádam sardár káhinon aur kátibon ke háth se pakarwáyá jáegá, aur we us ke qatl par fatwá denge,

19 Aur use Ámm logon ke hawala karenge, táki thathon men uráwen aur kore maren, aur salib par khenchen: aur wuh tísre din phir uthegá.

20 ¶ Tab Zibidí ke beton kí má, apne beton ko sáth lekar us pás áí, aur us ko sijda kiyá, aur chahá, ki us se kuchh arz kare.

21 Aur us ne use kahá, Tú kyá cháhtí hai? Us ne kahá, ki Yih farmá, ki mere ye do bete, ek tere dahiní taraf, aur dúsrá báín taraf baithen.

22 Tab Ísá ne jawáb diyá, aur kahá, Tum nahín jánte ho kyá mángte ho. Kyá tum qádir ho, ki wuh piyála, jo main píne par húń, pío, aur wuh istibágh, jo main pátá húń, páo? We bole, ki Ham qádir hain.

23 Us ne unhen kahá, ki Bittahqíq merá piyála pioge, aur wuh istibágh, jo main pátá húń, páoge: lekin merí dahiní, aur merí báín taraf baithná merá kám nahín, ki tum ko bakhshún, balki yih unhen, jin ke liye mere Báp ne taiyár kiyá hai, diyá jáegá.

24 Aur jab un das ne suná, we un donon bháíon par ghusse húe.

25 Par Ísá ne unhen bulákar kahá, Tum jánte ho, ki Awám ke sardár un par hákimí karte hain.

26 Par tum men aisá na hogá: balki jo koí ki cháhe tum men buzurg howe, cháhiye ki tumhárá khádim ho;

27 Aur jo koí cháhe ki tum men sardár bane, cháhiye ki tumhárá banda ho:

28 Chunáchi, Ibn i ádam is liye nahín áyá, ki makhdúm bane, balki is liye, ki khádim howe, aur apní ján ko bahuton ke liye fidya men de.

29 ¶ Aur jab we Iríhú se rawána hone lage, bahut se log us ke píchhe ho liye.

30 Aur dekho, ki do andhe, jo ráh se kináre baithe the, Ísá ká udhar se guzarná sunkar pukáre, ki Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

31 Aur us guroh ne unhen malámat kí, taki we chup rahen: par we chilláye, aur bole, ki Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

32 Tab Ísá khará rahá, aur unhen buláke kahá, Tum kyá cháte ho, ki main tumháre liye karún?

33 Unhon ne kahá, ki Ai Khudáwand, hamárí ánkhen khul jáwen.

34 Ísá ko rahm áyá, aur us ne un kí ánkhon ko chhúá: aur usí dam un kí ánkhen bíná húín, aur we us ke píchhe ho liye.

EKÍSWAN BAB.

1 Jab we Aurshalím ke nazdík pahunche, aur Baitfají men koh i Zaitún ke nazdík áye, tab Ísá ne do shágirdon ko bhejá, aur unhen kahá,

2 Ki Us gánw men, jo tumháre sámhne hai, jáo, aur ek bandhí húí gadhí, aur us ke sáth ek bacha wahín páoge: kholkar mujh pás láo.

3 Aur agar koí tum ko kuchh kahe, tum kahiyo, ki Khudáwand ko ye darkár hain; to wuh filfaur unhen bhejwá degá.

4 Ye sab kuchh wáqiá húá, táki nabí kí márifat se, jo kahá gayá thá, púrá howe,

5 Ki Saihon kí beṭí se kah, ki Dekh, terá bádsháh farotaní se gadhí par, balki ládú, gadhí ke bache par sawár hoke tujh pás átá hai.

6 Tab shágird gaye, aur jaisá Ísá ne unhen hukm kiyá thá, bajá láye,

7 Aur us gadhí ko bache samet le áye, aur unhon ne apne kapre un par ḍálke use un par baiṭhláyá.

8 Aur barí jamáat ne apne kapron ko raste men bichháyá; aur kitnon ne darakhton kí ḍálián kátín aur ráh men chhitráín.

9 Aur jamáʻaten, jo us ke pas aur pesh játin thín, pukárke kahtí thín, Dáúd ke Beṭe ko Hoshaṇná: Wuh jo Ḳhudáwand ke nám se átá hai, us kí ḳhair ho; sab se buland martabe men Hoshaṇná.

10 Aur jab wuh Aurshalím men áyá, to sáre shahr men walwalá paṛá, aur kahne lage, ki Yih kaun shaḳhs hai?

11 Tab jamáʻaton ne kahá, ki Yih Násira Jalíl ká Ịsá nabí hai.

12 ¶ Aur Ịsá Ḳhudá ke haikal men gayá, aur un sabhon ko, jo haikal men ḳharíd o faroḳht karte the, báhar nikál diyá, aur sarráfon ke taḳhte, aur kabútarfaroshon kí chaukiyán ulaṭ diyán,

13 Aur unhen kahá, ki Likhá yih hai, ki Merá ghar ịbádat ká ghar kahláwegá; aur tum ne use choron ká ghár banáyá.

14 Aur andhe, aur langṛe haikal men us pás áye; aur us ne unhen changá kiyá.

15 ¶ Aur jab sardár káhinon aur kátibon ne karámaton ko, jo us ne dikláín, aur laṛkon ko haikal men chilláte, aur Dáúd ke beṭe ko Hoshaṇná kahte húe dekhá, to bahut náḳhush húe,

16 Aur us se kahá, ki Tú suntá hai ki ye kyá kahte hain? Ịsá ne unhen kahá, ki Hán; kyá tum ne yih nahín paṛhá, ki Laṛkon aur shírḳhwáron ke munh se tú ne apní tahsín ko púrá kiyá?

17 ¶ Tab us ne unhen chhoṛá, aur shahr se báhar nikalkar Baitaṇiá men áyá; aur wahán shabbásh húá.

18 Aur subh ko, jab wuh shahr men áne lagá, to use bhúkh lagí.

19 Tab wuh anjír ká ek daraḳht ráh men dekhkar us ke nazdík áyá, lekin patton ke siwá us par kuchh na páyá, tab bolá, ki Qiyámat tak tujh men phal na lage. Aur anjír ká daraḳht wohín súkh gayá.

20 Aur shágird yih dekhke hairán húe, aur bole, ki Yih anjír ká daraḳht kyáhí jald ḳhushk ho gayá!

21 Ịsá ne jawáb diyá, aur unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum iṭtiqád karo, aur shakk na láo, to tum yih jo anjír ke daraḳht se kiyá gayá, sirf yihí na karoge, balki agar tum is páhaṛ ko kahoge, ki uṭh chal, aur daryá men gir paṛ, to waisá hí hogá.

22 Aur iṭtiqád se jo kuchh tum duṇ men mángoge so tumhen milegá.

23 ¶ Aur jab wuh haikal men áyá, to sardár káhin aur qaum ke masháiḳh, jis waqt wuh wáʻz kahtá thá, us pás áye, aur kahne lage, ki Tú kis iqtidár se ye kám kartá hai? Aur kis ne tujhe yih iqtidár diyá?

24 Tab Ịsá ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar tum batláoge, to main bhí tumhen batláúngá, ki main kis iqtidár se ye kám kartá hún.

25 Yahiyá ká istibágh kahán se thá? ásmán se, yá ḳhalq se? Tab unhon ne apne dil men yih andesha kiyá, ki Agar ham kahen ki ásmán se, to wuh ham se kahegá, Phir tum kis liye us ke muṭaqid na húe?

26 Aur agar ham kahen, Admíon se, to ham jamáṭon se ḍarte hain; kyúnki sab Yahiyá ko nabí jánte hain.

27 Tab unhon ne Ysá ko jawáb kiyá, aur kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí unhen kahá, Main bhí nahín batátá ki kis iqtidár se ye kám kartá húṇ.

28 ¶ Par tum ko kyá málúm hotá hai? Ek shaḳhs ke do beṭe the; wuh pahle pás áyá, aur use kahá, Beṭá, já, aur áj ke din mere tákistán men kám kar.

29 Us ne jawáb diyá, aur kahá, ki Merá jí nahín cháhtá: par áḳhir ko pashemán hokar gayá.

30 Aur us ne dúsre pás ákar wahí kahá. Us ne jawáb kiyá, aur kahá, ki Sáhib, main chalá: par ná gayá.

31 Un donon men se kis ne báp ki farmánbardárí ki? Unhon ne use kahá, ki Pahle ne. Ysá ne unhen kahá, ki Main tum se sach kahtá húṇ, ki Bájgír aur qahbáen tum se áge Ḳhudá ki bádsháhat men jáengín.

32 Kyúnki Yahiyá rástí ki ráh se tum pás áyá, aur tum ne use na máná: lekin bájgíron aur qahbáon ne us ká iṭtiqád kiyá: aur tum dekhkar áḳhir ko pashemán bhí na húe, ki us ki tasdíq karte.

33 ¶ Ek aur tashbíh suno: Ek sáhib i ḳhána thá; us ne angúron ká bágh lagáyá, aur us ke girdágird iháta bándhá, aur us ke bích khodke kolhú banáyá, aur burj banáyá, aur use málíon ke supurd karke áp safar ko gayá:

34 Aur jab mewe ká mausim nazdík húá, us ne apne ḳhádimon ko málíon pás bhejá, táki we us ká mewa len.

35 Un bághbánon ne us ke ḳhádimon ko pakaṛke, ek ko kuchlá, aur ek ko qatl kiyá, aur ek ko sangsár kiyá.

36 Us ne phir aur ḳhádimon ko, jo aglon se gintí men ziyáda the, bhejá: aur unhon ne un se wahí sulúk kiyá.

37 Áḳhirkár us ne apne beṭe ko un ke pás, yih samajhkar, bhejá, ki We mere beṭe se dabenge.

38 Par málíon ne jab beṭe ko dekhá, to ápas men kahá, ki Wáris yihí hai; áo, ise már ḍálen, aur us kí mírás par qabza karen.

39 Aur unhon ne use pakṛá, aur tákistán se báhar nikálke qatl kiyá.

40 Ab, jau tákistán ká sahib áwe, to un málíon ká kyá hál karegá?

41 We bole, ki Un buron ko burí tarah se máregá, aur tákistán ke taín aur bághbán ke, jo mewe un ke mausim men use pahunchá wen, supurd karegá.

42 Ísá ne unhen kahá, Kyá tum ne kitábon men nahín parhá, ki Jis patthar ko miámáron ne námaqbúl jáná, wahí kone ká sirá húá: yih Khudáwand kí taraf se hai, aur hamárí nazaron men ajíb hai?

43 Is liye main tum se kahtá húń, ki Khudá kí bádsháhat tum se chhíní jáegí, aur ek qaum ko, jo us ke mewon ko láwe, dí jáegí.

44 Aur jo koí is patthar par giregá, kuchal jáegá: par jis par yih patthar giregá use pís dálegá.

45 Jab sardár káhinon aur Farísíon ne us kí tashbíhen sunín, unhon ne málúm kiyá, ki wuh unhon ke haqq men kahtá hai.

46 Tab unhon ne cháhá, ki use pakar len, par we logon se dare, kyúnki we use nabí jánte the.

BAÍSWAN BAB.

1 Ísá phir unhen tashbíhon men kahne lagá, aur bolá,

2 Ki ásmán kí bádsháhat us bádsháh se mushábih hai, jis ne apne bete ká byáh kiyá.

3 Aur apne chákaron ko bhejá, ki mihmánon ko byáh men bulá-wen: par unhon ne na cháhá ki áwen.

4 Us ne phir apne khádimon ko bhejá, aur kahá, Logon ko, jo buláye gaye hain, kaho, ki Dekho, main ne apná kháná taiyár kiyá hai: aur mere bail, aur farbah jánwar zabh húe hain, aur sab chízen taiyár hain: byáh men áo.

5 Lekin we tagháful karke chale gaye; ek apne khet ko, aur dúsrá apní saudágarí ko gayá:

6 Aur báqíon ne us ke khadimon ko pakarke badsulúkí kí, aur qatl kiyá.

7 Tab bádshah sunkar ghussa húá; aur apne lashkaron ko bhejkar un qátilon ko qatl kiyá, aur un ká shahr phúnk diyá.

8 Phir us ne apne khádimon ko kahá, ki Byáh taiyár hai, par we, jo buláye gaye, náláiq the.

9 Ab tum shah ráhon par jáo, aur jitne tum ko milen shádí men buláo.

10 Chunánchi khádimon ne ráhon men jáke, jo unhen mile, kyá bure, kyá bhale, sab ko ráhon men jama kiyá: aur byáh ká ghar mihmánon se bhar gayá.

11 ¶ Aur jab bádsháh mihmánon ke dekhne ko andar áyá, tab us ne waháń ek shakhs ko dekhá, jo shádí ká libás pahiná na thá:

12 Us ne use kahá, ki Ai dost, tú kyúnkar baghair shádí ke libás ke yahán andar áyá? Us kí zabán band rahí.

13 Tab us bádsháh ne khádimon ko kahá, ki Us ke háth aur páon bándhkar le jáo, aur báhar andhere men dál do; waháń roná aur dánt písná hogá.

14 Is liye ki bahut hain jo buláye gaye hain, par barguzída thore hain.

15 ¶ Tab Farísíon ne jáke

mashwára kiyá, ki use kyúnkar us kí báton ke sabab phande men ḍálen.

16 Aur unhon ne apne shágirdon ko Herúdíon ke sáth us pás bhejá, ki use kahen, ki Ai ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur rástí se Ḳhudá kí ráh batátá hai, kyúnki tú ádmíon kí shaḳhsiyat par nazar nahín kartá.

17 Pas ham ko kah, Tú kyá tasawwur kartá hai? Kaisar ko jizya denā rawá hai yá nahín?

18 Tab Ísá ne un kí sharárat daryáft karke kahá, Ai riyákáro, kyún mujhe ázmáte ho?

19 Jizya ká sikka mujhe dikhláo. Aur we ek dínár us pás láye.

20 Tab us ne unhen kahá, ki Yih súrat kis kí, aur yih sikka kis ká hai?

21 We bole; ki Kaisar kí hai. Tab us ne unhen kahá, ki Jo chízen Kaisar kí hon, Kaisar ko; aur jo Ḳhudá kí hon, Ḳhudá ko do.

22 Unhon ne yih sunke tájjub kiyá; aur use chhoṛkar chale gaye.

23 ¶ Usí roz Záduqí, jo hashar ke qáil nahín, us pás áye, aur us se sawál kiyá,

24 Ki Ai ustád, Músá ne kahá hai, Jab ek shaḳhs befarzand mar jáe, to us ká bhái us kí jorú se nikáh kare, táki us se us ke bhái ke liye nasl chale.

25 So hamáre yahán sát bhái the: aur pahlá ek jorú karke mar gayá, aur is liye ki befarzand thá, apní jorú ko apne bhái ke liye chhoṛ gayá:

26 Aur isí tarah dúsrá, aur tísrá bhi, sátwán tak.

27 Sab ke píchhe wuh raṇḍí bhí mar gaí.

28 Ab qiyámat men, un sáton se, wuh kis kí jorú hogí? kyúnki un sabhon ne use rakhá thá.

29 Ísá ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Tum kitábon aur Ḳhudá kí qudrat ko na samajhkar ghalatí karte ho.

30 Kyúnki qiyámat men log na byáh karte hain, aur na byáh diye játe hain, balki ásmán par Ḳhudá ke firishton kí mánind rahte hain.

31 Aur murdon ke hashar men, jo Ḳhudá ne tumhen farmáyá, kyá tum ne nahín paṛhá,

32 Ki Main Ibráhím ká Ḳhudá, aur Isháq ká Ḳhudá, aur Yaqúb ká Ḳhudá hún? Murdon ká nahín, balki zindon ká Ḳhudá hai.

33 Jamáaten yih sunke us kí tálím se hairán húín.

34 ¶ Jab Farísíon ne sunā ki us ne Záduqíon ká munh band kiyá, we ek jagah jama húe.

35 Aur ek ne un men se, jo faqíh thá, us kí ázmáish ke liye sawál kiyá, aur yih kahá,

36 Ki Ai Ustád, shara men baṛá hukm kaun hai?

37 Ísá ne us se kahá, ki Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá

hai, apne sáre dil se, aur apne sáre jí se, aur apní sárí ján se pyár kar.

38 Pahlá aur baṛá hukm yih hai.

39 Aur dúsrá, jo us kí mánind hai, yih hai, ki Tú apne hamsáye ko aisá piyár kar, jaisá áp ko kartá hai.

40 Sárí sharą aur sab nabí unhín do hukmon se tálluq rakhte hain.

41 ¶ Aur jis waqt Farísí jamą the, Ísá ne un se púchhá,

42 Ki Masíh ke haqq men tumhárá kyá gumán hai? Wuh kis ká beṭá hai? We bole, ki Dáúd ká.

43 Us ne unhen kahá, Pas Dáúd ilhám se kyúnkar use Ḳhudáwand kahtá hai,

44 Ki Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand ko kahá, ki Jabtak main tere dushmanon ko tere páṉw tale kí chaukí karún, tú merí dahiní taraf baiṭh?

45 Pas, Dáúd agar us ko Ḳhudáwand kahtá hai, to wuh us ká beṭá kyúnkar hai?

46 Aur koí shaḳhs us ko jawáb men ek bát na kah sakā, aur us dam se kisí ko jurat na rahí, ki us se kabhí sawál kare.

TEISWAN BAB.

1 Tab Ísá ne un jamáąton aur apne shágirdon ko kahá,

2 Ki kátib aur Farísí Músá ke taḳht par baiṭhte:

3 Is liye sab jo kuchh we tumhen kahen, ki hifz karo, tum hifz karo, aur bajá láo; lekin un ke se kám na karo: kyúnki we kahte hain, aur nahín karte.

4 Is liye ki we bháre bojhe, jin ká uṭháná dushwár hai, bándhte hain, aur logon ke kándhon par rakhte hain; par we áp nahín cháhte, ki apní ek unglí se unhen hiláwen.

5 Aur we apne sab kám karte hain, táki logon ko dikháwen: aur apne táwízon baṛá banáte hain, aur apne kapṛon ke dámanon ko lambá karte hain,

6 Aur mihmánion men sadr jagah kí, aur majmąon men bálá nashíní kí,

7 Aur raston men salám kí, aur is kí, ki ḳhalq unhen Rabbí, Rabbí kahe, ḳhwáhish rakhte hain.

8 Par tum Rabbí mat kahláo: kyúnki tumhárá Hádí ek hai, jo Masíh hai; aur tum sab bhái ho.

9 Aur zamín par kisí ko apná báp na kaho: ki tumhárá Báp ek hai, jo ásmán par hai.

10 Aur na tum hádí kahláo: kyúnki tumhárá Hádí ek hai, jo Masíh hai.

11 Balki wuh shaḳhs, jo tum sab se baṛá hai, tumhárá ḳhádim húá.

12 Aur jo koí apne taín buland karegá, past ho jáegá; aur jo koí apne taín past karegá, buland hogá.

13 ¶ Ai riyákár kátibo, aur Farísío, tum par wáwailá hai!

is liye ki tum ásmán kí bádsháhat ko logon par band karte ho: aur us men na tum áp áte ho, aur na ánewálon ko áne dete ho.

14 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! kyúnki tum bewon ke gharon ko nigalte ho, aur bahâne se namáz ko túl dete ho: is wáste tum ko ziyádatar ạzáb hogá.

15 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! kyúnki tum bahr o bar kí sair is liye karte ho, ki ek ko apne dín men láo, aur jab wuh á chuká, phir tum áp se use dúná jahannam ká farzand banáte ho.

16 Ai andhe rahnumáo, tum par wáwailá hai, kyúnki yih kahte ho, ki Agar koí haikal kí qasam kháwe, kuchh muzáyaqa nahín; par jo koí ki haikal ke sone kí qasam kháwe, wuh qarzdár hai!

17 Ai jáhilo, aur andho: kaun ziyáda buzurg hai, soná, yá haikal, jo sone ko taqaddus baḳhshtí hai?

18 Aur yih, ki Jo koí mazbah kí qasam kháwe, kuchh muzáyaqa nahín; par jo koí us hadya kí, jo us par hai, qasam kháwe, wuh qarzdár hai.

19 Ai jáhilo, aur andho: kaun ziyáda buzurg hai, hadya, yá mazbah, jo hadya ko taqaddas baḳhshtá hai!

20 Is liye jo koí mazbah kí qasam khátá hai, wuh us kí, aur sab chízon kí, jo us par hain, qasam khátá hai.

21 Aur jo koí haikal kí qasam khátá hai, us kí, aur us kí, jo us men rahtá hai, qasam khátá hai.

22 Aur jo ásmán kí qasam kháwe, Ḳhudá ke taḳht kí, aur us kí, jo us par baiṭhá hai, qasam khátá hai.

23 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! kyúnki tum podína, aur anísún, aur kammún ká daswán hissa adá karte ho, aur shariyạt ke bhárí hukmon ko, yạne insáf, aur rahmat, aur ímán ko tum ne chhoṛ diyá hai: cháhiye thá, ki tum unhen karte, aur inhen bhí na chhoṛte.

24 Ai andhe rahnumáo, machchhar dúr karne ke liye chhánte ho, aur únṭ ko nigal játe ho.

25 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! ki tum báharwár se piyála aur rikábí ko sáf karte ho, aur we andarwár se jabr aur badparhezí se bhare húe hain.

26 Ai andhe Farísí, pahle piyále aur rikábí ko andar se sáf karná, ki we báharwár se bhí sáf howen.

27 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! tum un qabron se, jo sufed kí gaí hain, mushábih ho; úpar se to ḳhushnumá hain, par andarwár se murdon kí haḍḍíon, aur sárí najásaton se bharí hain.

28 Isí tarah tum bhí záhir men ḳhalq ko rástbáz dikhái dete ho,

aur bátinon men makr aur gunáh se bhare húe ho.

29 Ai riyákár kátibo aur Farísío, tum par wáwailá hai! kyúnki tum nabíon kí qabron ko banáte ho, aur rástbázon kí goron ko árásta karte ho,

30 Aur kahte ho, ki Ham apne báp dádon ke aiyám men hote, to un ke sáth nabíon ke ḳhún men sharík na hote.

31 Is liye tum apne gawáh ho, ki un ke, jinhon ne nabíon ko qatl kiyá, farzand ho.

32 Achchhá, tum apne báp dádon ke paimáne ko bharo.

33 Ai sámpon, aur sapolíon kí nasl, tum jahannam ke ạzáb se kyúnkar bhágoge?

34 ¶ Is liye, dekho, main nabíon, aur dánáon, aur kátibon ko tumháre pás bhejtá hún: aur tum un men se kitnon ko qatl karoge, aur salíb doge; aur kitnon ko apne majmaon men kore mároge, aur satákar shahr ba shahr phiráoge:

35 Táki rástbázon ká ḳhún, jo zamín par bahává gayá hai, Hábíl rástbáz ke ḳhún se lekar, Zakariyá ibn i Barakiyá ḳe ḳhún tak, jise tum ne haikal aur mazbah ke bích men qatl kiyá, tum par áwe:

36 Main tum se sach kahtá hún, ḳi Yih sab kuchh is ạsr ke logon par áwegá.

37 Ai Aurshalím, Aurshalím, jo nabíon ko qatl kartí hai, aur unhen, jo tujh pás bheje gaye hain, sangsár kartí hai, main ne kitne bár cháhá, ki tere farzandon ko, jis tarah se ki murghí bachon ko paron tale jamạ kartí hai, jamạ karún, aur tum ne na cháhá!

38 Dekho, tumháre liye tumháre ghar wairán chhoṛá játá hai.

39 Kyúnki main tumhen kahtá hún, ki Tum, jis waqt tak na kahoge, ki Salám us par jo Ḳhudáwand ke nám se átá hai, phir tumhárí nigáh mujh par na paṛegí.

CHAUBÍSWAN BAB.

1 Aur Ịsá haikal se báhar nikalkar chalá gayá: aur us ke shágird us pás áye, táki haikal kí ịmáraten use dekhláen.

2 Aur Ịsá ne unhen kahá, Tum in sab chízon ko nahín dekhte ho? main tum se sach kahtá hún, ki Yahán ek patthar dúsre patthar par na chhúṭegá, jo giráyá na jáegá.

3 ¶ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baiṭhá, us ke shágirdon ne us pás ḳhalwat men áke kahá, Ham se kah, ki ye chízen kab hongín? aur tere áne, aur dunyá ke tamám hone ká nishán kyá hai?

4 Tab Ịsá ne jawáb diyá, aur kahá, Dekho, ki koí tumhen gumráh na kare.

5 Kyúnki mere nám se bahutere áwenge, aur har ek kahegá, ki Main Masíh hún; aur bahuteron ko gumráh karenge.

6 Aur tum laṛáíán, aur laṛáíon kí ḳhabaren sunoge: ḳhabardár, mat ghabráiyo: kyúnki un chízon ká wáqiạ honá zarúr hai, par intihá hanoz nahín.

7 Ki ummat ummat par, aur mamlukat mamlukat par ḳhurúj karenge: aur kál paṛenge, aur wabáen, aur zalzale aksar makánon men áwenge.

8 Ye sab kuchh musíbaton kí ibtidá hai.

9 Aur we tumhen ranj men ḍálenge, aur tumhen qatl karenge: aur mere nám ke sabab se sárí ummaten tum se dushmaní rakhengí.

10 Aur us waqt bahutere ṭhokar kháenge, aur ek dúsre ko pakaṛwáegá, aur ek dúsre se dushmaní rakhegá.

11 Aur bahut se jhúṭhe nabí záhir honge, aur bahuton ko gumráh karenge.

12 Aur is liye ki badkárí bahut hogí, bahuton kí muhabbat ṭhanḍhí ho jáegí.

13 Par jo áḳhir tak sabr karegá, wahí naját páegá.

14 Bádsháhat kí yih ḳhushḳhabarí tamám dunyá men dí jáegí, táki sárí ummaton par gawáhí howe; aur tab intihá áwegí.

15 Pas jab tum un ḳharáb karnewálon kí makrúh chíz ko, jis kí ḳhabar Dániyál nabí kí márifat se dí gaí hai, makán i muqaddas men barpá dekhoge, (jo koí ki paṛhe fikr kare:)

16 Tab we, jo Yahúdiyá men hon, kohistán ko bhágen:

17 Aur jo koṭhe par hogá, níche na utre ki apne ghar se kuchh chíz nikále:

18 Aur wuh, jo maidán men hogá, píchhe na phire, ki apne poshák le.

19 Aur afsos un par hai, jo us aiyám men peṭwálián aur dúdh pilánewálián hon!

20 Aur tum duạ mángo, ki tumhárá bhágná jáṛe men, yá sabt ke din par na ho:

21 Kyúnki us waqt baṛí tangí hogí, jo ibtidá i ạlam se abtak kabhí na húí, aur na kabhí hogí.

Aur agar we din koṭáh na hote, to ek tan naját na pátá: lekin we roz barguzídon ke liye koṭáh kiye jáenge.

23 Tab agar koí tum se kahe, ki Dekho, Masíh yahán yá wahán hai; báwar na kíjiyo.

24 Kyúnki bahut se jhúṭhe Masíh, aur jhúṭhe nabí záhir honge, aur aise baṛe muạjize aur karámaten dikháenge, ki agar mumkin hotá, to we unhín barguzídon ko gumráh karte.

25 Dekho, main áge se kah chuká hún.

26 Is liye agar we tumhen kahen, ki Dekho, wuh dasht men hai; to báhar mat jáiyo: yá ki dekho, wuh ḳhalwatsará men hai; to báwar na kíjiyo.

27 Is liye ki jis tarah se ki bijlí mashriq men chamaktí hai, aur maghrab tak roshan kartí

hai; Ibn i ádam kí bhí ámad usí tarah se hogí.

28 Kyúnki jahán kahín murdár hai, gidh wahín jamą honge.

29 ¶ Un rozon men, us tangí ke bą̣d, filfaur súraj andherá ho jáegá, aur chánd apní roshaní na degá, aur sitáre ásmán se girenge, aur ásmánon kí qúwaton ko qarár na rahegá:

30 Aur us waqt Ibn i ádam ká nishán ásmán par numáyán hogá: aur us waqt jahán ke sáre firqa chhátí pitenge, aur Ibn i ádam ko baṛí qúwat, aur hashmat se ásmán kí badlíon par áte dekhenge.

31 Aur wuh narsínge ke baṛe shor ke sáth apne firiston ko bhejegá, aur we cháron hawáon se, ásmán ke is sire se us sire tak, us ke barguzídon ko jamą karenge.

32 ¶ Ab anjír ke daraḳht se munásabat síkho; ki Jab us kí ḍálí narm hotí hai, aur patte nikalte hain, tum jánte ho, ki garmí nazdík hai:

33 Isí tarah se jab tum ye sab kuchh dekho, jáno ki wuh nazdík hai, balki darwáze par hai.

34 Main tum se sach kahtá hún, jab tak ki Ye sab chízen púrí na ho len, yih pusht guzar na jáegí.

35 Ásmán aur zamín ṭal jáenge, par merí báten na ṭalengí.

36 ¶ Lekin us din aur us sáat ko faqat mere Báp ke siwá, ásmán ke firishton tak koí nahín jántá.

37 Aur jis tarah ki Núh ke aiyám men húá, Ibn i ádam ká áná bhí aisá hí hogá.

38 Is liye ki jis tarah we un rozon men túfán se peshtar, jis din tak ki Núh kishtí par chaṛh baiṭhá, kháte aur píte the, aur byáh karte the, aur byáh men kar dete the,

39 Aur na jáná jab tak ki túfán áyá, aur unhen le liyá; Ibn i ádam ká áná bhí isí tarah se hogá.

40 Tab do shaḳhs, jo maidán men honge; ek giriftár hogá, aur dúsrá chhúṭ jáegá.

41 Do randíán, jo chakkí pístiyán hongín; ek pakṛí jáegí, aur dúsrí chhúṭ jáegí.

42 ¶ Is liye jágte raho: ki tum nahín jánte tumhárá Ḳhudáwand kis ghaṛí áwegá.

43 Par isí samjho, ki agar sáhib i ḳhána jántá, ki chor kis pahar áwegá, to wuh jágtá rahtá, aur apne ghar men sendh dene na detá.

44 Is liye bhí taiyár raho: kyúnki jis waqt tumhen gumán na hogá, Ibn i ádam usí waqt áwegá.

45 Pas diyánatdár aur hoshyár ḳhidmatgár kaun hai, jise us ke sáhib ne apne gharáne par zábita kiyá, ki waqt par unhen kháná khiláwe?

46 Nekbaḳht wuh ḳhidmatgár hai, ki us ká sáhib jab áwe, use yihí karte húe páwe.

47 Tum se sach kahtá hun, ki

wuh use apne sab amwál par zábita karegá.

48 Lekin agar wuh sharír ḳhidmatgár apne dil men kahe, ki Merá Ḳhudáwand apne áne men der kartá hai;

49 Aur apne hamḳhidmaton ko tamáncha márná, aur bádapariston ke sáth kháná píná shurú kare;

50 Us ḳhidmatgár ká Ḳhudáwand, aise roz ki ráh na dekhtá ho, aur aisí sáat men ki wuh beḳhabar ho, áwegá,

51 Aur use do ṭukre karegá, aur us ká hissa riyákáron ke sáth muqarrar karegá: wahán roná aur dánt písná hogá.

PACHÍSWAN BAB.

1 Us waqt ásmán kí bádsháhat das bákira randíon se mushábih hogí, jo apne chirághon ko uṭhákar dúlhá ke istiqbál ko chalín.

2 Aur pánch un men se hoshyár, aur pánch bewaqúf thín.

3 Unhon ne, jo bewaqúf thín, apne chirágh uṭhá liye, aur tel na liyá:

4 Par un hoshyáron ne bartanon men tel apne chirághon ke sáth liyá.

5 Jab dúlhe ne der kí, we sab úngh gaín, aur so gaín.

6 Aur ádhí rát ko dhúm machí, Dekho, dúlhá átá hai; us ke istiqbál ko niklo.

7 Tab un sab kunwárion ne uṭhkar chirághon ko árásta kiyá.

8 Aur bewaqúfon ne hoshyáron ko kahá, ki Apne tel men se hamen bhí de; ki hamáre chirágh bujhne par hain.

9 Par hoshyáron ne jawáb diyá, aur kahá, Ki aisá na ho, ki wuh hamáre aur tumháre liye bas na howe: bihtar hai, ḳi jo bechte hain, tum un pás jáo, aur apne liye mol lo.

10 So jab we mol lene gaín, dúlhá á pahunchá; aur we jo taiyár thín, us ke sáth shádí ke ghar men andar gaín: aur darwáza band húá.

11 Píchhe we aur kunwárían yihí kahtí húí áín, ki Ai Ḳhudáwand, hamáre liye khol.

12 Tab us ne jawáb diyá, aur kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Main tumhen nahín pahchántá.

13 Is liye jágte raho, kyúnki tum nahín jánte, ki Ibn i ádam kaun se din, aur kaun sí ghaṛí men áwegá.

14 ¶ Is liye ki yih us shaḳhs kí mánind hai, jis ne safar karte húe apne ḳhádimon ko buláyá, aur apná amwál un ke supurd kiyá.

15 Aur ek ko pánch toṛe, aur dúsre ko do, aur tísre ko ek; har ek shaḳhs ko us kí qábiliyat ke muwáfiq diye; aur filfaur safar kiyá.

16 Tab jis ne pánch toṛe páye the, gayá, aur un se lenden kiyá, aur pánch toṛe aur paidá kiyá.

17 Aur isí tarah us ne bhí, jis ne do páye the, aur do kamáye.

18 Par jis ne ek páyá thá, gayá, aur zamín khodkar apne áqá ke zar ko gáṛ diyá.

19 Bahut muddat ke bád un ḳhádimon ká áqá áyá, aur un se hisáb lene lagá.

20 Chunánchi jis ne pánch toṛe páye the, áyá, aur pánch toṛe aur bhí láyá, aur kahá, Ai Ḳhudáwand, tú ne mujhe pánch toṛe sompe the: dekh, ki Main ne un ke siwá pánch toṛe aur bhí kamáye.

21 Us ke áqá ne use kahá, ki Ai achchhe diyánatdár ḳhádim, áfrín: thoṛí sí chízon men tú diyánatdár niklá, main tujhe bahut sí chízon par mukhtár karúngá: tú apne áqá ki ḳhushnúdí men dákhil ho.

22 Aur jis ne do toṛe páye the, wuh bhí áyá, aur bolá, ki Ai Ḳhudáwand, tú ne mujhe do toṛe sompe: dekh, ki main ne un ke siwá do toṛe aur bhí kamáye.

23 Us ke áqá ne use kahá, Ai achchhe diyánatdár ḳhádim, shábásh; tú thoṛí sí chízon men diyánatdár niklá, main tujh ko bahut sí chízon par mukhtár karúngá: tú apne áqá kí ḳhushnúdí men dákhil ho.

24 Phir wuh, jis ne ek toṛá páyá thá, áyá, aur bolá, ki Ai Ḳhudáwand, main tujhe jántá thá, ki tú kaṛá ádmí hai, aur dirau karnewálá wahán, jahán tú ne nahín boyá; aur jamá karnewálá wahán, jahán tú ne nahín chhínṭá:

25 So main ḍará, aur jáke tere toṛe zamín men chhipá rakhá: dekh, terá jo hai, so maujúd hai.

26 Us ke áqá ne jawáb diyá, aur use kahá, ki Badzát, aur káhil ḳhidmatgár, tú ne jáná ki jahán main ne nahín boyá, dirau kartá hún, aur jahán main ne nahín chhínṭá, jamá kartá hún:

27 Pas tujhe lázim thá, ki tú mere rúpiye sarráfon ko detá, ki main ákar apná mál súd samet pátá.

28 Is wáste toṛá us se chhín lo, aur jis pás das toṛe hain, use do.

29 Kyúnki jis pás kuchh hai, use diyá jáegá, aur us ke liye afzáish hogí: aur jis pás kuchh nahín, us se jo kuchh ki us ká hai, phir liyá jáegá.

30 Aur tum us nikamme ḳhidmatgaṛ ko báhar andhere men ḍal do: wahán roná, aur dánt písná hogá.

31 ¶ Jab Ibn i ádam apne jalál se, sab muqaddas firishton ko apne sáth leke áwegá, tab wuh apní hashmat ke takht par julús karegá:

32 Aur har ek qaum us ke ágе házir kí jáegí: aur jis tarah se ki gaṛariyá bheṛon ko bakríon se judá kartá hai, wuh har ek ko dúsre se judá karegá:

33 Aur wuh bheṛon ko dahiní taraf rakhegá, lekin bakríon báen taraf khaṛá karegá.

34 Tab Bádsháh unhen, jo us kí dahine háth kí taraf hain kahegá, ki Ai mere Báp ke sádatmand logo, áo, aur wuh mamlukat, jo bináe ạlam se tumháre liye taiyár kí gaí hai, mírás men lo:

35 Is liye ki main bhúkhá thá, aur tum ne mujhe kháná diyá; main piyásá thá, aur tum ne mujhe pání diyá: main pardesí thá, aur tum ne mujhe panáh dí:

36 Nangá thá, tum ne mujhe pahináyá: bímár thá, tum ne merí iyádat kí: main qaid men thá, tum mujh pás áye.

37 Us waqt rástbáz use jawáb denge aur kahenge, Ai Ḳhudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá dekhá, aur khiláyá? yá pyásá, aur piláyá?

38 Kab ham ne tujhe pardesí dekhá, aur panáh dí? yá nangá, aur pahináyá?

39 Aur ham ne kab tujhe bímár, yá qaid men dekhke tujh pás áye?

40 Tab Bádsháh jawáb degá, aur un se kahegá, Main tum se sach kahtá hún, Jitná kuchh tum ne mere baqír bháíon men se ek ke sáth kiyá, wuh tum ne mere sáth kiyá.

41 Tab wuh unhen, jo báen taraf hain, kahegá, ki Ai malúno, mere sámhne se átash i abadí men, jo iblís aur us ke lashkar ke liye taiyár kí gaí hai, jáo:

42 Kyúnki main bhúkhá thá, tum ne mujhe kháná na diyá: main pyásá thá, tum ne mujhe na piláyá:

43 Pardesí thá, tum ne mujhe panáh na dí: nangá thá tum ne mujhe poshák na dí: bímár thá, aur qaid men, tum mujh pás na áye.

44 Tab we bhí use jawáb denge, aur kahenge, Ai Ḳhudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá dekhá, yá pyásá, yá pardesí, yá nangá, yá bímár, yá qaidí, aur terí ḳhidmat na kí?

45 Tab wuh unhen jawáb degá, aur kahegá, ki Main tum se sach kahtá hún, Jitná kuchh tum ne in haqíron men se, ek ke sáth na kiyá, tum ne mere sáth na kiyá.

46 Aur ye ạzáb i abadí men jáenge: aur rástbáz hayát i abadí men.

CHHABĪSWAN BAB.

1 Aur yún húá, ki Ísá ne ye sab báten tamám karke apne shágirdon se kahá,

2 Tum jánte ho, ki do roz ke bạd Īd i fisah hogí, aur Ibn i ádam pakarwáyá jáegá, táki salíb par khenchá jáe.

3 ¶ Tab sardár káhin, aur kátib, aur qaum ke buzurg, Qayáfá nám sardár káhin ke díwán-ḳháne men jama húe,

4 Aur mashwara kiyá, táki we Ísá ko fareb se pakaren, aur qatl karen.

5 Tab unhon ne kahá, Ki íd

ke dín nahín, aisá na howe, ki logon men hangáma barpá ho.

6 ¶ Ab jis waqt ki Ísá Baitqiná men, koṛhí Shamún ke ghar men thá,

7 Ek randí marmar ke huqqe men qímatí ạtr us pás lái, aur jis waqt ki wuh baiṭhá thá, us ke sir par ḍálá.

8 Tab us ke shágird yih dekhkar ázurda húe, aur bole, ki Yih isráf kis liye húá?

9 Mumkin thá ki yih ạtr bahut qímat ko bechá játá, aur us kí qímat muhtájon ko dí játí.

10 Ísá ne yih jánke unhen kahá, ki Tum is randí ko kyún dukh dete ho? isliye ki us ne mujh se nekí kí hai.

11 Kyúnki muhtáj to hamesha tumháre sáth hain; par main hamesha na húngá.

12 Aur jis ne ạtr mere badan par ḍálá, us ne mere gáṛne ke liye yih kiyá.

13 Main tum se sach kahtá hún, ki Sáre jahán men jis jagah is injíl kí manádí kí jáegí, wahán yih bhí, jo is randí ne kiyá hai, us kí yádgárí ke liye kahá jáegá.

14 ¶ Tab un bárah se ek ne, jis ká nám Yihúdáe Iskariyútí thá, sardár káhinon pás jákar,

15 Kahá, Jo main use tumháre hawála karún, tum mujhe kyá doge? Unhon ne us se tís rupai par ahd kiyá.

16 Aur us dam se wuh qábú ḍhúnḍhtá thá, ki use pakaṛwá de.

17 ¶ Aur fatír ke pahle roz, Ísá ke shágirdon ne ákar us se kahá, Tú kyá cháhtá hai, ki ham fisah ko tere liye kahán taiyár karen, táki tú kháwe?

18 Us ne kahá, Shahr men fuláne shaḳhs ke pás jáo, aur use kaho, ki Muallim kahtá hai, Merá waqt nazdík hai; main apne shágirdon ke sáth tere yahán íd i fisah karúngá.

19 Aur shágirdon ne jaisá ki Ísá ne unhen farmáyá thá, waisá hí kiyá; aur fisah taiyár kiyá.

20 Phir jab shám húí, wuh un bárah ke sáth já baiṭhá.

21 Aur jab we khá rahe the, us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Ek tum men se mujhe pakaṛwá degá.

22 Tab we bahut ghamgín húe, aur un men se har ek use kahne lagá, ki Ai Ḳhudáwand, kyá, wuh main hún?

23 Us ne jawáb diyá, aur kahá, Jis ne mere sáth rikábí men háth ḍálá, wahí mujhe pakaṛwá degá.

24 Ibn i ádam, jaisá ki us ke haqq men likhá hai, rawána hotá: lekin us shaḳhs par, jis ke háth se Ibn i ádam pakaṛwáyá jáe, wáwailá hai! us shaḳhs ke liye yih bihtar thá, ki wuh paidá na hotá.

25 Us waqt Yahúdá, jis ne use pakaṛwáyá, us ke jawáb men bolá, ki Ai Rabbí, kyá wuh main hún? Us ne use kahá, ki Tú ne áp hí kahá.

26 ¶ Aur un ke kháte waqt Ísá ne roṭí uṭhái, aur kalám i

mutabarrak kahke toṛí, aur shágirdoṉ ko dí, aur kahá, ki Lo, kháo; yih merá badan hai.

27 Phir us ne piyála liyá, aur shukr karke, yih kahte húe, unheṉ diyá, ki Tum sab ise pío;

28 Kyúṉki yih merá lahú, yáne naye wasíqe ká lahú hai, jo bahutoṉ ke gunáhoṉ kí baḳhshish ke liye baháyá játá hai.

29 Par maiṉ tum se kahtá húṉ, ki Maiṉ shíraẓ i angúr is waqt se, us roz tak, ki maiṉ tumháre sáth apne Báp kí mamlukat meṉ na píúṉ, na píúngá.

30 ¶ Aur we mazmúr ko ghaná se paṛhke Zaitún ke pahár ko gaye.

31 Us waqt Ísá ne unheṉ kahá, Tum sab merí bábat, áj kí rát, ṭhokar kháoge: kyúṉki yih likhá hai, ki Maiṉ gaṛariye ko márúngá, aur galle kí bheṛeṉ paráganda hongíṉ.

32 Par maiṉ uṭhne ke bád tum se áge Jalíl ko jáúngá.

33 Pitras ne jawáb diyá, aur use kahá, ki Agar terí bábat sab ṭhokar kháweṉ, maiṉ kabhí ṭhokar na kháúngá.

34 Ísá ne use kahá, ki Maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Tú áj kí rát murgh kí báng deṉe se pahle, tín bár merá inkár karegá.

35 Pitras ne use kahá, ki Agar merá marná tere sáth zarúr ho, tau bhí terá inkár na karúṉ. Aur sab shágirdoṉ ne bhí yihí kahá.

36 ¶ Phir Ísá ne un ke sáth ek maqám meṉ, jo Jetsamaní kahlátá thá, áyá, aur shágirdoṉ ko kahá, Tum yahán baiṭho, táki maiṉ wahán jákar duá karúṉ.

37 Aur us ne Pitras aur Zibidí ke do beṭe apne sáth liye, aur gham aur koft kháne lagá.

38 Tab us ne unheṉ kahá, Merá dil marne tak ghamgín hai: tum yahán tawaqquf karo, aur mere sáth jágte raho.

39 Aur wuh thoṛí dúr gayá, aur aundhe muṉh girá, aur yúṉ kahke duá mángí, ki Ai mere Báp, agar mumkin ho, to is piyále ko mujh se guzrá: lekin na aisá ki maiṉ cháhtá húṉ, balki tú jaisá cháhtá hai.

40 Tab shágirdoṉ ke pás áyá, aur unheṉ sote páyá, aur Pitras ko kahá, Kyá tum ek sáat bhí mere sáth jágte na rah sake?

41 Jágo, aur duá karo, táki tum imtihán meṉ na paṛo: filwáqiẓ rúh mustaidd hai, par jism nátawán hai.

42 Wuh do bárah phir gayá, aur yúṉ kahke duá mángne lagá, ki Ai mere Báp, agar yih piyála mujh se, siwá is ke ki maiṉ use píúṉ, guzar na sake, terí ḳhwáhish wáqiẓ ho jáe.

43 Aur wuh áyá, aur unheṉ phir sote páyá: kyúṉki un kí ánkheṉ ḳhwábálúda thíṉ.

44 Aur unheṉ chhoṛkar phir chalá gayá, aur wahí kalima kahke tísrí bár duá mángí.

45 Phir apne shágirdoṉ pás áyá, aur un se kahá, ki Ab sote raho, aur árám karo: dekho ki gharí

nazdík pahunchí, aur Ibn i ádam badkáron ke háthon men hawála kiyá játá hai.

46 Uṭho, ki ham rawána howen; dekho, ki wuh shaḳhs, jo mujhe hawála karegá, nazdík hai.

47 ¶ Aur jis waqt wuh yih kah rahá thá, wohín Yahúdá, jo un bárah men se ek thá, ek baṛá amboh sardár káhinon aur qaum ke masháiḳh kí taraf se talwáren, aur sonṭe liye húe sáth leke áyá.

48 Ab, jis ne use pakaṛwáyá, us ne unhen yih kahke patá diyá thá, ki Jis ká main bosa lún, wuh wahí hai: use pakaṛ lo.

49 Aur filfaur Ísá pás áyá, aur yih kahke, ki Ai Rabbí, salám; us ká bosa liyá.

50 Aur Ísá ne use kahá, ki Ai miyán, tú kis liye áyá? Tab we á pahunchkar use dastgír kiyá, aur pakaṛ liyá.

51 ¶ Aur dekho, ek ne un men se jo Ísá ke sáth the, háth lambá karke, apní talwár khenchí, aur sardár káhin ke ek ḳhádim ko lagáí, aur us ká kán uṛá diyá.

52 Tab Ísá ne use kahá, ki Apní talwár phir miyán men kar; is liye ki we jo tegh khenchte hain, tegh hí se máre jáenge.

53 Kyá tú nahín jántá, ki main is dam apne Báp se máng saktá hún, aur wuh firishton ke bárah faujon se ziyáda mujh pás házir karegá?

54 Par tab kitábon ká likhná ki yún honá zarúr hai, kyúnkar púrá hogá?

55 Aur usí waqt Ísá ne jamáaṭon ko kahá, ki Tum mere pakaṛne ko jaise chor ke liye talwáren aur sonṭe leke nikle ho? Main tó rozmarra tumháre bích haikal men baiṭhke wáz kahtá thá, aur tum ne mujhe na pakṛá.

56 Par yih sab húá, táki nabíon kí kitáben púrí hon. Us waqt sab shágird use chhoṛke bháge.

57 ¶ Aur we jinhon ne Ísá ko dastgír kiyá thá, use sardár káhin Qayáfá ke pás, jahán kátib aur masháiḳh jamá húe the, le áye.

58 Aur Pitras us ke pichhe sardár káhin ke díwánḳháne tak chalá gayá, aur andar jáke ḳhádimon ke sáth baiṭhá, táki anjám dekhe.

59 Tab sardár káhin, aur masháiḳh, aur sab majlis ne Ísá par jhúṭhí gawáhí talab kí, táki use qatl karen;

60 Aur koí na pái: hán, agarchi bahut jhúṭhe gawáh áye, par unhon ne na pái. Aḳhir ko do jhúṭhe gawáh áye,

61 Aur bole, ki Yih kahtá hai, mujh men yih qudrat hai ki Ḳhudá ke ghar ko ḍháún, aur tín din men phir banáún.

62 Tab sardár káhin ne uṭhkar use kahá, Kyá tú jawáb nahín detá? ye tujh par kyá gawáhí dete hain?

63 Lekin Ísá chup rahá. Phir sardár káhin ne use kahá, ki Main tujhe Hayya wa qaiyúm kí

qasám detá hún, agar tú Masíh Khudá ká Betá hai, to ham se sach kah.

64 Ísá ne us ko kahá, ki Tú hí ne kahá: lekin main tum se kahtá hún, ki bád is ke tum Ibn i ádam qúwat ke dahine háth par baithá húá, aur ásmán kí badlí par átá húá dekhoge.

65 Tab sardár káhin ne apne kapre phárе, aur kahá, Yih kufr kali chúká hai; ab hamen áge gawáhon kí kyá hájat hai? dekho, ab tum ne us ká kufr bákná suná.

66 Ab kyá sochte ho? We jawáb men bole, ki Wuh wájib ul qatl hai.

67 Tab unhon ne us ke munh par thúká, aur use ghúnse, aur auron ne yún kahke tamánche máre,

68 Ki Ai Masíh, hamen nabúwat se khabar de, Yih jo tujhe tamáncha mártá hai, kaun hai?

69 ¶ Aur Pitras báhar díwánkháne men baithá thá: ki ek sahèlí us pás ái, aur bolí, ki Ísáe Jalílí ke sáth tú bhí thá.

70 Par us ne sab ke áge inkár kiyá, aur kahá, Main nahín jántá tú kyá kahtí hai.

71 Aur jab wuh dahlíz par báhar áyá, ek dúsre ne use dekhkar un se, jo wahán the, kahá, ki Yih shakhs bhí Ísáe Násarí ke sáth thá.

72 Aur us ne qasam kháke, phir inkár kiyá, ki Main us shakhs ko nahín jántá.

73 Aur thorí der píchhe we, jo wahán khare the, Pitras pás áye, aur bole, ki Beshakk tú bhí unhen men se hai; ki terí bolí tujhe záhir kartí hai.

74 Us waqt us ne lánat karne, aur qasamen kháne lagá, aur kahne lagá, ki Main us shakhs ko nahín jántá. Aur murgh ne wohín báng dí.

75 Aur Pitras ko Ísá kí bát, jo us ne kahí thí, ki Peshtar is se, ki murgh báng de, tú tín martaba merá inkár karegá, yád ái. Tab wuh báhar jákar zárzár royá.

SATAÍSWAN BAB.

1 Jab subh húí, sáre sardár aur qaum ke mashákikh ne Ísá ke haqq men mashwarat kí, ki use qatl karen:

2 Aur use bándhke le gaye, aur Pontius Pilátus kí, jo hákim thá, hawála kiyá.

3 ¶ Tab Yahúdá, jis ne use pakarwáyá thá, dekhkar ki us par qatl ká fatwá diyá gayá, pashemán húá, aur wuh tís dirham sardár káhinon aur mashákikh ke pás phir láyá,

4 Aur kahne lagá, ki Main ne khatá kí, jo begunáh ko qatl ke liye pakarwáyá. Tad we bole, Phir hamen kyá? tú ján.

5 Aur dirhamon ko haikal men phenkkar rawána húá, aur us ne jákar apne taín phánsí dí.

6 Aur sardár káhinon ne dirham lekar kahá, ki Unhen kha-

záne men rakhná rawá nahín, kyúnki yih ḳhún kí qímat hai.

7 Tab unhon ne mashwarat kí, aur unhen dekar ek kumhár kí zamín gharíbon ke liye mol lí.

8 Isliye wuh zamín ab tak ḳhún ká khet kahlátí hai.

9 Tab wuh, jo Yirimiah nabí kí mą̈rifat se kahá gayá thá, púrá húá, ki Unhon ne un tís dirham us kí qímat kí, jis ká ki mol ṭhahráyá gayá, hán, jis ká baní Isrą̈íl men se bą̈zon ne mol ṭhahráyá, liyá;

10 Aur unhen kumhár kí zamín ke liye diyá, jaisá Ḳhudáwand ne mujhe farmáyá.

11 ¶ Aur Ḳsá ḥą̈kim ke sámhne khaṛá thá: aur hákim ne use yih púchhá, Kyá Yihúdon ká bádsháh tú hí hai? Ḳsá ne kahá, ki Tú hí kaṇtá hai.

12 Aur jab sardár káhin aur masháiḳh us par faryád kar rahe the, wuh kuchh jaẉáb na diyá thá.

13 Tab Pilátus ne use kahá, kyá Tú nahín suntá, ki we kyá kyá kuchh tujh par gawáhí dete hain?

14 Par us ne jawą̈b men hargiz ek bát na kahí; chunánchi hákim ne bahut tą̈jjub kiyá.

15 ¶ Ab hákim ká dastúr thá, ki har ịd men, logon ke wáste, ek bandhúá, jise we cháhte the, ázád kartá thá.

16 Aur us waqt men un ká ek mashhúr bandhúá thá, jo Barabbá kahlátá thá.

17 Isliye jis waqt we ekṭhe the, Pilátus ne un se kahá, ki Tum kis ko cháhte ho, ki main tumháre liye ázád karún? Barabbá ko, yá Ḳsá ko, jo Masíh kahlátá hai?

18 Kyúnki wuh jántá thá, ki unhon ne rashk se use pakaṛwáyá.

19 ¶ Jab wuh hukúmát ke taḳht par baiṭhá, us kí jorú ne use kahlá bhejá, ki Tujhe is rástbáz se kuchh kám na rahe: ki áj main ne ḳhwáb men us ke liye bahut tasdią pái hai.

20 ¶ Par sardár káhinon aur masháiḳh ne jamą̈at ko rághib kiyá, ki Barabbá ko cháhen, aur Ḳsá ko qatl karwáen.

21 Hákim ne phir unhen kahá, ki Tum donon men se kis ko cháhte ho, ki main tumháre wáste ázád karún? We bole, ki Barabbá ko.

22 Pilatus ne un se kahá, ki Phir Ḳsá ko, jo Masíh kahlátá hai, kyá karún? We bole, ki Wuh salíb par khenchá jáwe.

23 Hákim ne kahá, ki Us ne kyá gunáh kiyá? Par unhon ne aur ghul macháke kahá, ki Wuh salíb par khenchá jáwe.

24 Jab Pilátus ne dekhá ki us ká kuchh na chalá, balki hangáma hotá hai, us ne pání lekar, jamą̈at ke ágе yih kahke apne háth dhoe, ki Main is mard i rástbáz ke ḳhún se mubarrá húṇ: tum jáno.

25 Tab sab log bole, ki Us ká

ḳhún ham par, aur hamárí aulád par howe.

26 Phir us ne Barabbá ko un ke liye ázád kiyá: aur Ísá ko koṛe márke hawála kiyá, ki salíb par khenchá jáwe.

27 ¶ Tab hákim ke sipáhí Ísá ko díwán i ámm men le gaye; aur sipáhíon ne sáre risále ko us ke gird jamá kiyá.

28 Tab unhon ne use nangá karke qirmizí pairáhan pahináyá.

29 ¶ Aur unhon ne kánṭon ká táj banáke us ke sir par rakhá, aur ek senṭhá us ke dahine háth men diyá: aur us ke áge ghuṭne ṭekke, yún kahke, us se tamaskhur kiyá, ki Ai Yihúdíon ke bádsháh, salám!

30 Phir unhon ne us par thúká, aur senṭhe ko lekar us ke sir par márá.

31 Aur jab tamaskhur kar chuke, unhon ne us ká pairáhan utárá, aur use usí ká libás pahináyá, aur le chale, ki salíb par khenchen.

32 Aur jaun we báhar áye, unhon ne Kurení ke ek shakhs ko, jis ká nám Shamún thá, páyá: aur us par jabr kiyá, ki us kí salíb le chale.

33 ¶ Aur jab we ek maqám men, jis ká nám Jaljata thá, jis ke máne khoprí kí jagah hai, pahunche,

34 ¶ Use sirka aur pit milá diyá ki píwe: us ne chakhke píne ká iráda na kiyá.

35 Aur unhon ne use salíb par khenchke us ke kapṛe par qurá ḍálke bánṭ liye: táki jo nabí ne kahá thá, púrá howe, ki Unhon ne mere kapṛe ápas men bánṭe, aur mere libás ke liye qurá ḍálá.

36 Aur we wahán baiṭhke us kí nigahbání karne lage;

37 Aur us kí tuhmat ko likhkar us ke sir se buland nasab kiyá, ki YIH YAHU'DI'ON KA' BA'DSHA'H ĪSA' HAI.

38 Us waqt us ke sáth do chor salíb par khenche gaye the, ek dahine háth, aur dúsrá báen.

39 ¶ Aur we jo udhar se guzarte the, apne sir hiláke use malámat karte the,

40 Aur kahte the, ki Tú, jo haikal ká ḍhánewálá, aur tín din men phir biná karnewálá hai, apne taín bachá. Agar tú Ḳhudá ká Beṭá hai, salíb par se utar á.

41 Isí tarah se sardár káhinon ne kátibon aur mashá'ikh ke sáth milke tamaskhur se kahá,

42 Ki Auron ko bacháyá; apne taín bachá nahín saktá. Agar wuh Isráil ká Bádsháh hai, ab salíb par se útar áwe, aur ham us ke muṭaqid honge.

43 Us ne Ḳhudá par tawakkul kiyá; ab agar wuh us ká pyárá hai, to wahí use rihái bakhshe: kyúnki wuh kahtá thá, ki Main Ḳhudá ká Beṭá hún.

44 We chor bhí, jo us ke sáth salíb par khenche gaye the, isí tarah se us ko malámat karte the.

45 ¶ Tab chhaṭhí sáat se nawín sáat tak us sáre zamín par táríkí chhá gaí.

46 Aur nawín sáat ke nazdík Ísá ne buland áwáz se chilláke kahá, ki Elí, Elí, lamá sabaqtaní? yáne, Ai mere Ḳhudá, ai mere Ḳhudá, kyún tú ne mujhe akelá chhoṛá?

47 Báze un men se, jo wahán khaṛe the, yih sunke bole, ki Yih Eliyás ko bulátá hai.

48 Aur filfaur ek ne un men se dauṛke bádil leke sirke se tar kiyá, aur neze par rakhke use chusáyá.

49 Auron ne kahá, Bhalá, ham dekhen to ki Eliyás use chhuṛáne áwegá.

50 Tab Ísá do bára baṛí áwáz se chilláyá, aur us ne ján dí.

51 ¶ Aur dekho, ki haikal ká parda úpar se níche talak phaṭ gayá; aur zamín larzí, aur patthar taṛak gaye;

52 Aur qabren khulín; aur muqaddason kí bahut láshen, jo ḳhwáb i ádam men thín, uṭhín,

53 Aur us ke uṭhne ke bád qabron se báhar áín, aur shahr i muqaddas men gaín, aur bahuton ko dikhláí dín.

54 Aur jab us jamádár, aur us ke rafíqon ne, jo Ísá kí nigáhbání karte the, zalzala aur jo kuchh ki wáqiá húá thá, dekhá, tab bahut hirásán hoke bole, Yih sach mach Ḳhudá ká Beṭá thá.

55 Aur wahán bahut sí randíán, jo Jalíl se Ísá ke píchhe, us kí ḳhidmat kartí áí thín, dúr se dekhtí thín.

56 Mariyam Majdaliya, aur Yaqúb aur Yosá kí má Mariyam, aur Zibidí ke laṛkon kí má, unhen men thín.

57 Jab shám húí Aramatiya ká ek daulatmand shaḳhs, jis ká nám Yúsuf thá, aur wuh bhí Ísá ká shágird thá, áyá:

58 Us ne Pilátus pás ákar Ísá kí lásh mángí. Tab Pilátus ne hukm kiyá, ki lásh use sompí jáwe.

59 Yúsuf ne lásh ko leke súfí pák chádar se kafnáyá,

60 Aur use apní qabr men, jo us ne patthar men khudwáyá thá, rakhá: aur ek bhárí patthar qabr ke munh par ḍhalkáke chalá gayá.

61 Aur Mariyam Majdaliya, aur dúsrí Mariyam qabr ke sámhne wahán baiṭhín thín.

62 ¶ Ab dúsre roz, jo tahaiya ke din ke bád thá, sab sardár káhin, aur Farísí ekṭhe hoke Pilátus pás áye,

63 Aur kahá, ki Ḳhudáwand, hamen yád hai, ki wuh daghábáz, apne jíte jí kahtá thá, ki Main tín din píchhe phir uṭhúngá.

64 Isliye hukm kar, ki tísre din tak qabr kí hifázat kí jáwe, aisá na ho, ki us ke shágird rát ko áke use churá lejáwen, aur ḳhalq se kahen ki wuh marke jí uṭhá: ki yih pichhlí ḳhatá pahle se badtar hogí.

65 Pilátus ne un se kahá, ki Rakhwále tumháre pás hain, jáo, tá maqdúr hifázat karo.

66 We gaye, aur rakhwále bithláke, aur pathar par muhr karke, qabr kí hifázat kí.

ATHAISWAN BAB.

1 Sabt kí rát, jab hafte ke pahle din phatne lage, Mariyam, Majdaliya aur dúsrí Mariyam qabr ko dekhne áín.

2 Aur dekho, ki bará bhúnchál áyá: is liye ki Khudáwand ká firishta ásmán se názil húá, aur áke us patthar ko qabr par se dhalkákar us par baithá.

3 Us ká chihra bijlí sá, aur us ká libás jaise barf sufed thá:

4 Aur us kí haibat se sab rakhwále kámp gaye, aur aise húe, jaise mar gaye.

5 Aur firishta randíon se kahne lagá, ki Tum mat daro: ki main jántá hún, tum Ísá ko, jo salib par khenchá gayá thá, dhúndhtiyán ho.

6 Wuh yahán nahín hai: isliye, ki jaisá us ne kahá thá, uthá hai. Idhar áo, us jagah ko, jahán Khudáwand pará thá, dekho.

7 Aur jald jákar us ke shágirdon se kaho, ki wuh marke jí uthá hai; aur dekho, ki wuh tum se áge Jalíl ko játá hai; use tum wahán dekhoge: dekho, main ne tumhen jatáyá.

8 We jald qabr par se, dhashat aur barí khushí ke sáth, rawána hokar us ke shágirdon ko khabar dene daurín.

9 ¶ Aur jab us ke shágirdon ko khabar dene chalí játí thín, dekho, ki Ísá unhen milá, aur bolá, ki Salám. Aur unhon ne daur ke us ke qadam pakre, aur use sijda kiyá.

10 Tab Ísá ne unhen kahá, Mat daro: jáo mere bháion se kaho, ki Jalíl ko jáwen, aur we mujhe wahán dekhenge.

11 ¶ Ab jis waqt ki we chalí játí thín, dekho, ki kaíon ne rakhwálon men se, shahr men ákar sardár káhinon ko sab kuchh ki húá thá, kahá.

12 Aur we sab mashwarat karke un sipáhíon ko bahut se rúpiye diye,

13 Aur kahá, ki Tum kaho, ki us ke shágird rát ko, jab ham so gaye the, áke use churá le gaye.

14 Aur agar yih hákim ke kán tak pahunche, ham use báwar karwáenge, aur tumhen bechain na hone denge.

15 Chunánchi unhon ne rúpiye lekar jaisá sikháye gaye the, waisá hí kiyá: Aur yih bát áj tak Yihúdon men mashhúr hai.

16 ¶ Tab we gyárah shágird Jalíl ko, us pahár kí taraf jahán Ísá ne unhen farmáyá thá, gaye.

17 Aur jab unhon ne use dekhá, us kí parastish kí: par báze shakk láye.

18 ¶ Aur Ísá un ke pás áyá, aur un se yún kahá, ki Asmán aur

zamín par sárá iḳhtiyár mujhe diyá gáyá hai.

19 Isliye tum jáo, aur sab qaumon ko murid karke unhen Báp, aur Bete, aur Rúh i Quds ke nám se istibágh karo:

20 Aur unhen sikhláo, ki un sab báton ko, jo main ne tumhen farmáín, hifz karen: aur dekho, ki main jahán kí intihá tak, har roz tumhárе sáth hún. Ámín.

MA'RQUS KI' INJI'L.

PAHLA BAB.

1 Ḳhudá ke Farzand Ḥsá Masíh kí Ḥnjíl ká shurú.

2 Jaisá ki Paighambaron kí kitábon men likhá gayá hai, ki Dekh, main apne ḳhabardenewále ko tere áge bhejtá hún, jo terí ráh ko tere áge taiyár karegá.

3 Jangal men ek pukárnewale kí áwáz hai, ki Ḳhudáwand ke liye ráh taiyár karo, aur us ke raston ko durust karo.

4 Jangal men Yahiyá ghusl detá thá, aur gunáhon kí muáfí ke liye tauba ke ghusl kí ḳhabar detá thá.

5 Aur Yahúdiya ke sáre mulk aur Aurshalím ke rahnewále us ke pás nikle chale játe the, aur sab ke sab Ardan ke daryá men apne gunáhon ká iqrár kar karke, us se ghusl páte the.

6 Aur Yahiyá kí poshák únṭon ke bálon kí thí, aur us kí kamar par chamṛe ká ḳamarband thá; aur wuh ṭiḍḍí aur janglí shahd khátá thá.

7 Aur wuh ḳhabar de dekar kahtá thá, ki Mere píchhe mujh se ek zoráwar átá hai, ki main jhukke us kí jútíon ká tasma kholne ke láiq nahín hún.

8 Main ne to tumhen páni se ghusl diyá hai, par wuh tumhen Rúh i Quds se ghusl degá.

9 ¶ Aur unhín dinon men Ḥsá Jalíl ke Násare se áyá, aur Yahiyá se Ardan men ghusl páyá.

10 Aur jonhín wuh páni se báhar áyá, tau us ne ásmán ko khulá, aur Rúh ko kabútar kí mánind apne úpar utarte dekhá:

11 Aur ásmán se ek áwáz sunígaí, ki Tú merá ạzíz Farzand hai, jis se main rází hún.

12 ¶ Aur usí waqt rúh use jangal men legaí.

13 Aur wahán jangal men wuh Shaitán se chálís din tak parkhá gayá: aur wuh janglí jánwaron men rahtá thá, aur firishte us kí ḳhidmat karte the.

14 ¶ Ab Yahiyá ke qaid men parne ke bád, Ḥsá Jalíl men áke Ḳhudá kí bádsháhat kí ḳhushḳhabarí sunáne lagá,

15 Ki waqt púrá húá, aur Ḳhudá kí bádsháhat án pahunchí: tauba karo, aur injíl par imán láo.

16 ¶ Aur Jalíl ke samundar ke nazdík phirte húe, us ne Shamún aur us ke bhái Andriyás ko samundar men jál ḍálte dekhá: kyúnki we machhwe the.

17 Ísá ne unhen kahá, ki Mere sáth áo, aur main tumhen ádmíon ká pakarnewálá banáúngá.

18 Usí waqt we apne jálon ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

19 Aur wahán se thorá ágebarhke, us ne Zibidí ke bete Yaqúb ko aur us ke bhái Yohná ko náo par apne jál ko marammat karte dekhá.

20 Aur wohín us ne unhen buláyá, aur we apne báp Zibidí ko náo men mazdúron ke sáth chhorke, us ke sáth holiye.

21 Aur we Kaparnáhum men gaye, aur árám ke din jamáat men jáke, wuh nasíhat karne lagá.

22 Aur unhon ne us kí nasíhat se achambhá kiyá: kyúnki likhnewálon kí mánind nahín, par kisí sardár kí tarah wuh unhen sikhlátá thá.

23 ¶ Ab wahán un kí jamáat men ek ádmí par nápák rúh thí: wuh yún kahke chilláyá,

24 Ki Ai Ísá Násarí, chhorḍíjiye; hamen áp se kyá kám hai? kyá áp hamen halák karne áye hain? main jántá hún, ki áp kaun hain, áp Khudá ke Chune húe hain.

25 Ísá us par jhunjalákar bolá, ki Chup ho, aur us men se nikal á.

26 Tab nápák rúh ne use maroṛa aur barí áwáz se chilláke us par se utargaí.

27 Aur we sab hairán hoke ápas men púchhte aur kahte the, ki Yih kyá hai? yih kaisí naí nasíhat hai? kyúnki wuh nápák rúhon ko bhí sardárí se hukm kartá hai, aur we mánlete hain.

28 Aur us kí neknámí usí waqt Jalíl ke chárou taraf phailgaí.

29 ¶ Aur we jamáat se báhar nikalke, Yaqúb aur Yohná ke sáth Shamún aur Andriyás ke ghar gae,

30 Jahán Shamún kí sás tap se bímár parí thí, aur wohín unhonne use khabar dí.

31 Tab us ne áke us ká háth pakará, aur use uṭháyá; aur usí waqt us kí tap játírahí, aur us ne us kí khidmat kí.

32 ¶ Aur shám ko, jab súraj ḍúbá, we sáre bímáron aur díwánon ko us pás láye.

33 Aur sárá shahr darwáze par jamá thá.

34 Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah kí bímárion se bímár the, changá kiyá, aur bahutse bhúton ko dúr kiyá; aur unhen bolne na diyá, is liye ki we use pahchánte the.

35 ¶ Aur fajr ko, din nikalne se áge, wuh báhar niklá, aur ek nirálí jagah men chalágayá, aur wahán duá mángí.

36 Aur Shamún aur us ke sáthí us kí talásh ko nikle.

37 Aur jab unhon ne use páyá, to use kahá, ki Áp ko sab ḍhúndhte hain.

38 Ísá ne unhen kahá, ki Ao

ás pás ke shahron men bhí sunáne ko jáwen: kyúnki isí liye main nikal áyá húṇ.

39 Aur wuh sáre Jalíl men un kí jamáaton men nasíhat kartá, aur bhúton ko dúr kartí rahá.

40 ¶ Tab ek koṛhí ne áke us kí minnat kí, aur ghuṭne ṭekkar bolá, ki Agar áp cháhen, to mujhe changá karsakte hain.

41 Ísá ne rahm karke, háth baṛháyá, aur use chhúá, aur kahá, ki Main cháhtá húṇ; tú changá hojá.

42 Aur johín us ne kahá, wohín us ká koṛh dúr húá, aur wuh changá ho gayá.

43 Tab Ísá ne use ḳhúb chitáke rukhsat kiyá;

44 Ki dekh, kisí se kuchh na kah: balki chalájá, aur apne taín pádrí ko dikhlá, aur apne change hone ke liye, jin chízon kí nazr dene ká Músá ne hukm kiyá hai, un kí gawáhí ke wáste nazr de.

45 Par wuh báhar jáke us bát ko bahut phailáne lagá, aur khol kholke kahne lagá, yahán tak, ki Ísá shahr men khule háe na já saká, par báhar nirálí jagah men rahá kartá thá: aur chárون taraf se log us ke pás áyá kiye.

DUSRA BAB.

1 Kitne din bád wuh Kaparnáhum men phir áyá; aur yih charchá húá, ki wuh ghar men hai.

2 Usí waqt itne log jamá húe, ki darwáze ke ás pás tak un kí samáí na húí; aur us ne unhen nasíhat kí.

3 Tab ek ardhángí ko chár ádmíon se uṭhwáke us ke pás le áye.

4 Aur jab we bhíṛ ke sabab us pás na á sake, to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá, udheṛdálá, aur us khaṭolí ko jis par wuh ardhángí paṛá thá, laṭkádiyá:

5 Ísá ne un ká ímán dekhar, us ardhángí ko kahá, ki Ai Beṭe, tere gunáh muáf húe.

6 Par wáhán bázе likhnewále baiṭhe the, jo yún ḳhiyál karne lage,

7 Ki yih kyún aisí Ḳhudá kí nindá kí bát kahtá hai? Ḳhudá ke siwá gunáh kaun muáf kar saktá hai?

8 Aur usí waqt Ísá ne áp se áp jáná, ki we apne dilon men aisá ḳhiyál karte hain, unhen kahá, ki Tum kyún apne dilon men aisá khiyál karte ho?

9 Us ardhángí ko, kyá kahná sahaj hai, ki Tere gunáh muáf húe; yá kahná, ki Uṭh, aur apná khaṭolá leke chalájá?

10 Lekin táki tum jáno, ki ádam ká Farzand zamín par gunáhon ke muáf karne kí táqat rakhtá hai, (us ne us ardhángí ko kahá,)

11 Ki main tujhe kahtá húṇ, ki Uṭh, aur apná khaṭolá uṭháke apne ghar ko chalájá.

12 Aur wuh usí waqt uṭhá, aur

khaṭolá uṭhákar un sab ke áge chalágayá; yahán tak ki sab ke sab hairán húe, aur yih kahke Ḳhudá kí táríf kí, ki Ham ne is taur ká kabhí na dekhá thá.

13 ¶ Aur wuh phir samundar kí taraf gayá; aur sárí jamáat us ke pás áí, aur us ne unhen nasíhat kí.

14 Aur játe húe us ne Halfá ke beṭe Liwí ko mahsúllene kí jagah par baiṭhe dekhá, aur use kahá ki Mere píchhe ho le. Wuh uṭhá, aur us ke píchhe ho liyá.

15 ¶ Aur jab Ḳsá us ke ghar men baiṭhke kháná khátá thá, yún húá ki bahutse mahsúllenewále, aur gunahgár bhí Ḳsá ke, aur uske shágirdon ke sáth baiṭhe the: kyúnki we, jo us ke píchhe ho liye the, bahutse the.

16 Aur jab likhnewále aur Farísíon ne use mahsúllenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte dekhá, us ke shágirdon se kahá, Yih kyá hai, ki wuh mahsúllenewálon, aur gunahgáron ke sáth khátá pítá hai?

17 Ḳsá ne sunkar jawáb diyá, ki Bhale change ko hakím ká darkár nahín, magar bímáron ko: Main bhalon ko buláne nahín áyá, magar gunahgáron ko tauba kí taraf buláne áyá hún.

18 ¶ Aur Yahiyá aur Farísíon ke shágird roza rakhte the: unhon ne áke use kahá, ki Yahiyá ke aur Farísíon ke shágird kyún roza rakhte hain, par tere shágird roza nahín rakhte?

19 Ḳsá ne jawáb diyá, Kyá jab tak dúlhá barátíon ke sáth hai, kyá we roza rakh sakte hain? jab tak dúlhá un ke sáth hai, we roza nahín rakh sakte.

20 Par we din áwenge, jab ki dúlhá un se judá kiyá jáegá, aur unhín dinon men we roza rakhenge.

21 Nae thán ke ṭukre se puráne kapre par koí paiwand nahín lagátá: nahín to wuh nayá ṭukrá, jo us men paiwand kiyá gayá hai, puráne se khenchtá hai, aur wuh phaṭá játá hai.

22 Aur naí sharáb ko purání mashkon men koí nahín bhártá; nahín to, mashken naí sharáb se phaṭjátí hain, aur sharáb bahjátí, aur mashken nikammí hotí hain: balki zarúr hai, ki naí sharáb naí mashkon men rakhí jáe.

23 ¶ Aur yún húá, ki wuh árám ke din men kheton men se játá thá; aur játe játe us ke shágird bálen torne lage.

24 Aur Farísíon ne use kahá, Dekh, kis liye árám ke din men tere shágird námunásib kám karte hain?

25 Us ne unhen kahá, ki Kyá tum ne kabhí nahín paṛhá, ki jab Dáúd ko darkár húá, aur us ke sáthíon ko bhúk lagí, tab us ne kyá kiyá?

26 Wuh kyúnkar sardár pádrí Abiásár ke dinon men Ḳhudá ke ghar men gayá, aur nazr kí roṭíán kháín, jinhen pádríon ke siwá kisí ko kháná munásib na thá, aur apne sáthíon ko bhí dín?

27 Us ne unhen kahá, ki Árám ká din ádmí ke wáste baná, par ádmí árám ke din ke wáste nahín:
28 Kyúnki ádam ká Farzand árám ke din ká málik hai.

TISRA BAB.

1 Wuh phir jamáát men gayá; wahán ek shakhs thá, jis ká ek háth sun ho gayá thá.
2 Tab we use tak rahe, ki árám ke din men wuh use changá karegá, ki nahín; táki us par ain lagáwen.
3 Tab Isá ne us shakhs ko kahá, jis ká háth sun thá, ki Bích men khará ho.
4 Phir us ne unhen kahá, ki Árám ke din men nekí karná munásib hai, yá ki badí? ján bachánáá, yá ki ján márná? Par we chup ho rahe.
5 Tab un ke dil ke andhápan se dilgír hoke us ne unpar ghusse se nazar kí, aur us shakhs ko kahá, ki Apná háth barhá; aur us ke háth barháte hí dúsre kí mánind durust hogayá.
6 ¶ Tab Farísíon ne nikalke, usí waqt Herodíon ke sáth us kí zidd men mansúba kiyá, ki use kyúnkar qatl karen.
7 Par Isá apne shágirdon ke sáth samundar kí taraf alag gayá: aur ek barí jamáát Jalíl aur Yahúdiya,
8 Aur Aurshalím, aur Idúmiya, aur Ardan ke pár se us ke píchhe píchhe gaí; aur Súr aur Saidá ke ás pás se ek barí bhír us ke bare bare kámon ko sunkar, us ke pás áí.
9 Tab jamáát ke sabab se, na ho ki we uspar bhír karen, us ne apne Shágirdon ko hukm kiyá, ki Ek chhotí nāo mere liye taiyár rahe.
10 Kyúnki us ne bahuton ko changá kiyá thá; yahán tak ki jitnon par sakht bimáríán thín, we chhúne ko uspar gire parte the.
11 Aur use dekh dekhke nápák rúhen us ke áge girtí thín, aur chillá chillá kahtí thín, ki Ap Khudá ke Farzand hain.
12 Tab us ne unhen sakht hukm kiyá, ki Mujhe záhir na karo.
13 ¶ Phir wuh ek paháŕ par gayá, aur jinhen us ne cháhá, unhen buláyá: aur we us pás áe.
14 Aur apne sáth ke rahne ke liye bárah ko tharáyá, táki unhen nasíhat karne ko bheje,
15 Aur we bímárion se changá karne ko, aur bhúton ke dúr karne ko qudrat rakhín;
16 Aur us ne Shamún ká nám Pitras rakhá:
17 Aur Zibidí ke bete Yaqúb, aur Yaqúb ke bhái Yohná ká nám Boanargis rakhá, yáne garajne ke bete:
18 Aur Andriyás, aur Failbús, aur Bártolmá, aur Matá, aur Somá, aur Halfá ke bete Yaqúb, aur Taddí, aur Shamún Kinání,
19 Aur Yahúdá Iskaryútí, jis

ne use pakaṛwáyá: tab we ek ghar men áe.

20 ¶ Aur log aise jamą húe, ki we roṭí bhí na khá sake.

21 Aur jab us ke rishtedáron ne yih suná, to we use pakaṛne ko báhar gae: kyúnki unhon ne kahá, ki Wuh áp men nahín hai.

22 ¶ Tab likhnewálon ne, jo Aurshalím se áe the, kahá, ki Wuh Bąlzabúl se milá húá hai, wuh bhúton ke sardár kí madad se bhúton ko dúr kartá hai.

23 Tab unhen bulákar, us ne kaháwaton men kahá, ki Shaitán ko Shaitán kyúnkár nikál saktá hai?

24 Aur agar koí bádsháhat apní dushmaní men phúṭ jáe, to wuh Bádsháhat ṭhahar nahín saktí.

25 Aur agar koí gharáná apní dushmaní men phúṭ jáe, to wuh gharáná ṭhahar nahín saktá.

26 Agar Shaitán apná hí dushman hoke phúṭ jáe, to wuh ṭhahar nahín saktá, balki ṭámám ho játá hai.

27 Koí kisí zoráwar ke ghar men paiṭhke, us ká mál lúṭ nahín saktá, jabtak wuh pahle us zoráwar ko bándh na le; tab wuh us ke ghar ko lúṭe.

28 Main tum se sach kahtá hún, ki Ádmíon ke farzandon ke sáre gunáh aur Ḳhudá kí nindá, jo jo we karte hain, mụáf kiye jáenge:

29 Magar jo Rúh i Pák ke haqq men nindá kartá hai, us kí mụáfí kabhí na hogí, balki wuh hamesha ke ązáb ke ḳhatre men hai:

30 Yih is liye húá, ki unhon ne kahá, ki Us par ek nápák rúh hai.

31 ¶ Us waqt us ke mán, aur bhái áe, aur unhon ne báhar khaṛe hoke, use bulwá bhejá.

32 Jab us ke ás pás kí baiṭhí húí jamáąt ne use kahá, ki Dekh, terí mán, aur tere bhái báhar tujhe buláte hain,

33 Us ne unhen yih jawáb diyá, ki Kaun hai merí mán yá mere bhái?

34 Aur us ne apne ás pás ke logon par nazar karke kahá, Dekho, merí mán aur mere bhái!

35 Isliye ki jo koí Ḳhudá kí marzí par chaltá hai, merá bhái, aur merí bahin, aur mán wahí hai.

CHAUTHA BAB.

1 Phir wuh samundar ke kináre nasíhat karne lagá: aur ek baṛí jamáąt us ke pás jamą húí, aisá ki wuh samundar men ek náo par chaṛh baiṭhá; aur sárí jamáąt samundar ke kináre zamín par rahí.

2 Tab us ne unhen kaháwaton men bahutsí báten sikháín.

3 Aur apní nasíhat men un se kahá, ki Ab suno; ki ek kisán bone niklá:

4 Aur us ke bote waqt bąze bíj ráh ke kináre par gire, aur chiṛiyán áke, use chug gaín.

5 Aur bąze pathrailí zamín par gire, jahán unhen gahṛí

miṭṭí na milí; aur we jald ug áe, kyúnki unhen gahrí miṭṭí na milí.

6 Par jab súraj niklá, we jal gae; aur jaṛ na rakhne ke sabab se murjhá gae.

7 Aur bá̤ze kánṭon men gire, aur kánṭon ne baṛhke unhen dabá ḍálá, aur us men dáne na lage.

8 Aur bá̤ze achchhí zamín men gire, aur uge, aur un men bálen lagín; bá̤zon men tís gune, bá̤zon men sáṭh, aur bá̤zon men sau gune.

9 Phir us ne unhen kahá, ki Jo sunne ke kán rakhtá ho, so sune.

10 Aur jab wuh akelá thá, to jo us ke ás pás the, unhon ne un bárah ke sáth hoke, us se us bát ká bhed púchhá.

11 Us ne unhen kahá, ki Ḳhudá kí bádsháhat ká bhed jánne ko tumhen diyá gayá hai: par báharwálon ke liye sab báten kaháwaton men hotí hain:

12 Táki dekhte húe unhen sújh na paṛe; aur sunte húe we na samjhen; na howe ki we phir jáen aur apne gunáhon kí muáfí páwen.

13 Phir us ne unhen kahá, ki Tum yih kaháwat nahín samjhe? to aur kaháwaton ko kyúnkar samjhoge?

14 ¶ Kisán wuh hai, jo bát botá hai.

15 Ráh ke kináre par, jo dáne paṛe, so un se murád hai, jo bát ko sunte hain; aur haitán á játá hai, aur us bát ko, jo unke dilon men boí gaí thí, lejátá hai.

16 Pathrailí zamín un se murád hai, jo bát ko sunke, pahle ḳhushí se usko qabúl kar lete hain;

17 Tadbhí apne dil men jaṛ na rakhke, thoṛe roz tak ke hain; kyúnki jab us bát ke wáste dukh páte hain, yá satáe játe hain, to jald phir játe hain.

18 Aur jo kánṭon men gire, un sunnewálon se murád hai,

19 Jo is jahán kí fikren, aur daulat kí daghá, aur aur chízon kí lálach bát ko ghúnṭ ḍáltí hain, aur unhen befáida kartí hain.

20 Aur jo achchhí zamín men boe gae, jis men tís gune, aur sáṭh gune, aur sau gune dáne paidá húe, so un se murád hai, jo bát ko sunke yád karte hain, aur us ke phal láte hain.

21 ¶ Us ne aur siwá kahá, Kyá chirágh nápne ke bartan yá palang ke tale, rakhne ko láte hain? aur chirághdán par rakhne ko nahín?

22 Kyúnki koí bát chhipí nahín jo khul na jáegí; aur koí bát chhipáí na gaí, jo záhir honí na thí.

23 Agar kisí ke kán sunne ke liye howen, to sune.

24 Phir us ne unhen kahá, ki Socho, ki kyá sunte ho: jis náp se tum dete ho, usí se tum páoge: aur tumhen, jo dil lagáte ho, siwá diyá jáegá.

25 Is liye ki jis ke pás kuchh hai, use aur diyá jáegá: magar jis ke pás nahín hai, jo bhí wuh rakhtá hai, so us se liyá jáegá.

26 ¶ Us ne yih bhí kahá, ki Ḳhudá kí bádsháhat bíj kí mánind hai, jise kisí shaḳhs ne apne khet men boyá;

27 Aur rát ko sowe, aur din ko jáge, aur be us ke ḳhiyál ke bíj baṛhe.

28 Kyúnki zamín áp se áp, pahle haryálí phir bál nikáltí hai, us ke bád bál men taiyár dáne.

29 Aur johín dána pakká, to wuh hansúá lagátá hai, kyúnki káṭne ká waqt pahunchá.

30 ¶ Aur us ne kahá, ki Ham Ḳhudá kí bádsháhat ko kis se miláwen? aur us ko kis ke barábar karen?

31 Wuh ek ráí kí mánind hai, jo zamín men boí gaí, jo us men kí sáre bíjon se chhoṭí hai:

32 Par jab boí gaí, to ugtí hí aur tarkárion se baṛí hoti hai, aur aisí baṛí ḍálián nikáltí hai; ki hawá kí chiṛiyán us ke sáye men rah saktí hain.

33 Aur aisí aisí bahut se kaháwáton men wuh logon ko un kí samajh ke muwáfiq nasíhat kartá thá.

34 Aur be kaháwaton ke wuh un se na kahtá thá: magar akele men wuh apne shágirdon ko sab kí mání batlátá thá.

35 ¶ Aur usí din, jab shám húí, us ne unhen kahá, ki Chalo, pár jáen.

36 Aur we us jamáat ko chhoṛke, use náo par leke, aur chhoṭí chhoṭí náo ke sáth chal nikle.

37 Tab baṛí ándhí chalí, jis men náwen laharon se bhar gaín.

38 Aur Ísá patwár kí taraf ek takiye par sotá thá: tab unhon ne use jagáke kahá, ki Ai ustád, áp ḳhiyál nahín karte, ki ham halák hote hain?

39 Tab wuh uṭhá, aur samundar se yih kahke hawá ko hukm kiyá, ki Ṭhahar já. Usí waqt hawá tham gaí, aur baṛá chain ho gayá.

40 Phir us ne unhen kahá, ki Tum kyún aisá ḍarte ho? aur yih kyúnkar hai, ki ímán nahín rakhte?

41 Tab we bahut hí ḍar gae, aur ápas men kahne lage, ki Yih kaun hai, jise hawá aur samundar mánte hain?

PANCHWAN BAB.

1 Tab we samundar pár hoke, Jadráníon ke mulk men pahunche.

2 Aur náo se us ke utarte hí ek ádmí qabristán se áte húe use milá, jis par ek nápák rúh thí.

3 Wuh qabristán men rahá kartá thá; aur koí use zanjíron se bhí bándh na saktá thá:

4 Kyunki wuh beṛíon aur zanjíron se bahut dafa bándhá gayá thá, aur us ne zanjíren toṛ ḍálín, aur beṛíon ko ṭukre ṭukre kiye; aur koí use hargiz gharálú na kar saktá thá.

5 Wuh hamesha rát din paháron aur qabristán men chillátá, aur apne taín pattharon se kaṭwátá thá.

6 Par jon us ne Ísá ko dúr se dekhá, to us kí taraf dauṛá, aur zamín par girá,

7 Aur chilláke kahá, ki ai Ḳhudá tálá ke Farzand Ísá, áp ko mujh se kyá kám? Main áp ko Ḳhudá kí qasam detá hún, ki mujhe na satáiye.

8 Kyúnki us ne us se kahá thá, ki Ai nápák rúh, us par se dúr ho.

9 Phir Ísá ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Us ne jawáb diyá, ki Merá nám Legion hai: kyúnki ham bahut hain.

10 Tab us ne us kí bahut minnat kí, ki hamen is mulk se dúr na kíjiye.

11 Ab wahán paháron ke nazdík súaron ká ek baṛá jhunḍ chartá thá.

12 So sab bháton ne us kí minnat karke kahá, ki Hamko un súaron men jáne díjiye, táki ham un men paithen.

13 Ísá ne usí dam unhen jáne diyá. Tab we nápák rúhen nikalke, súaron men paiṭhin: aur wuh jhunḍ kaṛáṛe par se jhapaṭke, samundar men já girá, (we hazár do ek the;) so samundar men bedam ho gae.

14 Aur charwáe bháge, aur shahr aur gánon men ḳhabar pahunchái, aur we us bát ko dekhne ko nikle.

15 Aur Ísá ke pás áke us ko, jispar Legion ká sáya thá, baiṭhe, aur kapṛe pahne húe aur bhalá changá dekhá: aur we daṛgae.

16 Aur jo kuchh us díwáne par aur súaron par guzrá thá, jinhon ne dekhá, unhon ne un se bayán kiyá.

17 Tab unhon ne us kí minnat kí, ki hamáre mulk se nikal já.

18 Aur jon wuh náo par áyá, jo díwana thá, us ne us ke sáth rahne kí minnat kí.

19 Lekin Ísí ne use áne na diyá, par use kahá ki Apne kuṭumbon ke pás ghar já, aur jo jo baṛe kám Ḳhudáwand ne rahm karke tere liye kiye, un se kah de.

20 Tab wuh chalá gayá, aur jo jo baṛe kám Ísí ne us ke liye kiye the, un kí ḳhabar das shahr men dene lagá: aur sab hairán húe.

21 ¶ Aur jab Ísá náo par phir pár áyá, to kináre par ek baṛí bhíṛ us ke pás jamá húí.

22 Tab ek ádmí jamáat ke sardáron men se, jis ká nám Jairus thá, áyá: aur use dekhkar, us ke qadamon par girá,

23 Aur yih kahke us kí bahut minnat kí, Merí chhoṭí beṭí marne par hai: áiye, aur use changá karneko apná háth us par rakhiye: aur wuh tandurust ho jáegí.

24 Tab wuh us ke sáth gayá: aur ek baṛí jamáat us ke píchhe hái, aur us par bhíṛ kí.

25 Tab ek aurat, jis ká báraḥ baras se lahú járí thá,

26 Jis ne kaí hakímon se íza

uṭhái thí, aur apná sab kuchh ḳharch karke kuchh fáida na páyá, balki bímárí baṛh gaí,

27 Ỵsá kí ḳhabar sunke, us bhíṛ men us ke píchhe áí, aur us ke kapṛe ko chhúliyá.

28 Kyúnki us ne kahá, ki Agar main sirf us ke kapṛe ko chhúún, to changí ho jáúngí.

29 Aur usí waqṭ us ke lahú ká sotá súkh gayá; aur us ne apne badan men málúm kiyá, ki main us waqt se changí húí hún.

30 Tab Ỵsá usí waqt áp se áp ján gayá, ki mujh men se changá karne kí qudrat niklí, aur us bhíṛ kí taraf phirke kahá, ki Merá kapṛá kis ne chúá?

31 Us ke shágirdon ne jawáb diyá, ki Áp dekhte hain, ki log áp par gire paṛte hain, tad bhí áp kahte hain, ki Mujhe kis ne chhúá?

32 Tab jis ne yih kám kiyá thá, use dekhne ko idhar udhar wuh ṭákne lagá.

33 Tab wuh ạurat ḍartí kámptí áí, kyúnki wuh jántí thí, ki mujh par kyá ho gayá hai, aur us ke áge girpaṛí, aur sab sach sach kah diyá.

34 Tab us ne kahá, ki Ai beṭí, tere ímán ne tujhe changá kiyá hai; salámat já, aur apní áfat se bachí ráh.

35 Us ke kahte hí, us jamáạt ke sardár ke ghar se logon ne áke kahá, ki Terí beṭí margaí: ab tú kyún ustád ko ziyáda tasdiyạ detá hai?

36 Ỵsá ne us ḳhabar ko sunke sardár kí jamáạt ko kahá, ki Mat ḍar, sirf ímán rakh.

37 Aur us ne Ṗitras aur Yạqúb aur Yạqúb ke bhaí Yohná ke siwá kisí ko apne sáth áne na diyá.

38 Aur us sardár ke ghar men áke, logon ko dhúm macháte, aur rote, aur kalapte dekhá.

39 Aur bhítar jáke unhen kahá, ki Tum kis liye ro roke dhúm macháte ho? laṛkí mar nahín gaí, par sotí hai.

40 We us par hanse. Lekin wuh sab ko báhar karke laṛkí kí mán báp ko, aur apne sáthíon ko leke wahán gayá, jahán wuh paṛí thí.

41 Aur us ká háth pakaṛkar use kahá, ki Ṭálithá qúmí; jis kí mạní yih hai, ki Ai laṛkí, main tujhe kahtá hún, ki uṭh.

42 Aur wuh laṛkí usí waqt uṭhí, aur chalne lágí: kyúnki wuh bárah baras kí thí. Tab we achambhe se ghabrá gaye.

43 Tab us ne unhen bahut manạ kiyá, ki kisí se na kahen; aur use kuchh khiláne ká hukm kiyá.

CHHAṬA BAB.

1 Phir wahán se rawána hoke, Ỵsá apne hí mulk men áyá; aur us ke shágird bhí sáth the.

2 Aur árám ke ḍin men wuh un kí jamáạton men nasíhat kartá thá: aur use sun sun bahutere hairán hoke kahne lage, kí Aisí táqat us ne kahán se pái? a r yih kyá dánáí hai, jo use milí hai,

aur aisí barí barí karámaten us se kyúnkar hotí hain?

3 Kyá yih Mariyam ká betá barhaí nahín, aur Yaqúb, aur Yúsá, aur Yahúdá, aur Shamún ká bhái nahín? aur kyá us kí bahin bhí yahán hamáre sáth nahín. Aur unhon ne us se thokar khái.

4 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Paighambar beizzat nahin hai, magar sirf apne hí mulk men, aur apne hí kutumbon men, aur apne hí ghar men.

5 Aur wuh wahán koí karámát na dikhá saká, sirf thore se bímáron par háth rakhke, unhen changá kiyá.

6 Aur un kí beimání se wuh hairán húá. Aur ás pás ke gánon men wuh nasíhat kartá phirá,

7 ¶ Aur bárahon ko buláke, unhen do do karke bhejá; aur unhen nápák rúhon par qudrat dí;

8 Aur unhen hukm kiyá, ki Ek láthí ke siwá apne safar ke liye kuchh mat lo; na batúá, na rotí, na apne patke men kuchh kharch lo:

9 Magar kharpá pahino; aur do jáme mat pahino.

10 Aur us ne yih bhí kahá, ki Jahán kahín tum kisí ghar men jáo, jab tak us maqám se chale na jáo, wahín raho.

11 Magar jahán kahín we tumhen qabúl na karen, aur tumhárí na sunen, to unpar gawáhí ke liye, chalte waqt, apní páon kí dhúl jháro. Main tum se sach kahtá hún, ki adálat ke din Sadúm, aur Ghamorá ke liye us shahr se sahaj hogá.

12 Aur rawána hokar we kholke chitáte gae, ki tauba karo.

13 Aúr bahutse bhúton ko dúr kiyá, aur bahutse bímáron par tel mal malke unhen changá kiyá.

14 ¶ Jab Herodís Bádsháh ne suná, (kyúnki us ká nám phail gayá thá:) to us ne kahá, ki Yahiyá ghusldenewálá murdon men se jí uthá hai; is liye wuh karámaten dikhlátá hai.

15 Auron ne kahá, ki Wuh Iliyás hai. Aur dúsron ne kahá, ki Agle paighambaron kí mánind yih ek paighambar hai.

16 Magar Herodís ne sunkar kahá, ki Yih Yahiyá hai, jis ká main ne sir katwáyá: wahí murdon men se jí uthá hai.

17 Kyúnki Herodís ne, apne bhái Failbús kí jorú Herodias ke liye, jise us ne byáh kiyá thá, áp hí logonko bhejke, Yahiyá ko pakarwáke, qaidkháne men band kiyá;

18 Is liye ki Yahiyá ne Herodís ko kahá thá, ki Apne bhái kí jorú ko rakhná, áp ko munásib nahín;

19 Is wáste Herodís us se kína rakhtí thí, aur use qatl karne ko cháhtí thí; par na saktí thí:

20 Kyúnkí Herodís Yahiyá ko kharáb, aur pák ádmí jánkar, us se dartá thá, aur use bachá rakhtá thá; aur us kí bahutsí báton ko mántá thá, aur us kí báten khushí se suntá thá.

21 Ákhir ko qábú ká din áyá, ki Herodís ne apne janam din men apne buzurgon, aur fauj ke sardáron, aur Jalíl ke bare logon ke liye kháná taiyár kiyá:

22 Tab Herodias kí betí ái, aur náchí, aur Herodís, aur us ke mihmánon ko khush kiyá; tab bádsháh ne us larkí ko kahá, ki Jo cháhiye, so máng, main tujhe dúngá.

23 Aur qasam kháke us se kahá, ki Jo kuchh tú mujh se mángegí, main apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá.

24 Wuh chalí gaí, aur apní mán se púchhá, ki Main kyá mángún? wuh bolí, ki Yahiyá ghusldenewále ká sir.

25 Tab wuh bádsháh ke pás chálákí se phir ái, aur us se yahí cháhá, ki Áp ek thál men Yahiyá ghusldenewále ká sir mujhe abhí mangwá díjiye.

26 Tab bádsháh bahut dilgír húá; tis par bhí apní qasam, aur apne mihmánon kí khátir se, us ne use tálne na cháhá.

27 Tab bádsháh ne jald ek sipáhí ko hukm karke bhejá, ki us ká sir lá: us ne jáke qaid-khána men us ká sir kátá,

28 Aur ek thál men us ká sir láyá, aur us larkí ko diyá: aur us larkí ne apní mán ko diyá.

29 Jab us ke shágirdon ne yih suná, to áe, aur us kí lásh ko uthákе, qabr men rakhá.

30 ¶ Tab hawárí jama hoke sab kuchh, jo unhon ne kiyá, aur jo unhon ne nasíhat kí, Ísá se kahá.

31 Tab us ne unhen kahá, ki Alag nirále men chalo, aur thorá sustáo: is liye ki wahán itne log áte játe the, ki unhen kháne kí bhí fursat na miltí thí.

32 Tab we alag náo par ek nirálí jagah men gae.

33 Magar bahuton ne, jo unhen rawána hote dekhá, ján gae, ki we kidhar játe hain, sáre shahron se udhar daur gae, aur un se áge já pahunche, aur ekthe hoke us ke pás áe.

34 Aur utarke Ísá ne ek bará jamáat ko dekhá, aur us ne un par rahm kiyá, kyúnki we be garariye ke jhund kí mánind the: aur wuh unhen bahut sí nasíhat karne lagá.

35 Jab din bahut dhalá, to us ke shágirdon ne us pás áke kahá, ki Yih súní jagah hai, aur ab din bahut dhalgayá hai:

36 Unhen rukhsat kar, táki we ás pás kí jagahon aur gánon men jáen, aur apne liye rotí mol lewen: kyúnki kháne ko un ke pás kuchh nahín hai.

37 Us ne unhen jawáb diyá, aur kahá, ki Tumhín unhen kháne ko do. We bole, ki Ham jáke do sau chauanní kí rotián mol lewen, táki unhen khiláwen?

38 Us ne unhen kahá, ki Tumhára pás kitní rotián hain? jáke dekho. Unhon ne dekhke kahá,

ki Pánch roṭíán aur do machhlíán hain.

39 Tab us ne unhen hukm kiyá, ki sabhon ko harí ghás par judí judí jamáat karke biṭhláo.

40 Aur we sau sau, aur pachás pachás hoke baiṭhe.

41 Tab Ísá ne un pánch roṭíon aur do machhlíon ko leke, ásmán kí taraf dekhá, aur barakat deke roṭíán toṛín, aur jamáat ke áge rakhne ko apne shágirdon ko dín; aur do machhlíán us ne un sabhon men bánṭín.

42 Aur un sabhon ne jí bharke kháyá.

43 Aur chúr chár kí, aur machhlíon kí unhon ne bárah ṭokríán bharí uṭháín.

44 Aur khánewále aṭkal men pánch hazár the.

45 ¶ Aur us waqt us ne shágirdon ko náo par charháyá, aur jabtak ki áp logon ko ruḳhsat kare, us ne unhen Baitsaidá kí taraf áge se jáne ká hukm kiyá.

46 Aur unhen ruḳhsat karke, áp ek paháṛ par duá mángne ko gayá.

47 Aur jab shám húí, to náo bích samundar men thí, aur wuh akelá kináre par thá.

48 Us ne dekhá, ki we khepne men mihnat kar rahe hain; kyúnki hawá sámhne kí thí: aur rát ke chauthe pahar kí aṭkal men wuh un ke pás samundar par chaltá húá átá thá, aur un se áge barh jáne cháhtá thá:

49 Aur jab unhon ne use samundar par chalte dekhá, to ḳhiyál kiyá, ki kuchh dhoká sá hai, aur chillá uṭhe;

50 Kyúnki we use dekhke ḍargae. Par wuh usí waqt un se yih kahke bolá, ki Ḳhátir jamá rakho: main húṅ; mat ḍaro.

51 Phir náo par us ke áte hí, hawá tham gaí: tab we benihayat hairán, aur achambhit húe.

52 Kyúnki un ke dil aise sun ho rahe the, ki unhon ne un roṭíon ká ḳhiyál na kiyá thá.

53 Aur jab we pár gae, to Ganísarit ke mulk men áe.

54 ¶ Aur jab kináre par pahunche, logon ne use pahcháná.

55 Aur us mulk ke chárou taraf se dauṛe, aur bímáron ko khaṭolon par ḍálke, jahán unhon ne suná thá, ki wuh hai, lejáne lage.

56 Aur wuh jahán kahín gánon, yá shahron, yá kheton men játá thá, unhon ne bímáron ko raston men rakhá, aur us kí minnat kí, ki sirf us ke kapṛe kí ḳhunṭ ko chhúne páwen: aur jitnon ne use chhúá, chauge ho gaye.

SATWAN BAB.

1 Tab Farísí aur báze likhnewále, jo Aurshalím se áe the, Ísá pás jamá húe.

2 Aur jab unhon ne us ke báze shágirdon ko nápák, yáne bindhoe háthon se roṭí kháte dekhá, to unhen malámat kí.

3 Is liye ki Farísí, aur sáre Yahúdí buzurgon kí báton ko

mánte the, aur jab tak ki apne háth na dholen, nahín kháte the.

4 Aur bázár se áke, jab tak dho na len, nahín kháte. Aur bahut se aur dastúr hain, jo we karte hain, jaisá ki piyálon, aur thálíon, aur támbe ke bartanon, aur kursíon ká dhoná.

5 Tab Farísíon aur likhnewálon ne us se púchhá, ki Tere shágird buzurgon ke dastúron par kyún nahín chalte, par be háth dhoe kháte hain?

6 Us ne jawáb diyá, aur unhen kahá, Ai makkáro, Asbayá ne tumhárí khabar durust deke kahá hai, ki Yih log honthon se merí izzat karte hain, par un ke dil mujh se dúr hain.

7 Aur we náhaqq merí bandagí karte hain, ki we ádmíon ke hukmon ko tháráke sikháte hain.

8 Kyúnki tum log piyálon aur thálíon ká dhoná, aur aisí bahut báten karke, ádmíon ke dastúron ko mánte ho, aur Khudá ke hukm ko radd karte ho.

9 Aur us ne unhen kahá, ki Tum Khudá ke hukm ko khúb radd karte ho, táki apne hí dastúron ko sábit rakho.

10 Kyúnki Músá ne kahá, ki Apne mán báp ko izzat de; aur jo koí ki báp yá mán ko burí bát kahe, wuh ján se márá jáe:

11 Par tum log kahte ho, ki Agar koí apne báp yá mán ko kahe, Jo tuhe mujh se fáida milsaktá thá, so Qurbán, yáne nazr charháyá gayá, to bas hai.

12 Aur tum use us ke báp yá mán se áge kuchh sulúk karne nahín dete;

13 Yún tum Khudá ke kalám ko apní bát se, jo tum ne thahráí hai, radd karte ho: aur aisá bahut kuchh karte ho.

14 ¶ Phir us ne sárí jamáat ko pás buláke kahá, ki Tum sab ke sab merí suno, aur samjho:

15 Aisí koí chíz nahín hai, jo báhar se ádmí men paithke use nápák kar sake: par jo chízen bhítar se nikaltí hain, wahí insán ko nápák kartí hain.

16 Agar kisí ke kán sunne ke liye hain, sune.

17 Aur jab wuh jamáat ke pás se ghar men gayá, us ke shágirdon ne us kaháwat kí bábat púchhá.

18 Tab us ne unhen kahá, Kyá tum bhí násamajh ho? kyá tum nahín jánte, ki jo chíz báhar se ádmí men játí hai, use nápák nahín kar saktí;

19 Isliye ki wuh us ke dil men nahín, balki pet men játí hai, jahán se kháne kí nápák gaṛhe men partí hái?

20 Phir us ne kahá, ki Ádmí ke bhítar se jo nikaltá hai, so hí ádmí ko nápák kartá hai.

21 Kyúnki ádmí ke dil hí se bure khiyál, zinákáríán, harámkáríán, qatl karná,

22 Chorí, lálach, badí, daghá, kufr, shekhí, bewaqúfí, bad nazarí, mastí, nikaltí hain:

23 Ye sab burí chízen bhítar se

nikaltí hain, aur ádmí ko nápák kartí hain.

24 ¶ Phir wuh wahán se uthke Súr aur Saidá ke kináron par gayá, aur ek ghar men jáke, cháhá ki koí na jáne: lekin wuh chhipá na rah saká.

25 Kyúnki ek ẓurat, jis kí chhoṭí laṛkí par nápák rúh thí, us kí ḳhabar sunke ái, aur us ke qadamon par girí:

26 Yih ẓurat Yúnání aur qaum kí Siriyafúníqí kí thí; us ne us kí minnat kí, ki Áp us bhút ko merí beṭí par se dúr kíjiye.

27 Par Ísá ne use kahá, ki Pahle laṛkon ko khálene de: kyúnki munásib nahín, ki laṛkon kí roṭí kutton ke áge ḍáliye.

28 Us ne jawáb diyá, ki Sach, ai Ḳhudáwand: tad bhí mez ke tale kutte laṛkon ke chúr chár kháte hain.

29 Tab us ne use kahá, ki Is kahne ke sabab, tú chalí já; wuh bhút terí beṭí par se utar gayá hai.

30 Usí waqt wuh ghar gaí, aur dekhá, ki bhút dúr hogayá, aur apní beṭí ko bichhaune par paṛí páyá.

31 ¶ Tab wuh Súr aur Saidá ke kináre se nikalkar, Jalíl ke samundar kí taraf das shahron ke kináron men áyá.

32 Aur wahán log ek bahre ko jis kí zabán tutlátí thí, us ke pás láe, aur us kí minnat kí, ki Apná háth us par rakhiye.

33 Ísá us ko us jamáẓat se alag legayá, aur apní unglion par thúkke us ke kánon men dálin, aur us kí jíbh ko chhúá;

34 Aur ásmán par nazar karke, áh kí, aur use kahá, Ithphatah, yáne khul já.

35 Wohín us ke kán khulgae, aur us kí jíbh ḍhílí húí, aur wuh sáf bolne lagá.

36 Tab Ísá ne unhen chitáyá, ki Kisí se na kahná: par wuh jitná unhen manẓ kiyá thá, utná siwá unhon ne us bát ko phailáyá;

37 Aur benihayat hairán hoke kahá, ki Wuh sab kuchh achchhá kartá hai: wuh bahron ko sunwátá, aur gúngon ko bulwátá hai.

ẠTHWAN BAB.

1 Un dinon men, jab barí jamáẓat jamẓ thí, aur un ke pás kuchh kháne ko na thá, Ísá ne apne shágirdon ko bulákar, unhen kahá,

2 Mujhe is jamáẓat par rahm átá hai, kyúnki unhon ne tín din se merá sáth na chhoṛá, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín:

3 Aur agar main unhen bhúkhe ghar bhejún, to we ráh men kamzor ho jáenge: kyúnki kitne un men se dúr se áe hain.

4 Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, ki Ham in logon ko is jangal men roṭí kyúnkar pahunchá saken?

5 Tab us ne un se púchhá, ki Tumháre pás kitní roṭíán hain? We bole, ki Sát.

6 Phir us ne jamáat ko zamín par baiṭh jáne ká hukm kiyá: tab us ne we sát roṭíán lín, aur shukr karke toṛín, aur apne shágirdon ko dín, ki un logon ko bánṭ dewen; aur unhon ne unhen bánṭ dín.

7 Aur un ke pás kaí chhoṭí machhlíán thín: so us ne barakat ke píchhe hukm kiyá, ki unhen bhí un ke áge dhar do.

8 So unhon ne jí bharke kháyá: aur bachí húí chár chár se sát ṭokríán uṭháín.

9 Aur khánewále aṭkal men chár hazár the: tab us ne unhen ruḳhsat kiyá.

10 ¶ Aur usí waqt wuh apne shágirdon ke sáth náo par chaṛhke Dalmanuthá ke mulk men áyá.

11 Tab Farísí nikle, aur use parakhne ke liye ek ásmání nishán us se cháhke, hujjat karne lage.

12 Us ne baṛí áh ḳarke kahá, ki Is zamáne ke log kis liye nishán cháhte hain? main tum se sach kahtá hún, ki is zamáne ke logon ko koí nishán dikháyá na jáegá.

13 Aur wuh un se judá húá, aur náo par chaṛhke pár chalá gayá.

14 ¶ Aur we roṭí lená bhúl gae the, aur náo par ek roṭí ke siwá un ke pás aur kuchh na thá.

15 Tab us ne unhen yún chitáyá ki ḳhabardár raho, aur Farísíon ke ḳhamír, aur Herodís ke ḳhamír se parhez karo.

16 Tab we ápas men kahne lage, ki Yih is liye hai, ki hamáre pás roṭí nahín hai.

17 Aur Ísá ne daryáft karke, unhen kahá, ki Tum kyún sochte ho, ki Yih is liye hai, ki hamáre sáth roṭí nahín hai? kyá tum ab tak beḳhiyál aur besamajh ho? kyá tumhárá dil ab tak saḳht hai?

18 Tum ánkh rakhte húe, nahín dekhte? aur kán rakhte húe, nahín sunte? aur kyá tum yád nahín karte?

19 Jab main ne pánch roṭíán pánch hazár ke liye toṛín, tum ne chár chár se kitní ṭokríán bharí uṭháín? We bole, Bárah.

20 Aur jab chár hazár ke liye sát toṛín, tum ne kitní ṭokríán chár chár se bharí uṭháín? We bole, ki Sát.

21 Tab us ne unhen kahá, Phir tum kyún nahín samajhte?

22 ¶ Phir wuh Baitsaidá men áyá; aur we ek andhe ko us ke pás láe, aur us kí minnat kí, ki wuh use chhúe.

23 Aur wuh us andhe ká háth pakaṛke bastí se báhar legayá; aur us kí ánkh men thúká, aur apne háth us par rakhke, us se puchhá, ki Tú kuchh dekhtá hai?

24 Us ne úpar dekhá, aur kahá, ki Main ádmíon ko daraḳhton kí mánind chalte dekhtá hún.

25 Tab us ne us kí ánkhon par háth phir rakkhe, aur us ko úpar dikháyá: aur wuh aisá changá ho gayá, ki sárí chízon ko sáfái se dekhne lagá.

26 Aur us ne use yih kahkar

ghar bhejá, ki Bastí men na já, aur bastí men kisí se mat kah.

27 ¶ Tab Ísá aur us ke shágird Qaisariya Failbús kí bastíon men gae: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih kahke púchhá, ki Mere haqq men log kyá kahte hain, Main kaun hún?

28 Unhon ne jawáb diyá, ki Báze kahte hain, ki áp Yahiyá ghusldenewálá: áur báze Iliyás; aur báze kahte hain, ki Paighambaron men se ek.

29 Phir us ne unhen kahá, Par tum kyá kahte ho, Main kaun hún? Pitras bol uthá, ki Áp Masíh hain.

30 Tab us ne unhen chitáyá, ki Yih bát kisí se na kahiyo.

31 Phir us ne unhen khabar dená shurú kiyá, ki Zarúr hai, ki ádmí ká Farzand bahut se dukh uthávve, aur buzurgon aur sardár pádríon, aur likhnewálon se radd kiyá jáe, anr qatl kiyá jáe, aur tísre din jí uthe.

32 Aur us ne yih kholke kahá. Tab Pítras use alag lejáke, us par jhunjhaláyá.

33 Par us ne phirkar apne shágirdon par nazar karke, Pitras ko malámat kí, aur kahá, ki Ai Shaitán, mere áge se dúr ho: kyúnki tú Khudá kí chízon ká nahín, balki ádmíon kí chízon ká khiyál kartá hai.

34 ¶ Tab us ne us jamáat ko apne shágirdon ke sáth pás buláyá, aur kahá, ki Jo koí mere píchhe áyá cháhe, use cháhiye ki apní marzí ko chhorde, aur apne karús ko uthákc, mere píchhe áwe.

35 Is liye ki, jo koí apní ján bacháyá cháhe, use khoegá; aur jo koí mere, aur Injíl ke liye ján khowegá, wuh use bacháwegá.

36 Is liye ki agar ádmí sárí dunyá ko kamáwe, aur apní ján ko khode, to use kyá fáida hogá?

37 Aur ádmí apní ján ke badle men kyá degá?

38 Is liye ki is zinákár aur gunahgár zamáne men, jo koí mujh se aur merí báton se sharmáwegá; ádam ká Farzand bhí, jab ki wuh apne Báp kí buzurgí men pák Firishton ke sáth áwegá, tab wuh us se sharmáwegá.

NAWAN BAB.

1 Us ne unhen kahá, ki Main tum se sach kahtá hún, ki yahán báze khare hain, jo na marenge, jab tak ki Khudá kí bádsháhat ko qudrat ke sáth áte na dekhlen.

2 ¶ Aur chhah din ke bád Ísá ne Pitras aur Yaqúb aur Yohná ko sáth liyá, aur unhen ek únche pahár par alag legayá: aur un ke áge us kí súrat badal gaí.

3 Aur us ke kapre chamakne lage, aur bahut sufed, baraf kí mánind, ho gaye: aisá ki koí dhobí zamín par itná sufed nahín kar saktá.

4 Tab Iliyás Músá ke sáth unhen dikhái diyá: aur we Ísá se báten karte the.

5 Tab Pitras ne Ísá se kahá, ki Ai ustád, hamáre liye yahán rahná achchhá hai: aur tín jhompṛe banáwen; ek áp ke, aur ek Músá ke, aur ek Iliyás ke liye.

6 Kyúnki us ne na jáná, ki kyá kahtá hai; kyúnki we bahut ḍargae the.

7 Tab ek badlí ne unhen ḍhámp liyá: aur ek áwáz us badlí se yih kahtí húí ái, ki Yih merá ázíz Farzand hai: us kí suno.

8 Phir unhon ne usí waqt cháron taraf nazar kí, to Ísá ke siwá aur kisí ko apne sáth na dekhá.

9 Aur jab we sab pahár se utarte the, us ne unhen hukm kiyá, ki Ye chízen jo tum ne dekhín, jabtak ki ádam ká Farzand marke na jí uṭhe, kisí se na kahná.

10 Aur we us kalám ko ápashí men rakhke charchá karte the, ki marke jí uṭhne ke kyá máne hain.

11 ¶ Phir unhon ne us se púchhá, ki Likhnewále kyún kahte hain, ki pahle Iliyás ká áná zarúr hai?

12 Us ne jawáb diyá, ki Iliyás ká pahle áná, aur sub chízon ká durust karná sach hai; aur Ádam ke Farzand ke haqq men jaisá likhá gayá hai, ki wuh zarúr bahut sá dukh uṭháwe, aur behurmat kiyá jáwe.

13 Par main tum se kahtá hún, ki Iliyás, jaisá ki us ke haqq men likhá gayá thá, sach mach áchuká hai, aur jo kuchh unhon ne cháhhá, us ke sáth kiyá.

14 ¶ Aur jab wuh apne shágirdon ke pás áyá, to us ne un ke ás pás ek barí jamáat ko, aur likhnewálon ko un se hujjat karte dekhá.

15 Aur johín sárí jamáat ne use dekhá, to hairán hokar, us ke pás daure áe, aur salám kiyá.

16 Tab us ne likhnewálon se púchhá, ki Tum un se kyá takrár karte ho?

17 Tab us jamáat se ek ne jawáb diyá, ki Ai ustád, main apne bete ko áp ke pás láyá hún, jis par ek gúngí rúh hai;

18 Aur wuh jahán kahín use pakaṛtí hai, de mártí hai: aur wuh phen bhar látá hai, aur dánt pístá hai, aur kamzor ho játá hai: aur main ne áp ke shágirdon se kahá, ki we us bhút ko dúr karen; par we na kar sake.

19 Us ne us ke jawáb men kahá, ki Ai beímán zamána, main kabtak tumháre sáth rahún? kabtak tumhárí bardásht karún? use mere pás láo.

20 Tab we use us pás láe: aur johín us ne use dekhá, tonhín us rúh ne use yahán tak maroṛá, ki wuh zamín par girá aur kaf bahán lagá.

21 Tab us ne us ke báp se púchhá, ki Yih use kab se húá hai? wuh bolá, ki Laṛkáí se.

22 Aur wuh aksar use ág men aur pání men ḍáltá hai, táki use ján se máre: par agar áp kuchh

kar saken to ham par rahm karke hamárí madad kíjiye.

23 Tab Ísá ne use kahá, ki Agar tú ímán lásake, to sab kuchh ímándáron ke liye ho saktá hai.

24 Tab usíwaqt larke ká báp chilláyá, aur ánsú baháke bolá, ki Ai Khudáwand, main ímán látá hún; áp mujh beímán kí madad kíjiye.

25 Jab Ísá ne dekhá, ki log daure áte hain, to us ne us nápák rúh ko malámat kí, aur kahá, ki Gúngí bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, ki is se báhar nikal, aur us men phir kabhí mat paith.

26 Tab wuh bhút chillákar, aur use ziyáda marorkar us se nikal gayá: aur wuh shakhs murda sá hogayá; yahán tak ki bahuton ne kahá, ki wuh mar gayá.

27 Tab Ísá ne us ká háth pakará, aur use uthává; aur wuh uth khará húá.

28 Aur jab wuh ghar men áyá, us ke shágirdon ne nirále men us se púchhá, ki Ham us bhút ko kyún dúr na kar sake?

29 Us ne unhen kahá, Is taur ká be duá aur roza ke kisí tarah dúr ho nahín saktá.

30 ¶ Phir we wahán se chale, aur Jalíl men hoke nikal gaye; aur us ne cháhá, ki koí na jáne.

31 Kyúnki wuh apne shágirdon ko nasíhat kartá thá, aur unhen kahá, ki Ádam ká Farzand ádmíon ke háth men sompá játá hai, aur we use qatl karenge; aur wuh qatl hoke tísre din phir jí uthegá.

32 Lekin unhon ne us bát ke máne na samjhe, aur us se púchhne ko dare.

33 ¶ Phir wuh Kapernáhum men áyá: aur ghar men pahunchke un se púchhá, ki Apas men tum ráh men kyá báten karte the?

34 Par we chup rahe: isliye ki we ráh men ápas men hujjat karte the, ki sab se bará kaun hogá.

35 Phir us ne baithke, un bárah ko buláyá, aur unhen kahá, Agar koí shakhs cháhe, ki sab se bará hoe, to wuh sab se chhotá, aur sab ká naukar hogá.

36 Aur us ne ek chhote larke ko leke sab ke bích men khará kiyá: aur use god men lekar, un se kahá,

37 Jo koí mere nám se aise larkon men se ek ko qabúl kare, so mujhe qabúl kartá hai: aur jo koí mujhe qabúl kartá hai, so mujhe nahín, balki mere bhejnewále ko qabúl kartá hai.

38 ¶ Tab Yohná use kahne lagá, ki Ai ustád, ham ne ek ko áp ke nám se bhút dúr karte dekhá, aur wuh hamáre sáth nahín átá: aur ham ne use mana kiyá, kyúnki wuh hamáre sáth nahín átá.

39 Tab Ísá ne jawáb diyá, ki use mana na karo: kyúnki aisá koi nahín, jo merá nám leke karámát dikháwe, aur usí waqt mere haqq men burá kahe.

40 Kyúnki jo ham se phirá nahín, so hamárí taraf hai.

41 Is liye Masíh ke hone ke sabab se, jo koí mere nám se ek piyála páni tumhen piláwe, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná badlá na khowegá.

42 Aur jo koí in chhoṭon men se, jo mujh par ímán rakhte hain, ek ko ṭhokar khiláwe, us ke liye yih bhalá thá, ki chakkí ká pát us ke gale men bándhá játá, aur wuh samundar men ḍubáyá játá.

43 Aur agar terá háth tujhe ṭhokar khiláwe, to use kát dál: kyúnki ṭundá zindagí men pahunchná tere liye us se bhalá hai, ki do háth rakhte húe, tú jahannam kí us ág men dálá jáe, jo kabhí na bujhegí:

44 Jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

45 Aur agar terá páṇw tujhe ṭhokar khiláwe, to use kát ḍál: kyúnki langṛá zindagí men pahunchná tere liye us se bhalá hai, ki do páṇw rakhte húe jahannam kí us ág men, jo kabhí na bujhegí, ḍálá jáe:

46 Jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

47 Aur agar terí ánkh tujhe ṭhokar khiláwe, to use nikál ḍál: ki Khudá kí bádsháhat men ek ánkh se pahunchná tere liye us se bhalá hai, ki do ánkhen rakhte húe, tú jahannam kí ág men ḍálá jáe:

48 Jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

49 Kyúnki har ek shakhs ág se namkín kiyá jáegá, aur har qurbání namak se namkín kí jáegí.

50 Namak achchhá hai: lekin agar namak ká maza bigar jáe, to us ko kis chíz se mazadár karoge? So áp men namak rakkhá karo, aur ápas men miláp rakho.

DASWAN BAB.

1 Phir wuh wahán se uṭhkar, Ardan ke pár Yahúdiya ke kináron par áyá; aur jamáaten us ke pás phir jámá húín; aur wuh apne dastúr ke muwáfiq phir unhen nasíhat karne lagá.

2 ¶ Tab Farísion ne us ke pás áke, use parakhne ko púchhá, Kyá munásib hai, ki mard apní jorú ko taláq dewe?

3 Us ne jawáb men unhen kahá, ki Músá ne is bát men tumhen kyá hukm kiya?

4 We bole, ki Músá ne taláq ká kághaz likhke chhoṛ dene ko kahá hai.

5 Tab Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Us ne tumháre dil kí sakhtí ke sabab tumhen is bát kí chiṭṭí dí hai.

6 Lekin paidáish ke shurú se, Khudá ne unhen mard aur aurat paidá kiyá.

7 Is liye ádmí apne mán báp ko chhoṛegá, aur apní jorú se milá rahegá;

8 Aur we donon ek tan honge:

so we ab do nahíṉ, par ek tan hain.

9 Is liye jise Ḳhudá ne joṛá hai, ádmí judá na kare.

10 Aur ghar main us ke shágirdoṉ ne us bát kí bábat us se phir púchhá.

11 Tab us ne unheṉ kahá, ki Jo koí apní joṛú ko judá kare, aur dúsrí se byáh kare, wuh us kí taraf se ziná kartá hai.

12 Aur agar ṣurat apne ḳhá-wind ko judá kare, aur dúsre se byáh kare, wuh ziná kartí hai.

13 ¶ Phir we chhoṭe laṛkoṉ ko us pás láe, táki wuh unheṉ chhú-we: tab shágird un lánewáloṉ par jhunjaláe.

14 Par yih dekhke Ḳsá náḳhush húá, aur unheṉ kahá, ki Chhoṭe laṛkoṉ ko mere pás áne do: aur unheṉ manạ na karo: kyúṉki Ḳhudá kí bádsháhat aisoṉ hí kí hai.

15 Maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Jo koí Ḳhudá kí bádshá-hat ko chhoṭe laṛkoṉ kí tarah qabúl na kare, wuh us meṉ na pahunchegá.

16 Phir us ne unheṉ apní god meṉ leke, un par háth rakhe, aur unheṉ barakat dí.

17 ¶ Aur jab wuh ráh meṉ chalá játá thá, to ek shaḳhs daurtá húá us pás áyá, aur ghuṭ-ne ṭekke us se púchhá, ki Ai achchhe ustád, hamesha kí zin-dagí páne ko main kyá karúṉ?

18 Ḳsá ne jawáb diyá, ki Tú mujhe achchhá kyúṉ kahtá hai? ki Ḳhudá ke siwá, koí achchhá nahíṉ.

19 Tú hukmoṉ ko jántá hai, ki Ziná na kar, Ḳhún na kar, Chorí na kar, Jhúṭhí gawáhí na de, Fareb na de, Apne máṉ báp ko ịzzat de.

20 Tab us ne jawáb meṉ kahá, ki Ai ustad, maiṉ ne in sab bátoṉ ko laṛkái se máná hai.

21 Ḳsá ne us par nazar karke, use piyár kiyá, aur use kahá, Tad bhí tujhe ek bát cháhiye: ki tú já, aur apná sab kuchh bech ḍál, aur muhtájoṉ ko de, aur tú ásmán par ḳhazána páwegá: aur apná karús uṭháke, mere píchhe chalá á.

22 Phir wuh us bát se dilgír hoke chalá gayá; kyúṉki wuh baṛá máldár thá.

23 ¶ Tab Ḳsá ne chároṉ taraf dekhke, apne shágirdoṉ se kahá, ki Ḳhudá kí bádsháhat meṉ daulatmand ká pahunchná bahut hí mushkil hai!

24 Tab shágird us kí báṭoṉ se hairán húe. Lekin Ḳsá ne phir unheṉ kahá, ki Ai laṛko, jo daulat par bharosá rakhte haiṉ, un ko Ḳhudá kí bádsháhat meṉ pah-unchná bahut mushkil hai!

25 Ki súí ke chhed se únṭ ká jáná ziyáda sahaj hai, ki ek dau-latmand ká Ḳhudá kí bádsháhat meṉ pahunchná.

26 We niháyat háirán húe, aur ápas meṉ kahne lage, ki Phir kaun naját pá saktá hai?

27 Ḳsá ne un kí taraf dekhke

kahá, ki Ádmíon se yih bát anhoní hai, par Ḳhudá se nahín: kyúnki Ḳhudá se sab kuchh ho saktá hai.

28 ¶ Tab Pitras use kahne lagá, ki Dekhiye, ham ne sab kuchh chhorá hai, aur áp ke píchhe holiye.

29 Tab Ḳsá ne jawáb men kahá, ki Main tum se sach katá hún, ki Aisá koí nahín jis ne ghar, yá bháíon, yá bahinon, yá mán báp ko, yá jorú, yá laṛkon, yá zamin ko merí aur Injíl ke liye chhoṛ diyá hai,

30 Jo ab is dunyá men ghar, aur bhái, aur bahin, aur mán, aur laṛke, aur zamin sau guná, dukhon ke sáth, na páwegá; aur ánewále jahán men hamesha kí zindagí.

31 Lekin bahutse agle pichhle; aur pichhle agle honge.

32 ¶ Aur jab we ráh men Aurshalím ko chale játe the, Ḳsá un se áge áge chalá játá thá: tab we hairán húe; par ḍarte ḍarte us ke píchhe chalegae. Aur Ḳsá ne phir un bárahon ko leke, sab kuchh, jo apne úpar guzarná thá, un se kahná shurú kiyá,

33 Ki Dekho, ham Aurshalím ko játe hain; aur ádam ká Farzand sardár pádríon aur likhnewálon ke hawále kiyá jáegá; aur we us ke qatl ká hukm karenge, aur use dúsre logon ke hawále karenge:

34 Aur we us se ṭhaṭhá karenge, aur use koṛe márenge, aur us par ṭhúkenge, aur use qatl karenge: aur wuh tísre din phir uṭhegá.

35 ¶ Tab Zibidí ke beṭe Yaqúb, aur Yohná ne us pás áke kahá, ki Ai ustád, ham jánte hain, ki jo kuchh ham mángen, so áp hamáre liye kíjiye.

36 Us ne kahá, ki Tum kyá chháte ho, ki main tumháre liye karún?

37 Unhon ne jawáb diyá, ki Áp kí buzurgí men, ham men se ek áp ke dáhine, aur dúsrá áp ke báyen baiṭhe.

38 Tab Ḳsá ne unhen kahá, ki Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho: jis piyále se main píne par hún, tum usí se pí sakte ho? aur jis ghusl se main ghusl pátá hún, ghusl pá sakte ho?

39 Unhon ne use kahá, ki Ham sakte hain. Ḳsá ne unhen kahá, ki Durust, tum us piyále se, jis se main pítá hún, píoge; aur jis ghusl se main ghusl pátá hún, ghusl páoge:

40 Lekin mere dahne báyen baiṭhná mere dene men nahín; magar unhín ko, jin ke liye ṭharáyá gayá hai.

41 Aur jab un dason ne suná, to we Yaqúb aur Yohná se bezár húe.

42 Tab Ḳsá ne unhen bulákar kahá, ki Tum jánte ho, ki jo dúsre logon se sardár gine játe hain, so unpar hákimí karte hain; aur un ke buzurg un par sardárí karte hain.

43 Par tum men aisá na hogá: par jo koí tum men bará húá cháhe, tumhará naukar hogá:

44 Aur jo koí tum men sardár húá cháhe, sab ká naukar hogá.

45 Kyúnki ádam ká Farzand bhí ḳhidmat karáne nahín áyá, par ḳhidmat karne, aur apní ján bahuton ke badle dene ko áyá hai.

46 ¶ Tab we Aríhá men áye: aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí jamáat Aríhá se nikaltí thí, Tímí ká beṭá Bártímí andhá ráh ke kináre baiṭhá, bhíkh mángtá thá.

47 Aur jab us ne suná, ki wuh Ḳsá Násarí hai, to chilláke kahne lagá, ki Ai Dáúd ke beṭe Ḳsá, mujh par rahm kíjiye.

48 Aur bahuton ne us se kahá, ki chup rah: par wuh aur bhí ziyáda chillayá, ki Ai Dáúd ke beṭe, mujh par rahm kíjiye.

49 Tab Ḳsá ne khaṛe hoke, use bulwáyá. Aur unhon ne us andhe ko yih kahke buláyá, ki Ḳhátir jamą rakh, uṭh; wuh tujhe bulátá hai.

50 Tab wuh apne kapṛe phenkke uṭhá, aur Ḳsá ke pás áyá.

51 Tab Ḳsá ne use kahá, ki Tú mujh se kyá cháhtá hai? Us andhe ne use jawáb diyá, ki Ai Ḳhudáwand, main apní ánkhen páún.

52 Ḳsá ne use kahá, ki Já; tere ímán ne tujhe changá kiyá. Aur usí waqt us ne apní ánkhen páín, aur ráh men Ḳsá ke píchhe holiyá.

IGARAHWAN BAB.

1 Jab we Aurshalím ke nazdík, Jalpáí ke pahár pás Baitfijá aur Beṭainá men áe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá,

2 Aur unhen kahá, ki Apne sámhne ke gánw men jáo: aur us men pahunchteh́í tum ek gadhe ká bachcha bandhá húá páoge, jis par koí na chaṛhá; use kholkar le áo.

3 Aur agar koí tumhen kahe, ki Tum yih kyá karte ho? to kahiyo, ki Ḳhudáwand ko is kí darkár hai; aur wuh usíwaqt use bhej degá.

4 Tab we gaye, aur us bachche ko darwázo ke nazdík báhar, jahán do ráhen miltí thín, páyá; aur use kholá.

5 Aur un men se bązon ne, jo wahán khaṛe the, unhen kahá, ki Yih kyá karte ho, jo bachche ko kholte ho?

6 Unhon ne Ḳsá ke hukm ke muwáfiq jawáb diyá: tab unhon ne unhen jáne diyá.

7 Tab we us bachche ko Ḳsá ke pás láye, aur apne kapṛe us par rakhe; aur wuh us par sawár húá.

8 Aur bahuton ne apne kapṛe ko ráh men bichháyá: aur bązon ne darakhton kí ḍálián kátín, aur ráh men bikhráín.

9 Aur jo áge píchhe játe the, so pukárke kahte the, ki Hoshąná; jo Ḳhudáwand ke nám se átá hai, us par barakat howe:

10 Hamáre báp Dáúd kí bádsháhat par, jo Ḳhudáwand ke

nám se átí hai, barakat howe: sab se únche men Hoshạná.

11 Aur Ịsá Aurshalím men, aur girje men gayá: aur cháron taraf sab chízon par nazar karke, un bárahon ke sáth Baitạiná ko gayá, kyúnki shám ká waqt thá.

12 ¶ Aur dúsre din jab we Baitạiná se báhar áe, to use bhúkh lagí:

13 Aur wuh ek anjír ke darakht ko pattíon se bhará húá dúr se dekhke, us men kuchh phal dhúndhne ko áyá: par jab wuh us ke pás áyá, to pattíon ke siwá kuchh na páyá; kyúnki anjíron ká din na thá.

14 Tab Ịsá ne use kahá, ki Ab se kadhí terá phal koí na kháwe. Aur us ke shágirdon ne yih sunáá.

15 ¶ Phir we Aurshalím men áe: aur Ịsá girje men gaye, aur jo girje men bechte, aur mol lete the, báhar nikál diyá, aur sarráfon ke takhte, aur kabútar bechnewálon kí chaukíán ulatdín;

16 Aur kisí ko girje men se bartan lejáne na detá thá.

17 Aur unhen kahke, nasíhat kí, ki Kyá yih nahín likhá hai, ki Merá ghar sab qaumon ke liye duạ mángne ká ghar kahláwegá? lekin tum logon ne use choron kí mánd banáyá.

18 Likhnewále aur sardár pádrí sunke, us ke qatl kí fikr men húe: kyúnki we us se darte the, is liye ki sáre log us kí nasíhat se hairán the.

19 Aur shám ko wuh shahr se báhar gayá.

20 ¶ Aur subh ko, jon we phir játe the, tab unhon ne us anjír ke darakht ko jar se súkhá dekhá.

21 Tab Pitras ne yád karke, use kahá, ki Ai ustad, dekhiye, yih injír ká darakht, jise áp ne bad duá dí thí, súkh gayá hai.

22 Ịsá ne jawáb men unhen kahá, ki Khudá par ímán rakho.

23 Kyúnki main tumhen sach kahtá hún, ki Jo koí is pahár ko kahegá, ki Uth, aur samundar men gir par; aur apne dil men dubdhá na rakhe, par ímán rakhe, ki jo main kahtá hún, so hojáegá; to jo kuchh wuh kahegá, so púrá hogá.

24 Is liye main tum se sach kahtá hún, ki Duá men jo kuchh tum mángoge, ímán rakho, ki ham páte hain, to tum páoge.

25 Aur jab ki tum duá mángne ko khare ho, to agar kisí par faryád rakhte ho, to use muáf karo: táki tumhárá Báp bhí, jo ásmán par hai, tumhárí taqsíron ko muáf kare.

26 Aur agar tum muáf na karoge, to tumhárá Báp bhí, jo ásmán par hai, tumhárí taqsíron ko muáf na karegá.

27 ¶ We phir Aurshalím men áe: aur jab wuh girje men phirtá thá, tab sardár pádrí aur likhnewále, aur buzurg us ke pás áe,

28 Aur use púchhá, ki Tú kis kí qudrat se yih kám kartá hai?

aur yih kám karne ko tujhe kis ne qudrat dí hai?

29 Tab Ísá ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Main tum se bhí ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen bataúngá, ki main kis qudrat se yih kám kartá hún.

30 Yahiyá ká ghusl ásmán se thá, yá ki ádmíon se? mujhe jawáb do.

31 Tab we ápas men tajwíz karne lage, ki Agar ham kahen, ki Asmán se, to wuh kahegá, Phir tum ne use kyún na mánā?

32 Aur agar ham kahen, ki Admíon se, to ham logon se khatre men hain: kyúnki Yahiyá ko sab log sach mach paighambar jánte the.

33 Tab unhon ne jawáb diyá, aur Ísá se kahá, ki Ham nahín jánte. Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Main bhí tum se na kahúngá, ki kis qudrat se main yih kám kartá hún.

BARAHWAN BAB.

1 Phir wuh kahawaton men unhen kahne lagá. Ki Ek shakhs ne angúr ká bágh lagayá, aur us ke ás pás gherá, aur kolhú ke liye ek jagah khodí, aur ek burj banáyá, aur use málíon ko thíká deke dúsre mulk ko gayá.

2 Phir us ne waqt par ek naukar ko un málíon ke pás bhejá, táki wuh málíon se angúr ke bágh ká hissa lewe.

3 Phir unhon ne use pakarke márá, aur khálí háth phir bhejá.

4 Phir us ne dúsrá naukar un ke pás bhejá; aur unhon ne pattharon se us ke sir ko phorá, aur use behurmat karke phir bhejá.

5 Tab us ne phir ek ko bhejá; unhon ne use qatl kiyá, aur bahuteron ko márá, aur kitnon ko márdálá.

6 Ab us ká ekhí betá rah gayá thá, jo us ká bará azíz thá; ákhir ko us ne use bhí un ke pás bhejá, aur kahá, ki We mere bete ko izzat denge.

7 Lekin un málíon ne ápas men kahá, ki Yih wáris hai; aur ise qatl karen, ki bunyád hamárí ho jáegí.

8 Tab unhon ne use pakará, aur qatl karke angúr ke bágh ke báhar phenk diyá.

9 So angúr ke bágh ká málik kyá karegá? wuh áwegá, aur un málíon ko márdálegá, aur angúr ká bágh auron ko sompegá.

10 Aur kyá tum ne yih likhá nahín parhá; ki Jis patthar ko banánewálon ne náchíz jáná, so kone ká sirá húá:

11 Yih Khudáwand kí taraf se hai, aur hamárí nazaron men achambhá hai?

12 Tab unhon ne cháhá, ki use pakarlen, par logon se dare: kyúnki we samajhgae the, ki us ne yih kahawat un ke haqq men kahí: aur use chhorke chale gae.

13 ¶ Aur unhon ne báze Farí-

sion, aur Herodísion ko us ke pás bhejá, ki use us kí báton men pakaren.

14 Aur jab we áe, to use kahá, ki Ai ustád, ham jánte hain, ki áp sachche hain, aur kisí kí parwá nahín karte: kyúnki áp ádmíon kí záhirí par ḳhiyál nahín karte, par Ḳhudá kí ráh sachái se batláte hain: Qaisar ko mahsúl dená munásib hai, yá nahín?

15 Ham den yá na den? Us ne un ká makr málúm karke, unhen kahá, ki Tum mujhe kyún parakhte ho? ek chauanní mere pás láo, ki main use dekhún.

16 Jab we láe, tab us ne unhen púchhá, ki Yih kis kí súrat aur kis ká sikka hai? Unhon ne kahá, ki Qaisar ká.

17 Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Jo chízen Qaisar kí hain, so Qaisar ko, aur jo chízen Ḳhudá kí hai, so Ḳhudá ko do. Tab we us se hairán húe.

18 ¶ Phir Zadúqí, jo murdon ke uṭhne ko nahín mánte the, us ke pás áe; aur us se púchhá,

19 Ki Ai ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisí ká bhái marjáe, aur us kí jorú befarzand ho, to us kí jorú ko us ká bhái lewe, aur apne bhái ke liye nasl chaláwe.

20 Ab sát bhái the: aur pahle ne jorú kí, aur benasl margayá.

21 Tab dúsre ne use liyá, aur margayá, wuh bhí koí nasl na chhoṛ gayá: aur isí tarah tísre ne.

22 Yúnhín sáton ne liyá, aur koí nasl na chhoṛ gayá: sab ke pichhe wuh aurat bhí margaí.

23 Isliye jí uṭhne ke din jab we uṭhenge, wuh un men se kis kí jorú hogí? kyúnki wuh sabhon kí jorú thí.

24 Tab Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Tum likhe húe ko, aur Ḳhudá kí qudrat ko na jánke chúk karte ho?

25 Isliye ki jab murde uṭhenge, to we na byáh karenge, aur na byáh diye jáenge; par ásmání firishton kí mánind honge.

26 Aur murdon ke uṭhne kí bábat, kyá tum ne Músá kí kitáb men nahín paṛhá, ki Ḳhudá ne jhárí men se us ko kyúnkar kahá, ki Main Ibráhím ká Ḳhudá, aur Ísháq ká Ḳhudá, aur Yaqúb ká Ḳhudá hún?

27 Wuh murdon ká Ḳhudá nahín, par zindon ká Khudá hai: isliye tum baṛí chúk karte ho.

28 ¶ Tab un kí takrár sunke, ek likhnewále ne daryáft kiyá, ki us ne unhen wájibí jawáb diyá; wuh pás áyá, aur us se púchhá, ki sab se baṛá hukm kaunsá hai?

29 Ísá ne use jawáb diyá, ki Sab hukmon men baṛá hukm yih hai, ki Sun Ai Isráíl; ki Yihováh hamárá Ḳhudá, ekhí Yihováh hai:

30 Aur tú Yihováh Ḳhudá ko apne sáre dil se, aur apní sárí ján se, aur apne sáre man se, aur apne sáre zor se piyár kar: pahlá hukm yihí hai.

31 Aur dúsrá yih jo us kí

mánind hai, ki Apne paṛosí ko apne barábar piyár kar. In se baṛá koí hukm nahín.

32 Tad us likhnewále ne use kahá, ki Sach ai ustad, áp ne ḳhúb kahá hai: kyúnki Ḳhudá ek hai; aur us ke siwá koí nahín hai:

33 Aur use sáre dil se, aur sárí samajh se, aur sárí ján se, aur sáre zor se piyár karná, aur paṛosí ko apne barábar piyár karná, sáre jaláne kí nazroṇ, aur qurbániyoṇ se siwá hai.

34 Aur jab Ḭsá ne dekhá, ki us ne durustí se jawáb diyá, to use kahá, ki Tú Ḳhudá kí bádsháhat se dúr nahín. Aur us ke píchhe kisí ká hiwáo na húá, ki us se kuchh púchhe.

35 ¶ Aur jab Ḭsá girje meṇ nasíhat kartá thá, us ne unheṇ púchhá, ki Likhnewále kyúnkar kahte haiṇ, ki Masíh Dáúd ká beṭá hai?

36 Kyúnki Ḍáúd ne aphí Rúh i Pák kí madad se kahá, ki Yihováh ne mere Ḳhudáwand ko kahá, ki Tú mere dahne háth baiṭh, jab tak ki maiṇ tere dushmanoṇ ko tere páoṇ rakhne ká píṛhá karúṇ.

37 So Dáúd to use Ḳhudáwand kahtá hai; par wuh uská beṭá kyúnkar ho saktá hai? aur jamáaṭ ḳhush hoke suntí thí.

38 ¶ Aur apní nasíhat meṇ us ne unheṇ kahá, ki Likhnewáloṇ se hoshyár raho, jo chalne meṇ lambe jáme pahinne, aur bázároṇ meṇ salámoṇ ko,

39 Aur jamáaṭ meṇ sardároṇ kí jagahoṇ ko, aur mihmání meṇ únchí jagahoṇ ko cháhte haiṇ;

40 Aur bewoṇ ke gharoṇ ko nigalte, aur makr se namáz ko baṛháte haiṇ: unheṇ ziyáda sazá hogí.

41 ¶ Phir Ḭsá ḳhazáne ke sámhne baiṭhkar dekh rahá thá, ki log ḳhazáne meṇ naqdí kis tarah ḍálte haiṇ; aur jo bahut daulatmand the, so bahut ḍálte the.

42 Tab ek kangál bewa ne áke do chhadám, jo milke ek adhelá hotá hai, us meṇ ḍále.

43 Tab Ḭsá ne apne shágirdoṇ ko buláke, unheṇ kahá, ki Maiṇ tum se sach kahtá húṇ, ki jinhoṇ ne ḳhazáne meṇ ḍálá hai, Is kangál bewa ne un sabhoṇ se ziyáda ḍálá hai.

44 Kyúnki sabhoṇ ne apne mál kí bahutáí se ḍálá hai; magar us ne jo kuchh thoṛá rakhtí thí, apní sárí púnjí ḍálí.

TERAHWAṆ BAB.

1 Aur jab wuh girje se báhar játá thá, us ke shágirdoṇ meṇ se ek ne kahá, ki Ai ustád, dekhiye yih kis kis tarah ke patthar aur kaisí kaisí juṭráiáṇ hai!

2 Ḭsá ne jawáb meṇ unheṇ kahá, ki Tú ye baṛí juṭráiáṇ dekhtá hai? yih sab ke sab ḍháe jáenge, ki patthar par patthar na chhúṭegá.

3 Aur jab wuh Jalpái ke pahár par girje ke sámhne baiṭhá thá, tab Pitras, aur Yaqúb, aur

Yohná, aur Andriyás ne nirále men use púchhá.

4 Ki Ham se kahiye, ki yih sab kuchh kab hogá? aur jab yih sab kuchh púrá hone lagegá, to us waqt kí kyá nishání hai?

5 Ísá ne jawáb men unhen kahná shurú kiyá, ki Hoshyár ho, ki tumhen koí fareb na dewe.

6 Kyúnki bahutere mere nám se áwenge, aur kahenge, ki Main wuh hí hún; aur bahuton ko fareb denge.

7 Par jab tum laráíán aur laráíon kí khabren suno, to mat ḍarná: kyúnki in chízon ká honá zarúr hai; par ákhirí abhí na hogí.

8 Kyúnki qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charhengí: aur kitne hí makánon men bhondol honge, aur akál aur hangáma honge: ye sab áfaton kí shurú hain

9 ¶ Lekin áp áp ko hoshyár rakho: kyúnki tum majlison men sompe jáoge; aur jamáaton men máre jáoge: aur tum hákimon aur bádsháhon ke áge mere wáste pahunchác jáoge, táki unpar gawáhí howe.

10 Par zarúr hai, ki pahle sab qaumon men Injíl sunái jáe.

11 Par jab we tumhen le jáen, aur hawále karen, to jawáb dene kí fikr áge se na karo, aur na áge se socho: lekin jo kuchh tum par us ghaṛí ishára kiyá jáe, sab kahiyo: kyúnki kahnewále tum nahín ho, balki Rúh i Pák.

12 Tab bhái bhái ko, aur báp larke ko qátl ke wáste pakarwáwegá; aur larke mán báp ká sámhná karenge, aur unhen qatl karwádenge.

13 Aur mere nám ke wáste sab tumháre dushman honge: par jo koí ákhir tak sabr karegá, soí naját páwegá.

14 ¶ Par jab tum halák karne kí ghinauní chíz ko, jis kí khabar Dániyál nabí ne dí hai, dekho, ki jahán munásib nahín, tahán khaṛí hai, (jo use paṛhtá hai, so samjhe,) tab we, jo Yáhúdíya men howen, paháron men bhágen:

15 Aur jo kothe par howe, so ghar men se kuchh chíz nikálne ko, níche utarke, us men na jáe:

16 Aur jo khet par hai, apní poshák lene ko píchhe na phire.

17 Aur un dinon men petwálíon, aur dúdh piláne wálíon par afsos hai!

18 So duá mángo, ki tumhárá bhágná jáṛe ke dinon men na ho.

19 Kyúnki un dinon men aisá dukh hogá, ki paidáish kí shurú se abtak na húá, aur phir kabhí na hogá.

20 Aur agar Khudáwand un dinon ko na ghaṭáta, to ek ádmí na bachtá; par apne chune húon ke wáste, us ne un dinon ko ghaṭáyá hai.

21 Tab agar koí tumhen kahe, ki Dekho, Masíh yahán, yá wahán hai; tú sach mat jániyo.

22 Kyúnki jhúthe Masíh aur

jhúṭhe paighambar niklenge, aur baṛí baṛí karámaten aur nisháníán dikháwenge, ki agar ho saktá, to chune húon ko bhí fareb dete.

23 Par tum ḳhabardár ho: dekho, main ne tumhen áge se chitá rakhá hai.

24 ¶ Aur un dinon men us dukh ke píchhe súraj andhyárá hogá, aur chánd apná unjiyálá na degá,

25 Aur ásmán se sitáre girenge, aur ásmán kí mazbútíán hil jáengí.

26 Aur us waqt log ádam ke Farzand ko badlí par baṛí qudrat aur buzurgí ke sáth áte dekhenge.

27 Aur us waqt wuh apne firishton ko bhejegá, aur apne chune húe logon ko dunyá kí cháron taraf se, ásmán kí khonṭ se zamín kí khonṭ tak, ekṭhe karegá.

28 Ab anjír ke darakht se ek kaháwat síkho; Jab ki us kí ḍálián narm hotí hain, aur pattí nikaltí hain, tum jánte ho ki garmí ke din nazdík hain:

29 Isí tarah jab tum dekho, ki yè chízen á pahunchín, to jáno, ki wuh nazdik hai, hán darwáze par.

30 Main tum se sach kahtá hún, ki yih píṛhí guzar na jáegí, jab tak yih sab na hole.

31 Asmán aur zamín ṭal jáenge: par merí báten na ṭalengí.

32 ¶ Par us din aur us ghaṛí kí bábat, siwá Báp ke, na ásmání firishte, aur na Beṭá, koí nahín jántá.

33 Tum hoshyár raho, jágte raho, aur duá mángo: kyúnki tum nahín jánte, ki waqṭ kab hai.

34 Yih aisá hai, jaise ki ek shaḳhs ne dúr ká safar karte húe ghar ko chhoṛá, aur apne naukaron ko hukm diyá, aur harek ko us ká kám sompá, aur chaukídár ko kahá, ki jágte raho.

35 Isliye jágte raho: kyúnki, tum nahín jánte, ki ghar ká málik kab áwegá, cháhe shám ko, cháhe rát ko, cháhe murgh ke báng dete waqt, cháhe subh ko:

36 Na ho ki wuh achának áke tumhen sote páwe.

37 Jo kuchh main tumhen kahtá hún, so sabhon se kahtá hún; ki Jágte raho.

CHAUDAHWAN BAB.

1 Do din ke píchhe beḳhamírí roṭí ká Párjáná parab háá: aur sardár pádrí aur likhnewále tadbír kar rahe the, ki use kisí tarah fareb se pakaṛlen aur ján se márен.

2 Aḳhir ko, unhon ne kahá, ki Parab men nahín; aisá na ho, ki logon men hangáma howe.

3 ¶ Aur jab wuh Baitainá men koṛhí Shamún ke ghar men kuchh kháne ko baiṭhá, ek aurat sufed qímatí aṭr marmar ke patthar ke ḍibbe men wahán lái; aur us ḍibbe ko toṛkar, use us ke sir par undel diyá.

4 Tab báze apne dil men diqq húe, aur kahne lage, ki Átr kí yih kharábí kis liye húí?

5 Kyúnki yih tín sau chauanní se ziyáda bik saktáthá, aur kangálon ko diyá játá. Aur we us aurat se gurgaráne lage.

6 Tab Ísá ne kahá, ki Use rahne do; use kyún satáte ho? us ne mujh se achchhá sulúk kiyá hai.

7 Kyúnki tum kangálon ko hamesha apne sáth páoge, aur jab cháho, un se nekí kar sakte ho: par main hamesha tumháre sáth na húngá.

8 Jo kuchh wuh kar sakí, so us ne kiyá hai: us ne mere gáṛne ke liye áge se mujh par átr lagáyá.

9 Main tum se sach kahtá hún, ki tamám dunyá men, jahán kahín yih Injíl sunáí jáegí, yih bhí, jo us ne kiyá hai, us kí yádgárí ke liye kahá jaegá.

10 ¶ Tab un bárah men se ek Yihúdáe Iskariyútí sardár pádríon ke pás gayá, táki use un ke háth pakaṛwá dewe.

11 We yih sunke khush húe, aur use naqdí dene ká iqrár kiyá. Tab wuh sochne lagá, ki kis tarah qábú páke, use pakaṛwáwe.

12 ¶ Tab bekhamírí roṭí ke pahle din, jab we Pár jáná qurbání karte the, us ke shágirdon ne use kahá, ki Áp kahán cháhte hain, ki ham jáke, áp ke kháne ke liye Pár jáná taiyár karen?

13 Us ne apne shágirdon men se yih kahke, do ko bhejá, ki Shahr men jáo, aur wahán ek shakhs pání ká ghaṛá uṭháye húe tumhen milegá: us ke píchhe chale jáo;

14 Aur jahán kahín wuh jáe, tum us ghar ke málik se kaho, ki Ustád kahtá hai, ki Wuh makán kahán hai, jahán main apne shágirdon ke sáth Pár jáná kháún?

15 Wuh ek úpar ká baṛá kamrá sanwárá húá taiyár tumhen dikháwegá: wahán hamáre liye taiyár karo.

16 Tab us ke shágird chale gae, aur shahr men pahunchke, jaisá us ne unhen kahá thá, taisá hí páyá: aur Pár jáná taiyár kiyá.

17 Tab shám ko wuh un bárahon ke sáth áyá.

18 Aur jab we baiṭhke kháne lage, Ísá ne kahá, ki Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se, jo mere sáth kháte ho, ek mujhe pakaṛwádegá.

19 Tab we bahut dilgír húe, aur harek un men se kahne lagá, Kyá main hún? aur dúsre ne kahá, Kyá main hún?

20 Us ne jawáb diyá, aur unhen kahá, ki Bárah men se ek hai, jo mere sáth básan men apná háth dáltá hai.

21 Jaisá ki ádam ke Farzand ke haqq men likhá hai, wuh sach mach játá hai: par jis ke sabab ádam ká Farzand pakaṛwáyá játá hai, us shakhs par afsos hai! us ke liye bhalá hotá, agar wuh paidá na hotá.

22 ¶ Aur un ke kháte waqt

Ísá ne roṭí uṭhái, aur barakat ke píchhe, toṛí, aur yih kahke unhen dí, ki Kháo: yih merá badan hai.

23 Phir us ne piyála liyá, aur shukr karke, unhen diyá: aur un sabhon ne us se piyá.

24 Aur us ne unhen kahá, ki Yih naye qaul ká merá lahú hai, jo bahuton ke liye baháyá játá hai.

25 Main tum se sach kahtá hún, ki main angúr ká ras, jis din tak ki Khudá kí bádsháhat men nayá píún, phir na píúngá.

26 ¶ Tab we ek gít gáke, báhar Jalpáí ke pahár ko gaye.

27 Aur Ísá ne unhen kahá, ki Tum sab áj kí rát mere haqq men ṭhokar kháoge: kyúnki likhá hai, ki Main gaṛariye ko márúngá, aur bheṛen chhitar jáengí.

28 Par apne jí uṭhne ke bád, main tum se áge Jalíl ko jáúngá.

29 Tab Pitras ne use kahá, Agarchi sab ṭhokar kháwen, main na kháúngá.

30 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Main tujh se sach kahtá hún, ki áj kí rát murgh ke do dafa báng dene se pahle, tú tín dafa mujh se mukar jaegá.

31 Tab us ne aur ziyáda tezí se kahá, ki Agar áp ke sáth merá marná zarúr ho, tau bhí main kisí súrat áp se na mukarúngá. Aur sabhon ne bhí yihí kahá.

32 Tab we ek jagah men áe, jis ká nám Jatshaman thá: aur us ne apne shágirdon se kahá, ki Jabtak main duá mángún, tum yahín baiṭho.

33 Aur us ne Pitras aur Yaqúb aur Yohná ko apne sáth lekar, ghabráne aur bahut dilgír hone lagá;

34 Aur un se kahá, ki Merí ján maut tak dilgír hai: tum yahán ṭhaharo, aur jágte raho.

35 Aur wuh thoṛá áge jáke zamín par gir paṛá, aur dúá mángí, ki Agar ho sake, to yih ghaṛí mujh se ṭal jáe.

36 Aur kahá, ki Ai Abá, Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mujh se ṭál de: par merí marzí nahín, terí marzí howe.

37 Phir wuh áyá aur unhen sote páyá, aur Pitras ko kahá, ki Ai Shamún, tú sotá hai? kyá tú ghanṭá bhar jág nahín saktá?

38 Jágo, aur duá mángo; na ho ki tum parkháo men paro: rúh to taiyár hai, par badan kamzor hai.

39 Aur us ne phir jáke wahí duá mángí.

40 Aur phir áke, unhen sotá páyá, (kyúnki un kí ánkhen bhárí thín) aur we na jánte the, ki use kyá jawáb den.

41 Phir wuh tísrí dafa áyá, aur unhen kahá, ki Ab sote raho, aur árám karo: bas hai, waqt án pahunchá; dekho ádam ká Farzand gunahgáron ke háth men pakaṛwáyá játá hai.

42 Utho, chalen; dekho, merá pakaṛwánewálá nazdík hai.

43 ¶ Aur wuh yih kahtá hí thá, ki usí waqt un bárah men se ek Yihúdá aur us ke sáth pádríon aur likhnewálon aur buzurgon kí taraf se ek barí jamáat talwáren aur láṭhíán leke áye;

44 Aur pakarwánewále ne yih kahke unhen patá diyá thá, ki jis ko main chúmún, wuhí hai; tum use pakarlo, aur hoshyárí se le jáo.

45 Aur áte hí, barábar us ke pás gayá, aur bolá, ki Ai ustád, ai ustád; aur use chúmá.

46 ¶ Tab unhon ne háth baṭhá-ke use pakarliyá.

47 Aur un men se ek ne, jo wahán khare the, talwár khench-kar sardár pádrí ke naukar ko lagái, aur us ká kán urá diyá.

48 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Tum mere parkarne ko, jaise chor ke liye talwáren aur láṭhíán leke nikle ho?

49 Main to roz roz tumháre sáth girje men nasíhat kartá thá, aur tum ne mujhe na pakará: lekin kitáb ká púrá honá zarúr hai.

50 Tab we sab use chhorke, bhág gaye.

51 Magar ek jawán, jo sútí chádar se apne badan ko ḍhámpá thá, us ke píchhe píchhe chalá játá thá; aur jawánon ne use pakará:

52 Par wuh sútí chádar un ke háth men chhorkar, nangá bhágá.

53 ¶ Tab we Ísá ko sardár pádríon ke pás, jahán sab sardár pádrí aur buzurg aur likhnewále jama the, legae.

54 Aur Pitras dúr dúr us ke píchhe píchhe sardár pádrí ke ghar men áyá: aur naukaron ke sáth baiṭhke ág tápne lagá.

55 Tab sardár pádrí aur sárí majlis qatl karne ko Ísá par gawáhí ḍhúnḍhte the; par na pái.

56 Agarchi bahuton ne uspar jhúṭhí gáwahí dí, par un kí gawáhíán na miltí thín.

57 Tab bázon ne uṭhke us par yih jhúṭhí gawáhi dí,

58 Ki Ham ne use kahte sunā, ki Main háth ke banáye húe is girje ko ḍháúngá, aur tín din men ek dúsre ko, baghair háth se, kharā karúngá.

59 Us par bhí un kí gawáhí na milí.

60 Tab sardár pádrí ne bích men khare hoke, Ísá se púchhá, ki Kyá tú kuchh jawáb nahín detá? ye tujh par kyá gawáhí dete hain?

61 Par wuh chup rahá, aur kuchh jawáb na diyá. Tab sardár pádrí ne us se phir púchhá, ki Kyá tú Masíh, Us ká Betá hai, jo tárif ke láiq hai?

62 Tab Ísá ne kahá, ki Main wahí hún: aur tum ádam ke Farzand ko qudrat ke dahne háth baiṭhe, aur ásmán se badlíon par áte dekhoge.

63 Tab sardár pádrí ne apne kapre pháre, aur bolá, ki Ab hamen aur gawáh kyá darkár hai?

64 Tum ne Khudá ke haqq

men yih náláiq bát sunî: tum kyá ḳhiyál karte ho? Un sabhon ne kahá, ki Wuh qatl ke láiq hai.

65 Tab kitne us par thúkne, aur us ká munh ḍhámpne, aur use ghúnse márne, aur kahne lage, ki Áge se ḳhabar de: aur naukaron ne háth se use thapeṛe máre.

66 ¶ Aur jab Pitras tale ke makán men thá, tab sardár pádrí kí ek laundí wahán áí:

67 Aur Pitras ko tápte dekhkar us par nazar kí, aur kahá, ki Tú bhí Ḳsá Násarí ke sáth thá.

68 Us ne mukarke kahá, ki Main nahín jántá, aur nahín samajhtá, ki tú kyá kahtí hai. Aur wuh báhar usáre men gayá; aur murgh ne báng dí.

69 Aur ek laundí use phir dekhke, unhen jo házir the, kahne lage, ki Yih unhín men se hai.

70 Wuh phir mukar gayá. Aur thoṛí der píchhe, phir unhon ne, jo wahán khaṛe the, Pitras ko kahá, ki Sach mach tú unhín men se hai: kyúnki tú Jalílí hai, aur terí bolí unhín kí sí hai.

71 Par wuh lánat karke qasam kháne lagá, ki Main us shaḳhs ko, jis kí tum bát karte ho, nahín jántá hún.

72 Aur dúsrí daf̣a murgh ne báng dí. Tab Pitras ne Ḳsá kí kahí húí bát ko yád kiyá, ki Murgh ke do daf̣a báng dene se pahle, tú tín daf̣a mujh se mukar jáegá. Aur zár zár rone lagá.

PANDARAHWAN BAB.

1 Aur subh sawere sardár pádrí, aur buzurg, aur likhnewálon ne, sárí majlis ke sáth, ápas men saláh kí, aur Ḳsá ko bándhke le gaye, aur Pilátus ke hawále kiyá.

2 Pilátus ne us se púchhá, ki Kyá tú Yihúdíon ká Bádsháh hai? Us ne jawáb diyá, ki Tú durust kahtá hai.

3 Aur sardár pádríon ne us par bahut sí báton kí faryád kín.

4 Tab Pilátus ne us se phir púchhá, ki Tú kuchh jawáb nahín detá? Dekh, we tujh par kyá kyá gawáhíán dete hain.

5 Tau bhí Ḳsá ne kuchh jawáb na diyá; yahán tak, ki Pilátus ne achambhá kiyá.

6 Ab us parab men, jis bandhúe ko we cháhte the, wuh chhoṛ detá thá.

7 So wahán hangáma karnewálon ke sáth, jinhon ne us hangáme men ḳhún kiyá thá, Barabbás nám ek qaidí thá.

8 Tab us jamáat ne chilláke us se cháhá, ki Jo áp ká dastúr hai, so ham se kíjiye.

9 Pilátus ne jawáb deke, unhen kahá, Kyá main tumháre liye Yahúdíon ke Bádsháh ko chhoṛdún?

10 Kyúnki wuh jántá thá, ki sardár pádríon ne dushmaní se use hawála kiyá thá.

11 Par sab sardár pádríon ne us jamáat ko bharkáyá, ki wuh un ke liye Barabbás ko chhoṛ dewe.

12 Tab Pilátus ne phir unhen kahá, ki Jise tum Yahúdíon ká Bádsháh kahte ho, main use kyá karún?

13 We chilláye, ki Use karús par már.

14 Pilátus ne unhen kahá, ki Kyún, us ne kyá badí kí hai? Par we aur bhí ziyáda chilláye, ki Use karús par már.

15 ¶ Tab Pilátus ne jamáat kí khátir ke liye Barabbás ko chhor diyá, aur Ísá ko kore márke hawála kiyá, ki karús par khenchá jáe.

16 Aur sipáhí use adálat kí jagah men, jo Pretorium kahlátá thá, legae; aur wahán we sab jama húe.

17 Tab unhon ne use bainganí kapre pahnáye, aur kánton ká táj sajke, us ke sir par rakhá,

18 Aur use salám karne lage, ki Ai yahúdíon ke Bádsháh, salám!

19 Aur unhon ne narkat se us ke sir par márá, aur ús par thúká, aur ghutne tekke us ke qadamon par jhuke.

20 Aur jab we us se thathá kar chuke, to us par se bainganí kapre utáre, aur usí ke kapre pahnáye, aur use karús par márne ko lechele.

21 Aur Iskandar aur Rúfus ká báp Shamún Qaríní gánw se áke udhar ko jatá thá, tab unhon ne us se us kí karús ko uthwáyá.

22 Aur we use Jaljatá men, jo Khoprí kí jagah kahlátí hai, láye.

23 Aur sharáb men murr miláke use pine ko dí: par us ne na pí.

24 Aur unhon ne use karús par khenchke, us ke kapron par chitthí dálí, ki kaun kis ká howe, aur unhen bánt liyá.

25 Aur tísre ghante men unhon ne use karús par khenchá.

26 Aur us kí tuhmat ká likhá húá úpar yún likhá, ki YIH YAHUDION KA BADSHAH HAI.

27 Aur unhon ne us ke sáth do choron ko, ek us ke dahne háth, zur dúsre uske báen, karús par khenchá.

28 Tab wuh likhá húá púrá húá, ki Taqsírwáron men giná gayá.

29 Aur jo log udhar se játe the, so sir hilá hiláke kahne lage, ki Wáh, tú, jo girje ko dhátá thá, aur tín din men banátá thá,

30 Apne taín chhurá, aur karús par se utar á.

31 Usí tarah sardár pádrion ne bhí ápas men likhnewálon se thathá karte húe kahá, ki Us ne auron ko bachává; apne taín nahín chhurá saktá.

32 Ísráíl ká Bádsháh Masíh ab karús par se utar áwe, táki ham dekhke ímán láwen. Aur we, jo us ke sáth karús par khenche gaye the, use malámat karte the.

33 Aur chhatwen ghante men sárí zamín par andherá chhágayá, aur nawen ghante tak rahá.

34 Aur nawen ghante men Ísá barí awáz se chillayá, aur bolá,

Iloí Iloí, lamá sabaqtaní? jis kí mání yih hai, ki Ai mere Ḳhudá, Ai mere Ḳhudá, tú ne kyún mujhe akelá chhoṛá?

35 Un men se bá̤ze, jo wahán khaṛe the, yih sunke bole, ki Dekho, wuh Iliyás ko bulátá hai.

36 Aur ek ne dauṛke, bádal kā ek ṭukrá sirke men bhigáke narkaṭ par rakhá, aur use chúsne ko diyá, aur kahá, ki Rahne do; ham dekhenge, agar Iliyás áke use utáregá.

37 Tab Ḳsá ne baṛí íwáz se chillákar, ján dí.

38 Tab girje ká parda úpar se níche tak phaṭ gayá.

39 ¶ Aur ek jamá̤dár ne, jo us ke sámhne khaṛá thá, use yún chilláke ján dete dekhke kahá, ki Yih shaḳhs sach mach Ḳhudá ká Farzand thá.

40 Wahán bá̤ze á̤uraten bhí dúr se dekh rahín thín: un men Mariyam Majdaliya, aur chhoṭe Yá̤qúb aur Yúsá kí mán, Mariyam, aur Sálomí thín;

41 (Aur jab wuh Jalíl men thá, unhon ne bhí us kí khidmat kí;) aur aur bahut sí á̤uraten bhí thín, jo us ke sáth Aurshalím men áín thín.

42 ¶ Aur jab shám húí, aur isliye ki taiyárí ká waqt aur árám ká din nazdík thá,

43 Armatiyá ká Yúsuf, jo ek buzurg saláhkár thá, aur Ḳhudá kí bádsháhat kí ráh taktá thá, mazbútí se Pilátus pás jáke Ḳsá kí lásh mángí.

44 Pilátus hairán húá, ki wuh aisá jald margayá: aur jamá̤dár ko buláke, us se púchhá, ki Kyá kuchh der húí, ki wuh margayá?

45 Aur us ne jamá̤dár se daryáft karke, Yúsuf ko lásh dí.

46 Aur us ne mihín kapṛá mol liyá, aur use utárke us kapṛe se kafnáyá, aur ek qabr men, jo patthar men khodí gaí thí, use rakhá, aur us qabr ke munh par ek patthar ḍhalká diyá.

47 Aur Mariyam Majdiliya aur Yúsá kí mán Mariyam ne, jahán wuh dharí gayá thá, dekh rakhí.

SOLAHWAN BAB.

1 Aur árám ke din ke píchhe Mariyam Majdíliya, aur Yá̤qúb kí mán Mariyam, aur Sálomí ne ḳhúshbúíán ḳharíd kín, táki jákar us par malen.

2 Aur we subh bahut sawere, aṭhwáre ke pahle din, súraj nikalte húe, qabr par áín,

3 Aur ápas men kahne lagín, ki Hamáre liye us patthar ko qabr ke munh par se kaun ḍhalkáwegá?

4 Aur jab unhon ne nazar kí, to us patthar ko qabr par se ṭalá húá dekhá: kyúnki wuh bahut baṛá thá.

5 Aur qabr men paiṭhke, unhon ne ek jawán ko sufed kapṛe pahne dahní taraf baiṭhe dekhá; aur we ḍargaín.

6 Par us ne unhen kahá, ki

Mat ḍaro: Tum Ṛsá násarí ko, jo karús par márá gayá, ḍhúnḍhtí ho: wuh uṭhá hai; aur yahán nahín hai: is jagah ko dekho, jahán unhon ne use rakhá thá.

7 Ab tum jáo, aur us ke shágirdon ko, aur Pitras ko kaho, ki wuh tum se áge Jalíl ko játá hai: aur us ke kahne ke muwáfiq tum use wahán dekhoge.

8 We qabr ke pás se kámptí húín bhágín; aur aisí ḍargaín, ki unhon ne kisí se kuchh na kahá;

9 ¶ Phir wuh aṭhwáre ke pahle din sawere uṭhkar pahle Mariyam Majdiliya ko dikhái diyá, jis par se us ne sát bhút dúr kiye the.

10 Us aurat ne jáke us ke sathíon se, jo ġham karte, aur rote the, kahá.

11 Unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai, aur use dikhlái diyá, sach na jáná.

12 ¶ Us ke píchhe wuh, dúsrí súrat men, un men se do ko dikhái diyá, jab we gánw kí taraf játe the.

13 Unhon ne jáke báqí logon ko kahá: aur unhon ne un kí báten bhí sach na jání.

14 ¶ Ákhir ko wuh un gyárahon ko, jab we kháne par baiṭhe the, dikhái diyá, aur un kí beímání aur dil kí saḳhtí par malámat kí, kyúnki unhon ne un kí báton ko sach na jáná, jinhon ne us ke jiuṭhne ke píchhe use dekhá thá.

15 Aur unhen farmáyá, ki Tum tamám dunyá men har shaḳhs ke áge Injíl kí ḳhabar sunáo.

16 Jo ki ímán láwegá, aur ghusl páwegá, so bach jáegá; par jo ímán na láwegá, us par sazá ká hukm hogá.

17 Aur jo ímán láwenge, so karámaton kí qudraten rakhenge; Aur we mere nám se bhúton ko dúr karenge; aur naí naí zabánen bolenge;

18 We sámpon ko uṭhá lenge; aur agar we zahar píenge, to unhen kuchh na hogá; we bímáron par háth rakh rakhke unhen changá karenge.

19 ¶ In báton ko unhen kahke, Ḳhudáwand ásmán par uṭháyá gayá, aur Ḳhudá ke dahne háth baiṭhá.

20 Phir we sab jagah já jáke ḳhabar dene lage, aur Ḳhudáwand un kí maḍad kartá thá, aur un kí nasíhat ko karámaton ke sáth sábit kartá thá. Ámín.

LU'KA' KI' INJI'L.

PAHLA BAB.

1 Ai buzurg Sofalis, isliye ki bahuton ne iḳhtiyár kiyá, ki is ahwál ko, jo ḥaqíqat men hamáre darmiyán guzrá, bayán karen,

2 Jaisá unhon ne, jo shurú se ḳhud dekhnewále, aur kalám kí ḳhidmat karnewále the, sompá;

3 Main ne bhí munásib jáná, ki sab ko sire se sachchí tarah daryáft karke, tere liye durustí se likhún,

4 Táki tú in báton kí sachái* ko, jin kí tú ne tálím pái, jáne.

5 ¶ Yahúdiya ke bádsháh Herodís ke dinon men, Ibiyá ke párídáron men se Zakáriyá námí ek káhin† thá: us kí jorú Hárún kí beṭíon men se thí, aur us ká nám Ilísábát thá.

6 We donon Ḳhudá ke huzúr rástbáz, aur Ḳhudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be aib chalnewále the.

7 Aur un ke laṛká na thá, kyúnki Ilísábát bánjh thí, aur donon búṛhe the.

8 Aur aisá húá, ki jad wuh Ḳhudá ke huzúr, apne firqe kí bárí par, Káhin ká károbár kartá thá,

9 Káhiní ke dastúr par us kí chiṭṭhí niklí, ki Ḳhudáwand ke haikal* men jáke ḳhushbúí jaláwe.

10 Aur logon kí sárí jamáat ḳhushbúí jaláte waqt báhar duá máng rahí thí.

11 Tab us ko Ḳhudáwand ká firishta ḳhushbúí jaláne ke muqám kí dahní taraf khaṛá húá dikhái diyá.

12 Zakáriyá dekhkar ghabráyá, aur bahut daṛá.

13 Par firishte ne use kahá, ki Ai Zakáriyá, mat ḍar: ki terí duá suní gaí, aur terí jorú Ilísábát tere liye ek beṭá janegí; tú us ká nám Yahiyá rakhná.

14 Aur tujhe ḳhushí o ḳhurramí hogí; aur bahutere us kí paidáish se ḳhush honge.

15 Kyúnki wuh Ḳhudáwand ke huzúr buzurg hogá, aur na sharáb, aur na koí nashá píegá; aur apní má ke peṭ hí se Rúh i Quds se bharjáegá.

* Mazbútí. † Yáne Pandá.

* Ḳhudá ke ghar.

16 Aur banî Isráil men se bahuton ko un ke Ḳhudáwand Ḳhudá kí taraf pheregá.

17 Aur wuh us ke áge, Iliyás kí rúh aur qúwat ke sáth chalegá, ki Báp ke dil ko larke kí taraf, náfarmánbardáron ko rástbázon kí samajh kí taraf pherke, Ḳhudáwand ke liye ek mustaidd qaum durust kare.

18 Tab Zakáriyá ne firishte ko kahá, Main us ko kyúnkar sach jánún? kyúnki main burhá hún, aur merí jorú kí barí umr húí.

19 Firishte ne jawáb men use kahá, Main Jabraíl hún, jo Ḳhudá ke huzúr házir rahtá hai; aur bhejá gayá, ki tujhe kahún, aur yih ḳhushḳhabarí tujhe dún.

20 Aur, dekh, tú gúngá hojáegá, aur jis din tak ki yih na ho, bol na sakegá, isliye ki tú ne merí báton ko, jo apne waqt par púrí hongí, yaqín na kiyá.

21 Aur log Zakáriyá ki ráh dekhte the, aur haikal men us ke der karne se tájjub karte the.

22 Jab wuh báhar áke un se bol na saká: tab unhon ne daryáft kiyá, ki use haikal men kuchh nazar áyá: aur wuh un se isháre kartá thá, aur gúngá rahgayá.

23 Aur aisá húá, ki jab us kí ḳhidmat ke din púre húe, wuh apne ghar gayá.

24 Aur un dinon ke bád, us kí jorú Ilísábát pet se húí, aur us ne pánch mahíne tak, apne taín yih kahke chhipáyá,

25 Ki Jin dinon men Ḳhudáwand ne mujh par nazar kí, mere sáth aisá kiyá, táki logon men se merí sharmandagí dúr kare.

26 Aur chhathe mahíne Jabraíl firishta Ḳhudá kí taraf se Jalíl ke ek shahr men, jis ká nám Násara thá, bhejá gayá,

27 Ek kunwárí ke pás, jis kí Yúsuf námí ek mard se, jo Dáúd ke gharáne se thá, mangní húí thí; aur us kunwárí ká nám Mariyam thá.

28 Us firishte ne us pás áke kahá, ki Ai pasandída salám, Ḳhudáwand tere sáth: tú auraton men mubárak hai.

29 Par wuh use dekhkar, us kí bát se ghabrái, aur sochne lagí, ki yih kaisá salám hai.

30 Tab firishte ne use kahá, ki Ai Mariyam, mat dar; ki tujh par Ḳhudá ká fazl húá.

31 Aur, dekh, tú pet se hogí, aur beṭá janegí, aur us ká nám Ísá rakhná.

32 Wuh buzurg hogá, aur Ḳhudá tálá ká Beṭá kahláegá: aur Ḳhudáwand Ḳhudá us ke báp Daúd ká taḳht use degá:

33 Aur wuh sadá Yaqúb ke gharáne kí bádsháhat karegá; aur us kí bádsháhat áḳhir na hogí.

34 Tab Mariyam ne Firishte se kahá, Yih kyúnkar hogá, jis hál men main mard ko nahín jántí?

35 Firishte ne jawáb men use kahá, ki Rúh i Quds tujh par utregá, aur Ḳhudá tálá kí qudrat ká tujh par sáya hogá: is sabab

se wuh pák laṛká* Ḳhudá ká Beṭá kahláegá.

36 Aur, dekh, terí rishtadár Ilísábát ko bhí buṛhápe men beṭá honewálá hai; aur yih us ká, jo bánjh kahlátí thí, chhaṭhá mahíná hai.

37 Kyúnki Ḳhudá ke áge koí bát anhoní nahín.

38 Aur Maryim ne kahá, Dekh, Ḳhudáwand kí bándí; mujh par tere kahne kí muwáfiq howe. Tab firishta us ke pás se chalá gayá.

39 Aur unhín dinon men Mariyam uṭhkar jaldí se paháṛon par Yahúdiyá ke ek shahr ko gaí;

40 Aur Zakáriyá ke ghar pahunchke, Ilísábát ko salám kiyá.

41 Aur aisá húá, ki johín Ilísábát ne Mariyam ká Salám suná, laṛká us ke peṭ men uchhal paṛá; aur Ilísábát Rúh i Quds se bhargaí:

42 Aur zor se pukárke kahá, ki Tú auraton men mubárak hai, aur tere peṭ ká phal mubárak hai.

43 Mere liye yih kyúnkar húá, ki mere Ḳhudáwand kí má mujh pás áí?

44 Ki, dekh, tere Salám kí áwáz johín mere kán tak pahunchí, laṛká mere peṭ men ḳhushí se uchhal paṛá.

45 Aur mubárak hai, jo ímán lái: ki ye báten, jo Ḳhudáwand kí taraf se kahí gaí, púrí hongí.

46 Mariyam ne kahá, ki Merí ján Ḳhudáwand kí baṛái kartí hai,

47 Aur merí rúh merí najátdenewále Ḳhudá se ḳhush húí.

48 Ki us ne apní bándí kí ġharíbí par nazar kí: isliye, dekh, ab se har zamáne ke log mujh ko mubárak kahenge.

49 Kyúnki us ne, jo qudratwálá hai, mujh par ihsán kiyá hai; aur us ká nám pák hai.

50 Aur us ká rahm un par, jo us se ḍarte hain, pusht dar pusht hai.

51 Us ne apne bázú ká zor dikháyá; aur un ko, jo apne dil ke ḳhiyál men apne tain baṛá samajhte hain, pareshán kiyá.

52 Qudratwálon ko taḳht se girá diyá, aur ġharíbon ko buland kiyá.

53 Us ne bhúkhon ko achchhí chízon se ásúda kiyá; aur daulatmandon ko ḳhálí-háth bhejá.

54 Us ne apne bande Isráíl ko sambhál liyá, un rahmaton ko yád karke,

55 Jo Ibráhím aur us kí aulád par sadá ko thí.

56 Aur Mariyam tín mahíne ke qaríb us ke sáth rahke apne ghar ko phirí.

57 Ab Ilísábát ke janne ká waqt pahunchá; aur beṭá janí.

58 Aur us ke paṛosíon aur rishtadáron ne suná, ki Ḳhudáwand ne us par baṛí rahmat kí; aur unhon ne us ke sáth ḳhushí kí.

59 Aur yún húá, ki we áṭhwen din laṛke ká ḳhatna karne áe; aur us ká nám Zakáriyá, jo us ke báp ká thá, rakhne lage.

* Quddús Maulúd.

60 Par us kí mán ne jawáb men kahá, ki Nahín; balki us ká nám Yahiyá rakhá jáwe.

61 Unhon ne use kahá, ki Tere gharáne men kisú ká yih nám nahín.

62 Tab unhon ne us ke báp kí taraf ishára kiyá, ki wuh us ká kyá nám rakhá cháhtá hai.

63 Us ne takhtí mangáke likhá, ki Yahiyá us ká nám hai. Aur sabhon ne tájjub kiyá.

64 Aur usí dam us ká munh aur zabán khul gaí, aur bolne lagá, aur Khudá kí tárif kí.

65 Tab sáre ás pás ke rahnewále dargae: aur Yahúdiyá ke tamám pahár ke mulk men in sab báton ká charchá phailá.

66 Aur sabhon ne, jo sunte the, apne dil men sochkar kahá, ki Yih kaisá larká hogá! aur Khudáwand ká háth us par thá.

67 Aur us ká báp Zakáriyá Rúh i Quds se bhargayá, aur nabúwat kí ráh se kahne iagá,

68 Ki Tárif Khudáwand Isráil ke Khudá ko; kyúnki us ne apne logon par nazar kí, aur unhen chhutkárá diyá,

69 Aur hamáre liye naját ká sing apne bande Dáúd ke ghar men nikálá;

70 Jaisá us ne apne pák nabíon kí márifat, jo dunyá ke shurú se hote áe, kahá:

71 Ham ko apne dushmanon se, aur un ke háth se jo ham se kína rakhte hain, naját bakhshí;

72 Táki wuh rahm, jis ká hamáre báp Dáúd se qarár kiyá, kare, aur apne pák qaul ko yád rakhe;

73 Us qasam ko, jo us ne hamáre báp Ibráhím se kí,

74 Ki wuh hamen yih degá, ki apne dushmanon ke háth se chhutkárá páke,

75 Umr bhar us ke áge pákí aur sachái se us kí bekhauf bandagí karen.

76 Aur ai larke, tú Khudá tálá ká nabí kahláegá: kyúnki tú Khudáwand ko áge us ke ráhon ko durust kartá jáegá;

77 Ki us ke logon ko naját kí ráh batáwe, jis men un ke gunáh kí muáfí howe,

78 Jo hamáre Khudá kí kháss rahmat se hai; jis ke sabab subh kí roshní úpar se ham par pahunchí,

79 Táki unko, jo andhere aur maut ke sáye men baithe hain, roshní bakhshe, aur hamen salámatí kí ráh par lechale.

80 Aur wuh larká barhtá, aur rúh men qúwat pátá gayá, aur apne taín Isráil par záhir karne ke din tak jangal men rahá.

DUSRA BAB.

1 Aur un dinon men yún húá, ki Qaisar Augustus ká hukm niklá, ki har bastí ke logon ke nám likhe jáen.

2 (Aur yih pahlí ismnawísí thí, jo Siryá* ke hákim Qúrnís ke waqt men húí.)

* Yáne Shám.

3 Tab harek apne apne shahr ko nám likháne chalá.

4 Aur Yúsuf bhí Jalíl ke shahr Násare se, Yadúdiyá men, Dáúd ke shahr ko, jo Baitlaham kahlátá hai, gayá; (isliye ki wuh Dáúd ke gharáne aur aulád se thá:)

5 Ki apní mangetar Mariyam ke sáth, jo peṭ se thí, nám likháwe.

6 Aur aisá húá, ki jad we wahán the, us ke janne ke din púre húe.

7 Aur apná pahloṭá beṭá janí, aur us ko kapṛe men lapeṭke charní men rakhá; kyúnki un ko sará men jagah na milí.

8 Us mulk men gaṛariye the, jo maidán men rahte, aur rát ko bárí bárí apní jhunḍ kí chaukí karte the.

9 Aur dekho, ki Ḳhudáwand ká firishta un par záhir húá, aur Ḳhudáwand ká núr un ke chaugird chamká: aur we niháyat ḍargae.

10 Tab firishte ne unhen kahá, Mat ḍaro: kyúnki dekho, main tumhen baṛí ḳhushḳhabarí sunátá hún, jo sab logon ke wáste hai.

11 Ki Dáúd ke shahr men, áj tumháre liye ek Najátdenewálá paidá húá; wuh Masíh Ḳhudáwand hai.

12 Aur tumháre liye yihí patá hai; ki tum us laṛke ko kapṛe men lipṭá charní men rakhá húá páoge.

13 Aur ekbárgí us firishte ke sáth ásmání lashkar kí ek jamáaṭ Ḳhudá kí táṛíf kartí, aur kahtí húí záhir húí,

14 Ḳhudá ko ásmán* par táṛíf, aur zamín par salámatí, aur ádmíon se razámandí howe.

15 Aur aisá húá, ki jab firishte un ke pás se ásmán par gae, gaṛariyon ne ápas men kahá, ki Ao, Baitlaham ko jáen, aur is bát ko, jo húí hai, jis kí Ḳhudáwand ne ḳhabar dí hai, dekhen.

16 Tab unhon ne jaldí jáke, Mariyam, aur Yúsuf ko, aur us laṛke ko charní men rakhá páyá.

17 Aur dekhke, us bát ko, jo is laṛke ke haqq men un se kahí gaí thí, phailáyá.

18 Aur sab sunnewálon ne in báton se, jo gaṛaríon ne unhen kahín, táajjub kiyá.

19 Par Mariyam ne in sab báton ko apne dil men dhyán karke yád rakhá.

20 Aur gaṛariye in sab báton ko sunke, aur jaisí un se kahí gaín thí, dekhke, Ḳhudá kí táṛíf aur baṛáí karte húe phire.

21 Aur jab áṭh din púre húe, ki laṛke ká ḳhatna ho, us ká nám Ísá rakhá gayá, jo us ke peṭ men paṛne ke áge firishte ne rakhá thá.

22 Aur jab Músá kí shariyaṭ ke muwáfiq us ke pák hone ke din púre húe, we us laṛke ko Aurshalím men láe, táki Ḳhudáwand ke áge házir karen;

23 (Jaisá ki Ḳhudáwand kí

* Álam i bálá.

shariyat men likhá hai, ki Har ek pahlotá Larká Khudáwand kí nazar kiyá jáegá;)

24 Aur Khudáwand kí shariyat ke hukm ke muwáfiq, pinḍukí ká ek joṛá, yá kabútar ke do bachche qurbán karen.

25 Aur, dekho, ki Aurshalím men Shamún nám ek shakhs thá, jo rástbáz aur díndár, aur Isráil kí tasallí kí ráh dekhtá thá: aur Rúh i Quds us par thá.

26 Us ko Rúh i Quds ne khabar dí thí, ki wuh jab tak Khudáwand ke Masíh ko na dekhle, na maregá.*

27 Wuh Rúh ke batáne se haikal men áyá: aur jis waqt mán báp us larke Ísá ko andar láte the, táki us ke liye shara ke dastúr par amal karen,

28 Us ne use apne háthon par uṭhá liyá, aur Khudá kí táríf karke kahá,

29 Ki Ai Khudáwand, ab tú apne bande ko apne kalám ke muwáfiq salámatí se rukhsat detá hai:

30 Kyúnki merí ánkhon ne terí naját dekhí,

31 Jo tú ne sab logon ke áge taiyár kí hai;

32 Qaumon kí roshní ke liye ek núr, aur apne log Isráil ke liye jalál.

33 Tab Yúsuf aur Ísá kí mán ne un báton se, jo us ke haqq men kahí gaín, tájjub kiyá.

34 Aur Shamún ne unhen duá dí, aur us kí mán Mariyam ko kahá, Dekh, yih Isráil men bahuton ke girne, aur uṭhne ke liye, aur khiláf kahne ke nisháne ke wáste rakhá húá hai;

35 (Aur talwár terí ján ke bhítar guzar jáegí,) táki bahuteron ke dilon ke khiyál khul jáen.

36 Asír ke gharáne se, Sanú nám Fánúel kí beṭí, jo bahut búṛhí thí, aur us ne apne kunwárípane se sát baras ek khasam ke sáth nibáh kiyá thá,

37 Aur wuh bewa qaríb chaurásí baras kí thí, ki haikal se judá na hoke roza rakhtí, aur dúá mángne men rát din bandagí kartí rahí,

38 Us ne usí ghaṛí ákar, Khudáwand ká shukr kiyá, aur un sab ko jo Aurshalím men chhuṭkáre kí ráh dekhte the, us kí bábat kahá.

39 Aur jab we Khudáwand kí shariyat ke muwáfiq sab kuchh kar chuke, to Jalíl men apne shahr Násare ko phir gae.

40 Aur larká baṛhtá, aur hikmat se bharke rúh men qúwat pátá rahá: aur Khudáwand ká fazl us par thá.

41 Us ke mán báp har baras Íd i Fisah men Aurshalím ko játe the.

42 Aur jab wuh bárah baras ká húá, we Íd ke dastúr par Aurshalím ko gae.

43 Aur un dinon ko púrá karke, jad phirne lage, wuh larká Ísá

* Maut ko na dekhegá.

Aurshalím men rahgayá; par Yúsuf aur us kí mán ne na jáná.

44 Balki yih samajhke, ki wuh qáfile men hai, ek manzil gae; aur use rishtadáron aur jánpahchánon men dhúndhá;

45 Aur na pákar us kí talásh men Aurshalím ko phire.

*46 Aur aisá húá, ki unhon ne tín roz pichhe use haikal men ustádon ke bích baithe húe, un ke sunte, aur un se púchhte páyá.

47 Aur sab, jo us kí sunte the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the.

48 Tab we use dekhkar hairán húe: aur us kí mán ne use kahá, Beṭá, kis liye tú ne ham se aisá kiyá? dekh, terá báp aur ham kuṛhte húe tujhe dhúndhte the.

49 Us ne unhen kahá, Kyún tum mujhe dhúndhte the? kyá tum ne na jáná, ki mujhe apne kahán kahán rahná zarúr hai?

50 Par we is bát ko, jo us ne unhen kahí, na samjhe.

51 Aur wuh un ke sáth rawána hokar, Násare men áyá, aur un ke tábi rahá: aur us kí mán ne yih sab báten apne dil men rakhín.

52 Aur Íṣá hikmat, aur qadd, aur Ḳhudá ke aur ádmí ke piyár* men barhá.

TÍSRA' BA'B.

1 Ab Tiberius Qaisar kí bádsháhat ke pandrahwen baras, jab Pontius Pilátus Yahúdiyá ká hákim, aur Herodís Jalíl ke chauthái ká, aur us ká bhái Failbús Itúriya kí chauthái, aur Tráḳhonís ke mulk ká, aur Lisániyas Abílíní kí chauthái ká hákim thá,

2 Aur Saná aur Qayáfá sardár káhin* the, Ḳhudá ká kalám jangal men Zakáriyá ke beṭe Yahiyá ko pahunchá.

3 Aur wuh Ardan ke sáre ás pás ke mulk men áke, gunáhon kí muáfí ke liye tauba ke báptismá kí munádí kartá rahá;

4 Chunáchi Ashayá nabí kí kitáb men likhá hai, ki Jangal men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki Tum Ḳhudáwand kí ráh ko durust karo, aur us ke ráston ko sídhá karo.

5 Har ek garhá bharájáegá, aur sab pahár aur paháṛí níchí kí jáegí; aur terhí jagahen sídhí, aur behar ráhen barábar banengí;

6 Aur har shaḳhs Ḳhudá kí naját dekhegá.

7 Tab us ne logon ko, jo us se báptismá páne nikle the, kahá, ki Ai sánpon kí nasl, tumhen kis ne batáyá, ki ánewále ghazab se bhágo?

8 Pas tauba ke láiq mewe láo, aur apne dilon men ḳhiyál na karo, ki Ibráhím hamárá báp hai: kyúnki main tumhen kahtá húṅ, ki Ḳhudá Ibráhím ke liye in patharon se larke paidá kar saktá hai.

9 Aur ab darḳhton kí jar par

* Fazl.

* Bare Pande.

kulhárí rakhí hai: so jo darakht achchhe phal nahín látá, kátá aur ág men ḍálá játá hai.

10 Tab logon ne us se púchhá, ki Phir ham kyá karen?

11 Us ne un se jawáb men kahá, ki Jis ko do kurte hon, us ko, jis ke pás nahín hai, bánṭ de; aur jis ke pás kháne ko ho, wuh bhí aisáhí kare.

12 Tab mahsúl-lenewále bhí báptismá páne áe, aur use kahá, ki Aí Ustád, ham kyá karen?

13 Us ne un se kahá, ki Tumháre liye jo muqarrar hai, us se ziyáda na lo.

14 Sipáhíon ne bhí us se púchhá, ki Ham kyá karen? Us ne unhen kahá, ki Na kisí par zulm karo, na tuhmat lagáo; aur apne rozíne par rází raho.

15 Aur jab log sochte,* aur sab apne dil men Yahiyá kí bábat khiyál karte the, ki kyá wuh Masíh hai;

16 Yahiyá ne un sab ke jawáb men kahá, ki Maiń to tumhen pání se báptismá detá húń; par mujh se ek barí qudratwálá átá hai, jis kí jútí ká band kholne láiq nahín húń: wuh tumhen Rúh i Quds aur ág se báptismá degá:

17 Us ke háth men súp hai; wuh apne khaliyán ko khúb sáf karegá, aur gehún ko apní kothí men jamá karegá; phir bhúsí ko us ág men, jo nabín bujhtí, jaláwegá.

18 Aur wuh logon ko aur bahut bát men nasíhat kartá, aur khushkhabarí detá rahá.

19 Par Herodís chauthái ke hákim ne, apne bhái Failbús kí jorú Herodiyás ke sabab, aur aur sab badíon ke liye, jo us ne kín, Yahiyá se malámat uṭháke,

20 Sab par yih ziyáda kiyá, kí us ko qaid rakhá.

21 Aur aisá húá, ki jab sab log báptismá pá rahe the, aur Ísá bhí báptismá pákar duá máng rahá thá, ásmán khul gayá,

22 Aur Rúh i Quds, jism kí súrat men, kabútar kí tarah, us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, ki Tú merá piyará Beṭá hai; tujh se main rází húń.

23 Aur Ísá baras tísek ká hone lagá, (aur jaisá ki samjhá játá thá,) wuh Yúsuf ká beṭá thá, Yúsuf Helí ká.

24 Helí Mastát ká, Mastát Liwí ká, Liwí Milkhí ká, Milkhí Yáná ká, Yáná Yúsuf ká,

25 Yúsuf Matásiyá ká, Matásiyá Ámus ká, Ámús Náúm ká, Náum Islí ká, Islí Nigáí ká,

26 Nigáí Máas ká, Máas Matásiyá ká, Matásiyá Simaí ká, Simaí Yúsuf ká, Yúsuf Yahúdá ká,

27 Yadúdá Yohná ká, Yohná Resá ká, Resá Zorbábil ká, Zorbábil Sálásíl ká, Sálásíl Nerí ká,

28 Nerí Milkhí ká, Milkhí Adí ká, Adí Kosám ká, Kosám Almodám ká, Almodám Air ká,

* Ráh takte.

29 Air Yúsí ká, Yúsí Elíẓar ká, Elíẓar Yorím ká, Yorím Matsát ká, Matsát Liwí ká,
30 Liwí Shamún ká, Shamún Yahúdá ká, Yahúdá Yúsuf ká, Yúsuf Yonán ká, Yonán Elyáqím ká,
31 Elyáqím Melyá ká, Melyá Máinán ká, Máinán Matásá ká, Matásá Násán ká, Násán Dáúd ká,
32 Dáúd Isí ká, Isí Obed ká, Obed Búz ká, Búz Salmún ká, Salmún Náson ká,
33 Náson Amíndáb ká, Amíndáb Arám ká, Arám Isron ká, Isron Fáriz ká, Fáriz Yahúdá ká,
34 Yahúdá Yaqúb ká, Yaqúb Isháq ká, Isháq Ibráhím ká, Ibráhím Tárá ká, Tárá Náḳhor ká,
35 Náḳhor Sároḳh ká, Sároḳh Rágú ká, Rágú Fálik ká, Fálik Ebar ká, Ebar Sálá ká,
36 Sálá Qainán ká, Qainán Arfaḳhshad ká, Arfaḳhshad Sám ká, Sám Núh ká, Núh Lámiḳh ká,
37 Lámiḳh Mátúsalá ká, Mátúsálá Aḳhnúḳh ká, Aḳhnúḳh Yárad ká, Yárad Málelíl ká, Málelíl Qainán ká,
38 Qainán Inosh ká, Inosh Shít ká, Shít Adam ká, Adam Ḳhudá ká.

CHAUTHA, BAB.

1 Aur Íṣá Rúh i Quds se bhará húá, Ardan se phirá, aur Rúh kí rahnumáí se jangal men gayá,
2 Aur chálís din tak shaitán se ázmáyá gayá. Aur un dinon men kuchh na kháyá: jab we din púre húe, áḳhir ko bhúkhá húá.
3 Tab shaitán ne use kahá, ki Agar tú Ḳhudá ká Beṭá hai, to is patthar ko kah, ki roṭí ho jáe.
4 Íṣá ne jawáb men use kahá, Likhá hai, ki Admí sirf roṭí se nahín, balki Ḳhudá kí har ek bát se jítá hai.
5 Aur shaitán ne use ek únche paháṛ par lejáke, dunyá kí sárí bádsháhaten ek dam men dikháín.
6 Aur shaitán ne use kahá, ki Main yih sárá iḳhtiyár, aur un kí shán shaukat tujhe dúngá: kyúnki yih mujh ko sompá gayá hai; jis ko cháhtá hún, detá hún.
7 Pas agar tú mujhe sijda kare, sab terá hogá.
8 Íṣá ne use jawáb men kahá, ki Ai shaitán, mere sámhne se já: kyúnki likhá hai, ki Tú Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá hai, sijda kar, aur sirf usí kí bandagí kar.
9 Wuh use Aurshalím men láyá, aur haikal* ke munḍer par khaṛá karke, use kahá, Agar tú Ḳhudá ká Beṭá hai, to apne taín yahán se giráde:
10 Kyúnki likhá hai, ki Wuh tere liye apne firishton ko farmáwegá, ki terí ḳhabardárí karen:
11 Aur tujhe háthon par uṭhálen, tá na ho ki tere páon ko patthar se ṭhes lage.
12 Íṣá ne jawáb men use farmáyá, ki Kahá gayá hai, Tú

* Ḳhudá ká ghar.

Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá hai, mat ázmá.

13 Aur shaitán jab tamám ázmáish kar chuká, muddat tak us se dúr rahá.

14 ¶ Aur Ísá Rúh kí qúwat se Jalíl ko phirá: aur sáre ás pás ke mulk men us kí shuhrat húí.

15 Aur wuh un ke ibádatḳhánon men tálím detá rahá, aur sab us kí táríf karte the.

16 ¶ Phir wuh Násare ko, jahán parwarish pái thí, áyá: aur apne dastúr par sabt ke din ibádatḳháne men gayá, aur parhne ko khará húá.

17 Aur Ashayá Nabí kí kitáb us ko dí gaí. Aur kitáb kholkar, wuh maqám páyá, jahán yih likhá thá,

18 Ki Ḳhudá kí Rúh mujh men hai; us ne is liye mujhe Masíh kiyá, ki gharíbon ko ḳhushḳhabarí dún; mujh ko bhejá, ki túte dilon ko durust karún, qaidíon ko chhúṭne, aur andhon ko dekhne kí ḳhabar sunáún, jo beríon se gháyal hain, unhen chhúráún.

19 Aur Ḳhudáwand ke pasand kiye sál kí manádí karún.

20 Aur kitáb band karke, ḳhidmat ḳarnewále ko deke, baiṭh gayá. Aur sabhon kí ánkhen, jo ibádatḳháne men the, us par lagí thín.

21 Tab wuh unhen kahne lagá, ki Áj yih likhá, jo tum ne suná, púrá húá,

22 Aur sab ne us par gawáhí dí, aur un umda báton se, jo us ke munh se nikaltí thín, tájjub karke kahá, Yih Yúsuf ká beṭá nahín?

23 Us ne unhen kahá, ki Tum beshakk yih mujh par masal kahoge, ki Ai hakím, apne táin changá kar: jo jo ham ne suná, ki tujh se Kapárnáhum men húá, yahán apne mulk men bhí kar.

24 Par us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Koí nabí apne mulk men qabúl nahín kiyá játá.

25 Lekin main tum se sach kahtá hún. ki Iliyás ke dinon men jab sárhe tín baras ásmán band rahá, yahán tak ki sárí zamín men barí kál parí, bahut se bewáen Isráíl men thín;

26 Par Iliyás un men se kisí ke pás na bhejá gayá, magar Saidá ke Saraptá men ek bewa ke pás.

27 Aur Ilísha nabí ke waqt men Isráíl men bahutsí koṛhí thí; par un men se koí Námán Siryání ke siwá changá na húá.

28 Tab se jo ibádatḳháne men the, un báton ke suntehí, ghusse se bhar gae,

29 Aur uṭhe, aur use shahr ke báhar nikálke, us paháṛ kí choṭí par, jis par un ká shahr baná thá, le chale, ki use dhakel den.

30 Lekin wuh un ke bích se nikálke, rawána húá,

31 Wuh Kapárnáhum men, jo Jalíl ká ek shahr hai, áyá, aur sabt ke din unhen tálím detá thá.

32 Aur we us kí tálím se dang

húe: kyúnki us ká kalám qudrat ke sáth thá.

33 ¶ Aur ibádatkháne men ek shakhs thá, jis par shaitán kí nápák rúh thí; wuh barí áwáz se yih kahkar chilláyá,

34 Ki Ai Ísá Násarí, hamen tujh se kyá kám? tú hamen halák karne áyá hai? main jántá hún, ki tú kaun hai; Khudá ká quddús.

35 Ísá ne use dhamkáke kahá, Chup rah, aur us men se nikal já. Aur shaitán use bích men patakke, be nuqsán pahuncháne ke us se nikal gayá.

36 Aur sab niháyat hairán húe, aur ápas men kahne lage, ki Yih káisá kalám hai! ki wuh ikhtiyár aur qudrat se nápák rúhon par hukm kartá hai, aur we nikal játí hain.

37 Aur us pás ke mulk kí har jagah us kí shuhrat phailí.

38 ¶ Phir wuh ibádatkháne se uthkar Shamún ke ghar gayá. Shamún kí sás ko barí tap charhtí thí; aur unhon ne us ke liye us se arz kí.

39 Tad us ne us ke pás khará hoke, tap ko dhamkáyá; to utar gaí: aur us ne jhat uthke un kí khidmat kí

40 ¶ Aur jab súraj dúbá, we sab, jin ke log tarah tarah kí bimárion men giriftár the, un ko us pás láe; us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen changá kiyá.

41 Aur bahuton men se shaitán chillákar yih kahke nikal gae, ki Tú Masíh Khudá ká Betá hai. Par us ne dhamkákar un ko bolne na diyá: ki unhon ne use jáná, ki wuh Masíh hai.

42 Aur jab din húá, wuh nikalkar ek wíráne men gayá: aur log use dhúndte húe us pás áe, aur use roká, ki un ke pás se na jáe.

43 Par us ne unhen kahá, Mujhe zarúr hai, ki aur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí dún: kyúnki main is liye bhejá gayá hún.

44 Aur wuh Jalíl ke ibádatkhánon men manádi kartá rahá.

PANCHWAN BAB.

1 Aisá húá, ki jab Khudá ká kalám sunne ko uspar gire parte the, wuh Ginisarit kí jhíl ke kináre khará thá.

2 Aur us ne jhíl ke kináre do kishtí lagí dekhí: par machhwe un par se utarke, apne jál dhorahe the.

3 Us ne un kishtíon men se ek par, jo Shamún kí thí, charhke, use darkhwást kí, ki kináre se thorá hatá le chalen. Aur wuh baithke, logon ko kishtí par se tálím dene lagá.

4 Aur jab kalám kar chuká, to Shamún se kahá, ki Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dálo.

5 Shamún ne jawáb men use kahá, ki Ai Sáhib, ham ne sárí rát mihnat kí, par kuchh na pakarí: magar tere kahne se jál dáltá hún.

6 Aur jab unhon ne yih kiyá, to machhlíon ká baṛá ghol gher áyá: aisá ki un ká jál phaṭne lagá.

7 Tab unhon ne sáthíon ko, jo dúsrí kishtí par the, ishára kiyá, ki áke madad karen. We áe, aur donon kishtíán aisí bhar dían, ki ḍúbne lagín.

8 Shamún Pitras ne yih dekhkar, Ísá ke páon par girke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, mere pás se já; ki main gunahgár hún.

9 Kyúnki un machhlíon ke háth lagne se Shamún, aur us ke sab sáthí hairán the:

10 Aur us ke sharík Zibidí ke beṭe Yaqúb aur Yohná bhí hairán the. Tab Ísá ne Shamún ko kahá, Mat ḍar; is dam se tú ádmíon ká shikár karegá.

11 We kishtíon ko kináre par khench láe, aur sab chhoṛke us ke píchhe chale.

12 ¶ Aur aisá húá, ki wuh ek shahr meṅ thá, aur dekho, ki ek mard ne, jo koṛh se bhará thá, Ísá ko dekhá, aur munh ke bal girke, us kí minnat karke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, agar tú cháhe, mujhe changá kar saktá hai.

13 Us ne háth baṛháyá, aur yih kahkar use chhúá, Main cháhtá hún: tú changá ho. Aur wohín us ká koṛh játá rahá.

14 Aur us ne use tákíd kí, ki Kisú se mat kah: balki jákar apne taín káhin* ko dikhlá, aur un kí gawáhí ke liye, jaisá Músá ne hukm kiyá hai, apne change hone kí qurbání kar.

15 Lekin us ká ziyáda charchá phailá: aur bahutse log jama húe, ki us kí sunen, aur us ke háth se apní bímárion se change hon.

16 ¶ Aur wuh jangal men alag jáke, duá mángtá thá.

17 Ek din aisá húá, ki jab wuh tálim de rahá thá, kaí Farísí aur shariyat sikhlánewále Jalíl kí harek bastí aur Yahúdiya aur Aurshalím se áke baiṭhe the: aur Ḳhudáwand kí qúwat changá karne ko maujúd thí.

18 ¶ Aur, dekho, ki kaí mard ek shaḳhs ko, jise jholá márgayá thá, chárpáí par láe: aur cháhte the, ki use andar láke, us ke áge rakhen.

19 Par bhíṛ ke sabab se andar lejáne kí ráh na páí, tab koṭhe par charhgae, aur khaprail káṭke use chárpáí samet bích men Ísá ke áge laṭkádiyá.

20 Us ne un ká ímán dekhkar, use kahá, ki Ai mard, tere gunáh muáf húe.

21 Tab faqíh aur Farísí sochne lage, ki Yih kaun hai, jo kufr boltá hai? Ḳhudá ke siwá kaun gunáhon ko muáf kar saktá hai?

22 Tab Ísá ne un ke ḳhiyál daryáft karke, jawáb men un se kahá, ki Tum apne dilon men kyá sochte ho?

23 Kaun ziyáda ásán hai, yih kahná, ki Tere gunáh muáf howe; yá yih kahná, ki Uṭh, aur chal?

24 Lekin táki jánon, ki ádmí ke

* Pandá.

Beṭe ko zamín par gunáh muáf karne ká iḳhtiyár hai, (us ne us jhole máre húe ko kahá,) Main tujhe kahtá hún, Uṭh, aur apní chárpáí lekar apne ghar já.

25 Aur wuh jhaṭ un ke áge uṭhá, aur jis par paṛá thá, use lekar, Ḳhudá kí ṭáríf kartá húá apne ghar chalá gayá.

26 Tab un sab ke hosh játe rahe, aur Ḳhudá kí ṭáríf karne lage, aur bahut ḍarke bole, Áj ham ne baṛá achambhá dekhá.

27 ¶ Aur us ke bád wuh báhar gayá, aur Liwí nám ek mahsúllenewále ko chaukí par baiṭhá dekhá: aur use kahá, Mere píchhe á.

28 Wuh sab kuchh chhoṛkar, uṭhke us ke píchhe chalá.

29 ¶ Aur Liwí ne apne ghar men us kí baṛí ziyáfat kí: aur wahán mahsúllenewálon aur auron kí, jo us ke sáth kháne baiṭhe the, baṛí bhíṛ thí.

30 Tab wahán ke faqíhon aur Farísíon ne us ke shágirdon se takrár karke kahá, ki Tum kyún mahsúllenewálon, aur gunáhgáron ke sáth kháte píto ho?

31 Ísá ne jawáb men unhen kahá, Bhale changon ko hakím darkár nahín; balki bímáron ko.

32 Main rástbázon ko tauba ke liye buláne nahín áyá, balki gunáhgáron ko.

33 ¶ Aur unhon ne use kahá, ki Yahiyá ke shágird kyún aksar roza rakhte hain, aur duá mángte hain, aur isí tarah Farísíon ke bhí; par tere kháte píte hain?

34 Us ne un se kahá, Kyá tum barátíon ko, jab tak dúlhá un ke sáth hai, roza rakhwá sakte ho?

35 Par we din áwenge, ki dúlhá un se judá kiyá jáegá; un dinon men we albatta roza rakhenge.

36 ¶ Aur us ne un se ek masal bhí kahí; ki Koí puráne kapṛe par nae kapṛe ká paiwand nahín lagátá; nahín to, nayá us ko bhí phárṭá hai, anr nae kapṛe ká paiwand puráne se mel bhí nahín kháṭá.

37 Aur naí sharáb puráni mashkon men koí nahín bhartá; nahín to, naí sharáb mashkon ko pháṛke bah jáegí, aur mashken bhí barbád hongí.

38 Balki naí sharáb naí mashkon men rakhá cháhiye, ki donon bache rahenge.

39 Aur puráni píke, koí usí dam naí nahín cháhtá: kyunki kahtá hai, ki Puráni bihtar hai.

CHHAṬWAN BAB.

1 Aur dúsre baṛe sabt ko yún húá, ki jad wuh kheton ke bích se játá thá, us ke shágird bálen toṛkar, háton se malkar, kháne lage.

2 Tab báze Farísíon ne unhen kahá, Tum kyún wuh karte ho, jo sabt ko karná rawá nahín?

3 Ísá ne unhen jawáb men kahá, Kyá tum ne yih nahín paṛhá, jo Dáúd ne kiyá, jab wuh aur us ke sáthí bhúke the;

4 Wuh kyúnkar Ḳhudá ke ghar men gayá, aur nazar kí roṭián, jo Káhinon* ke siwá dúsre ko khání rawá na thí, lekar kháín, aur apne sáthíon ko bhí dín?

5 Phir us ne unhen kahá, ki ádmí ká Beṭá sabt ká bhí Ḳhudáwand ḥai.

6 Aur dúsre sabt ko bhí yún húá, ki wuh ibádatḳháne† men jáke ṭálím dene lagá: aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahná háth súkhgayá thá.

7 Tab faqíh o Farísí us kí ták men lage, ki sháyad wuh sabt ke din changá kare, to is par faryád karen.

8 Par us ne un ke ḳhiyálon ko jánkar, us ádmí se, jis ká háth súkhá thá, kahá, ki Uṭh, aur bích men khaṛá ho. Wuh uṭh khaṛá húá.

9 Tab Ḳsá ne unhen kahá, Main tum se ek bát púchhtá hún; ki sabt ke din kyá karná rawá hai, bhalá karná, ki burá? ján bachánáa, ki ján márná?

10 Aur un sab kí taraf dekhke us ádmí se kahá, Apná háth phailá. Us ne aisá kiyá: aur us ká háth dúsre kí mánind changá hogayá.

11 Tab we sab díwánon kí mánind hoke, ápas men kahne lage, ki Ham Ḳsá ke sáth kyá karen.

12 ¶ Aur un dinon men aisá húá, ki wuh paháṛ par duá mángne gayá, aur Ḳhudá se* duá mángne men rát bitái.

13 Aur jab din húá, us ne apne shágirdon ko buláke, un men se bárah ko chuná, aur un ká nám rusúl rakhá;

14 Yáne Shamún (jis ká nám Pitras bhí rakhá) aur us ke bhái Andriyás, Yaqúb aur Yohná, Failbús o Bartolmá,

15 Matí o Somá Halfá ke beṭe, Yaqúb aur Shamún jo Zilotis kahlátá thá,

16 Yaqúb ke bhái Yahúdá, aur Yahúdá Iskaryútí ko, jo us ká pakaṛwánewálá húá.

17 ¶ Aur un ke sáth utarke, maidán men khaṛá húá; wahán us ke shágirdon kí jamáat thí, aur logon kí baṛí bhír, jo sáre Yahúdiya aur Aurshalím, aur Súr o Saidá ke samundar ke kináre se us pás áe the, ki us kí sunen aur apní bimárion se change hon;

18 Aur we bhí, jo nápák rúhon se dukh páte the, áe, aur change húe.

19 Aur sab log cháhte the, ki use chhúwen; kyúnki qúwat us se nikaltí, aur sab ko change kartí thí.

20 ¶ Phir us ne apne shágirdon par nazar karke kahá, ki Mubárak ho tum, jo gharíb ho: kyúnki Ḳhudá kí bádsháhat tumhárí hai.

21 Mubárak ho tum, jo ab bhúke ho: kyúnki ásúda hoge.

* Pandon. † Bandagí ká ghar.

* Yá ibádatkháne men rát bitái.

Mubárak ho tum, jo ab rote ho: kyúnki hansoge.

22 Mubárak ho tum, jab ádmí ke Beṭe ke liye log tum se kína rakhen, aur tumhen nikál den, aur ruswá karen, aur tumhárá nám badí men nikálen.

23 Us din ḳhush raho, aur ḳhushí se uchhalo: is liye ki dekho, ásmán par tumhárá bará badlá hai: kyúnki un ke báp dádon ne nabíon ke sáth aisáhí kiyá.

24 Magar afsos tum par, jo daulatmand ho! kyúnki tum apní tasallí páchuke.

25 Afsos tum par, jo ásúda ho! kyúnki bhúkhe hoge. Afsos tum par, jo ab hanste ho! kyúnki gham karoge, aur rooge.

26 Afsos tum par, jab log tumhen bhalá kahen! kyúnki un ke báp dáde jhúṭhe nabíon se aisáhí sulúk karte the.

27 ¶ Par tumhen, jo sunte ho, main kahtá hún, ki Apne dushmanon ko piyár karo; jo tum se kína rakhen, un ká bhalá karo;

28 Jo tumhen lạ́nat karen, un ke liye barakat cháho; jo tumhen satáwen, un ke liye duạ́ mángo.

29 Jo tere ek gál par máre, dúsrá bhí pher de; aur jo koí terí qabá lewe, kurta lene se bhí manạ́ na kar.

30 Jo koí tujh se kuchh mánge, use de; aur use, jo terá mãl le, phir mat máng.

31 Aur jaisá tum cháhte ho, ki log tum se karen, tum bhí un se waisáhí karo.

32 Aur agar tum unhen, jo tumhen piyár karte hain, piyár karo, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunahgár bhí apne piyárkarnewalon ko piyár karte hain.

33 Aur agar tum un ká, jo tumhárá bhalá karen, bhalá karo, to tumhárá kyá ihsán hai? ki gunahgár bhí yih karte hain.

34 Aur agar tum unhen, jin se phir páne kí umed hai, qarz do, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hain, táki us ká badlá páwen.

35 Pas apne dushmanon ko piyár karo, aur bhalá karo, aur phir páne kí umed* na rakhke qarz do; to tumhárá badlá bará hogá, aur tum Ḳhudá tạ́lá ke farzand hoge: kyúnki wuh náshukron aur sharíron par bhí mihrbán hai.

36 Pas jaisá tumhárá Báp rahím hai, rahím ho.

37 Ạib na lagáo, to tum par bhí ạib lagáyá na jáegá: aur gunáh sábit na karo, to tumháre bhí gunáh sábit kiye na jáenge: baḳhsho, ki tum bhí baḳhshe jáoge.

38 Do, ki tumhen bhí diyá jáegá; achchhá napwá, dáb dáb, aur hilá hiláke, munhámunh girtá húá bharke tumhárí god men denge. Kyúnki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye bhí nápá jáegá.

---

* Yá náumed hoke.

39 Phir us ne un se ek masal kahí, ki Andhá andhe ko ráh dikhá saktá hai? kyá we donon gaṛhe men na girenge?

40 Shágird apne ustád se baṛá nahín: balki jab taiyár húá apne ustád sá hogá.

41 Aur us tinke ko, jo tere bhái kí ánkh men hai, kyún dekhtá hai, par us kánṭe par, jo terí ánkh men hai, nahín ḳhiyál kartá?

42 Yá tú kyúnkar apnē bhái ko kah saktá, ki Ai bhái, rah, yih tinká, jo terí ánkh men hai, nikál dún, par us kánṭe ko, jo terí ankh men hai, nahín dekhta? Ai makkár! pahle us kánṭe ko apní ánkh men se nikál, tab tú us tinke ko, jo tere bhái kí ánkh men hai, achchhí tarah nikál sakegá.

43 Kyúnki achchhe daraḳht men burá phal nahín lagtá; aur na bure daraḳht men achchhá phal lagtá.

44 Pas harek daraḳht apne phal se pahcháná játá hai: is liye ki log kánṭon se anjír nahín toṛte, aur na bhaṭakṭiyá se angúr.

45 Achchhá ádmí apne dil ke achchhe ḳhazáne se achchhí chízen nikáltá hai: aur burá ádmí apne dil ke bure ḳhazáne se burí chízen báhar látá: kyúnki jo dil men bhalá hai, so hí munh par átá hai.

46 ¶ Aur tum kyún mujhe Ḳhudáwand Ḳhudáwand kahte ho, aur jo main kahtá hún, nahín karte?

47 Jo koí mere pás átá hai, aur merí báten sunkar, un par ámal kartá hai, main tumhen batátá hún, ki wuh kis kí mánind hai:

48 Wuh us shaḳhs kí mánind hai, jis ne ghar banáte húe gaṛhá khodke patthar par neo ḍálí: jab báṛh ái, to dhár us ghar par zor se girí, par use hilá na sakí: kyúnki us kí neo patthar par thí.

49 Aur wuh, jo sunkar ámal men nahín látá, us shaḳhs kí mánind hai, jis ne zamín par beneo ghar banáyá; aur dhár us par zor se girí, aur jhaṭ gir paṛá; us ghar kí baṛí ḳharábí húí.

SATWAN BAB.

1 Aur jab wuh logon ko apní sárí báten suná chúká, to Kapernáhum men áyá.

2 Aur ek hawáldár ká ghulám, jo us ká bahut piyárá thá, bimárí se marne par thá.

3. Us ne Ḳsá kí ḳhabar sunke, Yahúdíon ke kaí ek buzurgon ko us pás bhejkar, us kí minnat kí, ki ákar us ke ghulám ko changá kare.

4 Aur unhon ne Ḳsá ke pás áke, us kí baṛí minnat karke kahá, ki Wuh is láiq hai, ki tú us par yih ihsán kare:

5 Kyúnki wuh hamárí qaum ke piyár kartá hai, aur hamáre liye ek ibádatḳhána banáyá hai.

6 Tab Ḳsá un ke sáth chalá. Aur jab wuh us ke ghar se dúr na thá, hawáldár ne doston se ás pás kahlá bhejá, ki Ḳhudá-

wand, taklíf na kar: kyúnki main is láiq nahín, ki tú merí chhat tale áwe:

7 Isí sabab main ne apne taín bhí is láiq na jáná, ki tere pás áún: sirf kah de, to merá chhokrá changá hogá.

8 Kyúnki main bhí dúsre ke ikhtiyár men hún, aur sipáhí mere hukm men hain: jab ek ko kahtá hún, Já, wuh játá hai; aur dúsre ko, Á, wuh átá hai; aur apne ghulám ko, ki Yih kar, wuh kartá hai.

9 Ísá ne yih sunkar, tájjub kiyá, aur phirke un logon se, jo us ke píchhe áte the, kahá, Main tum se kahtá hún, ki aisá bará ímán Isráil men bhí na páyá.

10 Aur jad we, jo bheje gae the, ghar men phir áe, to us bímár ghulám ko changá páyá.

11 ¶ Aur dúsre din aisá húá, ki wuh Náin nám shahr ko rawána húá; aur us ke bahutse shágird aur barí bhír us ke sáth the.

12 Jad wuh us shahr ke phátak ke nazdík pahunchá, to dekho, ki ek murde ko báhar lejáte the, jo apní má ká, ki bewa thí, iklautá thá; aur shahr ke bahutse log us ke sáth the.

13 Aur us ko dekhke, Khudáwand ko us par rahm áyá, aur use kahá, Mat ro.

14 Aur pás áke, tábút ko chhúá: aur uthánewále thahar gae. Tab us ne kahá, Ai jawán, main tujh se kahtá hún, Uth.

15 Aur wuh murda uth baithá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí mán ko sompá.

16 Aur sab dar gae: aur Khudá kí tárif karke bole, ki Bará nabí ham men uthá; aur, Khudá ne apne logon par nazar kí.

17 Aur us kí yih bát sáre Yahúdiya, aur tamám áspás ke mulk men phailí.

18 Aur Yahiyá ke shágirdon ne use in sab báton kí khabar dí.

19 ¶ Aur Yahiyá ne apne shágirdon men se do ko bulákar, Ísá ke pás kahlá bhejá, ki Kyá jo ánewálá thá, tú hí hai? yá ham dúsre kí ráh taken?

20 Un mardon ne us pás jáke kahá, ki Yahiyá báptismádenewále ne ham se tere pás kahlá bhejá, ki Wuh, jo ánewálá thá, tú hí hai? yá ham dúsre kí ráh taken?

21 Us ne usí gharí bahuton ko bímárion, aur baláon, aur bad rúhon se changá kiyá; aur bahut se andhon ko ánkh dí.

22 Aur Ísá ne jawáb men un se kahá, ki Jáke, jo tum ne dekhá, aur sunú, Yahiyá se kaho: ki andhe dekhte hain, langre chalte hain, kohí change hote hain, bahre sunte hain, murde jiláe játe hain, gharíbon ko khuskhabarí sunái játí hai.

23 Aur mubárak wuh hai, jo mujh se thokar na kháe.

24 ¶ Jad we, jinhen Yahiyá ne bhejá thá, gaye, tab Ísá Yahiyá kí bábat logon se kahne lagá, ki Tum jangal men kyá dekhne

gae? Kyá ek sarkandá, jo hawá se hiltá hai?

25 Phir tum kyá dekhne gae? Kyá ek mard, jo muláim kapṛe pahne hai? Dekho, we, jo umda poshák pahinte, aur aish men guzarte, bádsháhon ke mahall men hain.

26 Phir tum kyá dekhne gae? kyá Ek nabí? Main tum se kahtá húṇ, balki nabí se bará.

27 Yih wahí hai, jis kí bábat likhá hai, ki Dekh, main apne rusúl ko tere áge bhejtá húṇ, jo terí ráh ko tere áge durust karegá.

28 Kyúnki main tum se kahtá húṇ, ki Un men se, jo auraton se paidá húe, Yahiyá báptismádenewále se koí nabí bará nahín: lekin jo Khudá kí bádsháhat men chhotá hai, us se bará hai.

29 Aur sab logon ne, jo sune, aur mahsúllenewálon ne Khudá ko sach mánke, Yahiyá se báptismá liyá.

30 Par Farísíon, aur shariyatsikhlánewálon ne apní nisbat Khudá ke iráde ko náchíz jánke, us se báptismá na liyá.

31 ¶ Pas is zamáne ke logon ko kis se nisbat dúṇ, aur kis kí mánind kahúṇ?

32 We un larkon kí mánind hain, jo bázár men baithke, dúsre ko pukárkar kahte, ki Ham ne tumháre liye bánslí bajáí, aur tum na náche; aur ham ne tumháre liye mátam kiyá, par tum na roe.

33 Kyúnki Yahiyá báptismádenewálá áyá, jo na roṭí khátá, aur na sharáb pítá thá; aur tum kahte ho, Us par shaitán hai.

34 Admí ká Beṭá áyá, jo khátá pítá hai; aur tum kahte ho, ki Dekho, ek bará kháú aur sharábí, aur mahsúllenewálon aur gunáhgáron ká dost!

35 Par hikmat apne sab larkon se sach thaharí.

36 ¶ Phir ek Farísí ne us se arz kí, ki Mere sáth khá. Aur wuh Farísí ke ghar jáke, kháne baiṭhá.

37 Aur dekho, us shahr men ek aurat ne, jo gunahgár thí, jab jáná ki wuh Farísí ke ghar kháne baiṭhá hai, sang i marmar ke atrdán men atr lái,

38 Aur us ke páon ke pichhe kharí hoke, ro roke, ánsú se us ke páon dhone lagí, aur apne sir ke bálon se ponchhke, us ke páon ko chúmá, atr malá.

39 Aur us Farísí ne, jis ne us kí ziyáfat kí thí, yih dekhkar dil men kahá, ki Yih agar nabí hotá, to jántá, ki yih randí, jo use chhútí hai, kaun hai, aur kaisí hai; kyúnki gunahgár hai.

40 Isá ne use jawáb men kahá, ki Ai Shamún, main tujh se kuchh kahá cháhtá húṇ. Us ne kahá, Ai Ustád kah.

41 Ek shakhs ke do qarzdár the: ek pánsau dínár* ká, dúsrá pachás ká.

* Dínár pánch áne ke qaríb hotá hai.

42 Par jab un ko adá karne ká maqdúr na thá, donon ko baḳhsh diyá. So kah, kaun un men se us ko ziyáda piyár karegá?

43 Shamún ne jawáb men kahá, Merí dánist men wuh, jise us ne ziyáda baḳhshá. Tab us ne use kahá, Tú ne ṭhík kahá.

44 Aur us ạurat kí taraf mutawajjih hoke, Shamún se kahá, Tú is ạurat ko dekhtá hai? Main tere ghar áyá, tú ne mujhe páon dhone ko pání na diyá: par is ne mere páon ánsúon se dhoe, aur apne sir ke bálon se ponchhá.

45 Tú ne mujh-ko na chúmá: par is ne, jab se main áyá, mere páon chúmná na chhoṛá.

46 Tú ne mere sir par tel na malá: par is ne mere páon par ạtr malá.

47 Is liye main kahtá hún, ki Us ke gunáh, jo bahut hain, muạf húe; kyúnki us ne bahut piyár kiyá: par jis ke thoṛe muạf húe, wuh thoṛá piyár kartá.

48 Aur us ạurat se kahá, Tere gunáh muạf húe.

49 Tad we, jo us ke sáth kháne baiṭhe the, dil men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunáh bhí muạf kartá hai?

50 Par us ne ạurat ko kahá, Tere ímán ne tujhe bachává; salámat chalí já.

ÁṬHWAN BAB.

1 Aur us ke bád yún húá, ki wuh shahr shahr aur gánw gánw jáke, manádí kartá, aur Ḳkudá kí bádsháhat kí ḳhushḳhabarí detá thá: aur we bárah us ke sáth the,

2 Aur kitní ạuraten thín, jo bad rúhon aur bímáríon se changí húín thín, Mariyam, jo Magdalení kahlátí thí, jis se sát deo nikal gae the.

3 Aur Yohná Herodís ke díwán Ḳhozá kí jorú, aur Sosaná, aur bahuterí aur, jo apne mál se us kí ḳhidmat kartí thín.

4 ¶ Aur jab barí bhíṛ húí, aur har shahr ke log us ke pás áte the, us ne tamsíl men kahá:

5 Ki ek kisán bíj bone gayá: aur bote waqt kuchh ráh ke kináre girá; aur raund gayá, aur chiríon ne use chug liyá.

6 Aur kuchh patthar par girá; aur ugke súkh gayá, kyúnki use tarí na pahúnchí.

7 Aur kuchh kánṭon men girá; kánṭon ne sáth baṛhke, use dabá liyá.

8 Aur kuchh achchhí zamín men girá, aur ugke *sauguná* phalá. Yih kahke, us ne pukárá, ki Jise sunne ká kán ho, sune.

9 Us ke shágirdon ne use púchhá, ki Yih tamsíl kyá hai?

10 Us ne kahá, ki Ḳhudáwand kí bádsháhat ká bhed samajhná, tumhen diyá gayá hai: par auron ko tamsíl men; ki dekhte húe na dekhen, aur sunte húe na samjhen.

11 Tamsíl yih hai: ki bíj Ḳhudá ká kalám hai.

12 Jo ráh ke kináre hain, we hain ki sunte hain; tab shaitán

áke, is kalám ko un ke dil se nikál lejátá hai, ki aisá na ho, ki ímán láke, naját páwen.

13 Aur patthar par ke we hain, ki jab kalám ko sunte hain, to ḳhushí se qabúl karte hain, lekin jaṛ nahín rakhte; kuchh din ímán láke, ázmáish ke waqt phir játe.

14 Aur jo káṇṭon men gire, we hain, ki sunte, aur jáke fikr, aur daulat, aur zindagáni ki ạish men dab játe, aur phal ke pakne ki naubat nahín pahunchtí.

15 Par jo achchhí zamín par gire we hain, jo achchhe aur nek dil se ḳalám ko sunke, yád rakhte, aur sabr karke* phalte.

16 ¶ Koí chirágh jaláke, bartan se nahín chhipátá, na palang tale rakhtá; balki chirághdán par rakhtá hai, táki andar ánewále unjálá dekhen.

17 Kyúnki kuchh poshída nahín, jo záhir na hogá; aur na koí chhipá, jo mạlúm na hogá, aur khul na jáegá.

18 Pas dekho, ki tum kis tarah sunte ho: kyúnki jo rakhtá hai, use diyá jáegá; aur jo nahín rakhtá, us se jo apní dánist men rakhtá hai, liyá jáegá.

19 ¶ Tab us kí mán aur us ke bhái us pás áe, aur bhíṛ ke sabab us ke pás na já sake.

20 Aur use ḳhabar húí, ki Terí má, aur tere bhái báhar khaṛe, tujhe dekhá cháte hain.

21 Us ne jawáb men unhen kahá, ki Merí má, aur mere bhái we hain, ki Ḳhudá ká kalám sunen, aur us par ạmal karte hain.

22 ¶ Aur ek din aisá húá, ki wuh aur us ke shágird náo par chaṛhe: aur us ne un se kahá, Áo jhíl ke pár chalen. Tab we lechale.

23 Par jab náo chalí játí thí, wuh sogayá: aur jhíl par baṛí ándhí áí; aur náo páni se bharne lagí, aur we ḳhatre men paṛe.

24 Tab we ás pás áe, aur use jagáke kahá, ki Sáhib, ai sáhib, hám mare. Tab us ne uṭhke, hawá aur páni kí lahron ko dhamkáyá: to tham gaín, aur chain* húá.

25 Aur un se kahá, Tumhárá ímán kahán hai? We ḍar gae, aur tájjub karke ápas men kahne lage, ki Yih kaun hai! ki hawá aur páni par hukm kartá hai, aur we us kí mánte hain.

26 ¶ Aur we Gadaríon ke mulk men, jo us pár Jalíl ke sámhne hai, pahúnche.

27 Aur jab wuh kináre par utará, to us shahr ká ek mard, jis par muddat se shaitán the, aur na kapṛe pahintá, aur na ghar men, balki qabristán men rahtá thá, use milá.

28 Jab us ne Ịsá ko dekhá, chilláke us ke páon par girá, aur áwáz se kahá, ki Ai Ịsá, Ḳhudá tálá ke Beṭe, mujh ko

* Yá hamesha.

* Yạne hawá aur páni tham gaye.

tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún ki mujhe dukh na de.

29 (Isliye ki us nápák rúh se hukm kiyá thá, ki Is ádmí se nikal já. Kyúnki aksar use pakaṛtí thí, aur harchand use zanjíron aur beṛíon se jakaṛke ḳhabardárí karte the, par wuh zanjíron ko toṛtá thá, aur shaitán use jangal men dauṛátá thá.)

30 Tab Ísá ne use púchhá, ki terá kyá nám hai? Wuh bolá, Legion:* kyúnki bahut shaitán us par the.

31 Unhon ne us kí minnat kí, Hamen gahre men jáne ká hukm na kar.

32 Wahán súaron ká baṛá ghol paháṛ par chartá thá: unhon ne us kí minnat kí, ki hamen un men jáne de. Us ne jáne diyá.

33 Aur shaitán us ádmí se nikalke, súaron par chaṛhe: aur ghol kaṛáṛe par se jhíl men kúdkar ḍúb gayá.

34 Charánewále us hál ko dekhke, bháge, aur jáke shahr aur gánw men ḳhabar dí.

35 Tab we us hál dekhne nikle; aur Ísá ke pás áe, aur us ádmí ko, jis se deo nikal gae the, kapṛe pahne, aur hoshyár Ísá ke páon ke pás baiṭhá páyá: aur ḍar gae.

36 Tab dekhnewálon ne un ko ḳhabar dí, ki wuh diwána kis tarah changá húá.

37 Aur Gadarion ke ás pás ke mulk ke sab logon ne use darḳhwást kí, ki hamáre pás se chalá já; kyúnki unhen baṛá ḍar paiṭh gayá thá: aur wuh náo chaṛhke phirá.

38 Aur us mard ne, jis par se shaitán utar gae the, us kí minnat kí, ki mujhe apne sáth rahne de: par Ísá ne use rukhsat karke, kahá,

39 Ki Apne ghar ko phir, aur jo kuchh Ḳhudá ne tere sáth kiyá hai, bayán kar. Wuh gayá, aur jo kuchh Ísá ne us ke sáth kiyá thá, tamám shahr men sunáyá.

40 ¶ Aur aisá húá, ki jab Ísá phirá, logon ne use áge se liyá: kyúnki us kí ráh takte the.

41 Aur dekho, ki Yáeras nám ek shaḳhs, jo ibádatḳháne ká sardár thá: aur Ísá ke qadamon par girke, us kí minnat kí, ki mere ghar chal:

42 Kyúnki us kí iklautí beṭí, jo bárah barasek kí thí, marne par thí. Aur jab wuh jáne lagá, log us par gire paṛte the.

43 Aur ek aurat ne, jis ko bárah baras se lahú járí thá, aur apná sárá mál hakímon par ḳharch kiyá, par kisú se changí na ho saktí,

44 Us ke píchhe áke, us kí poshák ká dáman chhúá; aur usí dam us ká lahú bahná band ho gayá.

45 Tab Ísá ne kahá, Kis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, Pitras aur us ke sáthíon ne kahá, ki Ai Sáhib, log

* Qaríb chha hazár ke.

tujh par gire parte hain, aur dabáe lete, aur tú kahtá hai, ki Kis ne mujhe chhúá?

46 Magar Ísá ne kahá, ki Kisú ne mujhe chhúá: kyúnki main jántá hún, ki qúwat mujh men se niklí.

47 Jab us aurat ne dekhá, ki chhiptí nahín, kámptí húí ái, aur us ke páon par girke, sab logon ke sámhne use bayán kiyá, ki kis liye chhúá, aur kis tarah se usí dam changí hogaí.

48 Tab us ne use kahá, ki Ai betí, khátir jama rakh: ki tere ímán ne tujhe bachává; salámat chalí já.

49 Aur wuh yih kah rahá thá, ki ibádatkháne ke sardár káhín se ek ne ákar, use kahá, ki Terí betí margaí; Ustád ko taklíf na de.

50 Ísá ne sunke, jawáb men use kahá, ki Mat dar; sirf ímán lá, wuh bach jáegí.

51 Aur jab wuh us ke ghar áyá, to Pitras aur Yaqúb aur Yohná, aur us larkí kí má báp ke siwá kisí ko andar jáne na diyá.

52 Aur sab us ke liye rote píte the: par us ne kahá, Mat ro; wuh mar nahín gaí, balki sotí hai.

53 We us par hanse, kyúnki jánte the, ki margaí hai.

54 Magar us ne sab ko nikálke, us ká háth pakará, aur pukárke kahá, ki Ai larkí uth.

55 Aur us kí rúh phir ái, aur wuh usí dam uthí: aur Ísá ne hukm kiyá, ki use kháne ko do.

56 Tab us ke mán báp hairán húe: par us ne unhen farmáyá, ki Yih jo húá, kisí se na kaho.

NAWAN BAB.

1 Us ne apne bárah shágirdon ko ekthá karke, unhen sab shaitánon aur bímárion se changá karne par qudrat o ikhtiyár bakhshá.

2 Aur unhen bhejá, ki Khudá kí bádsháhat kí manádí karen, aur bímáron ko changá karen.

3 Aur un se kahá, ki ráh ke liye kuchh na lo, na chharíán, na jholí, na rotí, na rupae; na ádmí pichhe do kurte.

4 Aur jab kisí ghar men dákhil ho, wahín raho, aur wahín se rawána ho.

5 Aur jo log tumhen qabúl na karen, to us shahr se báhar jáke apne páon kí khák un par gawáhí ke liye jháro.

6 We rawána hoke, bastí men guzarte, aur har jagah khushkhabarí sunáte, aur changá karte the.

7 ¶ Aur chauthái ke hákim Herodís ne, jo kuchh Ísá ne kiyá thá, suná: aur ghabráyá, isliye ki báze kahte the, ki Yahiyá murdon men se uthá hai;

8 Aur báze, ki Iliyás záhir húá hai; aur dúsre, ki ek agle nabíon men se uthá hai.

9 Par Herodís ne kahá, ki Main ne Yahiyá ká sir kátá:

magar yih, jis kí bábat aisí báten suntá hún, kaun hai? Aur cháhá ki use dekhe.

10 ¶ Aur rasúlon ne phirke, jo kuchh kiyá thá, us se bayán kiyá. Aur wuh un ko leke alag Baitsaidá námí shahr ke ek wíráne men gayá.

11 Aur log jánke, us ke píchhe chale: wuh un se Ḳhudá kí bádsháhat kí báten karne lagá, aur jo change hone ke muhtáj the, unhen changá kiyá.

12 Aur jab din áḳhir hone lagá, un bárahon ne áke, use kahá, ki Logon ko ruḳhsat de, ki ás pás kí bastíon aur gánon men jáke ṭiken, aur kháne kí tadbír karen: kyúnki ham yahán wíráne men hain.

13 Us ne un se kahá, ki Tumhí un ko kháná do. Unhon ne kahá, ki Hamáre pás siwá pánch roṭí aur do machhlí ke kuchh nahín hai; magar hán, jáke in sab logon ke liye kháná mol len.

14 Kyúnki we pánch hazár mard ke qaríb the. Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Un ko pachás pachás kí bánṭ karke biṭháo.

15 Unhon ne usí tarah kiyá, aur sab ko biṭháyá.

16 Tab us ne un pánch roṭíon aur machhlíon ko leke ásmán kí taraf dekhke, un ko barakat dí, aur toṛke apne shágirdon ko diyá, ki logon ke áge rakhen.

17 Aur unhon ne kháyá, aur sab ásúda húe: aur un ṭukṛon kí, jo un se bachrahe, bárah ṭokríán uṭháín.

18 ¶ Aur yún húá, ki jab wuh nirále men duá mangtá thá, shágird us ke sáth the: us ne un se púchhá, ki Log mujh ko kyá kahte hain, ki main kaun hún?

19 Unhon ne jawáb men kahá, ki Yahiyá báptismádenewálá, aur báze Iliyás; aur dúsre, ki ek agle nabíon se phir uṭhá hai.

20 Tab us ne un se kahá, Tum kyá kahte ho, main kaun hún? Pitras ne jawáb men kahá, ki Ḳhudá ká Masíh.

21 Us ne un se tákíd kí, aur farmáyá, ki us ko kisú se na kahío;

22 Aur kahá, ki Zarúr hai, ki ádmí ká Beṭá bahut dukh sahe, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíhon se radd kiyá jáe, aur márá jáe, aur tísre din jí uṭhe.

23 ¶ Aur us ne sab se kahá, ki Agar koí cháhe, ki mere píchhe áwe, to apná inkár kare, aur apní salíb nit uṭháke, merí pairawí kare.

24 Is liye jo koí cháhe, ki apní ján bacháwe, use khoegá: par jo koí mere liye apní ján khoegá, wahí use bacháwegá.

25 Kyúnki ádmí ko kyá fáida, agar tamám dunyá hásil kare, par apní ján kho de, yá barbád howe?

26 Kyúnki jo mujh se aur merí báton se sbarmáegá, ádmí ká Beṭá bhí jab apne aur apne

Báp, our pák firishton ke jalál ke sáth áwegá, us se shármáegá.

27 Aur main tum se sach kahtá hún, ki báze un men se yahán khare hain, jo na marenge,* jab tak Ḳhudá kí bádsháhat na dekhen.

28 ¶ Aur in báton ke, roz áṭhek bád aisá húá, ki wuh Pitras, aur Yohná, aur Yaqúb ko leke, ek paháṛ par duá mángne gayá.

29 Aur duá mángte húe aisá húá, ki us ke munh ká rúp badal gayá, aur us kí poshák sufed barráq hogaí.

30 Aur dekho, do mard Músá aur Iliyás:

31 Jalál men dikháí deke, us se báten karte, aur us ke marne ká, jo Aurshalím men púrá hone par thá, zikr karte the.

32 Aur Pitras aur us ke sáthí nínd se bhare the: jab jáge, to us ke jalál ko, aur un do mardon ko, jo us ke sáth khare the, dekhá.

33 Aur aisá húá, jad we us se judá hone lage, Pitras ne Ísá se kahá, ki Ai Sáhib, hamárá yahán rahná achchhá hai: tín ḍerá banáwen; ek tere, aur ek Músá, aur ek Iliyás ke liye: aur nahín jántá thá, ki kyá kahtá hai.

34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádal áyá, aur un par sáya kiyá: aur un ke bádal men jáne se, we ḍar gaye.

35 Aur bádal se ek áwáz niklí, ki Yih merá piyárá Beṭá hai, us kí suno.

36 Aur áwáz áte hí, Ísá ko akelá páyá. Aur we chup rahe, aur unhon ne, jo kuchh dekhá thá, un dinon men kisú se na káhá.

37 ¶ Aur aisá húá, ki jab we dúsre din paháṛ se utare, ek baṛí jamáat use á milí.

38 Aur dekho, ki ek mard ne jamáat men se chilláke kahá, ki Ai Ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere beṭe par nazar karo: ki wuh merá iklautá hai.

39 Aur dekh, ek rúh use pakaṛtí thí, aur ekbárgí chillátá hai; aur us ko aisá ainṭhtí, ki kaf bharlátá hai, aur us ko píske us par se mushkil se utartí hai.

40 Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use nikálen; lekin we na sake.

41 Tab Ísá ne jawáb men kahá, ki Ai beímán o ṭerhí qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhárí bardásht karúngá? Apne beṭe ko lá.

42 Jab wuh átá thá, shaitán ne use paṭakke ainṭhá, par Ísá ne us nápák rúh ko dhamkáyá, aur laṛke ko changá kiyá, aur us ko us ke má báp ko sompá.

43 ¶ Aur sab Ḳhudá kí buzurgí dekhke, hairán húe. Jab sab un chízon ke sabab, jo Ísá ne kiyá, tájjub karte the, us ne apne shágirdon se kahá,

44 Ki tum in báton ko apne

* Maut ko na chakkhenge.

kán men rakho; kyúnki ádmí ká Beṭá logon ke háth men sompá jáegá.

45 Par we is bát ko na samjhe, aur un se chhipí rahí aisí ki samajh men na áí: aur is bát ke páchhne men use ḍarte the.

46 ¶ Phir un ko yih ḳhiyál áyá, ki ham men sab se baṛá kaun hai.

47 Ísá ne un ke dilon ká ḳhiyál jánke, ek laṛke ko liyá, aur apne pás khaṛá kiyá,

48 Aur un se kahá, ki Jo is laṛke ko mere nám par qabúl kare, mujhe qabúl kartá hai: aur jo mujhe qabúl kare, us ko, jis ne mujhe bhejá, qabúl kartá hai: kyúnki jo tum men sab se chhoṭá hai, wahí baṛá hai.

49 ¶ Yohná ne jawáb men kahá, Ai sáhib, ham ne ek shaḳhs ko tere nám se shaitán nikálte dekhá; aur us ko manạ kiyá, kyúnki wuh hamáre sáth terí pairawí nahín kartá.

50 Ísá ne use kahá, ki Manạ na karo, kyúnki jo hamáre barḳhiláf nahín, hamárí taraf hai.

51 ¶ Aur aisá húá, ki jab us ke uṭh jáne ke din nazdík áye, mazbút iráda kiyá, ki Aurshalím jáe,

52 Aur apne áge rusúl bheje; we jáke Samariya kí ek bastí men dáḳhil húe, ki us ke liye taiyárí karen.

53 Lekin unhon ne us ko qabúl na kiyá, kyúnki wuh Aurshalím jáne ko thá.

54 Us ke shágird Yạqúb aur Yohná ne yih dekhke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, kyá tú cháhtá hai ki jaisá Iliyás ne kiyá, ham hukm karen, ki ásmán se ág barse aur unhen jaláwe?

55 Tab us ne phirke unhen dhamkayá aur kahá, Tum nahín jánte, ki tum men kaisí rúh hai.

56 Kyúnki ádmí ká Beṭá logon kí ján barbád karne nahín, balki bacháne áyá. To we dúsrí bastí ko chale.

57 ¶ Aur aisá húá, ki jad we ráh men chale játe the, kisí ne use kahá, Ai Ḳhudáwand, jahán tú játá hai main tere píchhe chalúngá.

58 Ísá ne use kahá, ki Lomṛíon ke liye mánden hain, aur chiṛiyon ke liye basere; par ádmí ke Beṭe ko itní jagah nahín ki apná sir rakhe.

59 Phir us ne dúsre se kahá, Mere píchhe chal. Us ne kahá, Ai Ḳhudáwand, mujhe ruḳhsat de, ki pahle jáke apne báp ko gáṛún.

60 Ísá ne use kahá, Jáne de, ki murde apne murdon ko gáṛen: par tú jáke, Ḳhudá kí bádsháhat kí ḳhabar de.

61 Dúsre ne bhí kahá, ki Ai Ḳhudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe jáne de, ki apne ghar ke logon se ruḳhsat ho aún.

62 Ísá ne use kahá, ki Jo apná háth hal par rakhke, píchhe dekhtá hai, wuh Ḳhudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

DASWAN BAB.

1 Us ke bád Khudáwand ne sattar aur muqarrar kiye, aur apne sámhne har shahr aur har jagah men, jahán áp jáyá cháhtá thá, do do bheje.

2 Aur un se kahá, ki Pakká khet bahut hai, par mazdúr thore: is liye khet ke málik kí minnat karo, ki mazdúr apne khet men bheje.

3 Jáo: dekho, main tumhen bheron kí mánind bheriyon men bhejtá hún.

4 Na batúá lejáo, na jholí, na jútí: aur ráh men kisí ko salám na kíjiyo.

5 Aur jis ghar men dákhil hoo, pahle kaho, ki Is ghar ko salám.

6 Agar salámatí ká betá wahán hogá, tumhárá salám us par thahregá: nahín to tumhárí taraf phir áwegá.

7 Aur usí ghar men raho; jo kuchh un ke pás ho, kháo pío: kyúnki mazdúrí mazdúr ká haqq hai. Ghar ghar na phiro.

8 Aur jis shahr men dákhil ho, aur we tumhen qabúl karen, jo kuchh tumháre sámhne rakhá jáe, kháo:

9 Wahán ke bímáron ko changá karo, aur un se kaho, ki Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík áí.

10 Aur jis shahr men ki dákhil ho, aur we tumhen qabúl na karen, wahán kí sarakon par jáke kaho,

11 Ki is gard tak, jo tumháre shahr se ham par parí, jhár dete hain: magar yih jáno, ki Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík áí hai.

12 Main tum se kahtá hún, ki Us din Sadom par is shahr se ziyáda ásání hogí.

13 Hái Khúrzan, tujh par afsos! hái Baitsaidá, tujh par afsos! kyúnki yih karámaten,* jo tum par dikháí gaín, agar Súr o Saidá men, dikháí játín, to unhon ne tát urhke aur khák men baithke kab ká tauba kiyá hotá.

14 Magar Súr o Saidá ke liye, adálat ke din tum se ásání hogí.

15 Aur Ai Kapárnáhum, tú jo ásmán tak pahunchává gayá hai, dozakh men giráyá jáegá.

16 Jo tumhárí suntá, merí suntá hai; aur jo tumhen náchíz jántá hai, mujhe náchíz jántá hai; aur jo mujhe náchíz jántá hai, use, jis ne mujh ko bhejá hai, náchíz jántá hai.

17 ¶ We sattar khushí se phir áke kahne lage, Ai Khudáwand, tere nám se shaitán bhí hamárá hukm mánte hain.

18 Tab us ne un se kahá, Main ne Shaitán ko bijlí kí mánind ásmán se girte dekhá.

19 Dekho, main tum ko sámp aur bichchhú ke raundne par, aur dushman kí sárí qudrat par ikhtiyár detá hún: aur koí kisú tarah tumhen nuqsán na pahuncháwegá.

---

* Qudrat.

20 Magar isí par ḳhush na ho, ki rúheṉ tumháre hukm meṉ haiṉ; balki is liye ḳhushí karo, ki tumháre nám ásmán par likhe haiṉ.

21 ¶ Uu waqt Ḳsá ne jí meṉ ḳhush hoke kahá, Ai Báp, ásmán aur zamín ke Ḳhudáwand, maiṉ terí táríf kartá húṉ, ki tú ne in chízoṉ ko dánáoṉ aur aqlmandoṉ se chhipáyá, par bachoṉ par záhir kiyá: háṉ ai Báp; ki yúnhí tujhe pasand áyá.

22 Aur mere Báp ne sab kuchh mujhe sompá hai: aur koí nahíṉ jántá, ki Beṭá kaun hai, magar Báp; aur Báp kaun hai, magar Beṭá, aur wuh, jis par Beṭá záhir kiyá cháhe.

23 ¶ Aur shágirdoṉ kí taraf mutawajjih hoke, un se nirále meṉ kahá, Mubárak we ánkheṉ, jo ye chízeṉ dekhtí, ki tum dekhte ho:

24 Kyúṉki maiṉ tum se kahtá húṉ, ki bahutse nabíoṉ aur bádsháhoṉ ne cháhá, ki jo tum dekhte ho, dekheṉ, par na dekhá; aur jo kuchh sunte ho, suneṉ, par na suná.

25 ¶ Aur dekho ek shariyaṭsikhlánewálá uṭhá, aur yih kahke us kí ázmáish kí, ki Ai Ustád, maiṉ kyá karúṉ, ki hamesha kí zindagí ká wáris húṉ?

26 Us ne use kahá, ki shariyaṭ meṉ kyá likhá hai? tú kis tarah paṛhtá hai?

27 Us ne jawáb meṉ kahá, Tú Ḳhudáwand ko, jo terá Ḳhudá hai, apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apne sáre zor, aur apní sárí samajh se piyár kar; aur jaisá áp ko, waisá hí apne paṛosí ko.

28 Us ne use kahá, Tú ne ṭhík jawáb diyá: yihí kar, to jíegá.

29 Par us ne yih cháhke, ki apne taiṉ rástbáz ṭharáwe, Ḳsá se kahá, ki Merá paṛosí kaun hai?

30 Ḳsá ne jawáb meṉ kahá, ki Ek shaḳhs Aurshalím se Yaríhá ko játá thá, aur ḍákúoṉ meṉ já paṛá; we use nangá aur gháyal karke ádhmúá chhoṛ gae.

31 Ittifáqan ek káhiṉ us ráh se já niklá: aur us ko dekhke kináre se chalá gayá.

32 Isí tarah ek Liwí bhí us jagah áke, use dekhkar kináre se chalá gayá.

33 Par ek musáfir Sámarí wahán áyá: aur us ko dekhke rahm kiyá,

34 Aur us ke pás áke, us ke zaḳhmoṉ ko tel aur sharáb ḍálke bándhá, aur apne jánwar par ḍálke sará meṉ legayá, aur us kí ḳhabardárí kí.

35 Aur dúsre din jab jáne lagá, do dínár nikálkar bhaṭhiyáre ko diyá, aur kahá, ki Is kí ḳhabardárí kar; aur jo kuchh is se ziyáda ḳharch hogá, maiṉ phir áke tujhe dúngá.

36 Ab in tínoṉ meṉ se, us ká, jo ḍákúoṉ meṉ já paṛá thá, tú kis ko paṛosí jántá hai?

37 Us ne kahá, Us ko, jis ne us par rahm kyá. Tab Ḳsá ne use kahá, Já, tú bhí aisá hí kar.

38 ¶ Aur aisá húá, ki jad játe the, wuh ek bastí men pahunchá: aur Marsá námí ek ạurat ne use apne ghar men utárá.

39 Aur Mariyam námí us kí ek bahin thí, jo Ịsá ke páon pás baiṭhke, us ká kalám suntí thí.

40 Par Marsá ne bahut ḳhidmat se ghabráí húí us ke pás áke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, tú ḳhabar nahín letá, ki merí bahin ne mujhe akelí ḳhidmat men chhoṛá hai? ab use kah, ki merí madad kare.

41 Tab Ịsá ne jawáb men use kahá, Marsá, ai Marsá, tú bahut chízon ke wáste fikr o ghabráhaṭ men hai:

42 Par ek chíz zarúr hai: so Mariyam ne achchhá hissa chuná hai, jo us se pher liyá na jáegá.

GYARAHWAN BAB.

1 Aur aisá húá, ki wuh ek jagah duạ́ mángtá thá; jad máng chuká, ek ne us ke shágirdon men se us ko kahá, Ai Ḳhudáwand, ham ko duạ́ mángne sikhá, jaisá Yahiyá ne apne shágirdon ko sikháyá.

2 Us ne un se kahá, Jab tum duạ́ mángo, to kaho, Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, Tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí murád jaisí ásmán par, zamín par bhí baráwe.

3 Hamárí roz kí roṭí har roz hamen de.

4 Aur hamáre gunáhon ko baḳhsh; kyúnki ham bhí harek ko, jo hamárá qarzdár hai, baḳhshte hain. Aur hamen ázmáish men na ḍál; balki ham ko bure se chhuṛá.

5 Us ne un se kahá, Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur ádhí rát ko us ke pás áke kahe, ki Ai dost, mujhe tín roṭí udhár de;

6 Kyúnki merá dost safar se mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín, ki us ke áge rakhún?

7 Aur wuh andar se jawáb men kahe, ki Mujhe taklíf na de: ki ab darwáza band hai, aur mere laṛke mere sáth bichhaune par hain; main uṭhkar tujhe de nahín saktá.

8 Main tum se kahtá hún, Agarchi wuh is sabab, ki wuh us ká dost hai, uṭhkar use na degá, magar us kí behayáí ke sabab uṭhegá, aur jitní darkár hai use degá.

9 So main bhí tujhe kahtá hún, Mángo, to tumhen diyá jáegá; ḍhúnḍho, to páoge; khaṭkhaṭáo, to tumháre liye kholá jáegá.

10 Kyúnki har ek, jo mángtá hai, letá hai; aur jo ḍhúnḍhtá hai, pátá hai; aur jo khaṭkhaṭátá hai, us ke liye kholá jáegá.

11 Tum men se kaun aisá báp hai, ki jab us ká beṭá roṭí mánge, use patthar de? yá machhlí mánge, use sámp de?

12 Yá agar anḍá mánge, us ko bichchhú de?

13 Pas jab tum bure hokar, apne larkon ko achchhí chízen de jánte ho, to wuh Báp, jo ásmán par hai, kitná ziyáda un ko, jo us se mángte hain, Rúh i Quds degá?

14 ¶ Aur wuh ek dew ko, jo gúngá thá, nikáltá thá. Aur aisá húá, ki jab dew nikal gayá, wuh gúngá bolá; aur logon ne tájjub kiyá.

15 Par bázon ne un men se kahá, ki Wuh dewon ke sardár Bạlzabúl kí madad se dewon ko nikáltá hai.

16 Auron ne ázmáish ke liye us se ek ásmání nishán mángá.

17 Par us ne un ke ḳhiyálon ko jánke, un se kahá, ki Jo jo bádsháhat ápas men barḳhiláf hotí, wírán ho játí hai; aur aisá harek ghar bhí ujaṛ játá hai.

18 Pás agar Shaitán apne se ḳhiláf ho jáe, to us kí bádsháhat kyúnkar qáim rahegí? kyúnki tum kahte ho, Main dewon ko Bạlzabúl kí madad se nikáltá húṇ.

19 Bhalá, agar main dewon ko Bạlzabúl kí madad se nikáltá húṇ, to tumháre bete kis kí madad se nikálte hain? is liye wahí tumhárá insáf karenge.

20 Par agar main, Ḳhudá kí qudrat* se dewon ko nikáltá húṇ, to beshakk Ḳhudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí.

21 Jab zoráwar ádmí hathyár bándhke apne ghar kí chaukí de, us ká mál bachá rahtá hai:

22 Par agar koí us se zoráwar áke use jíte, to sab hatyár, jis par us ká bharosá hai, chhín letá hai, aur us ke mál ko bánṭ detá hai.

23 Jo mere sáth nahín, merá muḳhálif hai: aur jo mere sáth jamạ nahín kartá, so bithrátá hai.

24 Jab nápák rúh ádmí se báhar nikaltí, to súkhí jagahon men árám ḍhúnḍhtí phirtí; aur jab nahín pátí, kahtí hai, ki Main apne ghar ko, jis se niklí húṇ, phir jáúngí.

25 Aur áke, use jhấṛá aur lais pátí hai.

26 Tab jáke aur sát rúhen, jo us se badtar hain, apne sáth látí hai; aur áke us men bastí hai: aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se burá hotá hai.

27 ¶ Aur aisá húá, ki jab wuh yih kahtá thá, ek ạurat ne us jamáạt men se pukárke use kahá, Mubárak hai wuh peṭ, jis men tú rahá, aur wuh chhátíán jo tú ne pín.

28 Us ne kahá, Hán, mubárak we hain, jo Ḳhudá ká kalám sunte, aur mánte hain.

29 ¶ Aur jab barí bhír hone lagí, us ne kahná shurú kiyá, ki Is zamáne ke log bure hain: we nishán ḍhúnḍhte hain; par koí nishán un ko diyá na jáegá, magar Yúnas nabí ká nishán.

30 Kyúnki jaisá Yúnas Niníon ke liye nishán húá, usí tarah

* Unglí.

ádmí ká Beṭá bhí is zamáne ke logoṉ ke liye hogá.

31 Ạdálat ke din dakkhin kí shahzádí is zamáne ke logoṉ ke sáth uṭhegí, aur unheṉ gunahgár ṭharáwegí: kyúṉki wuh zamín ke kináre se Sulaimán kí hikmat sunne áí; aur dekho, yahán Sulaimán se baṛá hai.

32 Niníoṉ ke log ạdálat ke din is zamáne ke logoṉ ke sáth uṭhenge, aur unheṉ gunahgár ṭharáwenge: kyúṉki unhoṉ ne Yúnas kí manádí se tauba kí; aur dekho, yahán Yúnas se baṛá hai.

33 Koí chirágh jaláke chhipe makán meṉ yá napwá tale nahíṉ rakhtá, balki chirághdán par, táki, andar jánewále roshní dekheṉ.

34 Badan ká chirágh ánkh hai: is liye jab terí ánkh sáf hai, to terá sárá badan roshan hai; aur jad sáf nahíṉ hai, to terá badan andherá hai.

35 Pas ḳhabardár, aisá na ho, ki wuh núr jo tujh meṉ hai, andherá ho jáe.

36 So agar terá badan tamám roshan ho, ki koí áng andherá na rahe, to tamám roshan hogá, aisá ki jaise chirágh apní chamak se tujhe roshan kare.

37 ¶ Aur jab wuh bat kartá thá, ek Farísí ne use darḳhwást kí, ki us ke sáth kháná kháe; tad wuh áke kháne baiṭhá.

38 Aur Farísí ne yih dekh ke, ki us ne kháne ke áge háth na dhoyá, ṭạjjub kiyá.

39 Ḳhudáwand ne us ko kahá, ki Ai Farísío, tum piyále aur rikábí ko úpar se sáf karte ho; par tumhárá andar lúṭ aur burái se bhará hai.

40 Ai nádán, kyá jis ne báhar ko banáyá, andar ko bhí na banáyá?

41 Pas jo us meṉ hai ḳhairát karo; aur dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

42 Par ai Farísío, tum par afsos! ki tum podína, aur sadáb, aur har ek tarkárí kí dahekí dete ho, aur insáf aur Ḳhudá kí mahabbat se kinára karte: cháhiye thá, ki in ko karte, aur un ko bhí na chhoṛte.

43 Ai Farísío, tum par afsos! ki tum ịbádatḳhánoṉ meṉ úpar kí jagah, aur bázár meṉ salám ko cháhte ho.

44 Ai makkár Faqího, aur Farísío, tum par afsos! ki tum chhipí goroṉ kí mánind ho, ki ádmí jo andar chalte haiṉ, nahíṉ jánte.

45 ¶ Tab shariyạtsikhlánewáloṉ meṉ se ek ne us ke jawáb meṉ kahá, ki Ai Ustád, in báton ke kahne se hameṉ bhí malámat kartá hai.

46 Us ne kahá, Ai shariyạtsikhlánewálo, tum par bhí afsos! ki tum bojhe, jin ká uṭháná kaṭhin hai, ádmíoṉ par láḍte ho, aur áp ek unglí se un bojhoṉ ko nahíṉ chhúte.

47 Tum par afsos! ki tum nabíoṉ ke qabroṉ ko banáte ho,

aur tumháre báp dádon ne un ko qatl kiyá.

48 Pas tum apne báp dádon ke kám par gawáhí dete, aur rází rahte: kyúnki unhon ne un ko qatl kiyá, aur tum un kí qabren banáte ho.

49 Is liye Ḳhudá kí hikmat ne bhí kahá hai, ki Main nabíon our rusúlon ko un ke pás bhejúngá, we un men se bázon ko qatl karenge, aur satáwenge:

50 Táki sab nabíon ká ḳhún, jo dunyá ke shurú se baháyá gayá, is zamáne ke logon se liyá jáe;

51 Hábil ke ḳhún se Zakariyá ke ḳhún tak, jo qurbángáh aur Ḳhudá ke ghar ke bích men márá gayá: hán, main tum se kahtá hún, ki Isí zamáne ke logon se liyá jáegá.

52 Ai shariyatsikhlánewálo, tum par afsos! ki tum ne pahchán kí kunjí lelí: tum áp dáḳhil na húe; aur dáḳhil honewálon ko bhí rok rakhá.

53 Jad wuh ye báten un se kah rahá thá, Faqíh aur Farísí use betarah chimate aur chherne lage, ki bahut báten kare:

54 Aur ghát lagáke, talásh men the, ki us ke munh se koí bát pakar páwen, táki us par faryád karen.

BARAHWAN BAB.

1 Itne men hazáron ádmí jamá húe, is tarah ki ek ek par girá partá thá, us ne apne shágirdon se kahná shurú kiyá, ki Sab se pahile Farísíon ke ḳhamír se, jo makr hai, parhez karo.

2 Kyúnki koí chíz ḍhampí nahín, jo khul na jáe; aur na chhipí, jo jání na jáe.

3 Is liye ki jo kuchh tum andhere men kahte, únjále men sunáyá jáegá; aur jo kuchh tum ne koṭhríon men kánon kán kahá, koṭhon par manádí kiyá jáegá.

4 Magar main tum se, jo mere dost ho, kahtá hún, ki Un se, jo badan ko qatl karte hain, aur bád us ke kuchh aur kar nahín sakte, mat ḍaro.

5 Lekin main tumhen batátá hún, ki kise ḍaro: Use ḍaro, jis ko márne ke bád iḳhtiyár hai, ki jahannam men ḍále; hán, main tumhen kahtá hún, ki Use ḍaro.

6 Kyá do paise kí pánch chiṛáen nahín biktí, par kisí ko un men se Ḳhudá bhúlá nahín?

7 Balki tumháre sir ke sab bál bhí gine hain. Pas mat ḍaro: tum bahut chiṛiyon se bihtar ho.

8 Aur main tumhen kahtá hún, ki Jo ádmíon ke áge merá iqrár kare, ádmí ká Beṭá bhí Ḳhudá ke firishton ke áge us ká iqrár karegá:

9 Par jo ádmíon ke áge merá inkár kare, Ḳhudá ke firishton ke áge us ká inkár hogá.

10 Aur jo koí ádmí ke Beṭe ke haqq men burí bát kahe, us ko muáf hogá: par jo Rúh i Quds

ke haqq men kufr kahe, us ko muáf na hogá.

11 Aur jab we tum ko ibádatkhánon men, aur hákimon, aur ikhtiyárwálon ke pás lejáen, to fikr na karo, ki kaisá yá kyá jawáb doge, aur kyá kahoge:

12 Kyúnki Rúh i Quds usí dam tumhen sikháwegá ki kyá kahá cháhiye:

13 ¶ Aur jamáat men se ek ne use kahá, ki Ai Ustád, mere bhái se kah, ki mujhe mírás bánt de.

14 Par us ne use kahá, ki Ádmí, kis ne mujhe tum par qází yá bántnewálá muqarrar kiyá?

15 Aur us ne un se kahá, ki Khabardár raho, aur lálach se kinára karo: kyúnki kisú kí zindagí us ke mál kí ziyádatí se nahín.

16 Aur us ne un se ek tamsíl kahí, ki Ek daulatmand kí khetí bahut lagí:

17 Wuh apne dil men sochne lagá, ki Main kyá karún, ki mere yahán jagah nahín, ki apná hásil jama karún?

18 Tab us ne kahá, Main yih karúngá: ki apní kothíán dháúngá, aur bari banáúngá; aur wahán apná tamám hásil aur mál jama karúngá.

19 Aur apní ján se kahúngá, ki Ai ján, tere pás bahut sá mál barason ke liye jama hai; chain kar, khá, pí, khush rah.

20 Magar Khudá ne use kahá, Ai nádán, isí rát terí ján tujh se mángenge: pas jo tú ne taiyár kiyá, kis ká hogá?

21 Aisáhí wuh hai, jo apne liye khazána jama kartá hai, aur Khudá ke pás daulat nahín jama kartá.

22 ¶ Phir us ne apne shágirdon se kahá, Isliye main tum se kahtá hún, ki Apní ján ke wáste fikr na karo, ki ham kyá kháenge; aur na badan ke liye, ki kyá pahinenge.

23 Ki ján khurák se barí hai, aur badan poshák se.

24 Kawwon ko dekho: ki na bote, na kátte hain; aur na un ke khattá na kothí hai; tau bhí Khudá unhen khilátá hai: tum to chiriyon se kahín bihtar ho?

25 Tum men se kaun hai, ki fikr karke apne qadd* ek háth, barhá sake?

26 Pas jab itní chhotí bát nahín kar sakte, to kis liye báqí chíz kí fikr karte ho?

27 Sosan ko dekho, ki kaisí barhtí hain: we na mihnat kartí, na kátti hain; par main tumhen kahtá hun, ki Sulaimán ne apní sárí shán shaukat men un men se ek kí mánind na pahná.

28 Jab Khudá ghás ko, jo áj maidán men hai, aur kal tanúr men chhonkí játí, aisá pahináyá; to ai kamiatiqádo, kitná ziyáda wuh tumhen pahnáwegá?

29 Aur tum fikr na karo, ki ham kyá kháenge, kyá pienge, aur na ghabráo.

30 Kyúnki in sab chízon kí

* Yá umr men ek gharí.

dunyá ke log fikr karte hain: par tumhárá Báp jántá hai, ki tum un ke muhtáj ho.

31 Balki Ḳhudá kí bádsháhat ḍhúnḍho; ki tumhen ye sab chízen milengí.

32 Ai chhoṭe jhunḍ mat ḍar; kyúnki tumháre Báp ko pasand áyá, ki bádsháhat tumhen de.

33 Jo kuchh tumhárá hai, becho, aur ḳhairát karo; apne liye thailiáṉ jo puráni nahíṉ hoṭíṉ, ḳhazána jo nahíṉ ghaṭtá, ásmán par jahán chor nahíṉ átá, aur kírá nahíṉ khátá, jamá karo.

34 Kyúnki jahán tumhárá ḳhazána hai, wahíṉ tumhárá dil bhí rahegá.

35 ¶ Cháhiye ki tumhárí kamar bandí rahe, aur tumhárá diyá jaltá rahe;

36 Aur tum un ádmíon kí mánind ho, ki apne ḳhudáwand kí ráh dekhte hain, ki kab wuh shádí men se áwe; táki jab áwe, aur khaṭkhaṭáwe, jhaṭ us ke wáste darwázá khol den.

37 Mubárak hain we naukar, jin ko ḳháwind áke, jágtá páwe: main tumhen sach kahtá húṉ, ki wuh áp kamar bándhke unhen kháne biṭháwegá, aur áke un kí ḳhidmat karegá.

38 Aur agar wuh dúsre pahar, yá tísre pahar áwe, aur aisá páwe, to mubárak hain we naukar.

39 Yih jánte ho, ki agar ghar ká málik jántá, ki chor kis ghaṛí áwegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men sendh na dene detá.

40 Pas tum bhí taiyár raho: ki jis ghaṛí tum ḳhiyál nahíṉ karte, ádmí ká Beṭá áwegá.

41 ¶ Tab Pitras ne use kahá, ki Ai ḳhudáwand, tú yih tamsíl ham se kahtá hai, yá sab se?

42 Ḳhudáwand ne kahá, Kaun hai wuh diyánatdár aur dáná ḳhánsámán, jis ko ḳhudáwand apne naukaron par muqarrar kare, ki un ke hisse kí roṭíáṉ waqt par diyá kare?

43 Mubárak hai wuh naukar, jise us ká ḳháwind áke aisáhí karte páwe.

44 Main tum se sach kahtá húṉ, ki use apne sáre mál par mukhtár karegá.

45 Par agar wuh naukar apne dil men kahe, ki Merá ḳháwind áne men der kartá hai; aur ghulám laundíon ko márná, aur kháná píná, mast honá shurú kare;

46 To us naukar ká ḳháwind aise din, ki wuh ráh na take, aur aisí ghaṛí, ki wuh na jáne, áwegá, aur us ko do ṭukre karke, us ká hissa beimánon ke sáth muqarrar karegá.

47 Par wuh naukar, jis ne apne ḳháwind kí murád jání, par apne taín taiyár na rakhá, aur us kí murád kí muwáfiq na kiyá, bahut már kháegá.

48 Par jis ne na jáná, aur már kháne ká kám kiyá, thoṛí már kháegá. So jise bahut diyá gayá, us se bahut lekhá lenge: aur jise bahut ziyáda sompá gayá, us se ziyáda mángenge.

49 ¶ Maiu zamín par ág lagáne áyá hún; aur maiu kyá cháhtá hún, ki lag chukí hotí?

50 Par mujhe ek báptismá páná hai; aur maiu kaisá tang hún, jab tak púrá na ho!

51 Kyá tum ḳhiyál karte ho, ki maiu zamín par mel karwáne áyá hún? Nahín, maiu tumhen kahtá hún; balki judáí:

52 Kyúnki ab se ek ghar ke pánch ádmí, tín do ke barḳhiláf honge, aur do tín ke.

53 Aur báp beṭe se, aur beṭá báp se; aur mán beṭí se, aur beṭí mán se; aur sás bahú se, aur bahú sás se barḳhiláf hogí.

54 ¶ Us ne logon se yihí kahá, ki Jab tum bádlí pachchhim se uṭhte dekhte, to jhaṭ kahte, ki Menh átá hai; aur aisá hí hotá.

55 Aur jab dakhaniyá chaltí hai, tum kahte ho, ki Garmí hogí; aur aisá hí hotá.

56 Ai makkáro, tum zamín aur ásmán kí súrat pahchán sakte ho; is zamáne ko kyún nahín ázmáte?

57 Aur tum áp hí kyún insáf nahín karte, ki sach kyá hai?

58 ¶ Aur jab apne muddaí ke sáth hákim kane játá hai, ráh men koshish kar, ki us se muámala ho jáe; aisá na ho, ki wuh tujh ko hákim pás khench lejáe, aur hákim tujh ko piyáde ko sompe, aur piyáda tujh ko qaid men ḍále.

59 Maiu tujh se kahtá hún, ki Jab tak kauṛí kauṛí adá na kare, wahán se na niklegá.

TERAHWAN BAB.

1 Us waqt báze házir the, jo use un Jalílíon kí ḳhabar dete the, jin ká ḳhún Pilátus ne un kí qurbání ke sáth miláyá.

2 Ísá ne unhen jawáb men kahá, Kyá tum samajhte ho, ki ye Jalílí sab Jalílíon se ziyáda gunahgár the, ki aisá dukh páyá?

3 Maiu tum se kahtá hún, Nahín: par agar tum sab tauba na karo, isí tarah halák hoge.

4 Yá we aṭhárah, jin par Síloha men burj girá, aur dab mare, kyá samajhte ho, ki we Aurshalím ke sab rahnewálon se ziyáda gunáhgár the?

5 Maiu tum se kahtá hún, Nahín: par agar tauba na karo, to sab isí tarah halák hoge.

6 ¶ Aur us ne yih tamsíl kahí; ki Kisí ke angúr ke bágh men ek anjír ká daraḳht lagá thá; us ne áke us ká mewa ḍhúnḍhá, par na páyá.

7 Tab us ne bághbán se kahá, Dekh, tín baras se maiu áke, is anjír ká phal ḍhúnḍhtá hún, par nahín pátá: use káṭ dál; káheko zamín roká hai?

8 Us ne jawáb men use kahá, Ai Ḳhudáwand, is sál aur ise rahne de, ki us ke gird thálá khodún, aur khád ḍálún:

9 Sháyad ki phale: nahín to bád us ke káṭ ḍálío,

10 ¶ Aur sabt ke din wuh ek ibádatḳháne men tálim detá thá.

11 Aur dekho, ek aurat thí,

jo aṭhárah baras se sáye* ke sabab kamzor aur kubṛí ho gaí thí, aur apne taín bilkull sídhí na kar saktí thí.

12 Ísá ne use dekhke, buláyá, aur kahá, Ai ɑurat, tú apní kamzorí se chhúṭí.

13 Aur us ne apne háth us par rakhe: wohín sídhí hogaí, aur Ḳhudá kí ṭárif karne lagí.

14 Tab ibádatḳháne ká sardár is liye, ki Ísá ne sabt ke din changá kiyá, ḳhafá hoke jamáɑt ko kahne lagá, Chhah din hain, jin men kám karná rawá hai: pas un men áke change ho, na ki sabt ke din.

15 Tab Ḳhudáwand ne use jawáb men kahá, ki Ai makkár, kyá har ek tum men se sabt ke din apne bail aur gadhe ko thán se nahín kholtá, aur pání piláne nahín lejátá?

16 Pas kyá rawá na thá, ki yih Ibráhím kí beṭí hai, jis ko Shaitán ne, dekho, aṭhárah baras se bándh rakhá thá, sabt ke din us band se chhuṛáí jáe?

17 Aur jad wuh ye báten kah chuká, us ke sabab muḳhálif sharminda húe: aur sárí jámáɑt un bare kámon se, jo us se húe, ḳhush húí.

18 ¶ Phir us ne kahá, Ḳhudá kí bádsháhat kis kí mánind hai, use kis se nisbat dún?

19 Ráí ke dáne kí mánind hai; jis ko ek ádmí ne leke, apne bágh men boyá; wuh ugá, aur baṛí peṛ húá; aur chiṛiyon ne us kí ḍálíon par baserá kiyá.

20 Aur phir us ne kahá, Main Ḳhudá kí bádsháhat ko kis se nisbat dún?

21 Wuh ḳhamír kí mánind hai, jise ek ɑnrat ne leke, tín paimáne áṭe men miláyá, yahán tak wuh sab ḳhamírí hogayá.

22 ¶ Aur wuh Aurshalím ko játe húe shahr shahr, gánw gánw phirke tálím detá thá.

23 Ek ne use kahá, Ai Ḳhudáwand, kyá thoṛe hain, jo naját páte? Us ne un se kahá, ki

24 Ján se koshish karo, ki tum tang darwáze se dáḳhil ho: kyúnki main tum se kahtá hún, ki bahutere cháhenge ki us se dáḳhil hon, par na sakenge.

25 Jab ghar ke málik ne uṭhke darwáza band kiyá ho, aur tum báhar khaṛe hoke, darwáza khaṭkhṭáná aur kahná shurú karo, ki Ai Ḳhudáwand, ai Ḳhudáwand, hamáre liye khol; wuh andar se jawáb men tum se kahe, ki Main tum ko nahín pahchántá, ki kahán ke ho:

26 Tab tum kahne lage, ki Ham ne tere huzúr kháyá piyá hai, aur tú ne hamáre bázáron men tálím dí hai.

27 Par wuh jawáb diyá, Main tum se kahtá hún, ki tum ko nahín pachántá, ki kahán ke ho ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho.

28 Wahán roná aur dánt písná

* Jis men kamzorí kí rúh thí.

hogá, jab Ibráhím, aur Isháq, aur Yaqúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhst men, aur áp ko báhar nikálá dekhoge.

29 Aur log púrab, pachchhim, uttar, dakhhin se áwenge, aur Khudá kí bádsháhat men kháne baithenge.

30 Aur dekho, jo pichhle hain, so pahle honge, aur jo pahle hain, so pichhle honge.

31 ¶ Usí din báze Farísíon ne áke, use kahá, ki Nikal já, aur yáhán se rawána ho: kyúnki Herodís tujhe qatl kiyá cháhtá hai.

32 Us ne un se kahá, ki Jáke us lomrí se kaho, ki Dekh, main shaitánon ko nikáltá hún, aur áj o kal changá kar rahá hún, aur parson apná kám púrá karúngá.

33 Pas mujhe zarúr hai, ki áj, o kal, aur parson phiún: kyúnki nahín ho saktá, ki nabí Aurshalím ke báhar halák ho.

34 Ai Aurshalím, ai Aurshalím, jo nabíon ko qatl kartá hai, aur un ko, jo tere pás bheje gae, pathráo kartá hai; kai bár main ne cháhá, ki tere larkon ko jamá karún, jis tarah murghí apne bachchon ko apne paron tale jamá kartí, par tum ne na cháhá!

35 Dekho, tumhárá ghar tumháre liye ujár chhorá játá hai: aur main tumhen sach kahtá hún, ki Mujh ko na dekhoge us waqt tak, ki tum kahoge, Mubárak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par átá hai.

CHAUDAHWAN BAB.

1 Aisá húá, ki wuh sabt ke din buzurg Farísíon men se ek ke ghar kháne gayá, aur we us kí ták men baithe.

2 Aur dekho, ki ek shakhs us ke sámhne thá, jise jalandhar thá.

3 Isá ne jawáb men shariyat-sikhlánewálon aur Farísíon se kahá, ki sabt ke din changá karná rawá hai yá nahín?

4 We chup rahe. Tab us ne use pakarke changá karke chhordiyá;

5 Aur jawáb men un se kahá, ki Tum men se kaun hai, ki agar us ká gadhá, yá bail sabt ke din kúe men gire, wuh turat us ko na nikále?

6 We us kí ín báton ká jawáb na de sake.

7 ¶ Aur mihmánon ko jab dekhá, ki we únchí jagah pasand karte hain; áke un se ek tamsíl kahí,

8 Ki jab koí tujhe shádí men buláwe, sab se únche mat baith; ki sháyad tujh se bhí kisí bare ko buláyá ho;

9 Aur jis ne terí aur us kí mihmání kí hai, áke tujh se kahe, ki Yih us ko de; aur sharminda hoke tujh ko níche baithná pare.

10 Balki jab terí mihmání ho, sab se nichí jagah baitho; táki jad wuh, jis ne tujh ko buláyá hai, áwe, tujh ko kahe, ki Ai dost, áo únchí jagah baith: tab un ke sámhne, jo tere sáth kháne baithe hain, terí izzat hogí.

11 Kyúnki jo koí áp ko baṛá jántá hai, chhoṭá kiyá jáegá; aur jo apne taín choṭá jántá hai, baṛá kiyá jáegá.

12 ¶ Aur us ne apne mihmání karnewále se kahá, ki Jab tú din yá rát ká kháná taiyár kare, to apne doston, aur bháíon, rishtadáron ko, jo daulatmand hain, mat bulá; tá na ho ki we bhí tujhe buláwen, aur terá badlá hojáe.

13 Balki tú ziyáfat kiyá cháhe, to gharíbon, lúnjon, langṛon, andhon ko bulá:

14 Tab tú mubárak hogá; kyúnki un ke pás kuchh nahín, ki terá badlá den: par tujhe rástbázon kí qiyámát men badlá hogá.

15 ¶ Ek ne un men se, jo kháne baiṭhe the, yih sunke us se kahá, Mubárak wuh, jo Ḳhudá kí bádsháhat men roṭí kháegá.

16 Us ne use kahá, ki Ek shaḳhs ne baṛá kháná karke, bahuton ko bulayá.

17 Aur kháne ke waqt naukar ko bhejá, ki mihmánon ko kahe, ki *Ao*; ab sab kuchh taiyár hai.

18 Us par sabhon ne milkar uzr karná shurú kiyá. Pahle ne use kahá, ki Main ne khet ḳharídá hai; zarúr hai, ki jáke use dekhún: main terí minnat kartá hún, ki merí taraf se uzr kar.

19 Dúsre ne kahá, Main ne pánch joṛí bail ḳharídá hai; játá hún, ki un ko ázmáún: main terí minnat kartá hún, ki mere liye uzr kar.

20 Tísre ne kahá Main ne byáh kiyá hai, is sabab se nahín á saktá.

21 Pas us naukar ne áke apne ḳhudáwand ko un báton kí ḳhabar dí. Tad ghar ke málik ne ghussa hoke, apne naukar se kahá, Jald shahr ke bázáron, aur jagahon men já, aur gharíbon, aur lúnjon, langṛon aur andhon ko yahán lá.

22 Naukar ne kahá, ki Ai Ḳhudáwand, jaisá tú ne farmáyá, húá; tau bhí jagah hai.

23 Ḳhudáwand ne naukar se kahá, Ráhon aur bazáron kí taraf já, aur jis tarah bane, logon ko lá, ki merá ghar bhar jáe.

24 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki koí shaḳhs un men se, jo buláe gae, merá kháná na chahkhegá.

25 ¶ Aur bahut log us ke sáth chale: us ne phirke un se kahá.

26 Ki agar koí mere pás áwe, aur apne má báp, aur joṛú larke, aur bhái bahin, balki apní ján kí dushmaní na kare, merá shágird ho nahín saktá.

27 Aur jo apní salíb uṭháke mere píchhe nahín átá, merá shágird nahín.

28 Kyúnki tum men kaun hai, ki jad ek burj banáyá cháhe, pahle baiṭhke ḳharch ká hisáb na kare, ki main use taiyár kar sakúngá?

29 Aisá na ho, ki jad neo ḍálí,

aur taiyár kar na sáká, to jo log dekhen, use hansenge,

30 Aur kahen, ki Us shakhs ne banáná shurú kiyá, par taiyár kar na saká.

31 Yá kaun bádsháh dúsre se larái karne jáe, jo baiṭhke pahle saláh na kare, ki main das hazár ádmí ke sáth, use, ki bís hazár ádmí leke atá hai, muqábala kar sakúngá?

32 Nahín to, jad wuh dúr hai, paighám bhejke sulh ke liye minnat karegá.

33 So isí tarah jo koí tum men se apne sáre mál se kinára na kare,. merá shágird nahín ho saktá.

34 ¶ Namak achchhá hai: lekin agar namak bigar jáe, to kis chíz se durust hogá?

35 Na zamín ke, na khád ke kám ká hai; balki báhar phenkdete hain. Jis ko kán sunne ke hon sune.

PANDRAHWAN BAB.

1 Tab sab mahsúllenewále aur gunáhgár us ke nazdík áte the, ki us kí sunen.

2 Aur Farísí aur faqíh kurkuráke kahte the, ki Yih shakhs gunahgáron ko qabúl kartá hai, aur un ke sáth khátá hai.

3 ¶ Tab us ne un se yih tamsíl kahí,

4 Ki tum men se kaun hai, jis ke pás sau bher hon, agar un men ek khojáe, un ninánawe ko jangal men na chhore, aur us khoí húí ko jab tak na páwe, ḍhúndhá na kare?

5 Aur páke khushí se apne kándhe par uṭhá na le?

6 Aur ghar men jáke, doston aur parosíon ko buláke na kahe, ki Mere sáth khushí karo; kyúnki main ne apní khoí húí bher pái.

7 Main tum se kahtá hún, ki is taur ásmán men ek gunahgár ke wáste, jo tauba kartá hai, ninánawe rástbáz se, jo tauba kí hájat nahín rakhte, ziyadá khushí hogí.

8 ¶ Yá kaun aurat, jis ke pás das diram hon, agar ek khojáe, chirágh bálke ghar ko na jháre, aur jab tak na páwe, koshish se ḍhúndhá na kare.

9 Aur jab páwe, doston aur parosíon ko buláke na kahe, ki Mere sáth khushí karo; ki main ne apná khoyá diram páyá.

10 Main tumhen kahtá hún, ki Khudá ke firishton ke áge ek gunahgár ke liye, jo tauba kartá hai, aisí hí khushí hogí.

11 ¶ Phir us ne kahá, Ek shakhs ke do bete the.

12 Un men se chhote ne báp se kahá ki Ai báp, mál ká hissa jo mujhe pahunchtá hai, mujhe de. Us ne mál unhen bánṭ diyá.

13 Aur thore din bad chhote bete ne sab kuchh jama karke, ek dúr ke mulk ká safar kiyá, aur wahán apná mál badcháli men uráyá.

14 Aur jab sab ḳharch kar chuká, us mulk men baṛá kál paṛá; aur wuh muhtáj hone lagá.

15 Tab us mulk ke ek rahnewále ke yahán já lagá; us ne use apne kheton men súar charáne bhejá.

16 Aur use árzú thí, ki un chhilkon se, jo súar kháte hain, apná peṭ bhare: par koí na detá thá.

17 Tad hosh men áke kahá, Mere báp ke kitne mazdúron ko bahut roṭí hai, aur main bhúkon martá hún!

18 Main uṭhke apne báp pás jáúngá, aur use kahúngá, ki Ai báp, main ne ásmán ká, aur terá gunáh kiyá hai,

19 Aur ab is láiq nahín ki phir terá beṭá kaláún: mujhe apne mazdúron men se ek kí mánind baná.

20 Tab uṭhke apne báp pás chalá. Aur wuh abhí dúr thá, ki us ko dekhke us ke báp ko baṛá rahm áyá, aur daurke us ko gale lagá liyá, aur chúmá.

21 Beṭe ne us ko kahá, ki Ai báp, main ne ásmán ká aur terá gunáh kiyá, aur ab is qábil nahín, ki phir terá beṭá kahláún.

22 Báp ne apne naukaron ko kahá, ki Achchhí se achchhí poshák láke, use pahináo; aur us ke háth men angúṭhí aur páon men jútí:

23 Aur pale húe bachhre ko láke zabh karo; ki ḳháen, aur ḳhushí karen:

24 Kyúnki yih merá beṭá múá thá, ab jiyá hai; khogayá thá, ab milá hai. Tab we ḳhushí karne lage.

25 Aur us ká baṛá beṭá khet men thá: jab ghar ke nazdík áyá, gáne aur náchne kí áwáz sunís.

26 Tab ek naukar ko buláke, púchhá, ki Yih kyá hai?

27 Us ne use kahá, ki terá bhái áyá hai; aur tere báp ne palá bachhrá zabh kiyá hai, is liye ki use bhalá changá páyá.

28 Us ne ḳhafá hoke, na cháhá ki andar jáe: tab us ke báp ne báhar áke use manáyá.

29 Us ne báp se jawáb men kahá, Dekh, itne baras se main terí ḳhidmat kartá hún, aur kabhí tere hukm ke barḳhiláf na chalá: par tú ne kabhú ek bakrí ká bachcha mujhe na diyá, ki apne doston ke sáth ḳhushí manáún:

30 Aur jab terá yih beṭá áyá, jis ne terá mál kasbíon men uṛáyá, tú ne us ke liye moṭá bachhrá zabh kiyá.

31 Us ne us ko kahá Ai beṭá, tú sadá mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, so terá hai.

32 Par ḳhushí manáná, aur ḳhush honá, lázim thá: kyúnki terá yih bhái múá thá, jiyá hai; aur khogayá thá, ab milá hai.

SOLAHWAN BAB.

1 Aur us ne apne shágirdon se bhí kahá, ki kisú daulatmand ká ek muḳhtár thá; jis ká logon

ne us se gila kiyá, ki yih terá mál uṛátá hai.

2 Tab us ne us ko buláke púchhá, ki Yih kyá hai, jo tere haqq men suntá hún? apní muḳhtárí ká hisáb de; ki ab se tú muḳhtár nahín rah saktá.

3 Us muḳhtár ne apne jí men kahá, ki Kyá karún? kyúnki merá málik muḳhtárí mujh se letá hai: main ḳhod nahín saktá, aur bhík mángne se sharm átí hai.

4 Ab ján gayá, ki kyá karún, táki, jad muḳhtárí se chhúṭ jáún, mujhe log apne gharon men rakhen.

5 Tab apne Ḳhudawánd ke har ek qarzdár ko buláke, pahle se púchhá, ki Tú kitná mere málik ká dharátá hai?

6 Us ne kahá, Sau paimáne tel. Tab us ko kahá, ki Apní dastáwez le, aur baiṭhke jald pachás likh de.

7 Phir dúsre se kahá, Tú kitná dharátá hai? Us ne kahá, Sau paimáne gehún. Use kahá, ki Apní dastáwez le, aur assí likh de.

8 Tab málik ne beimán muḳhtár kí táríf kí, is liye ki us ne hoshyárí kí: isí tarah dunyá ke log apne waqt men núr ke logon se hoshyár hain.

9 So main tum se kahtá hún, ki Chhoṭí daulat se apne liye dost paidá karo; ki jad tum játe raho, hamesha ke makánon men jagah den.

10 Jo thoṛe men ímándár hai, so bahut men bhí ímándár hai: aur jo thoṛe men beimán hai, so bahut men bhí beimán hai.

11 Jab tum chhoṭí daulat men ímándár na rahe, to sachchí tumhen kaun supurd karegá?

12 Aur jab tum begáne mál men ímándár na rahe, to kaun kuchh degá ki tumhen púnjí ho.

¶ 13 Koí naukar do ḳháwind kí ḳhidmat nahín kar saktá: is liye ki ek kí dushmaní karegá aur dúsre kí dostí; yá ek ko mánegá, dúsre ko náchíz jánegá. Tum Ḳhudá aur daulat donon kí ḳhidmat nahín kar sakte.

14 Aur Farísí, jo daulat ko piyár karte the, in sab báton ko sunke, ṭhaṭhe men uráne lage.

15 Tad us ne un ko kahá, ki Tum we ho, jo ádmíon ke ágе áp ko rástbáz záhir karte hain; lekin Ḳhudá tumháre dil kí jántá hai: kyúnki jis kí ádmí ke nazdík baṛáí hotí, us se Ḳhudá nafrat rakhtá hai.

16 Shariyaṭ denī Yahiyá tak thí: tab se Ḳhudá kí bádsháhat kí ḳhushḳhabarí díjátí hai, aur har ek zor márke us men dáḳhil hotá hai.

17 Par ásmán aur zamín ká ṭal jáná, shariyaṭ ke ek nuqte ke miṭ jáne se bahut ásán hai.

18 Jo shaḳhs apní joṛú ko chhoṛ de, aur dúsrí se byáh kare, ziná kartá hai: aur jo us ạurat ko, ki chhoṛ dí gaí, byáhe, ziná kartá hai.

19 ¶ Ek daulatmand thá, jo lál aur mihín kapṛe pahintá, aur roz roz shán shaukat se ạish kartá thá:

20 Aur Lạzar námí ek gharíb ádmí, jo násúr se bhará thá, jise us kí ḍewṛhí par ḍál játe the,

21 Wuh árzú rakhtá thá, ki un ṭukroṇ se, jo daulatmand kí mez se paṛte the, apná peṭ bhare: balki kutte áke us ke ghávọ cháṭte the.

22 Aur aisá húá, ki wuh gharíb margayá, aur firishtoṇ ne use Ibráhím kí god meṇ rakhá: aur daulatmand bhí múá, aur gáṛá gayá;

23 Us ne dozaḳh meṇ apní ánkh uṭháke, ạzáb meṇ hoke Ibráhím ko dúr se dekhá aur us kí god meṇ Lạzar ko.

24 Aur us ne pukárke kahá, ki Ai báp Ibráhím, mujh par rahm kar, aur Lạzar ko bhej, ki apní unglí ká sirá pání se bhigáke, merí zabán ṭhanḍhí kare; kyúṇki main is lau meṇ taṛaptá húṇ.

25 Tab Ibráhím ne kahá, ki Ai beṭá, yád kar, ki tú apní zindagí meṇ achchhí chízeṇ lechuká, aur Lạzar burí chízeṇ: so ab wuh tasallí pátá hai, aur tú taṛaptá hai.

26 Aur in sab ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek baṛá gaṛhá hai: aisá ki jo yáhán se tumháre pás jáyá cháhe, na sake; aur na jo log wahán hain, is pár hamáre pás á sakte.

27 Tab us ne kahá, Pas ai báp, terí minnat kartá húṇ, ḳi tú is ko mere báp ke ghar bhej:

28 Kyúṇki mere pánch bhái haiṇ; un ko chitáwe, aisá na ho, ki we bhí is dukh kí jagah meṇ áweṇ.

29 Ibráhím ne use kahá, ki Un ke pás Músá aur nabí haiṇ; cháhiye ki we un kí suneṇ.

30 Us ne kahá, Nahín, ai báp Ibráhím: par agar koí murdoṇ meṇ se un ke pás jáe, we tauba karenge.

31 Us ne use kahá, ki Jab we Músá aur Nabíoṇ kí na súnenge, to agar murdoṇ meṇ se koí uṭhe, us kí na mánenge.

SATRAHWAṆ BAB.

1 Phir us ne shágirdoṇ se kahá, Yih nahíṇ ho saktá, ki ṭhokar khilánewálí chízeṇ na áweṇ: par afsos us par, jis ke sabab áweṇ!

2 Agar chakkí ká pát us ke gale meṇ bándhke daryá meṇ phenkte, yih us ke liye us se bihtar hotá, ki wuh ek ko in chhoṭoṇ meṇ se ṭhokar khiláwe.

3 ¶ Ḳhabardár raho: Agar terá bhái terá gunáh kare, use játá de; agar tauba kare, use muáf kar.

4 Aur agar ek din meṇ sát bár terá gunáh kare, aur ek din meṇ sát bár áke kahe, ki Tauba kartá húṇ; use muáf kar.

5 Tab Rusúloṇ ne Ḳhudáwand se kahá, ki Hamárá ímán ziyáda kar.

6 Ḳhudáwand ne kahá, ki Agar tum men rái ke barábar ímán ho, to jab tum is gúlar ko kaho, ki Jaṛ se ukhaṛke daryá men lagjá; to tumhárí mánegá.

7 Aur tum men se kaun hai, jis ká ek naukar hal jote, yá charwáhí kare, jab khet se áwe, use kahe, ki A' ab kháne baiṭh?

8 Aur use na kahe, ki Merá shám ká kháná taiyár kar, aur jabtak kháún píún, kamar bándhke merí ḳhidmat kar; báḍ us ke tú áp khá pí?

9 Kyá wuh us naukar ká ihsán mántá hai, ki jo kám us ne farmáe the, kiye? main jántá nahín.

10 Isí tarah tum bhí, jab sab kuchh, jo tumháre liye farmáyá gayá, kar chuke, to kaho, ki Ham náláiq bande hain: kyúnki jo ham pai karná wájib thá, wahí kiyá.

11 ¶ Aur aisá húá, ki jab Aurshalím ko játá thá, Samariya aur Jalíl ke bich se guzrá.

12 Aur ek bastí men játe húe das koṛhí use mile, jo dúr khaṛe the:

13 Unhon ne chilláke kahá, ki Ai Ḭsá, Ai sáhib, ham par rahm kar.

14 Us ne dekkhe, unhen kahá, ki Jáke apne taín káhinon ko dikháo. Aur aisá húá, ki we játe húe change hogaye.

15 Aur ek ne un men se jab dekhá, ki changá húá, barí áwáz se Ḳhudá kí táríf kartá húá phirá,

16 Aur munh ke bal Ḭsá ke páon par girke, us ká shukr kiyá: aur wuh Sámarí thá.

17 Tab Ḭsá ne jawáb men kahá, ki Kyá dason sáf na húe? phir we nau kahán hain?

18 Kyá siwá is pardesí ke koí na milá, ki phirke Ḳhudá kí táríf kare.

19 Aur use kahá, Uṭhke rawána ho: tere ímán ne tujhe bachává.

20 ¶ Aur jab Farísion ne us se púchhá, ki Ḳhudá kí bádsháhat kab áwegí, us ne jawáb men un se kahá, ki Ḳhudá kí bádsháhat namúd ke sáth nahín átí:

21 Aur na kahenge, ki Dekho yahán yá dekho wahán hai! kyúnki dekho, Ḳhudá kí bádsháhat tum men hai.

22 ¶ Aur Shágirdon se kahá, We din áwenge, jab árzú karoge, ki ádmí ke Beṭe ke dinon men se ek ko dekho, aur na dekhoge.

23 Aur tum se kahenge, ki Dekho yahán, yá dekho wahán hai: tú mat nikliyo, aur píchhe na jáiyo.

24 Kyúnki jaisí bijlí, jo ásmán kí ek taraf se kaundhke dúsrí taraf chamaktí hai; aisí hí ádmí ká Beṭá bhí apne dinon men hogá.

25 Lekin pahle zarúr hai, ki wuh bahut dukh uṭháwe, aur is zamáne ke logon se radd kiyá jáwe.

26 Aur jaisá ki Núh ke dinon men húá, isí tarah ádmí ke Beṭe ke dinon men bhí hogá.

27 Ki log kháte, píte, byáh karte, byáhe játe the, us din tak, ki Núh náo par charhá, aur túfán ne áke sab ko barbád kiyá.

28 Aur jaisá ki Lút ke dinon men húá; ki log kháte, píte, aur kharíd farokht karte, aur bote o banáte the;

29 Par jis din ki Lút Sadúm se niklá, ág aur gandhak ne ásmán se baraske sab ko barbád kiyá.

30 So isí tarah hogá, jis din ki ádmí ká Betá záhir hogá.

31 Us din, jo kothe par ho, aur us ká asbáb ghar men, us ke lene ke wáste níche na áwe: aur jo khet men ho, waisá hí píchhe na phire.

32 Lút kí jorú ko yád karo.

33 Jo shakhs cháhe, ki apní ján bacháwe, use 'khoegá; aur jo shakhs apní ján khoe, use bachá-wegá.

34 Aur main tum se kahtá húń, ki us rát do ádmí, jo ek palang par honge, ek pakarí, dúsrá chorá jáegá.

35 Aur do auraten jo ek sáth chakkí pístí hongí, ek pakarí, dúsrí chhorí jáegí.

36 Aur do ádmí, jo khet men honge, ek pakarí, dúsrá chhorá jáegá.

37 Unhon ne jawáb men use kahá, ki Ai Khudáwand, kahán? Us ne un se kahá, Jahán ki murda hai, gidh wahín jama honge.

ATHARAHWAN BAB.

1 Phir us ne is liye, ki un ko hamesha duá men lage rahná aur sustí na karná* zarúr hai, ek tamsíl kahí;

2 Ki kisú shahr men ek qází thá, jo na Khudá se dartá, aur na ádmí kí kuchh parwá rakhtá:

3 Aur usí shahr men ek bewa thí; jo us ke pás átí aur use yih kahtí thí, ki Mere dushman ke háth se merá insáf kar.

4 Us ne kuchh din na cháhá: lekin píchhe apne jí men kahá, ki Harchand main na Khudá se dartá, aur na kuchh ádmí kí parwá rakhtá;

5 Lekin isliye ki yih bewa mujhe bahut satátí hai, us ká insáf karúngá; aisá na ho, ki wuh bahut áne se ákhir ko merá damágh khálí kare.

6 Khudáwand ne farmáyá, ki Suno, jo kuchh is beinsáf qází ne kahá.

7 Pas kyá Khudá apne chune logon ká, jo rát din us se faryád karte, insáf na karegá, kyá un ke wáste der karegá?

8 Main tum se kahtá húń ki wuh jald un ká insáf karegá; magar kyá ádmí ká Betá áke zamín par ímán páwegá?

9 ¶ Phir we un se, jo apne par bharosá rakhte the, ki rástbáz hain, lekin auron ko náchíz jánte the, yih tamsíl kahí:

10 Ki do shakhs haikal men

* Yá náummed na honá.

duą mágne gaye; ek Farísí, dúsrá mahsúllenewálá. ●

11 Farísí akelá khaṛá hoke yún duą mángtá thá, ki Ai Ḳhudá, main terá shukr kartá, ki auron kí mánind luṭerá, zálim, zinákár, yá jaisá yih mahsúllenewalá hai, nahín húṇ.

12 Main hafte men do bár roza rakhtá, main apne sáre mál kí dahekí detá húṇ.

13 Par us mahsúllenewále ne dúr se khaṛe hoke itná bhí na cháhá, ki ásmán kí taraf ánkh uṭháwe, balki chhátí píṭtá aur kahtá, ki Ai Ḳhudáwand, mujh gunahgár par rahm kar.

14 Main tum se kahtá hṇn, yih shaḳhs dúsre se rástbáz ṭhaharke apne ghar gayá: kyúṇki jo áp ko baṛá jántá hai, chhoṭá kiyá jáegá; aur jo apne taín chhoṭá jántá hai, baṛá kiyá jáegá.

15 ¶ Phir log bachchon ko us ke pás láye, ki un ko chhúe: par shágirdon ne dekhke un ko ḍánṭá.

16 Magar Ịsá ne bachchon ko buláke shágirdon se kahá, ki Laṛkon ko mere pás áne do, aur manạ na karo: kyúṇki Ḳhudá kí bádsháhat aisonhí kí hai.

17 Main tum se sach kahtá húṇ, ki Jo Ḳhudá kí bádsháhat ko laṛke kí mánind qabúl nahín kartá, us men kabhú dáḳhil na hogá.

18 ¶ Aur ek sardár ne us se púchhá, Ai ustád, main kyá karúṇ, ki hamesha kí zindagí ká wáris húṇ?

19 Ịsá ne us ko kahá, Tú kyún mujh ko achchhá kahtá hai? koí achchá nahín, magar ek, yạne Ḳhudá.

20 Tú hukmon ko jántá hai, Ziná na kar, Qatl na kar, Jhúṭhí gawáhí na de, Apne má báp kí ịzzat kar.

21 Us ne kahá, Yih sab laṛakpan se main mántá áyá.

22 Ịsá ne yih sunkar, use kahá, Tau bhí tujh ko ek chíz báqí hai: sab kuchh, jo terá hai, bech, aur gharíbon ko bánṭ de, to ásmán men tere liye ḳhazána hogá: aur á, merí pairaví kar.

23 Wuh yih sunke, bahut ghamgín húá, kyúṇki wuh baṛá daulatmand thá.

24 Ịsá ne us ko bahut ghamgín dekhkar, kahá, ki Un ko, Jo mál rakhte hain, Ḳhudá kí bádsháhat men dáḳhil honá. kaisá mushkil hai!

25 Kyúṇki úṇṭ ká súí ke náke men jáná us se ásán hai, ki koí daulatmand Ḳhudá kí bádsháhat men dáḳhil ho.

26 Aur jinhon ne ṣuná, kahá, Pas kaun naját pásaktá hai?

27 Us ne kahá, Jo ádmí se nahín ho ṣaktá, Ḳhudá se ho saktá hai.

28 ¶ Tab Pitras ne kahá, Dekh, ham ne sab kuchh chhoṛá, aur terí pairaví kí.

29 Us ne un se kahá, Main tum se sach kahtá húṇ, ki Koí nahín, jis ne ghar, yá má báp, yá bháíon, yá joṛú, yá laṛkon ko

Ḳhudá kí bádsháhat ke wáste chhoṛ diyá,

30 Ki is jahán men is se kahín ziyáda na páwe, aur us jahán men hamesha kí zindagí.

31 ¶ Aur us ne bárahon ko sáth leke, un se kahá, ki Dekho, ham Aurshalím ko játe hain, aur sab, jo nabíon kí márifat ádmí ke Beṭe ke haqq men likhá hai, púrá hogá.

32 Kyúnki wuh Qaumon ke hawála kiyá jáegá, we us ko ṭhaṭhe men uṛádenge, aur beizzatí karenge, aur us ke munh par ṭhúkenge:

33 Aur us ko koṛe márke qatl karenge; aur wuh tísre din jí uṭhegá.

34 Lekin unhon ne un men se koí bát na samjhí: aur yih kalám un par chhipá rahá, aur in báton ká matlab zará un kí samajh men na áyá.

35 ¶ Phir aisá húá, ki jab wuh Yaríhá ke nazdík áyá, ek andhá ráh par baiṭhá bhík mángtá thá:

36 Us ne jánewálon ká shor sun' e púchhá, ki kyá hai.

37 Tab unhon ne use kahá, ki Ísá Násarí játá hai.

38 Us ne pukárke kahá, Ai Ísá Dáúd ke beṭe, mujh par rahm kar.

39 Unhon ne, jo áge játe the, us ko ḍánṭá, ki Chup rah: par wuh aur bhí chilláyá, ki Ai Dáúd ke beṭe, mujh par rahm kar.

40 Tab Ísá ne ṭhaharke farmáyá, ki Us ko mere pás láo: jab nazdík áyá, us ne use púchhá,

41 Tú kyá cháhtá hai ki main tere wáste karún? Us ne kahá, Ai Ḳhudáwand, yih ki mujhe ánkhen milen.

42 Ísá ne use kahá, ki Milín: terí ímán ne tujhe changá kiyá.

43 Wuh usí dam dekhne lagá, aur Ḳhudá kí ṭaríf kartá húá, us ke píchhe chalá: aur sab logon ne dekhke Ḳhudá kí ṭaríf kí.

UNISWAN BAB.

1 Aur wuh Aríhá men hoke játá thá.

2 Dekho, Zakí námí ek mard ne, jo mahsúllenewálon ká sardár aur daulatmand thá,

3 Cháhá ki Ísá ko dekhe, ki kaun hai; lekin bhíṛ ke sabab dekh na saká, kyúnki náṭá thá.

4 Tab áge daurke ek gúlar kí peṛ par chaṛh gayá, ki use dekhe: kyúnki wuh usí ráh se jáne ko thá.

5 Jab Ísá us jagah pahunchá, úpar nigáh kí, aur use dekhke us se kahá, Ai Zakí, jald utará; kyúnki áj mujhe tere ghar rahná zarúr hai.

6 Tab wuh jald utarke ḳhushí se us ko apne ghar legayá.

7 Jab sabhon ne yih dekhá, kuṛkuṛáke kahá, ki Wuh ek gunahgár ke ghar já utrá hai.

8 Zakí ne khaṛe hoke Ḳhudáwand se kahá, Dekh, ai Ḳhudáwand, main apná ádhá mál gharíbon ko detá húṇ; aur agar

kisí ká mál daghábází se liyá hai, us ká chauguná detá hún.

9 Tab Ísá ne us ke haqq men kahá, ki, Áj is ghar men naját áí, isliye ki yihí Ibráhím ká betá hai.

10 Kyúnki ádmí ká Betá áyá hai, ki khoe húe ko dhúndhe, aur bacháwe.

11 ¶ Aur jad we ye sun rahe the, us ne, isliye ki Aurshalím ke nazdík thá, aur we khiyál karte the, ki Khudá kí bádsháhat abhí záhir húá cháhtí hai,

12 Ek tamsíl bhí kahí, ki Ek amír dúr ke mulk ko chalá thá, ki apne liye bádsháhí leke phir áwe.

13 Us ne apne naukaron men se das ko buláke, das thailíán un ko dín, aur un se kahá, ki Mere phir áne tak byohár karo.

14 Lekin us ke shahr ke ádmí us se dushmaní rakhte the; us ke pichhe paiyám bhejke kahá, ki Ham nahín cháhte, ki yih ham par bádsháhat kare.

15 Aur yún húá, ki jad wuh bádsháhí leke phir áyá, in naukaron ko, jinhen rupai sompe the, bulá bhejá, ki jáne, ki harek ne kaisá byohár kiyá.

16 Tab pahle ne áke kahá, Ai khudáwand, terí thailí ne das thailíán paidá kín.

17 Us ne use kahá, Shábásh, Ai achche naukar: is liye ki bahut thore men tú ímándár niklá, ab tú das shahr par ikhtiyár rakh.

18 Aur dúsre ne áke kahá, Ai khudáwand, terí thailí ne pánch thailíán paidá kín.

19 Us ne use bhí kahá, Tú pánch shahr ká sardár ho.

20 Tísre ne áke kahá, Ai khudáwand, dekh apní thailí, jis ko main ne rúmál men bándh rakhá hai:

21 Kyúnki main tujh se dartá thá, ki tú sakht ádmí hai: ki tú letá hai, jo nahín rakhá, aur káttá hai, jo nahín boyá.

22 Us ne use kahá, Ai namakharám, main tujh ko tere hí munh se qáil* kartá hún. Jab tú ne jáná, ki main sakht ádmí hún, aur jo nahín rakhá, letá, aur jo nahín boyá, kátá hún:

23 To mere rupaion ko sarráf kí kothí men kyún na rakhá, ki main áke súd samet letá?

24 Tad us ne un se, jo házir the, kahá, ki Thailí us se lo, aur das thailíwále ko do.

25 (Tab unhon ne use kahá, Ai Khudáwand, us ke pás das thailí to hai.)

26 Isliye main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jaegá; aur jis ke nahín, us se wuh bhí, jo us ke pás hai, liyá jáegá.

27 Pas mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá, ki main un par bádsháhí karún, yahán láo, aur mere sámhne qatl karo.

28 ¶ Aur yih kahke logon ke áge barhke Aurshalím ko chalá.

29 Aur aisá húá, ki jab Bait-

* Insáf.

fákí aur Baitainá ke nazdík us paháṛ ke pás, jo Zaitún kahlátá hai, áyá, apne shágirdon men se do ko yih kahke bhejá,

30 Ki sámhne kí bastí men jáo; aur us men játe húe ek gadhe ká bachcha bándhá páoge, jis par kabhí koí sawár nahín húá: use khol láo.

31 Aur agar koí tum se púchhe, ki Kyún kholte ho? use yún kaho, ki Yih Ḳhudáwand ko darkár hai.

32 Bheje húon ne jáke, jaisá us ne kahá, waisá hí páyá.

33 Aur jab gadhe ká bachcha kholne lage, us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho?

34 Unhon ne kahá, ki Ḳhudáwand ko darkár hai.

35 Aur we us ko Ḭsá ke pás láe: aur apne kapṛe us bachche par bichháke, Ḭsá ko sawár kiyá.

36 Jab játá thá, logon ne apne kapṛe ráh men bichháe.

37 Aur jab wuh Zaitún ke paháṛ kí utár par pahunchá, us ke shágirdon kí sárí jamáat sab karámaton ke sabab, jo dekhín thín, ḳhush hoke, buland áwáz se Ḳhudá kí táríf karne lage;

38 Ki Mubárak hai wuh Bádsháh, jo Ḳhudáwand ke nám par átá hai: ásmán par salámatí, aur ạlam i bálá men jalál.

39 Aur us bhíṛ men se báze Farísíon ne use kahá, ki Ai ustád, apne shágirdon ko ḍánṭ.

40 Us ne jawáb men un se kahá, Main tum se kahtá húṇ, ki agar ye chup rahen, to patthar chilláenge.

41 ¶ Aur jab nazdík áke shahr ko dekhá, us par royá,

42 Aur kahá, Káshke tú apne usí din un báton ko, jo ten salámatí kí hain, jántá! par ab we teṛí ánkhon se chhipí hain.

43 Kyúnki we din tujh par áwenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhke, cháron or gherke, tujhe sab taraf se tang karenge,

44 Aur tujh ko, aur tere laṛkon ko, jo tujh men hain, ḳhák men miláwenge; aur we tujh men patthar par patthar na chhoṛenge; isliye ki tú ne us waqt, ki jab tujh par nigáh thí, na pahchánáá.

45 Tab haikal men jáke, unhen, jo us men bechte, aur ḳharídte the, nikálne lagá;

46 Aur un se kahá, Likhá hai, ki merá ghar bandagí ká ghar hai: par tum ne us ko choron ká khoh banáyá.

47 Aur har roz haikal men tạlím detá thá. Aur sardár káhin aur faqíh, aur qaumon ke sardár cháhte the, ki us ko qatl karen,

48 Par yih karne kí koí tadbír na páte the: kyúnki sab log dhyán lagáke us kí sunte the.

BÍSWAN BAB.

1 Aur unhín dinon men ek din, jab wuh haikal men logon ko tạlím aur ḳhushḳhabarí detá thá,

aisá húá, ki sardár káhin aur faqíh buzurgon ke sáth us ke pás áe,

2 Aur kahne lage, ki Ham se kah, tú kis iḳhtiyár se yih kartá hai? aur kaun hai, jis ne tujh ko yih iḳhtiyár diyá?

3 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujh se kaho:

4 Ki Yahiyá ká baptismá ásmán se thá, yá ádmíon se?

5 Unhon ne ápas men saláh kí, ki Agar ham kahen, Asmán se; to wuh kahegá, Phir tum ne use kyún na máná?

6 Aur agar ham kahen, ki Admíon se; to sab log ham par pathráo karenge: kyúnki unhen yaqín hai, ki Yahiyá nabí thá.

7 Tab unhon ne jawáb diyá, ki Ham nahín jánte, ki kahán se thá.

8 Ysá ne un ko kahá, Main bhí tum se nahín kahtá, ki yih kis iḳhtiyár se kartá hún.

9 ¶ Phir wuh logon se yih tamsíl kahne lagá; ki Kisí shaḳhs ne ek angúr ká bágh lagáke, use bághbánon ke supurd kiyá, aur muddat tak pardes men rahá.

10 Aur fasal men ek naukar ko bághbánon ke pás bhejá, táki us angúr ke bágh ká phal us ko den: lekin baghbánon ne us ko píṭke ḳhálí háth pherá.

11 Phir us ne dúsre naukar ko bhejá: unhon ne us ko bhí píṭke, aur beizzat karke, khálí háth pherá.

12 Phir us ne tísre ko bhejá: unhon ne gháyal karke us ko bhí nikál diyá.

13 Tab us bágh ke málik ne kahá, ki Kyá karún! Main apne piyáre bete ko bhejúngá: sháyad use dekhkar, us se ḍar jáen.

14 Jab bághbánon ne use dekhá, ápas men saláh kí, ki Yih wáris hai: áo, us ko márḍálen, ki mírás hamárí ho jáe.

15 Tab us ko bágh ke báhar nikálke, márḍálá. Ab bágh ká málik un ke sáth kyá karegá?

16 Wuh áwegá, aur in bághbánon ko qatl karegá, aur bágh auron ko sompegá. Unhon ne yih sunke kahá, Aisá na howe.

17 Tab us ne un kí taraf dekhke, kahá, Phir wuh kyá hai, jo likhá hai, ki Wuh patthar, jise rájgíron ne radd kiyá, wahí kone ká sirá húá?

18 Harek jo us patthar par gire, chúr hogá; aur jis par wuh gire, use pís ḍálegá.

19 ¶ Tab sardár káhin, aur faqíh ne cháhá, hi usí dam us par háth ḍálen; kyúnki jáná, ki yih tamsíl unhín ke haqq men kahí; par logon se ḍare.

20 Aur unhon ne qábú ḍhúndhke kaí jásúson ko bhejá, ki áp ko rástbáz záhir karen, ki us kí koí bát pakaṛ páwen, táki us ko hákim kí qudrat o iḳhtiyár men sompen.

21 Tab unhon ne use púchhá, ki Ai ustád, ham jante hain ki tú durust kahtá aur sikhátá hai, aur záhir par nazar nahín hartá, balki

sachái se Ḳhudá kí ráh batátá hai:

22 Hamen Qaisar ko mahsúl denáwá hai, ki nahín?

23 Par us ne un kí daghábází daryáft karke un se kahá, ki Mujh ko ḳyún ázmáte ho?

24 Ek dínár mujhe dikháo. Us par kis kí súrat aur sikka hai? Unhon ne us ke jawáb men kahá, Qaisar ká.

25 Tab us ne un se kahá, Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko do, aur jo Ḳhudá ká hai, Ḳhudá ko.

26 Aur wo logon ke áge us kí bát pakaṛ na sake: aur us ke jawáb se tájjub karke, chup ho rahe.

27 ¶ Tab Zádúqíon ne, jo qiyámat ká inkár karte, pás áke us se púchhá,

28 Ki Ai ústád, Músá ne hamáre liye likhá hai, ki Agar kisú ká bhái jorú chhoṛke beaulád marjáe, to us ká bhái us kí jorú se byáh kare, aur apne bhái ke liye nasl járí kare.

29 Ab sát bhái the: pahlá byáh karke beaulád margayá.

30 Tab dúsre ne us ṣurat ko byáhá, wuh bhí beaulád múá.

31 Tísre ne usko byáhá; isí tarah un sáton ne; aur sab beaulád múe.

32 Aur sab ke báḍ wuh ṣurat bhí múí.

33 Pas qiyámat men un men se, wuh kis kí jorú hogí? kyúnki wuh sáton kí jorú thí.

34 Ísá ne jawáb men un se kahá, ki Is jahán ke log byáh karte, aur byáhe játe hain:

35 Lekin jo log us jahán ke aur qiyámat ke sharík hone ke láiq ṭhaharte, na byáh karte hain, aur na byáhe játe:

36 Phir nahín marne ke: kyúnki we firishton kí mánind hain; aur qiyámat ke beṭe hoke, Ḳhudá ke beṭe hain.

37 Aur murdon ke uṭhne par Músá ne bhí jhárí ke zikr men ishára kiyá; chunánchi Ḳhudáwand ko Ibráhím ká Ḳhudá, aur Isháq ká Ḳhudá, aur Yaqúb ká Ḳhudá kahtá hai.

38 Ḳhudá murdon ká Ḳhudá nahín, balki zindon ká hai: ki sab us ke nazdík zinde hain.

39 Tab báze faqíhon ne jawáb men use kahá, ki Ai ustád, tú ne ḳhúb farmáyá.

40 Báḍ us ke kisú ká hiwáo na paṛá, ki us se kuchh púchhe.

41 ¶ Aur us ne un se kahá, Kis tarah kahte hain, ki Masíh Dáúd ká beṭá hai?

42 Aur Dáúd Zabúr kí kitáb men áp kahtá hai, ki Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand se ḳahá, ki Mere dahne háth par baiṭh,

43 Jab tak main tere dushmanon ko tere páon kí chaukí karún.

44 Pas Dáúd to use Ḳhudá kahtá hai, phir wuh us ká beṭá kis tarah húá.

45 ¶ Jab sab log sun rahe the, us ne apne shágirdon se kahá,

46 Ki faqíhon se ḳhabardár

raho, jo lambí poshák men phirná cháhte, aur bázáron men salám ko, aur majlison men únchí jagahon ko, aur mihmánion men úpar kí jagahon ke mushtáq hain;

47 We bewon ke gharon ko khájáte, aur dikháne ke liye lambí chaurí namáz karte hain: pas unhín ko ziyáda sazá milegí.

IKKÍSWAN BAB.

1 Us ne ánkh uṭháke daulatmandon ko apní nazar haikal ke ḳhazáne men ḍálte dekhá.

2 Aur ek kangál bewa ko do damrí ḍálte dekhá.

3 Tab us ne kahá, Main tum se sach ḳahtá hún, ki is kangál bewa ne sab se ziyáda ḍálá:

4 Kyúnki un sabhon ne apne ziyáda mál se Ḳhudá kí nazr men ḍálá: par us ne apní ġharíbí kí sárí púnjí ḍálí.

5 ¶ Aur jab báze haikal ke haqq men kahte the, ki achchhe pattharon aur nazr kí chízon se sawánrá hai, us ne kahá,

6 We din áwenge ki un men se, jo dekhte ho, patthar par patthar na chhúṭegá ki giráyá na jáe.

7 Tab unhon ne use púchhá, ki Ai ustád, yih kab hogá? aur us ke hone ká kyá nishán hai?

8 Us ne kahá, Dekho, koí tum ko gumráh na kare: kyúnki bahutere mere nám par áwenge, aur kahenge, ki main; aur waqt nazdík hai: par un ke píchhe na jáiyo.

9 Aur jab laṛáion aur fasádon kí ḳhabar suno, to na ġhabráiyo: kyúnki pahle un ká honá zarúr hai; par abtak áḳhir nahín.

10 Phir us ne un se kahá, ki Qaum qaum par, aur bádsháhí bádsháhí par, charh áwegí.

11 Aur bahut jagahon men baṛe baṛe bhúnchál áwenge, aur marí aur kál paṛegá; aur bhayának chízen aur baṛe baṛe nishán ásmán se záhir honge.

12 Lekin sab se pahle mere nám ke sabab tum par ḥáth ḍálenge, aur satáwenge, aur ibádatḳhánon aur qaid men sompenge, aur bádsháhon aur hákimon ke pás khenchege.

13 Aur yih tumháre liye gawáhí ṭharegí.

14 Pas apne dil men ṭhahrá rakho, ki ham pahle se fikr na karen, ki kyá jawáb denge:

15 Is liye ki main tumhen aisí zabán aur hikmat dúngá, ki tumháre sab muddaí kahne aur sámhná karne ká maqdúr na rakhenge.

16 Má báp, aur bhái, aur rishtedár, aur dost bhí tum ko giriftár karwáenge; aur tum men se bázon ko qatl karenge.

17 Aur mere nám ke sabab, sab log tum se kína rakkhenge.

18 Lekin tumháre sir ká ek bál na bíkegá.

19 Tum sabar se apní ján bachále rakho.

20 Aur jab tum Aurshalím ko faujon se gherá dekho, to jániyo ki us ká ujáṛ honá nazdík hai.

21 Tab we, jo Yahúdiya men hon, paháron men bhág jáen, aur we, jo shahr men hon, báhar nikal jáen; aur we, jo us ke báhar hon, bhítar na áwen.

22 Kyúnki we din badlá lene ke din hain, ki sab, jo likhá hai, púrá hogá.

23 Par un dinon peṭwálion aur dúdhpilánewálion par afsos! kyúnki is mulk men baṛí tangí, aur is qaum par ghazab hogá.

24 Aur we talwár se girjáenge, aur log uuhen bandhwáke sab qaumon men lejáenge: aur jab tak qaumon ká waqt púrá na ho, Aurshalím qaumon se raundí jáegí.

25 ¶ Aur súraj o chánd, aur táron men nishán honge; aur zamín par qaumon kí musíbat, ghabráhaṭ ke sáth, hogí; aur samundar aur us kí laharon ká shor hogá;

26 Aur logon ke, ḍar ke máre, aur un chízon kí, jo zamín par átí hain, ráh dekhne se ján men ján na rahegí; is liye ki ásmán kí qúwaten hil jáengí.

27 Aur tab log ádmí ke Beṭe ko badlí men baṛí qudrat áur jalál ke sáth áte dekhenge.

28 Aur jab ye chízen hone lagín, sídhe hoke sir úpar uṭháo; is liye ki tumhárá chhuṭkárá nazdík hai.

29 Aur us ne un se ek tamsíl kahí; ki Anjír ke daraḳht aur sab daraḳhton ko dekho;

30 Jab un men kopalen nikaltí hain, tum áphí jánte ho, ki garmí nazdík áí.

31 So isí tarah tum bhí jab in chízon ko hote dekho, to jáno ki Ḳhudá kí bádsháhat nazdík áí.

32 Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab ho na lewe, yih piṛhí kabhí na guzregí.

33 Asmán o zamín ṭal jáenge: par merí báten kabhí na ṭalengí.

34 ¶ Ḳhabardár, aisá na ho, ki tumhárá dil bahut kháne, aur matwálá hone, aur zindagí ke fikron se bhárí ho, aur achának wuh din tum par á paṛe.

35 Isliye ki wuh jál kí tarah zamín ke sab rahnewálon ko gher legá.

36 Pas har waqt jágte raho, aur duá mángo, táki tum in sab chízon se, jo honewálí hain, bacho, aur ádmí ke Beṭe ke sámhne khaṛe hone ke láiq ṭhaharo.

37 Aur wuh din ko haikal men táliṁ detá, aur rát ko báhar jáke Zaitún námí paháṛ par rahtá thá.

38 Aur subh sab log us kí báten sunne ko haikal men áte the.

BAÍSWAN BAB.

1 Ab Ḳid fatír, jis ko Ḳid fisah kahte hain, nazdík áí.

2 Aur sardár káhin aur faqíh tadbír men the, ki us ko kis ṭarah már ḍálen; kyúnki logon se ḍarte the.

3 ¶ Tab Shaitán Yahúdá men, jo Iskaryútí kahlátá, aur bárahon kí gintí men thá, samáyá.

4 Us ne jáke sardár káhin aur sipáhíon ke sardár se saláh kí, ki us ko kis tarah un ke hawále kare.

5 We ḳhush húe, aur use rupai dene ká iqrár kiyá.

6 Us ne qabúl kiyá, aur qábú ḍhúnḍhtá thá, ki jab log na rahen, use un ke hawále kare.

7 ¶ Tab fatír ká din, jis men fisah zabh kiyá cháhiye, áyá.

8 Ísá ne Pitras aur Yohná ko bhejá, ki Pahle jáo, hamáre liye fisah taiyár karo, táki kháen.

9 Unhon ne use kahá, Tú kahán cháhtá hai, ki ham taiyár karen?

10 Us ne un se kahá, Dekho, jab shahr men dáḳhil hoge, ek ádmí pání ká ghaṛá liye tumhen milegá; jis ghar men wuh jáe, us ke píchhe chale jáo.

11 Aur ghar ke málik se kaho, ki Ustád kahtá hai, ki Wuh makán kahán hai, jis men apne shágirdon ke sáth fisah kháún?

12 Wuh tumhen ek baṛá koṭhá farsh bichhá dikháwegá: wahín taiyár karo.

13 Unhon ne jáke, jaisá un se kahá thá, páyá: aur fisah taiyár kiyá.

14 Aur jab waqt áyá, wuh apne bárah rusúlon ke sáth kháne baiṭhá.

15 Aur un se kahá, Mujhe baṛí ḳhwáhish thí, ki dukh sahne ke áge yih fisah tumháre sáth kháún:

16 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Phir kabhú use na kháúngá, jab tak Ḳhudá kí bádsháhat men púrá na ho.

17 Aur piyále ko leke shukr kiyá, aur kahá, ki Is ko leke ápas men bánṭ lo.

18 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Angúr ká ras phir na píúngá, jab tak Ḳhudá kí bádsháhat na áwe.

19 ¶ Phir roṭí lí, aur shukr karke toṛí, aur yih kahke un ko dí, ki Yih merá badan hai, jo tumháre wáste diyá játá hai: yih merí yádgárí ke wáste kiyá karo.

20 Aur isí tarah kháne ke bád us piyále ko lekar kahá, ki Yih piyála nayá qaul hai, jo mere lahú se, ki tumháre wáste baháyá játá hai, bandhá.

21 ¶ Par ab dekho, us ká háth, jo mujhe giriftár karwátá hai, mere sáth mez par hai.

22 So ádmí ká Beṭá to, jaisá us ke wáste muqarrar hai, játá hai: magar us shaḳhs par afsos, jo use giriftár karwátá hai!

23 Tad we ápas men púchhne lage, ki wuh kaun hai, jo yih kám karegá.

24 ¶ Aur un men yih takrár thí, ki dekhiye ham men se kaun baṛá ṭhahartá hai.

25 Us ne un se kahá, ki Qaumon ke bádsháh un par hukúmat karte hain; aur jo log un men iḳhtiyárwále hain, Ḳhudáwand i niamat kahláte.

26 Par tum aise naho; balki

jo tum men bará hai, chhoṭe kí, aur Ḳháwind ḳhidmatkarnewále kí mánind ho.

27 Kyúnki kaun bará hai, jo kháne baiṭhá, yá wuh jo ḳhidmat kartá hai? kyá wuh nahín, jo kháne baiṭhá hai? lekin main tumháre darmiyán ḳhidmat karnewále kí mánind húṇ.

28 Tum we hí ho, jo merí ázmáishon men sadá mere sáth rahe.

29 Aur jab se mere Báp ne mere liye ek bádsháhat muqarrar kí, main bhí tumháre liye muqarrar kartá húṇ.

30 Táki merí bádsháhat men merí mez par kháo pío, aur taḥton par baiṭhkar Isráíl ke bárah gharáne kí ádálat karo.

31 ¶ Phir Ḳhudáwand ne kahá, Shamún, ai Shamún, dekh, Shaitán ne cháhá, ki tumhen gehún kí tarah phaṭke,

32 Lekin main ne tere liye duá mángí, ki Terá ímán játá na rahe: aur jab tú báz áwe, to apne bháíon ko mazbút kar.

33 Tab us ne use kahá, ki Ai Ḳhudáwand, main tere sáth qaid hone, balki marne ko taiyár hún.

34 Tad us ne kahá, Ai Pitras, main tujh se kahtá húṇ, ki áj murgh báng na degá, jab tak tú tín martaba merá inkár na ḳare, ki main use nahín pahchántá.

35 Aur us ne un se kahá, ki Jab main ne tumhen be baṭúe, aur be jholí, aur be jútoṇ ke bhejá, kyá kisú chíz kí kamí húí? Unhoṇ ne kahá, Ḳisú kí nahín,

36 Us ne unhen kahá, Par ab jis ke pás baṭúá ho, lewe, aur isí tarah jholí bhí: aur jis pás nahín, apne kapṛe bechke talwár ḳharíde.

37 Kyúnki main tum se kahtá húṇ, ki yih likhá, ki, Wuh badoṇ men giná gayá, zarúr hai, ki mere haqq men púrá ho: is liye ki yih, jo mere haqq men likhá hai, tamám hotá hai.

38 Unhoṇ ne kahá ki Dekh, ai Ḳhudáwand, yahán do talwár hai. Us ne un se kahá, Bahut hai.

39 ¶ Aur wuh nikalke, apne dastúr par, Zaitún ke paháṛ kí taraf chalá: aur us ke shágird us ke píchhe ho liye.

40 Aur us jagah pahunchke, us ne un se kahá, Duát mángo, táki ázmáish men na paṛo.

41 Aur us ne un se tír ke ṭappe* ek par baṛhke, ghuṭne ṭekkar duá mángí,

42 Ki Ai Báp, agar tú cháhe, to yih piyála mujh se dúr kare: lekin merí marzí ke muwáfiq na ho, balki terí.

43 Aur ásmán se ek firishta us ko dikhái diyá, jo use qúwat detá thá.

44 Aur wuh jánkaní men phanske aur bahut girgiráke duá mángtá thá; aur us ká pasíná lahú ke ṭhake kí mánind hokar zamín par girtá thá.

---

* Ḍhele.

45 Aur duá se uṭhkar apne shágirdon ke pás áyá, aur unhen gham se sotá páyá,

46 Aur un se kahá, ki Tum kyún sote ho? uṭhkar duá mángo, táki ázmáish men na paṛo.

47 ¶ Wuh yih kahrahá thá, ki dekho, ek jamáat dikhái dí, aur ek un bárahon men se, jo Yahúdá kahlátá thá, unke áge áge hokar Ísá pás áyá, ki us ko chúme.

48 Tab Ísá ne use kahá, ki Ai Yahúdá, tú ádmí ke Bete ko chúmke pakaṛwátá hai?

49 Pas unhon ne, jo us ke sáth the, wuh jo honí thí maḷúm karke, use kahá, Ai Ḳhudáwand, kyá ham talwár chaláwen?

50 ¶ Un men ek ne sardár káhin ke naukar ko lagái, aur us ká dahná kán uṛádiyá.

51 Tab Ísá ne jawáb men kahá, Itne hí par rahne do. Aur us ke kán ko chhúkar us ko changá kiyá.

52 Phir Ísá ne sardár káhin, aur haikal ke sardár, aur buzurgon se, jo us ke pás áe the, kahá, ki Tum jaise chor pakaṛne ko talwáren aur láṭhián lekar nikle ho?

53 Main har roz haikal men tumháre sáth thá, tum ne mujh par háth na ḍálá: lekin yih tumhárí ghaṛí aur shaitán* ká iḳhtiyár hai.

54 ¶ Tab we use pakaṛ lechale, aur sardár káhin ke ghar legae. Aur Pitras dúr dúr us ke píchhe chalá játá thá.

55 Aur we angan ke bích men ág jaláke, milkar baiṭhe the, Pitras un ke bích men baiṭhá.

56 Ek laundí ne use ág ke pás baiṭhá dekhkar, us men ḳhúb nigáh karke kahá, Yih bhí us ke sáth thá.

57 Us ne us ká inkár karke kahá, Ai aurat, main use nahín jántá.

58 Thoṛí der bád ek aur kisí ne use dekhkar kahá, ki Tú bhí un men se hai. Pitras ne kahá, ki Ai shaḳhs, main nahín hún.

59 Ghanṭe ek bád aur kisú ne tákíd se kahá, ki yih ádmí beshakk us ke sáth thá: kyúnki Jalílí hai.

60 Pitras ne kahá, Ai shaḳhs, main nahín samajhtá, ki tú kyá kahtá hai. Yih kah rahá thá, ki jhaṭ murgh ne báng dí.

61 Tab Ḳhudáwand ne phirke, Pitras kí taraf dekhá. Aur Pitras ko Ḳhudáwand kí bát, jo use kahí, ki Murgh ke báng dene ke áge tú merá tín bár inkár karegá, yád ái..

62 Aur Pitras báhar jáke, zár zár royá.

63 ¶ Aur we log, jin kí hawálát men Ísá thá, us ko koṛe márke ṭhaṭhe men uráne lage.

64 Aur us kí ánkh mundke, us ko tamánche máre, aur use púchhá, ki Nabúat kar, ki kis ne tujh ko márá?

65 Aur us ke haqq men aur bhí bahut kufr baká.

* Táríkí.

66 ¶ Aur jab din húá, logon ke buzurg, aur sardár káhin, aur faqíh jamá húe, aur use apní sabhá men láe, aur kahá,

67 Agar tú Masih hai, ham se kah. Us ne un se kahá, Agar main tum se kahún, to tum yaqín na karoge:

68 Aur agar púchhún bhí, to jawáb na doge, aur mujhe na chhoroge.

69 Ab se ádmí ká Beṭá Ḳhudá kí qudrat ke dahne háth baiṭhá rahegá.

70 Sabhon ne kahá, Pas kyá tú Ḳhudá ká Beṭá hai? Us ne un se kahá, Tum thík kahte ho main hún.

71 Tab unhon ne kahá, Ab hamen aur gawáhí kyá darkár? kyúnki ham ne khud us ke munh se suná.

TEÍSWAN BAB.

1 Aur sárí jamáat uṭhke use Pilátus pás legaí.

2 Aur us par tuhmat lagání shurú kí, ki Ise ham ne qaum ko bahkáte, aur Qaisar ko mahsúl dene se manā karte, aur apne taín Masíh Bádsháh kahte páyá.

3 Tab Pilátus ne us se púchhá, Kyá tú Yahúdíon ká Bádsháh hai? Us ne us ke jawáb men kahá, Hán, tú ṭhík kahtá hai.

4 Tab Pilátus ne sardár káhin aur logon se kahá, ki Main is shaḳhs ká kuchh qusúr nahín pátá.

5 Par unhon ne aur bhí chilláke kahá, ki Yih Jalíl se lekar, sáre Yahúdiyah men yahán tak ṭaḷím de de logon ko ubhártá hai.

6 Pilátus ne Jalíl ká nám sunkar púchhá, ki Kyá yih ádmí Jalílí hai.

7 Jad jáná ki Herodís ke amal ká hai, use Herodís pás, jo un dinon Aurshalím men thá, bhejá.

8 ¶ Aur Herodís Ísá ko dekhke bahut ḳhush húá: kyúnki muddat se cháhtá thá, ki use dekhe, isliye ki us kí bahut báten sunín thín, aur us kí koí karámat dekhne kí umed thí.

9 Aur us ne us se bahuterí báten púchhín, par us ne use kuchh jawáb na diyá.

10 Aur sardár káhin aur faqíhon ne uṭhke us par barí tuhmaten lagáín.

11 Tab Herodís ne apne fauj samet us kí beizzatí aur hansí kí, aur use chamchamátí poshák pahináke phir Pilátus kane bhejá.

12 ¶ Aur usí din Pilátus aur Herodís ápas men dost húen; kyúnki áge un donon men dushmaní thí.

13 ¶ Aur Pilátus ne sardár káhin, aur sardáron, aur logon ko ikṭhe karke un se kahá,

14 Ki Tum is shaḳhs ko mere pás yih kahte láe, ki Yih logon ko bahkátá hai: dekho, main ne tumháre áge is kí ázmáish kí, par un qusúron men se, jis kí tum us par tuhmat rakhte ho, main ne is shaḳhs men kuchh na páyá:

15 Aur na Herodís ne: kyúnki main ne tumhen us ke pás bhejá; pas, dekho, us se koí aisá kám na húá, jo qatl ke láiq ho.

16 Isliye us ko tambíh karke chhoṛdúngá.

17 (Use har Ḥd men zarúr thá, ki kisú ko un ke wáste chhoṛde.)

18 Tab sab milke chilláe, ki Use lejá, aur Barabbás ko hamáre liye chhoṛde:

19 (Wuh kisú fasád ke sabab, jo shahr men húá thá, o ḳhún kí bábát qaid thá.)

20 Pilátus ne yih cháhke ki Ḫsá ko chhoṛde, phir unhen samjháyá.

21 Phir unhon ne chilláke kahá, ki Us ko salíb de, salíb de.

22 Tísrí bár us ne un se kahá, Kyún, us ne kyá badí kí hai? main ne us men qatl ke láiq koí qusúr na páyá: is liye main use tambíh karke chhoṛ dúngá.

23 Unhon ne shor macháke, use tang kiyá, aur cháhá, ki wuh salíb diyá jáe. Aur un ke, aur sardár káhin ke shor ne use dabá liyá.

24 Tab Pilátus ne hukm kiyá, ki Un kí ḳhwáhish ke muwáfiq ho.

25 Aur un ke wáste us shaḳhs ko, jo fasád aur ḳhún ke sabab qaid thá, jise unhon ne cháhá thá, chhoṛ diyá; aur Ḫsá ko un kí marzí par somp diyá.

26 Aur jab us ko lejáte the, Shamún nám Qírnáí ko, jo shahr ke báhar se átá thá, paḳaṛke, salíb us par rakhdí, ki Ḫsá ke píchhe píchhe lechale.

27 ¶ Aur logon kí baṛí bhíṛ, aur we ạuraten, jo us ke wáste chhátí píṭ aur rorahí thín, us ke píchhe píchhe chalín.

28 Ḫsá ne phirke, un se kahá, ki Ai Aurshalím kí beṭío, mujh par na roo, balki áp par, aur apne laṛkon par roo.

29 Kyúnki dekho, din áte hain, ki log kahenge, Mubárak hain bánjhen, aur wuh peṭ, jo na jane, aur we chhátíán, jinhon ne dúdh na piláyá.

30 Tab paháṛon se kahná shurú karenge, ki Ham par gir paṛo; aur paháṛíon se, ki Hamen chhipáo.

31 Kyúnki jad sabz daraḳht ke sáth aisá karte hain, to súkhe ke sáth kyá na kiyá jáegá?

32 Aur we do ádmí ko bhí, jo badkár the, lechale, ki us ke sáth máre jáen.

33 Aur jad we wahán, jis ko khoprí kí jagah kahte, pahunche, us ko wahán salíb dí, aur badkáron ko bhí, ek dahne aur dúsrá báyen.

34 ¶ Aur Ḫsá ne kahá, ki Ai Báp, unko mụáf kar; kyúnki nahín jánte, ki kyá karte hain. Aur unhon ne us ke kapṛon ko hissa karke chiṭṭí ḍálí.

35 Aur log khaṛe dekh rahe the. Aur sardár un ke sáth ṭhaṭhá karke kahte the, ki Auron ko bacháyá; agar yih Masíh Ḳhudá ká chuná húá hai, to áp ko bachá̈we.

36 Aur sipáhí bhí use hanste

the, aur áke use sirka deke kahá,

37 Agar tú Yahúdíon ká Bádsháh hai, to apne taín bachá.

38 Aur us ke úpar Yúnání, Rúmí, aur Ibrí men yih nawishta likhá thá, ki YIH YAHUDIOṆ KA BADSHAH HAI.

39 ¶ Aur ek un badkáron men se, jo salíb par laṭakte the, use ṭána márke kahtá thá, ki Agar tú Masíh hai, to áp ko aur ham ko bachá.

40 Dúsre ne use malámat karke jawáb diyá, Kyá tú bhí Ḳhudá se nahín ḍartá, ki aisí sazá men giriftár hai?

41 Aur ham to wájibí; kyúnki apne kiye ká phal páte hain: par us ne to koí bejá kám na kiyá.

42 Aur us ne Isá se kahá, Ai Ḳhudáwand, jab tú apní bádsháhat men áwe, mújhe yád kíjiyo.

43 Isa ne use kahá, Main tujh se sach kahtá húṇ, ki Áj tú mere sáth bihisht men hogá.

44 Aur chhaṭwen ghanṭe ke qaríb thá, ki sárí zamín par andherá chhágayá, aur nawen ghanṭe tak rahá.

45 Aur súraj tárík hogayá, aur haikal ká parda bích se phaṭ gayá.

46 ¶ Aur Isá ne zor se pukárke kahá, Ai Báp, main apní rúh tere háth men somptá húṇ: yih kahke, ján dí.

47 Aur súbadár ne yih hál dekhke, Ḳhudá kí taríf kí, aur kahá, Beshakk yih ádmí rástbáz thá.

48 Aur sab log, jo yih tamásha dekhne áe the, jad yih hál dekhá, chhátí píṭte phire.

49 Aur us ke sab jánpahchán, aur auraten, jo Jalíl se us ke píchhe áín thín, dúr khaṛí hoke yih hál dekh rahín thín.

50 ¶ Aur dekho, Yúsuf nám Yahúdíon ke shahr Armatiya ká ek shaḳhs, jo saláhkár, aur nek, o rástbáz thá;

(51 Aur un kí saláh aur kám ká sharík na thá;) aur áp bhí Ḳhudá kí bádsháhat kí ráh dekhtá thá.

52 Us ne Pilátus ke pás áke, Isá kí lásh mángí.

53 Aur us ko utárke kapṛe men lapeṭá, aur qabr men, jo patthar men khodí thí, jahán koí kabhú rakhá na gayá thá, rakhá.

54 Aur wuh taiyárí ká din thá, aur sabt shurú hone lagá.

55 Aur we auráten bhí, jo us ke sáth Jalíl se áín thín, píchhe píchhe gaín, aur qabr ko aur us kí lásh ko, ki kis tarah rakhí hai, dekhtí thín.

56 Aur phirke khushbúíán aur aṭr taiyár kiyá; lekin hukm ke muwáfiq sabt ke din árám kiyá.

CHAUBISWAN BAB.

1 Aur we itwár ke din bare tarke, un ḳhushbúíon ko, jo taiyár kí thín, leke qabr par aín, aur un ke sáth koí aur bhí thín.

2 Aur unhon ne patthar ko qabr par se ḍhalká páyá.

3 Aur andar jáke Ḳhudáwand Ḳsá kí lásh na pái.

4 Aur aisá húá, ki jad we us bát se hairán thín, dekho, do shaḳhs chamchamátí poshák pahne un ke pás khare the:

5 Jab we ḍartín, aur apne sir jhukátí thín, firishton ne un se kahá, Tum kyún zinde ko murdon men ḍhúnḍhrahí ho?

6 Wuh yahán nahín hai, balki uṭhá hai: yád karo, ki jab Jalíl men thá, tum se kyá kahá thá,

7 Ki Zarúr hai, ki Ádmí ká Beṭá gunahgáron ke háth men sompá jáe, aur salíb diyá jáe, aur tísre din uṭhe.

8 Tab unhen us ḳí báten yád áín,

9 Aur qabr par se phirke un gyárahon aur báqí logon ko, in sab báton kí ḳhabar dí.

10 Aur Mariyam Majdaliya, aur Yohná, aur Mariyam Yaqúb kí má, aur dúsrí auraten, jo sáth thín, unhonhí ne Rusúlon se yih báten kahín.

11 Par unhen un kí báten kahání sí samajh paṛín, aur un ká iṭibár na kiyá.

12 Tab Pitras uṭhke qabr kí taraf dauṛá; aur jhukkar dekhá, ki sirf kafan paṛá hai; is májare se apne jí men tájjub kartá chalágayá.

13 ¶ Aur dekho, usí din un men se do ádmí us bastí kí taraf, jis ká nám Amwás Aurshalím se sát astádiyús* par thá, játe the.

14 Aur un sab májaron kí bábat ápas men bát chít karte the.

15 Aur aisá húá, ki jab we bát chít aur púchh páchh kar rahe the, Ísá áp nazdík áke un ke sáth chalá.

16 Lekin un kí ánkhen band ho gaín thín, ki us ko na pahcháná.

17 Us ne un se kahá, Yih kyá báten hain, jo tum ráh men ápas men karte játe ho, aur tumhárá chihra udás hai?

18 Tab ek ne, jis ká nám Klíopás thá, jawáb men use kahá, ki Kyá akelá tú hí Aurshalím men pardesí hai, jo kuchh in dinon men húá hai, nahín jántá?

19 Us ne un se kahá, Kyá? Unhon ne use kahá, Kyá Ísá Násarí ká májará, jo nabí thá, aur Ḳhudá aur ḳhalq ke sámhne kám aur kalám men qudratwálá:

20 Chunánchi sardár káhin, aur hamáre sardáron ne us ko qatl ke liye sompá, aur salíb diyá.

21 Par ham ummedwár the, ki yihí Isráíl ko muḳhlasí degá: aur sab ke siwá, áj tísrá roz hai, ki yih májará húá.

22 Aur ham men se kaí auraton ne bhí ham ko ghabrá rakhá hai, ki tarke us kí qabr par gaí,

23 Aur us kí lásh ko na páyá; unhon ne áke kahá, ki Ham ne

* Paune chár kos.

firishte dekhe*, jinhon ne kahá, ki Wuh zinda hai.

24 Aur bázon ne hamáre sáthíon men se qabr par jáke, jaisá ki un auraton ne kahá, páyá: par us ko na dekhá.

25 Tab us ne use kahá, ki Ai nádánon, aur nabíon kí sárí báton ke mánne men sustmizájo:

26 Kyá, zarúr na thá, ki Masíh dukh uṭháwe, aur apne jalál men dáḳhil ho?

27 Aur Músá aur sab nabíon kí we báten, jo sab kitábon men us ke haqq men hain, shuruʻ se un ke liye bayán kín.

28 Aur we us bastí ke, jis kí taraf játe the, nazdík pahunche: aur aisá máẓlúm paṛá, ki wuh ágeyáyá cháhtá hai.

29 Tab unhon ne us ko rokke kahá, ki Hamáre sáth rah: kyúnki shám húá cḥáhtí hai, aur din áḳhir. Tab wuh bhítar áke, un ke sáth rahá.

30 Aur aisá húá, ki jab wuh un ke sáth kháne baiṭhá thá, roṭí lekar shukr kiyá, aur torke un ko dí.

31 Tab un kí ánkhen khul gaín, aur us ko pahcháná; aur wuh un ke pás se ghaíb hogayá.

32 Tab unhon ne ápas men kahá, Jab ráh men ham se báten kartá, aur hamáre liye kitábon ke matlab kholtá thá, to kyá hamáre dil men baṛí ḳhushí na thí?

33 Aur usí dam uṭhkar, we Aurshalím ko phire, aur un gyárahon aur un ke sáthíon ko ekṭhe páyá,

34 Ki kahte the, Ḳhudáwand sach mach uṭhá, anr Shamún ko dikhái diyá.

35 Tab unhon ne ráh ká ḥál bayán kiyá, aur yih ki kyúnkar unhon ne roṭí toṛne par use pahcháná.

36 ¶ Aur we ye báten kar rahe the, ki Ḳsá ne áp un ke bích men khaṛe hoke, un se kahá, Tumhen salám.

37 Par unhon ne ghabráke, aur ḍarke ḳhiyál kiyá, ki rúh ko dekhte hain.

38 Magar us ne un se kahá, ki Tum kyún ghabráhaṭ men ho? aur káheko tumháre dil men shakk átá hai?

39 Mere háth páon ko dekho, ki main hí hún: aur mujhe ṭaṭolo, aur dekho; kyúnki rúh ko jism aur haḍḍí nahín, jaisá mujh men dekhte ho.

40 Aur yih kahke, unhen apne háth aur páon dikháe.

41 Aur jab we máre ḳhushí ke iʻtibár na karte, aur tʻajjub karte the, us ne un se kahá, ki Yahán tumhare pás kuchh kháná hái?

42 Tab unhon ne bhúní machhlí ká ṭukrá aur shahd ká chhatá us ko diyá.

43 Us ne leke un ke sámhne kháyá.

44 Aur un se kahá, ki Ye wahí báten hain, ki jab main tumháre sáth thá, tum se kahín, ki zarúr

* Royat.

hai, ki sab kuchh, jo Músá kí tauret, aur nabíon kí kitáb, aur zabúr men merí bábat likhá hai, púrá ho.

45 Tab un kí samajh khol dí, ki kitábon ko samjhen,

46 Aur un se kahá, ki Yún hí likhá hai, aur Yún hí zarúr thá ki Masíh dukh utháwe, aur tísre din murdon men se jí uthe:

47 O Aurshalím se leke sárí qaumon men tauba aur gunáhon kí muáfí kí us ke nám par manádí kí jáe.

48 Aur tum in báton ke gawáh ho.

49 ¶ Aur dekho apne Báp ke wáde ko main tum par bhejtá hún: lekin tum jab tak ásmán* se qúwat na páo, Aurshalím ke shahr men thaharo.

50 ¶ Tab we unhen wahán se báhar Baitainá tak legayá, aur apne háth uthákе unhen barakat dí.

51 Aur aisá húá, ki jab wuh unhen barakat de rahá thá, un se judá húá, aur ásmán par gayá.

52 Aur we us ko sijda karke, barí khushí se Aurshalím ko phire:

53 Aur hamesha haikal men Khudá kí táríf aur shukr karte rahe. Amín.

* Álam i bálá.

YOHNA´ KI´ INJI´L.

PAHLA BAB.

1 Shurú men Kalám thá, aur wuh Kalám Ḳhudá ke sáth thá, aur wuh Kalám Ḳhudá thá.

2 Wahí shurú men Ḳhudá ke sáth thá.

3 Sárí chízen us se paidá kí gaín; aur paidáish men us binā koí chíz nahín paidá húí.

4 Zindagí us men thí; aur wuh zindagí ádmíon ká unjiyálá thá.

5 Aur wuh unjiyálá andhiyáre men chamaktá hai; par andhiyáre ne use qabúl na kiyá.

6 ¶ Ḳhudá kí taraf se Yahiyá nám ká ek shaḳhs bhejá gayá thá.

7 Wahí gawáhí ke liye áyá, ki Unjiyále par gawáhí de, táki us ke sabab se sab ke sab ímán láwen.

8 Wuh áp wuh Unjiyálá na thá, par us Unjiyále par gawáhí dene ko áyá thá.

9 Wahí sachchá Unjiyalá thá, jo har ádmí ko, jo dunyá men paidá hotá hai, unjiyálá kartá hai.

10 Wahí dunyá men thá, aur dunyá usí se paidá kí gaí, tad bhí dunyá ne use na pahcháná.

11 Wuh apnohín ke pás áyá, aur us ke apnon ne use qabúl na kiyá.

12 Lekin jitne use qabúl karke us ke nám par ímán láye, us ne unhen Ḳhudá ke farzand hone ká darja diyá:

13 Jo na to lahú se, aur na badan kí marzí se, aur na ádmí ke cháhne se, magar Ḳhudá se paidá húye.

14 Aur wuh Kalám insán húá, aur fazl aur sachái kí bhar púrí se ham men rahá kiyá, aur ham ne us kí buzurgí ko aisá dekhá, jaisá Báp ke iklaute kí buzurgí cháhiye, thí.

15 ¶ Yahiyá ne us ke haqq men gawáhí dí, aur pukárke kahá, ki Yih wahí hai, jis ke haqq men main kahtá thá, ki jo mere píchhe átá hai, so mujh se áge hai: kyúnki wuh mujh se áge thá.

16 Aur us kí bhar púrí se ham sabhon ne fazl par fazl páyá.

17 Kyúnki shariyat Músá se dí gaí, par fazl aur sachái Ísá Masíh se pahunchí.

18 Ḳhudá ko kisí ne kabhí na dekhá; iklaute Farzand ne, jo Báp kí god men thá, use záhir kiyá hai.

19 ¶ Aur jab Yahúdíon ne Aurshalím se Pádríon aur Láwíon ko Yahiyá se púchhne ko bhejá, ki Tú kaun hai? Us kí gawáhí yih hai.

20 Us ne mánliyá, aur na mukrá; par sáf kahá, ki Main Masíh nahín húṉ.

21 Phir unhon ne use púchhá, Kyá tú Iliyás hai? Us ne kahá, ki Main nahín húṉ. Kyá tú wuh Paighambar hai? Us ne jawáb diyá ki, Nahín.

22 Tab unhon ne use kahá, ki Tú kaun hai? jis men ham apne bhejnewálon ko jawáb dewen. Tú apne haqq men kyá kahtá hai?

23 Us ne kahá, ki Main wahí húṉ, jis kí áwáz jangal men pukártí hai, ki Ḳhudáwand kí ráh ko durust karo, jaisá Ashaiyá Paighambar ne kahá.

24 Aur we, jo bheje gaye the, so Farísíon men se the.

25 Unhon ne us se phir púchhá, ki Agar tú Masíh nahín, yá Iliyás nahín, yá wuh Paighambar nahín, phir tú kyúṉ Báptism detá hai?

26 Yahiyá ne jawáb men unhen kahá, ki Main pání se Báptism detá húṉ: par tum men ek shaḳhs hai, jise tum nahín jánte.

27 Wuh hai wuh, jo mere píchhe átá hai, aur mujh se áge thá, jis kí jútí ká tasma main kholne ke láiq nahín.

28 Baitibrá men Ardan ke pár, jahán Yahiyá Báptism detá thá, ye báten húín.

29 ¶ Dúsre din Yahiyá ne Ísá ko apne pás áte dekhá, aur kahá, ki Dekho, Ḳhudá ká Memná, jo dunyá ke gunáh ko lejátá hai.

30 Yih wahí hai, jis ke haqq men main ne kahá, ki Ek shaḳhs mere píchhe átá hai, jo mujh se áge hai: kyúṉki wuh mujh se áge thá.

31 Aur main to use na jántá thá: par is liye main pání se Báptism detá áyá, jis men wuh Isráíl par záhir howe.

32 Aur Yahiyá ne yih kahke gawáhí dí, ki Main ne Rúh ko kabútar kí mánind ásmán se utarte dekhá, aur wuh us par thahrí.

33. Aur main use na jántá thá; par jisne mujhe pání se Báptism dene ko bhejá, us ne mujhe kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte aur thaharte dekhe, wuh wahí hai, jo Rúh i Pák se Báptism detá hai.

34 So main ne dekhá, aur gawáhí detá húṉ, ki Yih Ḳhudá ká Farzand hai.

35 ¶ Phir dúsre din Yahiyá aur uske shágirdon men se do khaṛe the;

36 Aur Ísá ko us ne chalte dekhkar kahá, ki Dekho, Ḳhudá ká Memná?

37 We shágird yih bát sunke Ísá ke píchhe holiye.

38 Tab Ísá ne píchhe phirke unhen áte dekhá, aur unhen

kahá, ki Tum kise ḍhúnḍhte ho? Unhon ne use jawáb diyá, ki Ai Rabbí, (yáne Ai Ustád,) áp kahán rahte hain?

39 Us ne unhen kahá, ki Chalo, dekho. Unhon ne áke, uske rahne kí jagah dekhí, aur us din us ke sáth rahe; kyúnki daswen ghante kí atkal thá.

40 Ek un donon se, jinhon ne Yahiyá ko kahte suná thá, aur Ísá ke píchhe holiye, Shamún Pitras ká bhái Indriyás thá.

41 Usne pahle apne sage bhái Shamún ko páyá, aur use kahá, ki Hamne Masíh ko, jo Kristús hai, páyá.

42 Tab wuh use Ísá pás láyá, aur Ísá ne uspar nazar karke kahá, ki Tú Yoná ká beṭá Shamún hai: tú Kaifá kahláwegá, jis ká máne patthar hai.

43 ¶ Agle din Ísá Jalíl ko jáne cháhá, aur Failbús ko páke kahá, ki Mere sáth chal.

44 Ab Failbús Baitsaidá ká thá, jo Indriyás aur Pitras ká shahr hai.

45 Failbús ne Násánáíl ko páyá, aur use kahá, ki Jis kí ḳhabar Músá ne Tourít men, aur Paighambaron ne dí hai, ham ne use páyá, wuh Yúsuf ká beṭá Ísá Násarí hai.

46 Násánáíl ne use kahá, Kyá koí achchhí chíz Násare se nikal saktí hai? Failbús ne jawáb diyá, ki *A*, aur dekh.

47 Ísá ne Násánáíl ko apní taraf áte dekhkar, us ke haqq men kahá, ki Dekho, ek sachchá Isráílí, jis men makar nahín hai!

48 Násánáíl ne use kahá, ki Áp mujhe kahán se jánte hain? Ísá ne jawáb diyá, aur use kahá, ki Failbús ke tujhe buláne se áge, jab tú anjír ke darakht tale thá, main ne tujhe dekhá.

49 Násánáíl ne jawáb men use kahá, ki Ai Ustád, áp Ḳhudá ke Farzand hain, áp Isráíl ke Bádsháh hain.

50 Ísá ne jawáb men use kahá, Kyá, isliye tú ímán látá hai, ki main ne tujhe kahá, ki Main ne tujhe anjír ke darákht tale dekhá? Tú in se bhí barí barí chízen dekhegá.

51 Us ne phir use kahá, Main tujhe sach sach kahtá hún, ki Tum áge ko ásmán ko khulá, aur Ḳhudá ke farishton ko úpar játe, aur ádam ke Farzand par utarte dekhoge.

DUSRA BAB.

1 Aur tísre din Qánáe Jalíl men kisí ká byáh húá, aur Ísá kí mán wahán thí:

2 Aur Ísá aur us ke shágird bhí us byáh men buláye gae the.

3 Aur jab sharáb thorí rahí, tab Ísá kí mán ne use kahá, ki Un ke pás sharáb nahín hai.

4 Ísá ne jawáb diyá, ki Ai aurat, mujh se tujhe kyá kám? merá waqt abhí nahín áyá hai.

5 Us kí mán ne naukaron ko kahá, ki Jo kuchh wuh tumhen kahe, so karo.

6 Aur wahán patthar ke chhah maṭke, Yahúdíon ke dastúr ke muwáfiq, pák karne ke liye, dhare the; aur harek men do yá tín man kí samáí thí.

7 Ísá ne unhen kahá, ki Maṭkon men pání bharo. So unhon ne un ko munhá muṁh bhará.

8 Phir us ne unhen kahá, ki Ab, ḍhálke, majlis ke sardár pás lejáo. So we legae.

9 Jab majlis ke sardár ne us sharáb ko chakhá, jo pání se baní thí, aur málúm na kiyá ki yih kahán se hai: (magar naukar, jinhon ne wuh pání ńikálá thá, jánte the;) to dúlha se kahá,

10 Ki har shaḳhs pahle achchhí sharáb kharch kartá hai; aur jab log achchhí tarah pílete hain, tab burí sharáb dete hain: par tú ne achchhí sharáb abtak rakh chhorí hai.

11 Yih pahlí karámat Ísá ne Qánáe Jalíl men kí, aur apní buzurgí dikhái; aur us ke shágird uspar ímán láye.

12 ¶ Us ke píchhe wuh, aur uski mán, aur bhái, aur shágird Kaparnáham men gae: par wahán bahut din na ṭhahre.

13 ¶ Tab Yahúdíon ke Pár jáne ká parab nazdík áyá, aur Ísá Aurshalím ko gayá,

14 Aur girje men Sarráfon, bail, aur bher, aur kabútar bechnewálon ko baiṭhe húe páyá:

15 Tab us ne rassí ká chábuk banáke, un sabhon ko, bheron aur bailon samet, girje se nikál diyá; aur sarráfon kí naqdí bikhrá diye, aur un ke taḳhṭe ulaṭ diye;

16 Aur kabútar bechnewálon ko kahá, ki In chízon ko yahán se lejáo; mere Báp ke ghar ko byopár ká ghar mat banáo.

17 Tab us ke shágirdon ko yih likhí húí bát yád áí, ki Tere ghar kí tezí ne mujhe nigal liyá.

18 ¶ Tab Yahúdíon ne use kahá; ki Tú kaunsí karámát hamen dikhátá hai, jo yih kám kartá hai?

19 Ísá ne jawáb dekar unhen kahá, ki Is girje ko ḍhá do, aur main use tín din men khará karúngá.

20 Yahúdíon ne jawáb diyá, ki Is girje ke banáne men chhiyálís baras lage, aur tú use tín din men banáwegá?

21 Par us ne apne badan ke girje kí bábat kahí.

22 Isliye jab wuh murdon men se jí uṭhá, to us ke shágirdon ko yád áyá, ki us ne yih kahá thá; aur we kitábon par aur Ísá kí kahí húí bát par ímán láe.

23 ¶ Aur jab ki wuh Aurshalím ke bích Pár jáne ke parab men the, bahutere un karámaton ko, jo usne kín, dekhke, uske nám par ímán láe.

24 Lekin Ísá ne apne taín un par na chhorá, isliye ki wuh sab ko jántá thá,

25 Aur muhtáj na thá ki ádmíon ke haqq men koí gawáhí de: kyúnki wuh jántá thá, ki ádmíon men kyá hai.

TĪSRA BAB.

1 Ab Níqodímús nám ek Farísí thá, jo Yahúdíon ká sardár thá:
2 Us ne rát ko Ísá ke pás ákar kahá, ki Ai Ustád, ham jánte háin, ki áp Ḳhudá kí taraf se tálím denewále hoke áye hain: kyúnki koí shaḳhs ye karámát jo áp dikháte hain nahín dikhá saktá, jabtak ki Ḳhudá us ke sáth na ho.
3 Ísá ne jawáb men use kahá, ki Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jabtak ádmí naye sir se paidá na howe, wuh Ḳhudá kí bádsháhat ko nahín dekh saktá.
4 Níqodímús ne jawáb diyá, ki Jab ádmí búṛhá hogayá, to kyúnkar paidá ho saktá hai? kyá wuh apní má ke kokh men phir jáke paidá ho saktá hai?
5 Ísá ne jawáb diyá, ki Main tujhe sach sach kahtá hún, ki Jabtak ádmí pání aur Rúh se paidá na howe, wuh Ḳhudá kí bádsháhat men já nahín saktá.
6 Jo badan se paidá húá hai so badan hai; aur jo Rúh se paidá húá hai so rúh hai.
7 So achambhá mat kar ki main ne tujhe kahá, ki Tumhen naye sir se paidá honá zarúr hai.
8 Hawá jidhar cháhtí hai, tidhar chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai, par nahín jántá, ki wuh kahán se átí hai, aur kidhar ko játí hai: harek jo Rúh se paidá húá hai, so aisáhí hai.
9 Níqodímús ne jawáb diyá, ki Ye chízon kyúnkar ho saktí hain?
10 Ísá ne jawáb diyá, ki Tú Isráíl ká ustád hoke ye báten nahín jántá?
11 Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jo ham jánte hain, so kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us par gawáhí deto hain; tad bhí tum hamárí gawáhí qabúl nahín karte.
12 Jab main ne tumhen zamín kí báten kahín, aur tum sach nahín mánte, to agar main tumhen ásmán kí báten kahún, to kyúnkar sach mánoge?
13 Aur siwá us ke, jo ásmán par se utrá, yáne ádam ká Farzand, jo ásmán par hai, koí ásmán par nahín gayá.
14 ¶ Aur jaisá ki Músáne sámp ko jangal men únchái par rakkhá, usí tarah se zarúr hai ki ádam ká Farzand uṭháyá jáe:
15 Táki jo koí uspar ímán láwe, so halák na howe, par hamesha kí zindagí páwe.
16 ¶ Kyúnki Ḳhudá ne dunyá ko aisá piyár kiyá hai, ki us ne apná iklautá Farzand dediyá, táki jo koí us par ímán láwe, so halák na howe, par hamesha kí zindagí páwe.
17 Kyúnki Ḳhudá ne apne Farzand ko dunyá men isliye nahín bhejá, ki dunyá ko taqsírwár ṭhahráwe; par isliye ki dunyá us se naját páwe.
18 ¶ Jo uspar ímán látá hai, taqsírwár na ṭharáyá jáegá: par jo ímán nahín látá, so taqsírwár ṭhahr chuká, isliye ki wuh

Ḳhudá ke iklaute Farzand ke nám par ímán na láyá.

19 Aur taqsírwár ṭharegá, sabab yih hai, ki unjiyálá dunyá men áyá hai, aur ádmíon ne andhiyáre ko unjiyále se siwá pasand kiyá, kyúnki un kí chál burí thí.

20 Aur jo burá kartá hai, so unjiyále se dushmaní kartá hai, aur unjiyále se alag rahtá hai, na howe ki us ke kám khul jáen.

21 Par jo sachchái par chaltá hai, so unjiyále ke pás átá hai, táki khul jáen, ki us ke kám Ḳhudá ko pasand hain.

22 ¶ Is ke pichhe Ísá aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk men áye; jahán wuh un ke sáth rahá, aur Báptism diyá kiyá.

23 ¶ Aur Yahiyá bhí Sálim ke nazdík Ainon men Báptism detá thá, kyúnki wahán bahut pání thá, aur log wahán á áke Báptism páyá karte the.

24 Kyúnki Yahiyá abtak qaid men dálá na gayá thá.

25 ¶ Tab Yahiyá ke shágirdon aur Yahúdíon men pák hone kí bábat takrár húí.

26 Tab unhon ne Yahiyá ke pás áke kahá, ki Ai Ustád, jo Ardan ke nazdík áp ke sáth thá, jis kí bábat áp ne gawáhí dí, dekh, wuh ab Báptism detá hai, aur log us ke pás jama hote hain.

27 Yahiyá ne jawáb diyá, ki Ádmí koí chíz nahín pá saktá hai, jab tak ki ásmán se use dí na jáe.

28 Tum ab mujh par gawáhí dete ho, ki main ne kahá, ki Main Masíh nahín hún, par us se áge bhejá gayá hún.

29 Jis kí dulhan hai, so dúlhá hai: par dúlhe ká dost jo khará hai, aur us kí suntá hai, dúlhe kí áwáz se bahut ḳhush hotá hai: merí yih ḳhushí púrí huí.

30 Zarúr hai ki wuh baṛhe, aur main ghaṭún.

31 Jo úpar se átá hai, so sab se baṛá hai: jo ḳhák se hai, so ḳhákí hai, aur ḳhák kí kahtá hai: jo ásmán se átá hai, so sab se baṛá hai.

32 Aur jo kuchh us ne dekhá aur sunáhai, wuh us kí gawáhí detá hai; tad bhí us kí gawáhí koí qabúl nahín kartá.

33 Par jis ne us kí gawáhí qabúl kí hai, us ne muhr kí hai, ki Ḳhudá sachchá hai.

34 Kyúnki jise Ḳhudá ne bhejá hai, so Ḳhudá kí báten kahtá hai: kyúnki Ḳhudá nápke use Rúh nahín detá.

35 Báp Farzand ko piyár kartá hai, aur sab chízen us ke háth men dí hain.

36 Jo ki Farzand par ímán látá hai, so hamesha kí zindagí rakhtá hai: aur jo Farzand par ímán nahín látá, so zindagí ko na dekhegá; par Ḳhudá ká ghazab us par rahtá hai.

CHAUTHA BAB.

1 Aur jab Ḳhudáwand ne jáná, ki Farísíon ne suná, ki Ísá Yahiyá se ziyáda shágird kartá hai, aur Báptism detá hai.

2 (Agarchi Ísá nahín, par us ke shágird Báptism dete the,)
3 Tab wuh Yahúdiya ko chhoṛke Jalíl ko phir gayá.
4 Aur use Sámara se hoke jáná zarúr thá.
5 Tab wuh Sámariya kí ek bastí men, jo Súkhár kahlátí hai, us zamín ke nazdík, jo Yaqúb ne apne beṭe Yúsuf ko dí thí, áyá.
6 Aur Yaqúb ká kúá wahín thá. So Ísá chalte chalte thak gayá, aur us kúe par já baiṭhá: yih do pahr ká waqt thá.
7 Tab Sámara kí ek aurat pání bharne áí, aur Ísá ne use kahá, ki Mujhe píne ko de.
8 (Kyúnki us ke shágird bastí men gae the, ki kuchh kháne ke liye mol len.)
9 Tab Sámara kí us aurat ne use kahá, ki Tú Yahúdí hoke kyúnkar mujh Sámara kí aurat se pání píne ko mángtá hai? kyúnki Yahúdí Sámarion se beohár nahín karte.
10 Ísá ne jawáb diyá, ki Agar tú Khudá kí bakhshish ko, aur us ko pahchántí, jo tujh se pání mángtá hai; to tú use mángtí, aur wuh tujhe jítá pání detá.
11 Us aurat ne use kahá, ki Ai sáhib, áp ke pás pání khenchne ko kuchh nahín, aur kúá gahrá hai: phir áp ke pás wuh jítá pání kahán se hai?
12 Kyá áp hamáre báp Yaqúb se bhí bare hain, jis ne hamen yih kúá diyá, aur us ne áp, aur us ke larkon ne, aur us ke jánwáron ne is se piyá?
13 Ísá ne jawáb diyá, ki Jo koí yih pání pítá hai, so phir pyásá hogá:
14 Par jo koí mere diye húe páni ko pítá hai, so kabhí pyásá na hogá; magar jo pání main use dúngá, so us men pání ká ek sotá ho jáegá, jo hamesha kí zindagí tak bahtá rahegá.
15 Us aurat ne use kahá, ki Ai Sáhib, yih pání mujhe díjiye, ki main pyásí na hún, aur bharne ko yahán ná áún.
16 Ísá ne use kahá, ki Jáke apne khawind ko bulá, aur phir á.
17 Us aurat ne jawáb diyá, ki Mere khawind nahín hai. Ísá ne use kahá, ki Tú ne ṭhík kahá, ki Merá khawind nahín hai:
18 Kyúnki tú pánch khawind karchukí hai; aur wuh, jo ab tú rakhtí hai, so terá khawind nahín hai: tú ne is men sach kahá.
19 Aurat ne use kahá, ki Ai Sáhib, main dekhtí hún, ki áp Paighambar hain.
20 Hamáre báp dádon ne is pahár par bandagí kí, aur áp log kahte hain, ki Aurshalím men wuh jagah hai, jahán logon ko bandagí karná chábiye.
21 Ísá ne use kahá, ki Ai aurat, merí bát ko sach ján, ki waqt átá hai, jab ki tum log, na to is pahár par, aur na Aurshalím men Báp kí bandagí karoge.
22 Tum log us kí bandagí karte ho, jise nahín jánte: ham log us

kí bandagí karte hain, jise jánte hain: kyúnki naját Yahúdíon men se hai.

23 Par wuh waqt átá hai, aur ab hai, ki sachche bandagí karnewále, rúh se aur sachchái se Báp kí bandagí karenge: kyúnki Báp aise bandagí karnewálon ko cháhtá hai.

24 Khudá Rúh hai; aur jo us kí bandagí karte hain, cháhiye ki we rúh aur sachchái se us kí bandagí karen.

25 Aurat ne use kahá, ki Main jántí hún, ki Masíh, jo Kristús hai: jab wuh áwegá, to hamen sab chízon kí khabar degá.

26 Isá ne use kahá, ki Main, jo tujh se kahtá hún, wahí hún.

27 ¶ Itne men us ke shágird áye, aur unhonne achambhá kiyá, ki wuh aurat se báten kartá thá: tad bhí kisí ne na kahá, ki tú kyá mángtá hai? yá us se kis liye báten kartá hai?

28 Tab aurat ne apná ghará chhorá, aur shahr men jáke logon se kahá,

29 Ki Chalo, ek mard ko dekho, jis ne sab chízen jo main ne kín hain, mujh se kahá kiyá: yih Masíh nahín hai?

30 Tab we shahr se nikle, aur us pás áe.

31 ¶ Itne men us ke shágirdon ne us kí minnat kí, ki Ai Ustád, kuchh kháiye.

32 Lekin us ne jawáb diyá, ki Mere pás kháne kí wuh khurák hai, jo tum nahín jánte.

33 Tab shágirdon ne ápas men kahá, ki Kyá koí us ke liye kháná láyá hai?

34 Isá ne unhen kahá, ki merá kháná yih hai, ki apne bhejnewále kí marzí bajá láún, aur us ke kámon ko púrá karún.

35 Kyá tum log nahín kahte ho, ki Chár mahíne ke bád kátne ká waqt áwegá? magar main tum se kahtá hún, ki apní ánkhen utháo, aur kheton ko dekho; kyúnki we kátne ke liye pak chuke hain.

36 Aur jo káttá hai, so mazdúrí pátá hai, aur hamesha kí zindagí ke liye mewa jama kartá hai: táki jo botá hai aur jo káttá hai, donon khush howen.

37 Aur us par yih kaháwat sach hai, ki Ek botá hai, aur dúsrá káttá hai.

38 Main ne tumhen use kátne ko bhejá, jis par tum ne mihnat na kí: auron ne mihnat kí hai, aur tum unkí mihnat men pahunche ho.

39 ¶ Aur shahr ke bahutse Sámarí us aurat ke kahne se us par ímán láye, jis ne gawáhí dí, ki Us ne sab, jo main ne kiyá hai, mujhe kah diyá.

40 Aur un Sámarion ne us ke pás ake, us kí minnat kí, ki Hamáre sáth rahiye: tab wuh do roz wahán rahá.

41 Aur un ke siwá, aur bahutere us kí bát ke sabab ímán láye:

42 Aur us aurat ko kahá, ki Ab ham tere kahne ke sabab se ímán nahín láte: par isliye ki

ham ne áp suná, aur jánte hain ki yih sach mach dunyá ká bachánewálá Masíh hai.

43 ¶ Aur wuh do roz ke bád wahán se chal niklá, aur Jalíl ko gayá.

44 Kyúnki Ísá ne áp gawáhí dí, ki paighambar kí qadr apnehí mulk men nahín hai.

45 Aur jab wuh Jalíl men áyá, to Jalílíon ne us kí khátirdárí kí, kyúnki sab kámon ko jo us ne Aurshalím ke parab men kiye, dekhá thá: kyúnki we bhí parab men gaye the.

46 Aur Ísá phir Qánăe Jalíl men, jahán us ne pání ko sharáb banáyá thá, áyá. Aur wahán ek sardár thá, jis ká betá Kaparnáham men bímár thá,

47 Yih sunkar, ki Ísá Yahúdiya se Jalíl men áyá, us ke pás gayá, aur us kí minnat kí, ki Áiye, aur mere bete ko changá kíjiye: kyúnki wuh marne par hai.

48 Tab Ísá ne use kahá, ki Jab tak tum log karámaten aur achambhe ke kám na dekhoge, tab tak ímán na láoge.

49 Us sardár ne jawáb diyá, ki Ai sáhib, mere bete ke mar jáne ke áge yahán áiye.

50 Ísá ne use kahá, ki Já; terá betá jítá hai. Aur us shakhs ne Ísá kí kahí húí bát ko sach jáná, aur chalá gayá.

51 Aur wuh ráh hí men thá, ki itne men us ke naukar use mile, aur khabar pahunchái, ki Ap ká betá jítá hai.

52 Tab us ne unhen púchhá, ki Wuh kis gharí se árám páne lagá? Unhon ne kahá, ki Kal sátwín gharí men us kí tap játí rahí.

53 Tab us ke báp ne yád kiyá, ki usí gharí men Ísá ne use kahá thá, ki Terá betá jítá hai: aur wuh áp, aur us ká sárá gharána ímán láye.

54 Yih dúsrí karámat hai, jo Ísá ne Yihúdiya se Jalíl men áke dikhlái.

PANCHWAN BAB.

1 Us ke pichhe Yahúdíon ká ek parab áyá, aur Ísá Aurshalím ko gayá.

2 Aur Aurshalím men bher bázár ke nazdík ek hauz hai, jis ke pánch usáre hain, jo Ibrání men Baithisdá kahlátá hai.

3 Un men bímáron, aur andhon, aur langron, aur ardhángíon kí ek barí jamáat parí thí, jo pání ke hilne kí ráh takte the.

4 Kyúnki jab tab ek firishta us hauz men utarke pání ko hilátá thá: aur pání ke hilne ke pichhe jo koí pahle us men utartá thá, so apní bímárí se changá hotá thá.

5 Ab wahán athtís baras ká ek shakhs bímár thá.

6 Ísá ne use pare húe dekhá, aur jáná, ki wuh barí muddat se bímár hai, to use kahá, Kyá tú chángá honá cháhtá hai?

7 Us bímár shakhs ne use jawáb díyá, ki Ai sáhib, mere pás koí nahín hai, ki jab yih pání hile,

to mujhe hauz men ḍál de: par jab tak main áp se játá hún, dúsrá mujh se pahle utar partá hai.

8 Ísá ne use kahá, ki Uṭh, aur apná khaṭolá uṭhákar chal.

9 Wuh shaḳhs usí waqt changá hogayá, aur apná khaṭolá uṭhá-ke chal niklá: aur wuh árám ká din thá.

10 ¶ Isliye Yahúdíon ne us changá kiye gaye shaḳhs ko kahá, ki Áj árám ká din hai; tujhe munásib nahín, ki khaṭolá ko uṭhá lejáwe.

11 Us ne unhen jawáb diyá, ki Jis ne mujhe changá kiyá, usí ne mujhe farmáyá, ki Apná khaṭolá uṭháke chalá já.

12 Tab unhon ne us se púchhá, ki Jis ne tujhe kahá, ki apná khaṭolá uṭháke chalá já, wuh kaun hai?

13 Par jo changá kiyá gayá thá, wuh na jántá thá, ki wuh kaun thá: kyúnki Ísá wahán se ṭal gayá thá, aur us jagah men bhíṛ thí.

14 Is ke píchhe Ísá ne use girje men páyá, aur use kahá, ki Dekh, tú changá kiyá gayá hai: phir gunáh na karná; na howe ki tú siwá áfat men pare.

15 Wuh shaḳhs chalá gayá, aur Yahúdíon ko ḳhabar dí, ki Jis ne mujhe changá kiyá, so Ísá thá.

16 Isliye Yahúdíon ne Ísá ko satáyá, aur use qatl karne cháhá, kyúnki us ne ye kám árám ke din men kiye the.

17 ¶ Lekin Ísá ne unhen jawáb diyá, ki Merá Báp abtak kám kartá hai, aur main kám kartá hún.

18 Us ke sabab se Yahúdíon ne aur bhí ziyáda use qatl karne cháhá, kyúnki us ne sirf árám ke din ko ṭál na diyá, par Ḳhudá ko apná Báp kahke, apne taín Ḳhudá ke barábar kiyá.

19 Tab Ísá ne jawáb men kahá, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki Farzand áp se áp kuchh nahín kar saktá, par jaisá wuh Báp ko karte dekhtá hai: kyúnki jo kám ki wuh kartá hai, waisáhí Farzand bhí kartá hai.

20 Isliye ki Báp Farzand ko piyár kartá hai, aur jo kám ki áp kartá hai, use dikhátá hai: aur wuh us se bhí bare bare kám use dikháwegá, jis se tum achambhá karoge.

21 Kyúnki jis tarah Báp murdon ko uṭhátá hai, aur jilátá hai; usí tarah jinhen cháhegá Farzand bhí jiláwegá.

22 Kyúnki Báp kisí shaḳhs kí ádálat nahín kartá, par us ne sárí ádálat farzand ko somp dí:

23 Táki sab ke sab Farzand kí aisí izzat karen, jaisá ki Báp kí izzat karte hain. Jo Farzand kí izzat nahín kartá, so Báp kí izzat nahín kartá, jise us ne bhejá hai.

24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo merí nasíhat suntá hai, aur mere bhejnewále par ímán látá hai, so hamesha kí zindganí rakhtá hai, aur taqsírwár na ṭhahregá; par maut se chhúṭ-ke zindagí ko pahunchá hai.

25 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Waqt átá hai, aur ab hai, ki murde Ḳhudá ke Farzand kí áwáz sunenge: aur sunke jiyenge.

26 Kyúnki jaisá Báp áp men zindagí rakhtá hai; taisá us ne Farzand ko diyá hai, ki áp men zindagí rakkhe;

27 Aur use ạdálat karne kí qudrat dí hai, kyúnki wuh Ádam ká Farzand hai.

28 Is se achambhá mat karo: kyúnki waqt átá hai, ki sab jo qabron men hain, us kí áwáz sunenge, aur nikal áwenge.

29 Aur jinhon ne nekí kí hai, so zindagí ke liye uṭhenge; aur jinhon ne badí kí hai, sazá páne ke liye uṭhenge.

30 Main áp se áp kuchh nahín kar saktá: jaisá main suntá hún, taisá hukm kartá hún: aur merá hukm wájibí hai; kyúnki main apní marzí ko nahín, par Báp kí marzí ko, jis ne mujhe bhejá hai, ḍhúnḍtá hún.

31 Agar main apne haqq men gawáhí dún, to merí gawáhí durust nahín.

32 ¶ Dúsrá hai, jo mere haqq men gawáhí detá hai; aur main jántá hún, ki mere haqq men us kí gawáhí durust hai.

33 Tum ne Yahiyá ke pás bhejá, aur us ne sachchái par gawáhí dí.

34 Aur main kisí ádmí kí gawáhí ká muhtáj nahín hún: par main tumhárí naját ke liye ye báten kahtá hún.

35 Wuh jaltá aur chamaktá chirágh thá: aur tum thoṛí der us ke unjiyále se ḳhush the.

36 ¶ Lekin mere pás Yahiyá kí gawáhí se ek baṛí gawahí hai: kyúnki jo kám Báp ne mujhe karne ko diye hain, ye kám jo main kartá hún, mere liye gawáhí dete hain, ki Báp ne mujhe bhejá hai.

37 Aur Báp ne, jis ne mujhe bhejá hai, mere liye gawáhí dí hai. Tum ne kabhí us kí áwáz nahín sunî, aur na us kí súrat dekhí hai.

38 Aur us ká kalám tum men nahín hai: kyúnki tum us ke bheje húe par ímán nahín láte.

39 ¶ Kitábon men ḍhúndho; kyúnki, tum log samajhte ho, ki un men tumháre liye hamesha kí zindagí hai: aur yih we hain, jo mere liye gawáhí dete hain.

40 Tad bhí tum mere pás áne nahín cháhte ho, táki zindagí páo.

41 Main ádmíon se ịzzat nahín cháhtá.

42 Main tumhen jántá hún, ki tum men Ḳhudá kí muhabbat nahín hai.

43 Main apne Báp ke nám se áyá hún, aur tum mujhe qabúl nahín karte: agar dúsrá apne nám se áwe, to tum use qabúl karoge.

44 Tum jo ápas men ek ek se ịzzat cháhte ho, aur wuh ịzzat, jo sirf Ḳhudá se hai, nahín ḍhúndte ho, to kyúnkar tum ímán lá sakte?

45 Mat samjho, ki main Báp

ke pás tumhárí faryád karúngá: tumháre faryád karnewálá Músá hai, jis par tum bharosá rakhte ho.

46 Kyúnki agar tum Músá par ímán láte, to mujh par bhí ímán láte: kyúnki us ne mere haqq men likhá hai.

47 Par agar usí ke likhe húe par ímán nahín láte, to tum merí báton par kyúnkar ímán láoge?

CHHAṬWAN BAB.

1 Un báton ke pichhe Ísá Jalíl ke Samundar pár, jo Tibáriyás ká kahlátá hai, gayá.

2 Aur ek baṛí jamáat us ke pichhe holí, kyúnki unhon ne us kí karámaton ko dekhá, jo us ne bímáron par kí thín.

3 Aur Ísá ek pahár par gayá, aur wahán apne shágirdon ke sáth baiṭhá.

4 Aur Yahúdíon ká Pár jáne ká parab nazdík thá.

5 ¶ Jab Ísá ne apní ánkhen uṭháke baṛí jamáat ko dekhá, tab us ne Failbús se kahá, ki Ham kahán se un ke kháne ke liye roṭíán mol len?

6 Us ne use parakhne ko yih kahá thá: kyúnki wuh áp jántá thá, jo ki kiyá cháhtá thá.

7 Failbús ne jawáb diyá, ki Un men se har ek ko ek ek ṭukṛá dene ko, do sau chawání kí roṭíán un ke liye bas nahín hotín.

8 Us ke shágirdon men se ek ne, jo Shamún Pitras ká bhái Andriyás thá, us se kahá.

9 Ki yahán ek chhokre ke pás jau kí pánch roṭíán aur do chhoṭí machhlíán hain: par we itne logon men kyá hain?

10 Ísá ne kahá, ki Logon ko baiṭháo. Aur us jagah bahut ghás thí. So we aṭkal men pánch hazár the, baiṭh gae.

11 Aur Ísá ne roṭíán uṭháín; aur shukr karke shágirdon ko dín, aur shágirdon ne un ko bánṭín; aur isí tarah machhlíon men se jitná un ko darkár thá.

12 Jab we achchhí tarah khá chuke, us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache húe chúr chár ko jamá karo, táki kuchh nuqsán na ho.

13 So unhon ne jamá kiye, aur jau ki pánch roṭíon ke chúr chár se, jo un khánewálon se bach rahe the, bárah ṭokríán bharín.

14 Jab logon ne Ísá kí karámát ko dekhá, to bole, ki Jo paighambar dunyá men ánewálá thá, sach mach yihí hai.

15 ¶ Tab Ísá ne málúm kiyá, ki we áke, use zabardastí se bádsháh banáne cháhte hain, to akelá pahár ko phir gayá.

16 Aur shám ko us ke shágird samundar par gae.

17 Aur náo par charhke, samundar par Kapernáhum ko chale. Us waqt andherá ho chalá thá, aur Ísá un ke pás na áyá thá.

18 Aur baṛí ándhí ke máre, pání bahut uchhalne lagá.

19 Aur jab we kuchh kam do kos nikal gae, to unhon ne Ísá ko

samundar par chalte, aur náo ke nazdík áte dekhá: aur ḍar gae.

20 Tab us ne unhen kahá, ki Main húṇ; mat ḍaro.

21 Tab unhon ne ḳhushí se use náo par charhá liyá: aur usí waqt wahán pahunche, jahán we jáyá cháhte the.

22 ¶ Aur dúsre din jamáat ne, jo samundar ke is pár the, dekhá, ki us náo ke siwá, jis par us ke shágird gae the, koí náo na thí, aur yih ki Ísá apne shágirdon ke sáth us náo par na gayá thá, par sirf us ke shágird gae the.

23 Tis par bhí aur náwen Tibáriyás se waháṇ áín, jahán unhon ne Ḳhudáwand ke shukr karne ke bád roṭí kháí thí.

24 So yih dekhke, ki waháṇ na Ísá aur na us ke shágird hain, log náo par charhe, aur Ísá ko talásh karte húe Kaparnáhum ko áe.

25 Aur unhon ne use samundar pár páke, use kahá, ki Ai ustád, áp yahán kab áe?

26 Ísá ne unhen jawáb diyá, ki Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki karámát ke dekhne ke sabab se, tum log mujhe nahín dhúnḍte ho, par isliye ki jí bharke roṭí kháí.

27 Us ḳhurák ke liye, jo miṭ játí hai, mihnat mat karo; par us ḳhurák kí talásh karo, jo hamesha kí zindagí tak ṭhahartí hai, jo ádam ká Farzand tumhen degá: kyúnki Ḳhudá Báp ne us par muhr kí hai.

28 Tab unhon ne use kahá, ki Ham kyá karen, jis men Ḳhudá ke kám bajá láwen?

29 Ísá ne jawáb diyá, ki Ḳhudá ká kám yih hai, jise us ne bhejá hai, us par ímán láo.

30 Tab unhon ne use kahá, ki Áp kaunsí karámát dikháte hain, jise ham dekhke áp par ímán láwen? áp kyá kám karte hain?

31 Hamáre báp Dáúd ne jangal men manna kháyá; jaisá ki likhá hai, ki Us ne unhen ásmán se roṭí kháne ko dí hai.

32 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki Músá ne tumhen ásmání roṭí nahín dí; par merá Báp tumhen sachchí ásmáni roṭí detá hai.

33 Kyúnki Ḳhudá kí roṭí wuh hai, jo ásmán se utartí aur dunyá ko zindagí detí hai.

34 Tab unhon ne use kahá, ki Ai Ḳhudawánd, hamen hamesha yih roṭí diyá kíjiye.

35 Ísá ne unhen kahá, ki Main zindagí kí roṭí húṇ; jo mere pás átá hai, so kabhí bhúkhá na hogá; aur jo mujh par ímán látá hai, kabhí pyásá na hogá.

36 Par jaisá main ne tumhen kahá, ki Tum ne to mujhe dekhá hai, aur ímán nahín láte.

37 Jis kisí ko Báp ne mujhe diyá hai, so mere pás áwegá; aur jo mere pás áwegá, main use hargiz dúr na karúngá.

38 Main ásmán se apní marzí bajá láne ko nahín, par apne bhejnewále kí marzí bajálane ko áyá húṇ.

39 Aur mere bhejnewále kí marzí yih hai, ki jinhen us ne mujhe diyá hai, un men se main kisí ko na khoún, par áḳhirí ke din men use phir jiláún.

40 Aur mere bhejhnewále kí marzí yih hai, ki har ek, jo Beṭe ko dekhe aur us par ímán láwe, hamesha kí zindagí páwe: aur main use áḳhirí ke din men phir jiláúngá.

41 Tab Yahúdí us par karkaráe, isliye ki us ne kahá, ki Wuh roṭí, jo ásmán se utrí, main húṇ.

42 Aur kahne lage, Kyá yih Yúsuf ká beṭá nahín hai, jis ke mán báp ko ham jánte hain? phir wuh kyúnkar kahtá hai, ki Main ásmán se utrá húṇ.

43 Tab Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Ápas men mat karkaráo.

44 Koí mere pás á nahín saktá, jab tak ki Báp, jis ne mujhe bhejá hai, use khench ná láwe: aur main use áḳhirí ke roz phir jiláúngá.

45 Paighambaron kí kitábon men likhá hai, ki We sab Ḳhudá se sikháe jáenge. Isliye harek jis ne Báp se suná hai, mere pás átá hai.

46 Yih nahín, ki kisí ne Báp ko dekhá hai; magar wuh, jo Ḳhudá se hai, usí ne Báp ko dekhá hai.

47 Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki Jo mujh par ímán látá hai, so hamesha kí zindagí rakhtá hai.

48 Zindagí kí roṭí main húṇ.

49 Tumháre báp Dáúd ne jangal men manna kháyá, aur margae.

50 Jo roṭí ásmán se utrí hai, wuh hai, ki ádmí use kháke na mare.

51 Wuh jítí roṭí main húṇ, jo ásmán se utrí: agar koí is roṭí ko kháwe, hamesha jítá rahegá: aur jo roṭí main dúngá, so merá gosht hai, jo main dunyá kí zindagí ke liye dúngá.

52 Tab Yahúdí ápas men yih kahke takrár karne lage, ki Yih mard apná gosht kháne ko hamen kyúnkar de saktá hai?

53 Ísá ne unhen kahá, ki Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki Agar tum ádmí ke Farzand ká gosht na kháo, aur us ká lahú na pío, to tum men zindagí nahín hai.

54 Jo koí merá gosht khátá hai, aur merá lahú pítá hai, so hamesha kí zindagí rakhtá hai; aur main use pichhle din phir jiláúngá.

55 Kyúnki merá gosht sach mach kháná hai, aur merá lahú sach mach píná hai.

56 Jo merá gosht khátá hai, aur merá lahú pítá hai, so mujh men rahtá hai, aur main us men.

57 Jis tarah ki jíte Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp se jítá húṇ: isí tarah jo mujhe khátá hai, so mujh se jiyegá.

58 Jo roṭí ásmán se utrí, so yih hai: us manna kí mánind nahín jise tumháre báp dádon ne kháyá, aur margae: jo yih roṭí khátá hai, so hamesha jítá rahegá.

59 Us ne Kaparnáhum kí kisí

jamáat men nasihat karte húe, ye báten kahín.

60 Tab us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih mushkil kí bát hai; use kaun sun saktá hai?

61 Ísá ne áp men jánke, ki us ke shágird ápas men us bát par karkaráte hain, unhen kahá, Kyá yih bát tum ko thokar khilátí hai?

62 Agar tum ádam ke Farzand ko úpar játe, jahán wuh áge thá, dekhoge, to kyá hogá?

63 Wuh rúh hai, jo jilátí hai; gosht kuchh fáida nahín kartá: ye báten, jo main tumhen kahtá hún, so rúh aur zindagí hain.

64 Par tum men kitne hain, jo ímán nahín láte. Kyúnki Ísá shurú se jántá thá, ki we kaun hain, jo ímán nahín láte hain, aur kaun use pakráwegá.

65 Phir us ne kahá, Isliye main ne tumhen kahá, ki koí mujh pás á nahín saktá, jab tak ki Báp kí taraf se diyá na jáe.

66 ¶ Tab se us ke shágirdon men se bahut phir gae, aur phir us ke sáth na chale.

67 Tab Ísá ne un bárah ko kahá, Kyá tum bhí chale jáoge?

68 Shamún Pitras ne use jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, ham kis ke pás jáen? hamesha kí zindagí kí báten to áp ke pás hain.

69 Aur ham ímán rakhte hain, our jánte hain, ki áp jíte Khudá ke Farzand Masíh hain.

70 Ísá ne unhen kahá, Kyá main ne tum bárahon ko nahín chuná? tadbhí tum men ek Shaitán hai.

71 Us kí murád Shamún ke bete Yahúdáe Iskaryútí se thí: kyúnki wuh un bárah men se ek thá.

SATWAN BAB.

1 Is ke pichhe Ísá Jalíl men phirá kiyá: kyúnki wuh Yahídiya men rahne na chahá, isliye ki Yahúdí use qatl karne cháte the.

2 Aur Yahúdíon ke Tambúon ká Parab nazdík áyá.

3 Isliye us ke bháíon ne use kahá, ki Yahán se Yahúdiya men já; jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhen.

4 Kyúnki jo koí apne taín záhir karne cháhtá hai, so chhipke kuchh nahín kartá. Agar tú ye kám kartá hai, to apne taín dunyá ko dekhá.

5 Yih isliye thá, ki us ke bháí bhí uspar ímán na láye the.

6 Tab Ísá ne unhen jawáb diyá, ki Merá waqt abtak nahín áyá: par tumhárá waqt hamesha taiyár hai.

7 Dunyá tum se dushmaní nahín kartí, par mujh se dushmaní kartí hai, kyúnki main us par gawáhí detá hún, ki us ke kám bure hain.

8 Tum is parab men jáo: main abhí is parab men na jáúngá: merá waqt abhí púrá nahín húá.

9 Wuh ye báten kahke, Jalíl men rahá.

10 ¶ Lekin jab us ke bhái já chuke, to wuh bhí parab men gayá; par sab ke áge nahín, balki chhipke gayá.

11 Tab Yahúdí parab men use ḍhúnḍhne aur kahne lage, ki Wuh kahán hai?

12 Aur logon men us kí bát-chít ho rahí thí: báze kahte the, ki Wuh bhalá ádmí hai: aur kitne kahte hain, ki Nahín, par wuh logon ko fareb detá hai.

13 Lekin Yahúdíon ke ḍar ke máre, koí shaḳhs us kí bát kholke na kahtá thá.

14 ¶ Aur parab ke bích men Ísá ne girje men jáke, nasíhat kí.

15 Tab Yahúdí achambhe se bole, ki Be síkhe yih ádmí kitábon ká bhed kahán se jántá hai?

16 Ísá ne ūnhen jawáb men kahá, ki Merí nasíhat merí nahín, par mere bhejnewále kí hai.

17 Jo koí us kí marzí par chálá cháhe, so jánegá, ki Yih nasíhat Ḳhudá kí taraf se hai, yá main apní taraf se kartá húṇ.

18 Jo apní taraf se kahtá hai, so apní baṛáí cháhtá hai: lekin jo apne bhejnewále kí baṛáí cháhtá hai, so sachchá hai, aur us men daghá nahín hai.

19 Kyá Músá ne tumhen shariyaṭ na dí, aur tad bhí tum men se koí shariyaṭ par nahín chaltá? Tum kyún mere qatl ke fikr men ho?

20 Logon ne jawáb deke kahá, ki Tujh men ek bhút hai: kaun tere qatl ke fikr men hai?

21 Ísá ne jawáb men unhen kahá, ki Main ne ek kám kiyá, aur tum sab achambhá karte ho.

22 Músá ne tumhen ḳhatne ká dastúr diyá hai; (isliye nahín, ki wuh Músá se hai, par Báp dádon se hai;) aur tum árám ke din men ádmí ká ḳhatna karte ho.

23 Agar árám ke din men ádmí ká ḳhatna kiyá játá hai, táki Músá kí shariyaṭ ṭálí na jáe; kyá tum isliye mujh se ghussa ho, ki main ne árám ke din men ek mard ko bilkull changá kiyá?

24 Tarafdárí se insáf na karo, balki wájibí insáf karo,

25 Tab báze Aurshalímíon ne kahá, Kyá yih wuh nahín, jis ke we qatl kí fikr men hain?

26 Lekin dekho, wuh to beparwá boltá hai, aur we use kuchh nahín kahte. Kyá sardáron ne sach jáṇá, ki yihí Masíh hai.

27 Par hamen máḷúm hai, ki yih kahán se hai: par jab Masíh áwegá, koí na jánegá, ki wuh kahán se hai.

28 Tab Ísá girje men nasíhat karte húe yún pukárá, ki Tum mujhe pahchánte, aur jánte ho, ki main kahán ká húṇ: aur áp se nahín áyá húṇ, magar merá bhejnewálá sachchá hai, jise tum log nahín jánte.

29 Par main use jántá húṇ: isliye ki main us kí taraf se áyá húṇ, aur us ne mujhe bhejá hai.

30 Tab unhon ne cháhá, ki use pakaṛ len: par isliye ki uská waqt

abtak na pahunchá thá, kisí ne uspar háth na ḍálá.

31 Aur bahútere un logoṉ meṉ se uspar ímán láke bole, ki Jab Masíh áwegá, kyá wuh is shaḳhs se ziyáda karamát dekháwegá, jo yih dekhátá hai?

32 ¶ Jab Farísioṉ ne us kí bábat logoṉ ká kaṉkaráná sunā, tab unhoṉ ne aur sardár pádrioṉ ne use pakaṛne ko piyáde bheje.

33 Tab Ísá ne unheṉ kahá, ki Ab thoṛí der maiṉ tumháre sáth húṉ, aur apne bhejnewále ke pás játá húṉ.

34 Tum mujhe ḍhúṉḍhoge, par na páoge: aur jahán maiṉ húṉ, tum á na sakoge.

35 Tab Yahúdioṉ ne ápas meṉ kahá, ki Wuh kahán jáegá, jo ham use na páwenge? kyá wuh chhitre húe Yúnánioṉ ke pás jáegá, aur Yúnánioṉ ko sikháwegá?

36 Yih kyá bát hai, jo us ne kahí, ki Tum mujhe dhúṉdhoge, par na páoge: aur jahán maiṉ húṉ, tum na á sakoge?

37 Parab ke pichhle aur sab se baṛe din meṉ Ísá ne khaṛe hoke kahá, ki Agar koí pyásá ho, to mere pás áwe, aur piye.

38 Jo mujh par ímán látá hai, jaisá kitáb boltí hai, us meṉ se jíte pání kí nadíáṉ bahengí.

39 (Us ne yih bát Rúh kí bábat kahí, jise us ke ímándár páne par the: kyúṉki Rúh i Pák abtak na dí gaí thá; kyúṉki abtak Ísá apní buzurgí ko na pahunchá thá.)

40 ¶ Tab un logoṉ meṉ se bahuteroṉ ne yih sunke kahá, ki Sach mach yih wahí Paighambar hai.

41 Auroṉ ne kahá, ki Yih Masíh hai. Par bázoṉ ne kahá, Kyá Masíh Jalíl se niklegá?

42 Kyá likhá húá nahíṉ hai, ki Masíh Dáúd kí nasl se aur Baitlahm kí bastí se átá hai?

43 Yúṉ us kí bábat logoṉ meṉ judáí húí.

44 Aur bázoṉ ne cháhá thá, ki use pakaṛ leṉ; par kisí ne uspar háth na ḍále.

45 ¶ Tab piyáde sardár pádrioṉ aur Farísioṉ ke pás phir áe; aur unhoṉ ne unheṉ kahá ki Use kyúṉ na láe?

46 Piyádoṉ ne jawáb diyá, ki Kabhí kisí ne is shaḳhs kí mánind nahíṉ kahá.

47 Tab Farísioṉ ne unheṉ jawáb diyá, Kyá tum bhí bahk gae?

48 Kyá sardároṉ yá Farísioṉ meṉ se koí uspar ímán láyá hai?

49 Par ye log, jo shariyat ko nahíṉ jánte, so lánatí haiṉ.

50 Níqodímús ne, (jo rát ko Ísá ke pás áyá thá, aur ek un meṉ se thá,) unheṉ kahá,

51 Kyá hamárí shariyat kisí ádmí ko be sune aur jáne, ki wuh kyá kartá hai, gunáhgár ṭharáti hai?

52 Unhoṉ ne use jawáb diyá, ki Kyá tú bhí Jalíl ká hai? Ḍhúṉḍh aur dekh: ki Jalíl se koí paighambar nahíṉ nikaltá hai.

53 Phir harek apne apne ghar ko gayá.

ĀṬHWAṆ BĀB.

1 Tab Ḥsá Jalpáí ké pahár ko gayá.

2 Aur ṭajr ko ṭarke girje meṇ phir áyá, aur sab log us ke pás áe; aur us ne baiṭhkar unheṇ nasíhat kí.

3 Tab likhnewále aur Farísí ek ạurat ko, jo ziná meṇ pakṛí gaí thí, us pás láe; aur use bích meṇ khaṛá karke,

4 Use kahá, ki Ai Ustád, yih ạurat ziná kartehí pakṛí gaí.

5 Ab Músá ne to Tauret meṇ ham ko hukm kiyá hai, ki Aise par pathráo kiyá cháhiye: par áp kyá kahte haiṇ?

6 Par unhoṇ ne use parakhne ḳe liye yih kahá, jis meṇ we us par tuhmat ká sabab páweṇ. Par Ḥsá níche jhukke unglí se zamín par likhne lagá.

7 Aur jab we use púchhte gae, tab us ne sídhe hokar unheṇ kahá, ki Tum meṇ jo begunáh howe, so pahle use patthar máre.

8 Aur phir jhukke zamín par likhá.

9 Yih sunke dil hí dil meṇ sharminda hoke, baṛe se leke chhoṭe tak, ek ek karke chale gae: aur Ḥsá akelá rah gayá, aur wuh ạurat bích meṇ khaṛí rahí.

10 Tab Ḥsá ne sídhe hokar us ạurat ke siwá kisí ko na dekhá, aur use kahá, ki Ai ạurat, terí tuhmat karnewále kahán haiṇ? kyá kisí ne tujh par hukm na kiyá?

11 Wuh bolí, ki Ai Ḳhudáwand, kisí ne nahíṇ. Ḥsá ne use kahá, ki Maiṇ bhí tujh par hukm nahíṇ kartá: já, aur phir gunáh na kar.

12 ¶ Ḥsá phir logoṇ se kahne lagá, Dunyá ká unjiyálá maiṇ húṇ: jo mere píchhe átá hai, so andhyáre meṇ na chalegá, par zindagí ká unjiyálá páwegá.

13 Isliye Farísioṇ ne use kahá, ki Tú apne haqq meṇ gawáhí detá hai; terí gawáhí durust nahíṇ hai.

14 Ḥsá ne jawáb diyá, ki Agarchi maiṇ apne haqq meṇ gawáhí detá húṇ: par merí gawáhí durust hai, kyúṇki maiṇ jántá húṇ, ki maiṇ kaháṇ se áyá húṇ, aur maiṇ kaháṇ játá húṇ; par tum nahíṇ jánte, ki maiṇ kaháṇ se átá húṇ, aur kaháṇ játá húṇ.

15 Tum dunyá ke muwáfiq insáf karte ho, maiṇ kisí ká insáf nahíṇ kartá.

16 Aur maiṇ agar insáf karúṇ, to merá insáf durust hai: kyúṇki maiṇ akelá nahíṇ, par maiṇ aur Báp, jis ne mujhe bhejá.

17 Tumhárí shariyạt meṇ bhí likhá hai, ki Do shaḳhs kí gawáhí durust hai.

18 Ek to maiṇ húṇ, jo apne haqq meṇ gawáhí detá húṇ, aur dúsrá Báp hai, jis ne mujhe bhejá, mere liye gawáhí detá hai.

19 Tab unhoṇ ne use púchhá, ki Terá Báp kaháṇ hai? Ḥsá ne jawáb diyá, ki Tum na mujhe jánte ho, na mere Báp ko: agar

tum mujhe jánte, to mere Báp ko bhí jánte.

20 Ísá ne ye báten girje ke khazáne men nasíhat karte húe kahín: aur kisí ne use na pakrá; kyúnki us ká waqt abtak nahín pahunchá thá.

21 Phir Ísá ne unhen kahá, ki Main to játá húń, aur tum mujhe dhúndhoge, aur apne gunáh men maroge: jahán main játá húń, tahán tum á nahín sakte.

22 Tab Yahúdíon ne kahá, Kyá wuh apne taín márdálegá? jo kahtá hai, ki Jahán main játá húń, tahán tum nahín sakte.

23 Us ne unhen kahá, Tum níche se ho; main úpar se húń: tum is dunyá ke ho; main is dunyá ká nahín húń.

24 Isliye main ne tumhen kahá, ki Tum apne gunáh men maroge: kyúnki agar tum ímán na láoge, ki main húń, to tum apne gunáhon men maroge.

25 Tab unhon ne use púchhá, ki Tú kaun hai? Ísá ne jawáb diyá, ki Wahí, jo main ne tumhen shurú se kahá.

26 Tumhen kahne aur hukm karne ko mere pás bahutsí báten hain: par merá bhejnewálá sachchá hai; jo báten main ne us se suní hain, so men dunyá se kahtá húń.

27 We na samjhe, ki wuh un se Báp kí kahá thá.

28 Par Ísá ne unhen kahá, ki Jab tum ádam ke Farzand ko únchái par uthaoge, tab tum jánoge, ki main húń, aur áp se kuchh nahín kartá; magar jaisá ki mere Báp ne mujhe hukm kiyá, main we báten kahtá húń.

29 Aur merá bhejnewálá mere sáth hai; Báp ne mujhe akelá na chhorá; kyúnki main hamesha aise kám kartá húń, jo use pasand hain.

30 Jab wuh ye báten kahtá thá, bahutere us par ímán láye.

31 Tab Ísá ne apne ímándár Yahúdíon se kahá, ki Agar tum merí bát par sábit rahoge, to tum sach mach mere shágird ho.

32 Aur sachchái ko jánoge, aur sachchái tum ko chhutkárá degí.

33 ¶ Unhon ne use jawáb diyá, ki Ham Ibráhím kí nasal se hain, aur kadhí kisí kí ghulámí men na the; tú kyúnkar kahtá hai, ki Tum chhutkárá páoge?

34 Ísá ne unhen jawáb diyá, ki Main tum se sach sach kahtá húń, ki Jo koí gunáh kartá hai so gunáh ká ghulám hai.

35 Aur ghulám hamesha gharáne men nahín rahtá, par betá hamesha rahtá hai.

36 Isliye agar betá tum ko chhuráwe, to tum sach mach chhút jáoge.

37 Main jántá húń, ki tum Ibráhím kí nasal ho; lekin tum mujhe qatl karne cháhte ho, kyúnki tum men merí bát kí jagah nahín hai.

38 Main ne, jo apne Báp ke sáth dekhá hai, sohí kahtá húń:

aur jo tum ne apne Báp ke sáth dekhá hai, so karte ho.

39 Unhon ne jawáb men use kahá, Hamará Báp Ibráhím hai. Ísá ne unhen kahá, ki Agar tum Ibráhím ke laṛke hote, to tum Ibráhím ke kám karte.

40 Par tum mujhe qatl kiyá cháhte ho, aur main ek shaḳhs hún, ki sachchí bát, jo main ne Ḳhudá se sunî, tumhen kahí: yih Ibráhím ne nahín kiyá.

41 Tum apne Báp ke kám karte ho. Tab unhon ne jawáb diyá, ki Ham harámkárí se paidá nahín húe: hamará Báp ek Ḳhudá hai.

42 Ísá ne unhen kahá, ki Agar Ḳhudá tumhárá Báp hotá, to tum mujhe piyár karte: kyúnki main Ḳhudá se niklá, aur áyá hún; main áp se nahín áyá, par us ne mujhe bhejá.

43 Tum merí bolí kyún nahín samajhte? yih isliye hai, ki tum merí bát bardásht nahín kar sakte.

44 Tum apne báp shaitán se ho, aur apne báp kí marzí kí muwáfiq karoge. Wuh to shurú se ḳhúní thá, aur sachchái se ṭal gayá, kyúnki us men sachchái nahín hai. Jab wuh jhúṭh boltá hai, wuh apní hí kahtá hai: kyúnki wuh jhúṭhá hai, aur jhúṭh ká báp hai.

45 Par main jo sach boltá hún, isliye tum mujh par ímán náhín láte.

46 Kaun tum men se mujh par gunáh sábit kartá hai? Aur agar main sach boltá hún, to mujh par ímán kyún nahín láte?

47 Jo Ḳhudá ká hai, Ḳhudá kí báten suntá hai: tum isliye nahín sunte ho, ki tum Ḳhudá ke nahín ho.

48 Tab Yahúdíon ne jawáb diyá, Kyá ham achchhá nahín kahte, ki tú Sámarí hai, aur tujh par ek bhút hai?

49 Ísá ne jawáb diyá, ki Mujh par bhút nahín; par main apne Báp kí izzat kartá hún, aur tum merí beizzatí karte ho.

50 Aur main apní buzurgí nahín ḍhúnḍhtá; ek hai, jo ḍhúnḍhtá hai, aur hukm kartá hai.

51 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koí merí bát mánegá, wuh maut ko hargiz na dekhegá.

52 Yahúdíon ne use kahá, ki Ab ham sach jánte hain, ki tujh par ek bhút hai. Ibráhím aur paighambar margae; tad bhí tú kahtá hai, ki Agar koí merí báten mánegá, wuh kabhí na maregá.

53 Kyá tú hamáre báp Ibráhím se, jo margayá, baṛá hai? sab paighambar margae: par tú apne taín kyá ṭhahrátá hai?

54 Ísá ne jawáb diyá, Agar main apní izzat karún, to merí izzat kuchh nahín: merá Báp hai, jise tum kahte ho, ki Hamárá Ḳhudá hai, wuh merí izzat kartá hai:

55 Tum use nahín jánte ho;

par main use jántá hún: aur agar main kahún, ki Main use nahín jántá, to main tumhárí tarah jhúṭhá húngá: par main use jántá hún, aur us kí bát mántá hún.

56 Tumhárá báp Ibráhím mere din dekhne ko bahut cháhtá thá: aur use dekhá aur ḳhush húe.

57 Tab Yahúdíon ne use kahá, ki Terí umr to pachás baras kí bhí nahín hai, aur tú ne Ibráhím ko dekhá hai?

58 Ḳsá ne jawáb diyá, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki Ibráhím ke hone se main áge hún.

59 Tab unhon ne use márne ko patthar uṭháe: par Ḳsá ne apne taín chhipáyá, aur un ke bích men se hoke girje se nikal gayá.

NAWAN BAB.

1 Aur játe húe Ḳsá ne ek shaḳhs ko, jo janam se andhá thá, dekhá.

2 Aur us ke shágirdon ne use púchhá, ki Ai ustád, kis ne gunáh kiyá, is shaḳhs ne, yáki us ke mán báp ne, ki yih andhá paidá húá?

3 Ḳsá ne jawáb diyá, ki Na to is shaḳhs ne gunáh kiyá, aur na us ke mán báp ne: pas yih isliye húá, ki Ḳhudá ke kám záhir hon.

4 Din rahtehí zarúr hai, ki main apne bhejnewále ke kám karún: rát áti hai, jab koí kám kar nahín saktá.

5 Jabtak ki main dunyá men hún, dunyá ká unjiyálá hún.

6 Ḳtná kahke, us ne zamín par thúká, aur us se miṭṭí gilí karke us andhe kí ánkhon par malí.

7 Aur use kahá, ki Já, aur Salwám ke hauz men, (jis ká tarjuma hai, Bhejá húá) nahá. Tab wuh gayá, aur naháyá, aur dekhtá húá phir áyá.

8 ¶ Tab paṛosíon ne, aur jinhon ne andhá dekhá thá, kahá, ki Kyá yih wuh nahín hai, jo baiṭhá bhík mángtá thá?

9 Bázon ne kahá, ki Yih wuh hai: auron ne kahá ki Yih us kí mánind hai: par us ne kahá, Main wahí hún.

10 Phir unhon ne use púchhá, Terí ánkhen kyúnkar kholí gaín?

11 Us ne jawáb diyá, ki Ḳsá nám ek shaḳhs ne miṭṭí apne thúk se gúndhke merí ánkhon par lagáí, aur muhjhe kahá, ki Salwám ke hauz men já, aur nahá: main ne jáke naháyá, aur merí ánkhen khul gaín.

12 Tab unhon ne use púchhá, ki Wuh kahán hai? Us ne jawáb diyá, ki Main nahín jántá.

13 ¶ Tab jo áge andhá thá, we us ko Farísíon ke pás leáe.

14 Aur jab ki Ḳsá ne miṭṭí gúndhke us kí ánkhen kholí thí, wuh árám ká din thá.

15 Farísíon ne bhí us se púchhá, hi Tú ne apní ánkhen kyúnkar páín? Us ne jawáb diyá, ki Us ne merí ánkhon par gilí miṭṭí lagáí, aur main naháyá, aur dekhtá hún.

16 Tab Farísíon men se bázon

ne kahá, ki Yih mard Ḳhudá kí taraf se nahín hai, kyúnki wuh árám ke din ko nahín mántá. Auron ne kahá, ki Gunáhgár ádmí aisí karámát kyúnkar dikhá saktá hai? Tab un men judáí húí.

17 Unhon ne us andhe ko phir púchhá ki Jis ne terí ánkhen kholín, tú us ke haqq men kyá kahtá hai? Us ne jawáb diyá, ki Wuh Paighambar hai.

18 Par Yahúdíon ne us ke haqq men sach na jáná, ki wuh andhá thá, aur apní ánkhen páín, jabtak ki unhon ne us ke Mán Báp ko na buláyá.

19 Aur un se púchhá, ki Kyá yih tumhárá beṭá hai, jo andhá paidá húá thá? phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai?

20 Us ke mán báp ne jawáb diyá, ki Ham jánte hain, ki yih hamárá beṭá hai, aur ki wuh andhá paidá húá thá:

21 Par ab wuh kyúnkar dekhtá hai, ham nahín jánte; aur us kí ánkhon ko kis ne kholá, ham nahín jánte: wuh jawán hai; use púchho: wuh apní áp kahegá.

22 Us ke mán báp ne Yahúdíon ke ḍar ke máre yún kahá: Yahúdíon ne ṭhahráyá thá, ki jo koí Ysá ko Masíh mán legá, wuh jamáaṭ se báhar nikálá jáe.

23 Isliye us ke mán báp ne kahá, ki Wuh jawán hai; us se púchhná.

24 Tab unhon ne us shaḳhs ko, jo andhá paidá húá thá, phir bulákar kahá kí Ḳhudáhí ká shukr kar: ham jánte hain, ki yih mard gunáhgár hai.

25 Us ne jawáb diyá, ki Wuh gunáhgár ho yá na ho, main nahín jántá: main ek bát jántá hún, ki main andhá thá, aur ab dekhtá hún.

26 Tab unhon ne use phir púchhá, ki Us ne tujhe kyá kiyá? us ne kyúnkar terí ánkhen kholí?

27 Us ne jawáb diyá, ki Main to tumhen kah chuká, aur tum ne na sunáa: tum phir kyún sunáa cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird hoge?

28 Tab unhon ne use gálíán dín, aur kahá, ki Tú us ká shágird hai; par ham Músá ke shágird hain.

29 Ham jánte hain, ki Ḳhudá ne Músá se báten kín: par ham nahín jánte, ki Yih shaḳhs kahán se hai.

30 Us shaḳhs ne jawáb diyá, ki Yih achambhe kí bát hai, ki Tum log nahín jánte ki wuh kahán se hai, aur us ne merí ánkhen kholí hain.

31 Ham to jánte hain, ki Ḳhudá gunáhgáron kí nahín suntá: par agar ádmí Ḳhudáparast hai, aur us ká hukm mántá hai, to wuh us kí suntá hai.

32 Dunyá ke shurú se sunne men nahín áyá, ki kisí ne janam ke andhe kí ánkhen kholí hain.

33 Agar yih shaḳhs Ḳhudá kí taraf se na hotá, to wuh kuchh na kar saktá.

34 Unhon ne jawáb diyá, ki Tú to sarásar gunáh men paidá húá thá, aur hamen sikhlátá hai? Ṭab unhon ne use báhar kiyá.

35 Ṛsá ne suná, ki unhon ne use báhar kiyá; aur us ne use pákar kahá, Kyá tú Ḳhudá ke Beṭe par ímán látá hai?

36 Us ne jawáb men kahá, ki Ai Ḳhudáwánd, wuh kaun hai, táki main us par ímán láún?

37 Ṛsá ne use kahá, Tú ne use dekhá hai, aur wuh jo tujh se bát chít kartá hai, wahí hai.

38 Us ne kahá, ki Ai Ḳhudáwand, main ímán látá húṇ. Aur wuh us ke qadamon par girá.

39 ¶ Tab Ṛsá ne kahá, ki Main insáf ke liye is dunyá men áyá húṇ, táki jo nahín dekhte hain, so dekhen; aur dekhnewále andhe ho jáen.

40 Báze Farísíon ne, jo wahán the, ye báten sunke use kahá, Kyá ham bhí andhe hain?

41 Ṛsá ne jawáb diyá, Agar tum andhe hote, to gunáhgár na hote: par tum kahte ho, ki Ham dekhte hain; isliye tumhárá gunáh baná rahtá hai.

DASWAṆ BAB.

1 Main tum se sach sach kahtá húṇ, Jo ki darwáze se bheṛḳháne men nahín jatá, par úpar se chaṛh játá hai, so chor aur baṭpáṛ hai.

2 Jo darwáze men se bhítar játá hai, so gaṛariyá hai.

3 Chaukídár us ke liye kholtá hai; aur bheṛen us kí áwáz pahchántí hain: aur wuh apní bheṛon ká nám le le bulátá hai, aur unhen báhar lejátá hai.

4 Aur jab wuh apní bheṛon ko báhar nikáltá hai, to un ke áge áge játá hai, aur bheṛián us ke pichhe pichhe ho letín hai: kyúnki we us kí áwáz pahchántí hain.

5 Aur we úprí ádmí ke pichhe nahín játín, par us se bhágtí hain: isliye ki we úprí ádmí kí áwáz nahín pahchántín.

6 Ṛsá ne is kahawat men unhen kahá: lekin unhon ne us ká máne na samjhá.

7 Tab Ṛsá ne unhen phir kahá, ki Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki bheṛḳháne ká darwáza main húṇ,

8 Sab jitne mujh se áge áe, utne chor o baṭpáṛ hain: par bheṛon ne un kí na suní.

9 Wuh darwáza main húṇ: agar koí mujh se hoke bhítar jáegá, to naját páwegá, aur bhítar báhar áyá jáyá karegá, aur charái páwegá.

10 Chor sirf chorí karne, aur qatl karne, aur halák karne ko átá hai: main áyá húṇ, táki we zindagí páwen, balki us se siwá páwen.

11 Achchhá gaṛariyá main húṇ: achchhá gaṛariyá bheṛon ke liye apní ján detá hai.

12 Par mazdúr, jo gaṛariyá nahín hai, aur bheṛon ká málik nahín, bheṛiye ko áte dekhke,

bheṛoṉ ko chhoṛke bhág játá hai: aur bheṛiyá uheṉ phárṭá hai, aur bheṛoṉ ko chhin bhin ḳartá hai.

13 Mazdúr bhágtá hai, kyúṉki wuh mazdúr hai, aur bheṛoṉ kí parwá nahíṉ kartá.

14 Achchhá gaṛariyá maiṉ húṉ, aur apní pahchántá húṉ, aur merí mujhe pahchántí haiṉ.

15 Jaisá Báp mujhe jántá hai, taisá maiṉ Báp ko jántá húṉ: aur maiṉ bheṛoṉ ke liye apní ján detá húṉ.

16 Merí aur bhí bheṛe haiṉ, jo is jhunḍ kí nahíṉ: mujhe unko bhí láná zarúr hai, aur we merí áwáz sunengíṉ; aur ek jhunḍ aur gaṛariyá hogá.

17 Isliye Báp mujhe piyár kartá hai, kyúṉki maiṉ apní ján detá húṉ, táki maiṉ use pher lúṉ.

18 Koí use mujh se nahíṉ letá, par maiṉ usė áp se detá húṉ. Us ká dená mere qábú meṉ hai, aur us ká pher lená mere qábú hai. Yih hukm maiṉ ne apne Báp se páyá.

19 ¶ Tab in báṭoṉ ke sabab se Yahúdíoṉ meṉ phir judáí húí.

20 Aur un meṉ se bahutoṉ ne kahá, ki Is par ek bhút hai, wuh díwána hai; tum us kí kyúṉ sunte ho?

21 Auroṉ ne kahá, ki Ye báteṉ díwáne kí nahíṉ haiṉ. Kyá díwána ádmí andhe kí ánkheṉ khol saktá hai?

22 ¶ Aur Aurshalím meṉ muqarrarí parab, aur já̈ṛe ká waqt thá.

23 Tab Ḳsá girje ke Sulaimání usáre meṉ phirtá thá.

24 Tab Yahúdíoṉ ne us ke ás pás áke use kahá, ki Tú kab tak hámáre dil ko adhar meṉ rakhegá? Agar tú Masíh hai, to hamko sáf kah de.

25 Ḳsá ne unheṉ jawáb diyá, ki Maiṉ ne to tumhėṉ kahá, par tum ne sach na máná: jo kám maiṉ apne Báp ke nám se ḳartá húṉ, so mujh par gawáhí dete haiṉ.

26 Lekin tum ímán nahíṉ láte, kyúṉki tum merí bheṛoṉ meṉ se nahíṉ ho, jaisá ki maiṉ ne tumheṉ kahá.

27 Merí bheṛeṉ merí áwáz pahchántí haiṉ, aur maiṉ unheṉ jántá húṉ, aur we mere píchhe píchhe chaltí haiṉ:

28 Aur maiṉ unheṉ hamesha kí zindagí detá húṉ; aur we kadhí halák na hongíṉ; aur koí unheṉ mere háth se chhín na legá.

29 Merá Báp, jis ne unheṉ mujhe dí haiṉ, sab se baṛá hai; aur koí mere Báp ke háth se unheṉ chhíṉ nahíṉ saktá.

30 Maiṉ aur Báp ek haiṉ.

31 Tab Yahúdíoṉ ne use phir pathráne ko patthar uṭháe.

32 Ḳsá ne unheṉ kahá, ki Maiṉ ne apne Báp ke bahut se achchhe kám tumheṉ dikháe haiṉ; un meṉ se kis kám ke liye tum mujh par pathráo kiyá cháhte ho?

33 Yahúdíoṉ ne use jawab diyá, ki Ham tujhe achchhe kám ke liye nahíṉ pathráte; par isliye,

ki tú Ḳhudá ke haqq men burá kahtá hai; kyúnki ádmí hoke tú apne taín Ḳhudá ṭharátá hai.

34 Ísá ne unhen jawáb diyá, ki Tumhárí shariyat men nahín likhá hai, ki Main ne kahá, ki tum Ḳhudá ho?

35 Us ne to unhen Ḳhudá kahá, jin ke pás Ḳhudá ká kalám pahunchá, aur yih ho nahín saktá, ki aur kitáb radd ho nahín saktí;

36 Aur jise Ḳhudá ne pák kiyá, aur dunyá men bhejá, tum use kahte ho, ki Tú Ḳhudá ke haqq men burá kahtá hai; kyúnki main ne kahá, ki Main Ḳhudá ká Farzand hún?

37 Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to mujh par ímán mat láo.

38 Lekin agar main kartá hún, to agarchi tum mujh par ímán na láo, tadbhí un kámon par ímán láo: táki jáno aur ímán láo, ki Báp mujh men, aur main us men hún.

39 Tab unhon ne phir use pakarne cháhá: par wuh un ke háthon se nikal gayá,

40 Aur Ardan pár usí jagah, jahán Yahiyá pahle Báptism detá thá, phir gayá; aur wahán rahá.

41 Tab bahut log us pás áe, aur bole, ki Yahiyá ne koí karámat nahín dekhái: par sab báten, jo Yahiyá ne us ke haqq men kahín, sach hain.

42 Aur wahán bahutse us par ímán láe.

GYARAHWAN BAB.

1 Ab Mariyam aur us kí bahin Marsá ke gánw Baitainá ká Lázar nám ek ádmí bímár thá.

2 (Wahí Mariyam, jis ne Ḳhudawánd ko ațr malá, aur apne bálon se us ke páon ko ponchhá thá, usí ká bhái Lázar bímár thá).

3 Isliye us kí bahinon ne us ko kahlá bhejá, ki Dekhiye, ai Ḳhudáwand, jise áp piyár karte hain, so bímár hai.

4 Ísá ne sunke kahá, ki Yih maut kí bímárí nahín, lekin Ḳhudá kí buzurgí ke liye hai, táki us ke sabab se Ḳhudá ke Farzand kí buzurgí howe.

5 Ab Ísá Marsá ko, aur us kí bahin, aur Lázar ko piyár kartá thá.

6 So jab us ne sunú, ki wuh bímár hai, to jahán thá, do roz wahín rahá.

7 Us ke pichhe us ne apne shágirdon se kahá, ki Chalo, Yahúdiya ko phir jáen.

8 Shágirdon ne jawáb diyá, ki Ai ustád, thore roz húe, ki Yahúdíon ne áp ko pathráne cháhá; aur áp wahán phir jáyá chahte hain?

9 Ísá ne jawáb diyá, ki Kyá din ke bárah ghante nahín hain? Agar ádmí din ko chale, to wuh ṭhokar nahín khátá, kyúnki wuh is dunyá ká unjiyálá dekhtá hai.

10 Par agar koí ráť ko chale, to ṭhokar khátá hai, kyúnki us men unjiyálá nahín.

11 Tab us ne ye báten kahke,

un se phir kahá, ki Hamárá dost Lázar so gayá hai; aur main use jagáne ko játá húń.

12 Tab us ke shágirdoń ne kahá, ki Ai Ḳhudáwand, agar wuh sotá hai, to changá hogá.

13 Ịsá ne to us kí maut kí kahí thí: par unhoń ne ḳhiyál kiyá, ki us ne nínd ke chain kí farmáí.

14 Tab Ịsá ne unheń kholke kahá, ki Lázar margayá.

15 Aur tumháre liye, apne wahán na hone se main ḳhush húń, kyúńki ab tum ímán láoge; áo, us ke pás jáeń.

16 Tab Somá ne, jisko Dúdmas kahte hain, apne sáthí shágirdoń se kahá, ki Ao, ham bhí jáeń, táki us ke sáth mareń.

17 Tab Ịsá ne daryáft kiyá, ki use qabr meń gaṛe húe chár din húe.

18 Aur Baitainá Aurshalím se aṭkal meń paune tín kos par thá:

19 Aur bahutse Yahúdí Marsá aur Mariyam kane áe the, ki un ke bhái ke liye unheń tasallí deń.

20 So jab Marsá ne suná, ki Ịsá átá hai, to use áge lene ko gaí: par Mariyam ghar meń baiṭhí rahí.

21 Tab Marsá ne Ịsá ko kahá, ki Ai Ḳhudáwand, agar áp yahán hote, to merá bhái na martá.

22 Par main jántí húń, ki ab bhí, jo kuchh áp Ḳhudá se mángenge, so Ḳhudá áp ko degá.

23 Ịsá ne use kahá, ki Terá bhái phir uṭhegá.

24 Marsá ne use kahá, ki Main jántí húń, ki jí uṭhne meń pichhle din wuh phir uṭhegá.

25 Ịsá ne use kahá, ki Jí uṭhná aur zindagí main húń: jo mujh par ímán látá hai, agarchi wuh marjáe, tad bhí jíegá:

26 Aur jo koí jítá hai, aur mujh par ímán látá hai, so kabhí na maregá. Kyá tú yih sach mántí hai?

27 Us ne use kahá, ki Háń, ai Ḳhudáwand: main sach mántí húń, ki Ḳhudá ká Farzand Masíh, jo dunyá meń ánewálá thá, so áp hain.

28 Wuh yih kahke chalí gaí, aur chupke se apní bahin Mariyam ko buláke kahá, ki Ustád áyá hai, aur tujhe bulátá hai.

29 Jyonhíń us ne suná, tyonhíń uṭhí, aur us pás aí.

30 Aur Ịsá abtak bastí meń na pahunchá thá, balki usí jagah thá, jahán Marsá use milí thí.

31 Tab un Yahúdíon ne jo use ghar meń tasallí dete the, Mariyam ko jaldí se uṭhke báhir játe dekhá, yih kahte húe us ke píchhe píchhe gae, ki Wuh qabr par rone ko játí hai.

32 Aur jab Mariyam us jagah pahuṇchí, jahán Ịsá thá, aur use dekhá, to us ke qaḍamoń par girke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, agar áp yahán hote, to merá bhái na martá.

33 Jab Ịsá ne usé, aur us ke sáth ke Yahúdíon ko rote dekhá, to dil se háe karke afsos kiyá.

34 Aur kahá, ki Tum ne use kahán rakhá? Unhon ne jawáb diyá, ki Ḳhudáwand, áke dekhiye.

35 Ḫsá royá.

36 Isliye Yahúdí bole, ki Dekho, wuh use ḳaisá piyár kartá thá!

37 Par un men se bázon ne kahá, ki Yih shaḳhs, jis ne andhe kí ánkhen kholín, kyá is ádmí kí maut ko na rok saktá hai?

38 Tab Ḫsá phir apne dil se áh kartá húá qabr par áyá. Wuh ek gaṛhá thá, aur us ke munh par ek patthar dhará thá.

39 Ḫsá ne kahá, ki Patthar ko kináre karo. Tab us murde kí bahin Marsá ne jawáb diyá, ki Ai Ḳhndáwand, wuh to ab badbú kartá hai, kyúnki áj chauthá din hai:

40 Ḫsá ne use kahá, ki Main ne tujhe nahín kahá, ki Agar tú ímán láwe, to Ḳhudá kí buzurgí ko dekhegí?

41 Tab unhon ne us patthar ko kináre kiyá. Aur Ḫsá ne ánkhen úpar karke kahá, ki Ai Báp, main terá shukr kartá hún, ki tú ne merí suní hai.

42 Aur main jántá hún, ki tú hamesha merí suntá hai: par áspás ke logon ke liye main kahtá hún, táki we ímán láwen, ki tú ne mujhe bhejá hai.

43 In báton ke píchhe, us ne apní áwáz úṭháke kahá, ki Lázar, báhar nikal á.

44 Tab wuh, jo margayá thá, háth páwn bándhe húe báhar nikal áyá: aur us ká chihra rúmál se laptá húá. Tab Ḫsá ne unhen kahá, ki Ise khol do, aur jáne do.

45 Tab bahutse Yahúdí, jo Mariyam kane áe the, Ḫsá ke yih kám dekhke, us par ímán láe.

46 Aur un men se bázon ne Farísíon ke pás jáke, jo ki Ḫsá ne kiyá thá, un se kah diyá.

47 ¶ Tab sardár pádrion aur Farísíon ne ek majlis ikhaṭṭhí karke kahá, ki Ham kyá karte hain? kyúnki yih shaḳhs bahut sí karámaten dikhátá hai.

48 Agar ham use yúnhín chhoṛe, to sab uspar ímán láwenge: aur Rúmí áwenge, aur hamárí jagah aur qaum ko le lenge.

49 Un men se ek Qayáfá nám ne, jo us baras Sardár pádrí thá, unhen kahá, ki Tum kuchh nahín jánte.

50 Aur ḳhiyál nahín karte ho, ki ham logon ke liye ek ádmí ká marná us se bhalá hai, ki sárí qaum halák howe.

51 Us ne apní taraf se yih nahín kahá: par us baras ká Sardár pádrí hoke us ne áge se ḳhabar dí, ki Ḫsá us qaum ke wáste maregá;

52 Aur sirf usí qaum ke liye nahín, par isliye bhí, ki wuh Ḳhudá ke bithre húe farzandon ko ikaṭṭhá kare.

53 Isliye unhon ne us roz se use márḍálne kí saláh kí.

54 Isí sabab se Ḫsá Yahúdíon men ḳhulá húá nahín dikhái diyá; par wahán se ek jagah men

jangal ke nazdík, Afráim nám ek shahr men gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahín rahá.

55 ¶ It ne men Yahúdíon ke Pár jáne ká parab nazdík húá: aur bahut log parab se áge us jahah se Aurshalím ko gae, táki apne taín pák karen.

56 Aur unhon ne Ísá kí talásh kí, aur girje men khare hote húe ápas men kahá, ki Tum log kyá samajhte ho, kyá wuh parab men na áwegá?

57 Aur sardár pádríon aur Farísíon ne hukm kiyá thá, ki jo koí jántá hai, ki wuh kahán hai, so dikhláwe, táki we use pakar len.

BARAHWAN BAB.

1 Phir Pár jáne ke parab ke chhah din áge Ísá Baitainá men áyá, jahán Lázar thá, jise us ne murdon men se jiláyá thá.

2 Wahán unhon ne us ke liye kháná kiyá; aur Marsá khidmat kartí thí: par us ke sáth ke khánewálon men Lázar ek thá.

3 Tab Mariyam ne jatámásí ká ádh ser bará qímatí atr leke Ísá ke páon par malá, aur apne bálon se unhen ponchhá: aur ghar atr kí khushbú se bhargayá.

4 Tab us ke shágirdon men se ek Shamún ká beṭá Yahúdá Iskaryútí ne, jo use pakarwáyá cháhtá thá, kahá.

5 Ki yih atr tín sau chárání ko kyún becháná gayá, aur kangálon ko diyá na gayá?

6 Us ne isliye yih nahín kahá, ki Wuh kangálon kí parwá kartá thá; par isliye ki wuh chor thá, aur batúá rakhtá thá, aur jo kuchh ki us men partá thá, use lejátá thá.

7 Tab Ísá ne kahá, ki Use rahne de: isliye ki us ne mere gárne ke din ke liye yih rakhtá thá.

8 Kyúnki kangál to hamesha tumháre sáth honge; par main hamesha tumháre sáth na húngá.

9 Aur jab Yahúdíon kí ek barí jamáat ne jáná, ki wuh wahán hai, tab we wahán ikhatthe húe sirf Ísá ke liye nahín, par Lázar ko bhí dekhne ke liye, jise us ne jiláyá.

10 ¶ Isliye sardár pádríon ne Lázar ko bhí qatl karne ko tharáyá:

11 Kyúnki us ke sabab se bahut Yahúdí un se phir gae, aur Ísá par ímán láe.

12 ¶ Dúsre din bahutse logon ne, jo parab men áe the, yih sunke, ki Ísá Aursalím men átá hai,

13 Khajúr kí dálián leke, us kí muláqát ko nikle, aur pukárne lage, ki Hoshaná: Barakat howe Isráil ke bádsháh par, jo Khudáwand ke nám se áte hain.

14 Aur Ísá ek gadhá pákar, us par sawár húá; jaisá ki likhá hai,

15 Ki Ai Síhon ke beṭí, mat dar: dekh terá Bádsháh ek gadhe ke bachche par sawár hoke átá hai.

16 Us ke shágird shurú men ye báten na samjhe; lekin jab Ísá apní buzurgí ko pahunchá, tab unhon ne yád kiyá, ki us ke haqq men aisá likhá thá, aur ki unhon ne us se aisá sulúk kiyá.

17 Aur jo log us waqt házir the, unhon ne gawáhí dí, ki Us ne Lázar ko qabr men se buláke, murdon men se jiláyá.

18 Us kí yih karámat dikháne ke sabab se, ek jamáat us kí muláqát ko niklí.

19 Isliye Farísion ne ápas men kahá, ki Tum dekhte ho, ki tumhen kuchh fáida nahín? dekho, ki sárí dunyá us ke píchhe húí.

20 ¶ Ab jo us parab men bandagí karne áe the, un men báze Yúnání the:

21 Jo Jalíl ke Baitsaidá ke Failbús pás áe, aur use kahá, ki Ai Sáhib, ham Ísá ko dekhne cháhte hain.

22 Failbús ne áke, Andriyás se kahá: aur phir Andriyás aur Failbús ne Ísá ko khabar dí.

23 ¶ Ísá ne unhen jawáb deke kahá, ki ádam ke Farzand kí buzurgí páne ká waqt áyá hai.

24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Gehún ká dána jab tak zamín par girke mar na jáe, tab tak ekhí rahtá hai: par agar wuh mare, to phaldár hotá hai.

25 Jo ki apní ján ko piyár kartá hai, so use khodegá; aur jo is dunyá men apní ján ká dushman hai, so use hamesha kí zindagí tak bachá rakhegá.

26 Agar koí merí khidmat kiyá cháhe, to use cháhiye ki mere píchhe píchhe chalá áwe; aur jahán main hún, tahán merá khidmatkarnewálá bhí hogá: agar koí merí khidmat kare, to Báp us kí izzat karegá.

27 Ab merí ján ghabrátí hai; so main kyá kahún? ki Báp mujhe is gharí se bachá: par main to isí gharí ke liye áyá hún.

28 Ai Báp, apne nám kí buzurgí kar. Aur wohín ásmán se ek áwáz áí, ki Main ne buzurgí kí hai, aur phir buzurgí karúngá.

29 Tab jo log házir the, unhon ne sunkar kahá, ki Bádal garjá: auron ne kahá, ki Firishte ne us se bát kí.

30 Ísá ne kahá, ki Yih áwáz mere liye nahín, balki tumháre liye áí.

31 Ab is dunyá par hukm kiyá játá hai: ab is dunyá ká hákim nikál diyá jáegá.

32 Aur main jo hún, jab main úpar uthává jáúngá, tab sab ko apní taraf khenchúngá.

33 Us ne yih kahke, patá diyá, ki wuh kis maut se marne par thá.

34 Logon ne jawáb men kahá, ki Ham ne shariyat men suná hai, ki Masíh hamesha rahegá: phir tú kyúnkar kahtá hai, ki Ádam ke Farzand ká uthává jáná zarúr hai? yih ádam ká Farzand kaun hai?

35 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Ab unjiyálá aur thorí der tum-

háre sáth hai. So unjiyále ke rahte húe chalo, nahín to andhiyárá tum par chhá jáwegá: aur jo andhiyárí men chaltá hai, so nahín jántá, ki kidhar játá hai.

36 Jab tak unjiyálá tumháre sáth hai, unjiyále par bharosá rakho, táki tum unjiyále ke farzand ho. Ye báten kahke, Ísá ne apne taín un se chhipáyá.

37 ¶ Aur agarchi us ne un ke áge itní karámaten dikháín, tad bhí we us par ímán na láe:

'58 Táki Ashayá paighambar kí bát púrí howe, ki Ai Khudáwand, hamárí khabar ko kis ne sach máná hai? aur Khudáwand ká háth kispar záhir húá hai?

39 Isliye we ímán lá na sake, kyúnki Ashayá ne phir kahá,

40 Ki us ne un kí ánkhen andhí kín, aur un ke dil sakht kiye hain; na howe, ki we apní ánkhon se dekhen, aur dil se samjhen, aur un ke dil phir jáen, aur main unhen changá karún.

41 Jab Ashayá ne us kí buzurgí ko dekhá, tab us ke haqq men ye báten kahín.

42 ¶ Tad bhí sardáron men se bahutse us par ímán láe; magar Farísíon ke dar ke máre, unhon ne záhir na kiyá, na ho ki jamáat se nikále jáwen:

43 Kyúnki unhon ne ádmíon kí táríf ko Khudá kí táríf se ziyáda pasand kiyá.

44 ¶ Tab Ísá ne apní áwáz uthákе kahá, ki Jo mujh par ímán látá hai, so mere bhejnewále par ímán látá hai.

45 Aur jo mujhe dekhtá hai, so mere bhejnewále ko dekhtá hai.

46 Main dunyá men ek unjiyálá áyá hún, táki jo koí mujh par ímán láwe, so andhiyáre men pará na rahe.

47 Agar koí merí báten sune, aur unhen na máne, to main us par hukm nahín kartá: kyúnki main dunyá ko taqsírwár thahráne ke liye nahín áyá, par dunyá ke bacháne ko áyá hún.

48 Jo mujhe náchíz jántá hai, aur merí báton ko nahín mántá, us ká taqsírthahránewalá ek hai: jo bát main ne sikhái hai, wahí use pichhle din taqsírwár thahráwegí.

49 Kyúnki main ne to áp se nahín kahá; par Báp ne, jis ne mujhe bhejá, hukm kiyá hai, ki Main kyá bolún, aur kyá sikháún.

50 Aur main jántá hún, ki us ká hukm hamesha kí zindagí hai: isliye jo kuch main kahtá hún, so Báp ke hukm ke muwáfiq kahtá hún.

TERWHAN BAB.

1 Pár jáne ke parab ke áge, jab Ísá ne jáná, ki dunyá ko chhorke Báp pás jáne ká merá waqt pahunchá hai, aur jaisá wuh apnon ko, jo dunyá men the, piyár kartá thá, waisehí us ne us piyár ko ákhrí tak nibáh diyá.

2 Aur jab we shám ko kháná kháte the, to Shaitán ne Shamún ke bete Yahúdá Iskaryútí ke dil men ḍálá, ki use pakaṛwáwe;

3 Ísá ne yih jánkar, ki Báp ne sab kuchh mere báth men sompá, aur main Ḳhudá ke pás se áyá, aur Ḳhudá ke pás phir játá hún;

4 Kháne se uṭhke apní chádar alag dharke, ek rúmál liyá, aur apní kamar men bándhá.

5 Us ke píchhe us ne ek tasle men pání ḍálá, aur shágirdon ke páon dhone lagá, aur apní kamar kí rúmál se ponchhne lagá.

6 Jab wuh Shamún Pitras pás áyá, tab Pitras ne use kahá, ki Ai ḳhudáwand, áp merá páon dhoyá cháhte hain?

7 Ísá ne jawáb diyá, ki Jo main kartá hún, so tú ab nahín samajhtá; par áge ko samjhegá.

8 Pitras ne use kahá, ki Áp merá páon kabhí na dhoiye. Ísá ne use jawáb diyá, ki Agar main tujhe na dhoún, to mere sáth terá hissa na hogá.

9 Shamún Pitras ne use kahá, ki Ai ḳhudáwand, sirf mere páon nahín, par mere háth bhí aur sir bhí.

10 Ísá ne use kahá, ki Jo dhoyá gayá hai, so siwá páon dhone ke muhtáj náhín, kyúnki wuh sarásar pák hai: aur tum pák ho, lekin sab nahín.

11 Kyúnki wuh apne pakaṛwánewále ko jántá thá; isliye us ne kahá, ki Tum sab pák nahín ho.

12 Jab wuh un ke páon dho chuká, aur apní chádar uṭháke mez ke pás baiṭh gayá, to unhen kahá, ki Tum log jánte ho, jo main ne tum se kiyá?

13 Tum mujhe Ustád aur Ḳhudáwand kahte ho: aur ḳhúb kahte ho; kyúnki main hún.

14 Tumhárá Ḳhudáwand aur Ustád hoke, jab main ne tumháre páon dhoe, to tumhen bhí cháhiye ki ek dúsre ke páon dhoo.

15 Kyúnki main ne tumhen ek namúna diyá, ki jaisá main ne tum se kiyá, taisá tum bhí karo.

16 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Naukar apne Ḳhudáwand se baṛá nahín hai; aur na bhejá húá apne bhejnewále se baṛá hai.

17 Jo ye báten jánte ho, to agar tum unhen máno, to nekbaḳht ho.

18 ¶ Main tum sabhon ke haqq men nahín kahtá: main apne chune húon ko jántá hún: par jis men likhá húá púrá howe, ki Jo mere sáth khátá hai us ne mujh par lát uṭhái hai.

19 Ab is bát ke hone se áge main tumhen kahtá hún, ki jab ho jáe, to ímán láo ki main wahí hún.

20 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mere bheje húe ko qabúl kartá hai, so mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, so mere bhejnewále ko qabúl kartá hai.

21 Ye báten kahke Ísá ká dil

ghabráyá, aur wuh gawáhí deke bolá, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakṛáwegá.

22 Tub us ke shágirdon ke dil men dubdhá húá, ki us ne kis kí bábat kahá, aur ek dúsre ko dekhne lagá.

23 Ab us ke shágirdon men se ek, jo us kí chhátí par takiya kiyá thá, aur jise Ísá piyár kartá thá.

24 Shamún Pitras ne use ishára kiyá, ki púchhe ki us ne kis ke haqq men kahá.

25 Tab us kí chhátí par takiya kiye húe, us ne Ísá se kahá, ki Ai ḳhudáwand, wuh kaun hai?

26 Ísá ne jawáb diyá, ki jise main is niwále ko bhígoke detá hún, wahí hai. Tab us ne niwálá bhigoke Shamún ke beṭe Yahúdá Iskaryútí ko diyá.

27 Aur us niwále ke píchhe Shaitán us men baiṭhá. Tab Ísá ne use kahá, ki Jo kuchh tú kartá hai, so jald kar.

28 Phir khánewálon men se kisí ne na jáná, ki us ne use kyá samajhke ye bát kahí.

29 Bázon ne ḳhiyál kiyá, ki Yahúdá ke pás baṭúá thá, isliye Ísá ne use ishára kiyá thá, ki Parab ke liye jo darkár hai, so mol lewe; yá ki kangálon ko kuchh dewe.

30 Tab niwálá pákar, Yahúdá usí waqt báhir niklá: aur rát thí.

31 ¶ Jab wuh chalá gayá, tab Ísá ne kahá, ki ádam ke Farzand ne buzurgí páí, aur Ḳhudá ne us se buzurgí páí.

32 Agar Ḳhudá us se buzurgí páwe, to Ḳhudá bhí áp se use buzurgí degá, aur dene men der na karegá.

33 Ai bachcho, ab thoṛí der main tumháre sáth hún. Tum mujhe ḍhúndhoge; aur jaisá ki main ne Yahúdíon se kahá, ki Jahán main játá hún, tum nahín á sakte; waisá main ab tumhen bhí kahtá hún.

34 Main tumhen ek nayá hukm detá hún, ki Ek dúsre ko piyár karo; jaisá ki main ne tumhen piyár kiyá, tum bhí ek dúsre ko piyár karo.

35 Is se sab ádmí jánenge, ki tum mere shágird ho, agar tum ek dúsre ko piyár karo.

36 ¶ Shamún Pitras ne use kahá, ki Ai Ḳhudáwand, áp kahán játe hain? Ísá ne jawáb diyá, ki Jahán main játá hún, tú ab mere píchhe á nahín saktá; par áge ko mere píchhe áwegá.

37 Pitras ne jawáb diyá, ki Ai Ḳhudáwand, ab main áp ke píchhe kyún nahín á saktá? main áp ke liye apní ján dúngá.

38 Ísá ne use jawáb diyá, Kyá tú mere liye apní ján dhar degá? Main tujh se sach sach kahtá hún, ki murgh báng na degá, jab tak tú tín bár mujh se mukar na jáe.

CHAUDAHWAN BAB.

1 Dilgír mat ho: tum Ḳhudá par ímán rakhte ho, mujh par bhí ímán rakho.

2 Mere Báp ke ghar men bahut-se makán hain: nahín to, main tumhen kahtá. Main játá hún, táki tumháre liye jagah karún.

3 Aur main jáke, aur jagah karke, phir áúngá, aur tumhen apne sáth lúngá; táki jahán main hún, tahán tum bhí raho.

4 Aur jahán main játá hún, tum jánte ho, aur ráh jánte ho.

5 Somá ne use kahá, ki Ai Ḳhudáwand, ham nahín jánte, ki áp kahán játe hain; aur ham kyúnkar ráh jánen?

6 Ísá ne use kahá, ki Ráh, aur sachái, aur zindagí main hún: mujhe chhoṛkar koí Báp pás nahín já saktá.

7 Agar tum mujhe jánte, to mere Báp ko bhí jánte: aur ab se tum use jánte ho, aur use dekhá hai.

8 Failbús ne use kahá, ki Ai Ḳhudáwánd, Báp ko hamen dikhláiye, jis men hamári ḳhátir jama ho.

9 Ísá ne kahá, ki Ai Failbús, main itní muddat se tumháre sáth hún, aur ab tak tú mujhe nahín jántá? jis ne mujhe dekhá hai, us ne Báp ko dekhá hai; aur tú kyúnkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhlá?

10 Kyá tú sach nahín mántá, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men hai? jo báten main tumhen kahtá hún, main áp se nahín kahtá: lekin Báp, jo mujh men rahtá hai, wuh yih kám kartá hai.

11 Merí bát ko sach máno, ki main Báp men aur Báp mujh men hai: aur nahín to, in kámon ke liye mujhe sachchá jánon.

12 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mujh par ímán rakhtá hai, so wahí kám karegá, jo main kartá hún; aur un se bhí baṛá kám karegá, kyúnki main apne Báp pás játá hún.

13 Aur jo kuchh tum log mere nám se mángoge, main wahí karúngá, táki Báp Beṭe men buzurgí páwe.

14 Jo kuchh tum mere nám se mángoge, main wahí karúngá.

15 ¶ Agar tum mujhe piyár karte ho, to mere hukmon ko máno.

16 Aur main apne Báp se mángúngá, aur wuh dúsrá Tasallídenewálá tumhen degá, jo hamesha tumháre sáth rahegá:

17 Yáne sachái ki Rúh ko; jise dunyá qabúl nahín kar saktí, kyúnki use nahín dekhtí, aur nahín jánti hai: lekin tum use jánte ho; kyúnki wuh tumháre sáth hai, aur tum men rahegí.

18 Main tumhen bekas na chhoṛúngá: main tumháre pás áúngá.

19 Ab thoṛá, aur phir dunyá mujhe na dekhegí; par tum mujhe dekhte ho: aur mere jíne ke sabab se tum bhí jíoge.

20 Us roz tum jánoge, ki main Báp men, aur tum mujh men, aur main tum men hún.

21 Jo mere hukmon ko rakhtá hai, aur unhen mántá hai, sohí mujhe piyár kartá hai: aur jo mujhe piyár kartá hai, so mere Báp ká piyárá hogá, aur main use piyár karúngá, aur apne taín us par záhir karúngá.

22 Yahúdá ne, (Iskaryútí nahín,) use kahá, ki Ai Ḳhudáwánd, kyúnkar áp apne taín ham par záhir karenge, aur dunyá par nahín?

23 Ísá ne jawáb men use kahá, ki Agar koí mujhe piyár kare, to wuh merí báton ko mánegá: aur merá Báp use piyár karegá, aur ham us ke pás áwenge, aur us ke sáth rahenge.

24 Jo mujhe piyár nahín kartá, so merí báton ko nahín mántá: aur yih bát, jo tum sunté ho, so merí nahín, par mere Báp kí hai, jis ne muhje bhejá.

25 Tumháre sáth hote húe main ne tumhen ye báten kahín.

26 Lekin wuh Tasallídenewálá Rúh i Pák, jise Báp mere nám se bhejegá, wuh tumhen sab chízen sikhláwegá, aur merí sárí báton ko tumhen yád diláwegá.

27 Árám tumáre pás main chhoṛ játá hún, apná árám main tumen detá hún: jaisá dunyá detí hai, taisá main tumhen nahín detá hún. So dilgír mat ho, aur mat ḍaro.

28 Tum merá kahná sun chuke ho, ki main játá hún, aur tumháre pás phir áúngá. Agar tum mujhe piyár karte, to mere is kahne se ki Main Báp pás játá hún, ḳhush hote: kyúnki merá Báp mujh se baṛá hai.

29 Aur is bát ke hone se áge, main kahtá hún, táki jab ho jáe, to ímán láo.

30 Age main tum se bahut báten na karúngá: kyúnki is dunyá ká sardár átá hai, aur us kí mujh men koí chíz nahín hai.

31 Par jis men dunyá ko málúm howe, ki main Báp ko piyár kartá hún; jaisá Báp ne mujhe farmayá, taisá main kartá hún. Uṭho, yahán se jáen.

PANDRAHWAN BAB.

1 Main angúr kí sachchí latá hún, aur merá Báp málí hai.

2 Jo ṭhaní mujh men phal nahín látí, wuh use chhánṭ ḍáltá hai: aur harek, jo phal látí hai, wuh use pák kartá hai, jis men ziyáda phal láwe.

3 Ab tum merí báton ke sabab pák ho.

4 Mujh men bane raho, aur main tum men. Jabtak ki ḍáli angúr kí peṛ men lagí na rahe, wuh áp se áp phal nahín lá saktí; isí tarah jabtak tum mujh men mile na rahoge, tum bhí phal nahín lá sakte.

5 Main angúr kí peṛ hún, tum ḍálián ho: jo mujh men baná

rahtá hai, aur main us men, wahí bahut phal látá hai: kyúnki mujh se judá tum kuchh kar nahín sakte.

6 Agar ádmí mujh se milá na rahe, wuh ḍálí kí tarah phenká játá, aur súkh játá hai; aur log unhen baṭorte hain, aur ág men jhonkte hain, aur jaláte hain.

7 Agar tum mujh men bane raho, aur merí báten tum men, to jo cháhoge, so mángoge, aur tumháre liye kiyá jáegá.

8 Mere Báp kí buzurgí is se hai, ki tum bahut phal láo; aur tum mere shágird hoge.

9 Jaisá Báp ne mujhe piyár kiyá, taisá main ne tumhen bhí piyár kiyá: tum mere piyár men bane raho.

10 Agar tum log mere hukmon ko mánoge, to mere piyár men bane rahoge; jaisá main ne apne Báp ke hukmon ko máná hai, aur us ke piyár men baná hún.

11 Main ne ye báten tumhen kahín, táki merí ḳhushí tum men baní rahe, our tumhárí ḳhushí bharpúr howe.

12 Merá hukm yih hai, ki Jaisá main ne tumhen piyár kiyá hai, taisá ek dúsre ko piyár karo.

13 Is se siwá koí piyár nahín, kartá, ki apne doston ke liye apní ján dewe.

14 Agar tum mere sáre hukmon ko máno, to tum mere dost ho.

15 Age main tumhen naukar na kahúngá; kyúnki naukar nahín jántá, ki us ká sáhib kyá kartá hai: par main tumhen dost kahtá hún, kyúnki sab chízen, jo main ne ápní Báp se sunín hain, so tumhen batlátá hún.

16 Tum ne mujhe pasand nahín kiyá, par main ne tumhen pasand kiyá hai, aur tumhen ṭhahráyá, ki jáke phal láo aur tumhárá phal baná rahe: táki mere nám se jo kuchh tum Báp se mángo, wuh tumhen dewe.

17 Main tumhen yih hukm detá hún, ki ek dúsre ko piyár karo.

18 Agar dunyá tum se dushmaní kare, to tum jánte ho, ki tum se áge us ne merí dushmaní kí.

19 Agar tum log dunyá ke hote, to dunyá apne ko piyár kartí: par isliye ki tum dunyá ke nahín ho, par main ne tumhen dunyá men se chun liyá, is wáste dunyá tum se dushmaní kartí hai.

20 Merí us bát ko yád karo, ki Naukar apne ḳháwind se baṛá nahín. Jab unhon ne mujhe satáyá, to we tumhen bhí satáwenge; agar unhon ne merí bát ko máná hai, to tumhárí bhí mánenge.

21 Par mere liye we tum se yih sulúk karenge, kyúnki we mere bhejnewále ko nahín jánte.

22 Agar main na áyá hotá, aur unhen na kahtá, to un ká gunáh na hotá: lekin ab un ke pás un ke gunáh ká ḳuchh bahána nahín hai.

23 Jo mujh se dushmaní kartá hai, so mere Báp se bhí dushmaní kartá hai.

24 Agar main un men aise kám na kiyá kartá, jaise kisí ne kadhí na kiye, to un ká gunáh na hotá: par ab to unhon ne mujhe aur mere Báp ko dekhá hai, tad bhí dushmaní kí.

25 Yún unhon ne apní shariyat kí us bát ko púrá kiyá, ki Unhon ne náhaqq mujh se dushmaní kí.

26 Par jab ki wuh Tasallídenewálá áwe, jise main tumháre pás Báp kí taraf se bhejúngá, yáne sachái kí Rúh, jo Báp se nikaltí hai, to wuh mere haqq men gawáhí degá.

27 Aur tum bhí gawáhí doge, kyúnki tum shurú se mere sáth húe ho.

SOLAHWAN BAB.

1 Main ne ye báten tumhen kahín, táki tum thokar na kháo.

2 We tum ko jamáat se báhar karenge: par waqt átá hai, ki jo koí tumhen qatl karegá, so samjhegá, ki main Khudá kí bandagí kartá hún.

3 Aur tum se isliye aise sulúk karenge, kyúnki unhon ne na Báp ko aur na mujhe jáná.

4 Aur main ne tumhen ab chitá rakhá hai, táki us waqt ke átehí, tum yád karo, ki Main ne un kí tumhen kahín. Aur main ne shurú men ye báten tumhen na kahín, kyúnki main tumháre sáth thí.

5 Par ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koí mujhe nahín púchhtá, ki Ap kahán játe hain?

6 Aur merí in báton ke kahne ke sabab se, tumhárá dil gham se bhargayá.

7 Tis par bhí main tumhen sach kahtá hún, ki tumháre liye merá jáná bhalá hai: kyúnki agar main na jáún, to Tasallídenewálá tumháre pás na áwegá; par agar main jáún, to use tumháre pás bhejdúngá.

8 Aur jab wuh áwegá, tab wuh dunyá ko gunáh se, aur sachái se, aur hukm se taqsírwár thahráwegá:

9 Gunáh se, isliye ki we mujh par ímán na láe;

10 Sachái se, isliye ki main apne Báp pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge;

11 Hukm se, isliye ki is dunyá ke sardár par hukm kiyá gayá hai.

12 Tumhen kahne ko ab bhí mere pás bahutsí báten hain, par ab tum un kí bardásht nahín kar sakte ho.

13 Lekin jab sachái kí Rúh áwe, wuh tumhen sárí sachái men pahunchágí: kyúnki wuh apní na kahegí; lekin jo kuchh wuh sunegí, so kahegí: aur wuh tumhen áge kí khabar degí.

14 Wuh merí buzurgí karegí: isliye ki wuh merí chízon men se páwegí, aur tumhen batáwegí.

15 Sab chízen jo Báp kí hain, so merí hain: isliye main ne kahá, ki Wuh merí chízon men se legí, aur tumhen batáwegí.

16 Thoṛá aur phir tum mujhe na dekhoge: aur thoṛá aur tum mujhe dekhoge, kyúnki main Báp ke pás játá húṇ.

17 Tab us ke báze shágirdoṇ ne ápas meṇ kahá, ki Wuh is kahne se kyá murád rakhtá hai, ki Tum aur thoṛá phir mujhe na dekhoge: aur thoṛá aur phir mujhe dekhoge: is liye ki main Báp ke pás játá húṇ?

18 Phir unhoṇ ne kahá, ki Is Thoṛá aur se kyá murád hai, jo wuh kahtá hai? ki ham nahíṇ samajhte.

19 Ísá ne daryáft kiyá, ki we mujh se púchhá cháhte haiṇ, aur unheṇ kahá, ki Tum ápas meṇ is bát kí púchh páchh karte ho, jo main ne kahá, ki Thoṛá aur tum mujhe na dekhoge: aur phir, thoṛá aur tum mujhe dekhoge?

20 Main tum se sach sach kahtá húṇ, ki Tum rooge, aur mátam karoge, par dunyá ḳhush hogí: aur tum dilgír hoge, par tumhárí dilgírí ḳhushí se badal jáegí.

21 Janne ke dard meṇ aurat dilgír hotí hai, isliye ki us kí gharí pahunchí hai: par jab us ká laṛká paidá húá, to wuh us ḳhushí se us dard ko yád nahíṇ kartí, ki ek ádmí dunyá meṇ paidá húá.

22 Isí tarah tum log ab dilgír ho: par main tumheṇ phir dekhúngá, aur tumhárí ḳhushí tum se koí chhíṇ na legá.

23 Aur tum us din mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá húṇ, Jo kuchh mere náṃ se tum Báp se máṇgoge, wuh tumheṇ degá.

24 Abtak tum ne mere náṃ se kuchh nahíṇ mángá: máṇgo, aur tum páoge, táki tumhárí ḳhushí bhar púrí howe.

25 Main ne ye báteṇ tumheṇ kaháwatoṇ meṇ kahíṇ: par waqt átá hai, jab ki main tumheṇ kaháwatoṇ meṇ phír na kahúngá, balki khol kholke Báp ke haqq meṇ tumheṇ kahúngá.

26 Tab tum mere náṃ se máṇgoge: aur main tumheṇ nahíṇ kahtá, ki Main Báp se tumháre liye cháhúngá:

27 Kyúnki Báp to áphí tumheṇ piyár kartá hai, isliye ḳi tum log mujhe piyár karte ho, aur ímán láe ho, ki main Báp ke pás se áyá húṇ.

28 Main Báp ke pás se dunyá meṇ áyá: phir, dunyá ko chhoṛke Báp pás játá húṇ.

29 Us ke shágirdoṇ ne jawáb diyá, ki Ab áp kholke kahte haiṇ, aur kaháwatoṇ meṇ nahíṇ.

30 Ab ham ḳhúb jáṇte haiṇ, ki áp sab kuchh jánte haiṇ, aur muhtáj nahíṇ, ki áp se koí kuchh púchhe: is se ham sach mánte haiṇ, ki áp Ḳhudá ke pás se áe haiṇ.

31 Ísá ne unheṇ jawáb diyá, Kyá tum log ab sach mánte ho?

32 Dekho, waqt átá hai, háṇ, áyá hai, ki tum meṇ se harek apní apní taraf chhitar jáegá, aur mujhe akelá chhoṛ degá: tadbhí main akelá nahíṇ, kyúnki Báp mere sáth hai.

33 Main ne tumhen ye báten kahín, táki mujh men árám páo. Tum dunyá men dukh páoge: par ḳhátirjamá rakkho; kyúnki main ne dunyá ko jitá hai.

SATRAHWAN BAB.

1 In báton ke pichhe Ísá ne apní ánkhen ásmán kí taraf uṭhá-ke kahá, ki Ai Báp, waqt pahunchá hai; apne Farzand kí buzurgí kar, táki terá Farzand terí buzurgí kare:

2 Jaisá ki tú ne use sab ádmíon par qudrat dí hai, táki wuh un sab ko, jinhen tú ne use diyá hai, hamesha kí zindagí dewe.

3 Aur hamesha kí zindagí yih hai, ki we tujh akele sachche Ḳhudá ko, aur tere bheje húe Ísá Masíh ko jánen.

4 Main ne zamín par terí buzurgí kí hai: jo kám tú ne mujhe farmayá hai, main ne use púrá kiyá hai.

5 Aur ab, Ai Báp, apne sáth us buzurgí se merí buzurgí kar, jo dunyá kí paidáish se pahle main tere sáth rakhtá thá.

6 Main ne tere nám ko un logon par záhir kiyá, jinhen tú ne dunyá men se mujhe diyá hai: we tere the, aur tú ne unhen mujhe diyá hai; aur unhon ne terí bát ko mán liyá hai.

7 Ab we jánte hain, ki sab chízen, jo tú ne mujhe dín, terí taraf se hai.

8 Kyúnki jo kalám tú ne mujhe diyá hai, main ne unhen diyá hai; aur unhon ne use qabúl kiyá, aur sach jáná hai, ki main tere pás se niklá, aur we ímán láe hain, ki tú ne mujhe bhejá.

9 Main un ke liye duá mángtá hún: main dunyá ke liye nahín, magar un ke liye, jinhen tú ne mujhe diyá hai, duá mángtá hún; kyúnki we tere hain.

10 Aur sab mere tere hain, aur tere mere hain; aur main un men buzurgí pátá hún.

11 Age main dunyá men na rahúngá, par ye dunyá men hain, aur main tere pás átá hún. Ai Pák Báp, jinhen tú ne mujhe diyá hai, unhen apne nám se salámat rakh, táki jaisá ham ek hain, taisá we bhí ek howen.

12 Jinhen tú ne mujhe diyá hai, jabtak main dunyá men un ke sáth thá, main ne tere nám se unhen salámat rakhá hai: aur halákat ke farzand ke siwá un men se koí kho na gayá, táki kitáb púrí ho.

13 Par ab main tere pás átá hún; aur dunyá men hote húe main ye báten kahtá hún, táki merí ḳhushí un men púrí howe.

14 Main ne terá kalám unhen diyá hai; aur dunyá un se dushmaní kartí hai, kyúnki we dunyá ke nahín hai, jaisá main dunyá ká nahín hún.

15 Main yih duá nahín mángtá, ki Tú unhen dunyá men se uṭhá ḍále, par yih ki tú unhen badí se bacháwe.

16 Jaisá ki main dunyá ká nahín hún, taisá we bhí dunyá ke nahín hain.

17 Unhen apní sachái se pák kar: terá kalám sachchá hai.

18 Jis tarah tú ne mujhe dunyá men bhejá hai, us tarah main ne bhí unhen dunyá men bhejá hai.

19 Aur un ke liye main apne ko pák kartá hún, táki we bhí sachái se pák kiye jáen.

20 Main sirf un ke wáste duá nahín mángtá, par un ke liye bhí, jo un ke kalám se mujh par ímán lâwenge;

21 Táki sab ek howen; jaisá ki tú, Ai Báp, mujh men, aur main tujh men hún, we bhí ham men ek hon: táki dunyá sach máne, ki tú ne mujhe bhejá hai.

22 Aur tú ne wuh buzurgí mujhe dí hai, jo main ne unhen dí hai; táki jaisá ham ek hain, taisá we ek howen:

23 Main un men, aur tú mujh men, táki un ká ek honá púrá howe; aur táki dunyá jáne, ki tú ne mujhe bhejá hai, aur jaisá mujhe piyár kartá hai, taisá unhen piyár kartá hai.

24 Ai Báp, main cháhtá hún, ki jinhen tú ne mujhe diyá hai, jahán main hún, tahán we mere sáth howen; táki we merí buzurgí ko dekhen, jo tú ne mujhe dí: kyúnki tú ne dunyá kí paidáish se áge mujhe piyár kiyá.

25 Ai munsif Báp, dunyá tujhe nahín jántí hai: magar main tujhe jántá hún, aur we jánte hain, ki tú ne mujhe bhejá hai.

26 Aur main ne terá nám unpar záhir kiyá hai, aur záhir karúngá: táki jis piyár se tú ne mujhe piyár kiyá hai, wuh un men bhí ho, aur main un men hún.

AṬHARAHWAN BAB.

1 Ye báten kahke, Ísá apne shágirdon ke sáth Kidron ke nále pár utrá; wahán ek bághcha thá, jis men wuh aur us ke shágird gae.

2 Aur Yahúdá, jis ne use pakarwáyá, wuh jagah jántá thá, kyúnki jab tab Ísá apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá.

3 Tab Yahúdá sipáhíon kí ek jamáat, aur sardár pádríon aur Farísíon se piyáde leke lálten, aur mashál aur hathyáron ke sáth wahán áyá.

4 Par Ísá apne úpar honewálí sab báton ko jánke, báhar niklá, aur unhen púchhá, ki tum kise dhúndhte ho?

5 Unhon ne jawáb diyá, ki Ísá Násarí ko. Ísá ne jawáb diyá, ki Main hún. Us waqt us ká pakarwánewálá un ke sáth khará thá.

6 Johín us ne unhen kahá, ki Main hún, tohín we píchhe hatke zamín par gir pare.

7 Tab us ne phir unhen púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? we bole, ki Ísá Násarí ko.

8 Ísá ne jawáb diyá, ki Main

ne to tumhen kah diyá, ki main hún: so agar tum mujhe ḍhúndhte ho, to unhen jáne do.

9 Táki us kí kahí húí bát púrí howe, ki Jinhen tú ne mujhe diyá hai, un men se main ne ek ko bhí na khoyá.

10 Tab Shamún Pitras ne apní talwár khenchke, sardár pádrí ke naukar par chalái, aur us ká dahná kán urá diyá. Aur us naúkar ká nám Malkús thá.

11 Tab Ísá ne Pitras se kahá, ki Apní talwár niyán men kar: kyá wuh piyála, jo mere Báp ne mujh ko diyá hai, main na píon?

12 Tab sipáhí kí jamáat, aur un ke sardár aur Yahúdíon ke piyádon ne milke Ísá ko pakrá, aur bándhá,

13 Aur pahle use Ánás pás legae; kyúnki wuh us baras ke sardár pádrí Qayáfá ká susar thá.

14 Yih wahí Qayáfá hai, jis ne Yahúdíon ko saláh dí, ki logon ke liye ek shakhs ká marná bhalá hai.

15 ¶ Aur Shamún Pitras dúsre shágird ke sáth Ísá ke píchhe píchhe gayá: aur sardár pádrí us dúsre shágird ko jántá thá, aur wuh Ísá ke sáth sardár pádrí ke ghar men gayá.

16 Lekin Pitras darwáze ke pás báhar khará rahá. Tab wuh dúsrá shágird, jo sardár pádrí ká jáná húá thá, báhar niklá, aur dehorídáron se kahke Pitras ko bhítar láyá.

17 Tab us dehorídár laundí ne Pitras ko kahá, Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se nahín hai? Wuh bolá, ki Main nahín hún.

18 Ab naukar aur piyáde pás khare hoke, koilon kí ág sulgákar, járe ke sabab se tápte the: aur Pitras bhí un ke sáth khará táp rahá thá:

19 ¶ Tab sardár pádrí ne Ísá se us ke shágirdon aur us ke nasíhat kí bábat púchhá.

20 Ísá ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se kholke kahá; main ne hamesha jamáat men aur Girje men, jahán Yahúdí hamesha jama hote the, sikháyá kiyá; aur main ne chupke kuchh na kahá.

21 Ap mujh se kyún púchhte hain? jinhon ne yih merí suní, un se púchhiye, ki main ne kyá kahá: we jánte hain jo main ne kahá.

22 Jab us ne yún kahá, tab piyádon men se ek ne, jo pás khará thá, Ísá ko tamáncha márke kahá, ki Tú sardár pádrí ko yún jawáb detá hai? Ísá ne use jawáb diyá, ki Agar main ne bejá kahá hai, to bejá kí gawáhí de: par agar achchhá, to mujhe kyún mártá hai?

24 Aur Ánás ne use bándhke Qayáfá nám sardár pádrí ke pás bhejá.

25 Shamún Pitras khará táp rahá thá. So unhon ne use púchhá, ki Tú bhí us ke shágirdon men se hai? Wuh mukar

gayá, aur kahá, ki Main nahín hún.

26 Jis ká Pitras ne kán kátá thá, us ke kutum ne, jo sardár pádrí ká ek naukar thá, kahá, ki Main ne tujhe us ke sáth bághche men na dekhá thá?

27 Aur Pitras phir mukar gayá: aur wohín murgh ne báng dí.

28 ¶ Tab we Ísá ko Qayáfá ke ghar se, adálat kí jagah men láe: aur yih subh ká waqt thá; par we áp adálat kí jagah men na gae, jis men áp ko nápák na karen, aur Pár jáná kháne ke láiq na hon.

29 Tab Palátús un ke pás nikal áyá, aur kahá, ki Tum is shakhs par kyá dáwá rakhte ho?

30 Unhon ne jawáb diyá, ki Agar yih taqsírwár na hotá, to ham ise áp ká hawála na karte.

31 Palátús ne unhen kahá, ki Tum ise lejáo, aur apní sháriyat ke muwáfiq us ká insáf karo. Tab Yahúdíon ne use kahá, ki Ham kisí shakhs ko qatl nahín kar sakte:

32 Yih isliye húá, táki Ísá kí bát, jo us ne apní maut kí bábat kahí thí, púrí howe.

33 Tab Palátús phir adálat kí jagah men gayá, aur Ísá ko bulá-ke kahá, Kyá tú Yahúdíon ká Bádsháh hai?

34 Ísá ne use jawáb diyá, Kyá áp yih bát apní taraf se kahte hain, yáki auron ne mere haqq men áp se kahí hai?

35 Palátús ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Tere hí qaum ne aur sardár pádríon ne tujhe merá hawála kiyá: tú ne kyá kiyá hai?

36 Ísá ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhat is dunyá kí nahín hai: agar merí bádsháhat is dunyá kí hotí, to mere sáthí larte, aur main Yahúdíon ke háth men sompá na játá: par merí bádsháhat yahán kí nahín hai.

37 Tab Palátús ne use kahá, ki Tú kyá bádsháh hai? Ísá ne jawáb diyá, ki Aphí mujhe bádsháh kahte hain. Main to isliye paidá húá, aur is wáste dunyá men áyá, ki sachái par gawáhí dún. Jo koí sachái se hai, so merí áwáz suntá hai.

38 Palátús ne use kahá, ki Sachái kyá hai? Aur yih kahke phir Yahúdíon ke pás gayá, aur unhen kahá, ki Main us par kuchh gunáh nahín páta.

39 Aur tum cháhte ho, ki main tumháre liye Pár jáne ke parab men ek ko chhordún: kyá tum cháhte ho, ki main tumháre liye Yahúdíon ke Bádsháh ko chhor dún?

40 Tab un sabhon ne phir chillá-ke kahá, ki Is ko nahín, par Barabbás ko. Aur Barabbás batpár thá.

UNISWAN BAB.

1 Tab Palátús ne Ísá ko kore máre.

2 Aur sipáhíon ne kánton ká táj sajke us ke sir par rakhá,

aur use baiganí kapṛá palmáke kahá,

3 Ki Yahúdíoṇ ke Bádsháh Salám! Aur unhoṇ ne use tamánche máre.

4 Tab Palátús ne dúsrí bár báhar jáke, unheṇ kahá, ki Dekho, maiṇ use tumháre pás báhar látá húṇ, táki tum jáno, ki maiṇ uṣ ká kuchh gunáh nahíṇ pátá.

5 Tab káṇṭoṇ ká táj rakhe aur baiganí kapṛe pahne húe Ísá báhar áyá. Aur Palátús ne unheṇ kahá, ki Yih házir hai?

6 Jab sardár pádrí aur sipáhíoṇ ne use dekhá, to chillác ki Kurús par máro, kurús par máro. Palátús ne unheṇ kahá, ki Tum ise leo, aur kurús par máro: kyúṇki maiṇ us ká kuchh gunáh nahíṇ pátá.

7 Yahúdíoṇ ne use jawáb diyá, ki Ham shariyat rakhte haiṇ, aur hamárí shariyat ke muwáfiq wuh qatl ke láiq hai, kyúṇki us ne apne taíṇ Khudá ká Farzand ṭhahráyá.

8 ¶ Jab Palátús ne yih bát suní, to ziyáda ḍará;

9 Aur ádálat kí jagah meṇ phir áke, Ísá se kahá, ki Tú kahán ká hai? Par Ísá ne use kuchh jawáb na diyá.

10 Tab Palátús ne use kahá, ki Tú mujh se nahíṇ boltá? Kyá tú nahíṇ jántá, ki maiṇ qudrat rakhtá húṇ; cháhúṇ tujhe kurús par márúṇ, cháhúṇ to tujhe chhoṛdúṇ?

11 Ísá ne jawáb diyá, ki Agar yih áp ko úpar se diyá na játá, to mujh par áp ká kuchh qábú na hotá: so jis ne mujhe áp ká hawála kiyá, us ká ziyáda gunáh hai.

12 Us waqt se Palátús ne cháhá, ki use chhoṛde: par Yahúdíoṇ ne chilláke kahá, ki Agar áp is shakhs ko chhoṛ deweṇ, to áp Qaisar ke dost nahíṇ: jo koí apne taíṇ bádsháh ṭhahrátá hai, so Qaisar ká sámhná kartá hai.

13 ¶ Tab Palátús ye báteṇ sunkar Ísá ko báhar láyá, aur us muqám par, jo chabútara aur Ibrání meṇ Gabsa kahlátá hai, ádálat kí gaddí par baiṭhá.

14 Aur yih Pár jáne kí taiyárí ká waqt, aur chhaṭwáṇ ghaṇṭá nazdík thá: phir us ne Yahúdíoṇ ko kahá, ki Apne Bádsháh ko dekho!

15 Par we chillá uṭhe, ki Use lejá, lejá, aur kurús par már. Palátús ne unheṇ kahá, ki Maiṇ tumháre Bádsháh ko kurús par márúṇ? Sardár pádríoṇ ne jawáb diyá, ki Hamárá Bádsháh Qaisar ke siwá koí nahíṇ hai.

16 Tab us ne us ko un ke hawála kiyá, ki use kurús par máreṇ. Aur we Ísá ko pakaṛke legae.

17 Wuh apná kurús uṭháe húe us jagah gayá, jo Khoprí kí jagah kahlátí hai: Aur Ibrí meṇ Jaljata:

18 Waháṇ unhoṇ ne use, aur us ke sáth aur do ko idhar udhar

kurús par khenchá, aur Ísá ko bích men.

19 ¶ Aur Palátús ne ek nám likhá, aur kurús par lagáyá. Wuh likhá húá yih thá, ki ĪSAE NASARĪ YAHŪDION KA BADSHAH.

20 Us likhe húe ko bahutse Yahúdíon ne paṛhá: kyúnki wuh jagah, jahán Ísá kurús par khenchá gayá thá, shahr ke nazdík thí: aur wuh Ibrí, aur Yúnání, aur Látíní men likhá thá.

21 Tab Yahúdíon ke sardár pádríon ne Palátús ko kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likhiye, par yih likhiye, ki Us ne kahá, ki Main Yahúdíon ká Bádsháh húń.

22 Palátús ne jawáb diyá, ki Main ne jo likhá, so likhá.

23 ¶ Tab sipáhíon ne Ísá ko kurús par khench chuke, to us kí chádar ko leke, chár hissa kiye, har sipáhí ko ek; aur us ke jáme ko bhí liyá: jo be siyá húá sarásar buná thá.

24 Isliye unhon ne ápas men kahá, ki Ham use na pháṛen, par us par chiṭṭhí ḍálen, ki wuh kis ko páhunchtá hai: yih isliye húá, ki kitáb jo kahí hai, ki Unhon ne merí chádar bánṭ lí, aur mere jáme ke liye chiṭṭhí ḍálí, púrí howe. So sipáhíon ne aisehí kiyá.

25 ¶ Aur Ísá kí kurús ke pás us kí mán, aur us kí mán kí bahin Mariyam Klíobás kí jorú, aur Mariyam Majdaliya khaṛí thín.

26 Tab Ísá ne apní mán ko, aur us shágird ko, jise wuh piyár kartá thá, pás khaṛe dekhkar, apní mán ko kahá, ki Ai ạurat, yih terá beṭá hai!

27 Phir us ne us shágird ko kahá, ki Yih terí mán! Aur us ghaṛí se wuh shágird use apne ghar legayá.

28 ¶ Jab Ísá ne jáná, ki ab sab kuchh púrá húá, jis men kitáb púrí howe, us ne kahá, ki Main piyásá húń.

29 Ab wahán ek bartan sirke se bhará dhaṛá thá: unhon ne bádal ko sirke men bhigáke, zúfá kí chhaṛí men lapeṭke us ke munh men diyá.

30 Jab Ísá ne sirke ko chakkhá, to kahá, ki Púrá húá: aur sir jhukáke, ján dí.

31 Tab taiyárí ke waqt ke sabab se Yahúdíon ne Palátús se cháhá, ki Un kí ṭángen toṛín jáen, táki láshen árám ke din men kurús par na rah jáen, (kyúnki wuh árám ká baṛá din thá.)

32 Tab sipáhíon ne áke, un donon kí ṭángen, jo us ke sáth kurús par khenche gae the, toṛín.

33 Lekin jab unhon ne Ísá ko áke dekhá, ki wuh marchuká hai, to us kí ṭángen na toṛín:

34 Par sipáhíon men se ek ne barchhí se us kí paslí chhedí, aur usí waqt us se lahú aur pání niklá.

35 Aur jis ne yih dekhá, us ne gawáhí dí, aur us kí gawáhí sach hai: aur wuh jántá hai, ki sach kahtá hai, táki tum log ímán láo.

36 Isliye ye báteṉ húíṉ, ki likhá húá púrá howe, ki Us kí koí haḍḍí toṛí na jáegí.

37 Aur phir dúsrí kitáb kahtí hai, ki Jise unhoṉ ne chhedá hai, we us par nazar kareṉge.

38 ¶ Is ke píchhe Armatiyá ke Yúsuf ne, jo Ísá ká shágird thá, lekin Yahúdíoṉ ke ḍar se; chhipke shágirdí kartá thá, Palátús se cháhá, ki Ísá kí lásh ko lejáe: tab Palátús ne hukm diyá. Aur us ne áke Ísá kí láṣh lí.

39 Aur Níqodímús bhí, jo pahle Ísá ke pás rát ko gayá thá, áke pachás ser kí aṭkal murr elwá mílake láyá.

40 Phir unhoṉ ne Ísá kí lásh ko leke, sútí kapṛe se khushbúoṉ ke sáth, Yahúdíoṉ ke gáṛne ke dastúr ke muwáfiq, use kafnáyá.

41 Aur jahán wuh kurús par márá gayá thá, us jagah ek bághcha thá: aur usí bághche meṉ ek naí qabr thí, jis meṉ koí kadhí dharí na gayí thí.

42 So unhoṉ ne Ísá ko Yahúdíoṉ kí taiyárí ke liye us meṉ rakhá; kyúṉki wuh qabr nazdík thí.

BÍSWAṈ BAB.

1 Áṭhwáre ke pahle din Mariyam Majdaliya taṛke andhyárá rahte húe qabr par áe, aur patthar ko qabr par se ṭalá húá dekhá.

2 Tab wuh Shamún Pitras aur us dúsre shágird ke pás, jise Ísá piyár kartá thá, dauṛí áí, aur unheṉ kahá, ki We Khudáwand ko qabr meṉ se nikál legae, aur ham nahíṉ jántí, ki unhoṉ ne use kahán rakhá.

3 Usí waqt Pitras dúsre shágird ke sáth niklá, aur qabr kí taraf áne lagá.

4 Aur we ek sáth daurṛe, par dúsrá shágird Pitras se áge daur gayá, aur qabr par pahle pahunchá.

5 Us ne jhukke sútí kapṛe paṛe dekhe; par bhítar na gayá.

6 Tab Shamún Pitras us ke píchhe pahunchá, aur qabr ke bhítar gayá, aur sútí kapṛe paṛe húe dekhe.

7 Aur wuh rúmál, jis se us ká sir bandhá thá, un sútí kapṛoṉ ke sáth nahíṉ, par judá liptá húá ek jagah paṛá dekhá.

8 Tab dúsrá shágird bhí, jo qabr par pahle áyá thá, bhítar gayá, aur dekhke ímán láyá.

9 Kyúṉki we abtak kitáb ko na samajhte the, ki wuh zarúr marke jí uṭhegá.

10 Tab we apne sáthíoṉ ke pás gae.

11 ¶ Lekin Mariyam báhar qabr par rotí rahí, aur rotí húí qabr meṉ jhukke nazar kí,

12 To kyá dekhtí hai, ki do firishte sufed poshák meṉ, ek sirháne, aur dúsrá páentí meṉ, jahán Ísá kí lásh thí, baiṭhe haiṉ.

13 Unhoṉ ne use kahá, ki Ai aurat, tú kyúṉ rotí hai? Us ne kahá, ki Isliye ki we mere Khudáwand ko legae, aur maiṉ

nahín jántí hún, ki unhon ne use kahán rakhá.

14 Yih kahke wuh píchhe phirí, aur Ísá ko khare dekhá, aur na pahcháná, ki wuh Ísá hai.

15 Ísá ne use kahá, ki Ai aurat, tú kyún rotí hai? tú kise dhúndhtí hai? Us ne use málí jánke kahá, ki Ai sáhib, agar áp use yahán se legae hain, to mujh se kahiye, ki áp ne use kahán rakhá hai, aur main use lejáúngí.

16 Ísá ne use kahá, ki Mariyam. Us ne phirke use kahá, ki Raboní; yáne Ai Ustád.

17 Ísá ne use kahá, ki Mujhe mat chhú; kyúnki main abtak apne báp ke pás úpar nahín gayá: par mere bháíon ke pás já, aur unhen kah, Main apne Báp, aur tumháre Báp ke, aur apne Khudá, aur tumháre Khudá ke pás úpar játá hún.

18 Mariyam Majdaliya áí, aur shágirdon se kahá, ki Main ne Khudáwand ko dekhá, aur us ne mujhe ye báten kahín.

19 ¶ Phir usí din ke, jo athwáre ká pahlá thá, shám ke waqt, jab us jagah ke darwáze, jahán sab shágird jama the, Yahúdíon ke dar se band the, Ísá áyá, aur bích men khará húá, aur unhen kahá, ki Tum par salám.

20 Aur yún kahke, háthon aur pahlú ko unhen dikháyá. Tab shágird Khudáwand ko dekhke khush húe.

21 Aur Ísá ne phir unhen kahá, ki Tum par salám: jis tarah Báp ne mujhe bhejá hai, main bhí usí tarah tumhen bhejtá hún.

22 Us ne yih kahke, un par phúnká aur kahá, ki Tum Rúh i Quds leo.

23 Jin ke gunáhon ko tum bakhsho, un ke bakhshe játe hain; aur jin ke gunáhon ko tum tháráte ho, un ke thahráe játe hain.

24 ¶ Un báre men ek Somá, jo Dúdmas kahlátá hai, Ísá ke áte waqt un ke sáth na thá.

25 Tab aur shágirdon ne use kahá, ki Ham ne Khudáwand ko dekhá hai. Par unhen jawáb diyá, Jabtak ki main us ke háthon men kílon ke nisháu na dekhún, aur kílon ke nishánon men apní unglí na dálún, aur apne háth ko us ke pahlú men, kabhí sach na mánúngá.

26 ¶ Áth roz ke bád, jab us ke shágird phir ghar men the, aur Somá un ke sáth thá, darwáze band hote húe Ísá áyá, aur bích men khará hoke bolá, ki Tum par salám.

27 Tab us ne Somá ko kahá, ki Apní unglí pás lá, aur mere háthon ko dekho; aur apná háth pás lá, aur use mere pahlú men kar: aur beimán mat ho, par imán lá.

28 Somá ne jawáb men use kahá, ki Ai mere Khudáwand aur ai mere Khudá.

29 Ísá ne use kahá, ki Somá, isliye ki tú ne mujhe dekhá hai, tú imán látá hai: nekbakht we

hain, jinhon ne nahín dekhá, aur ímán láyá.

30 ¶ Aur bahutsí karámaten hain, jo Ísá ne apne shágirdon ke rúbarú dekháín, jo is kitáb men likhí nahín gaín:

31 Lekin ye likhí gaín, táki tum log ímán láo, ki Ísá Masíh Khudá ká Farzand hai; aur jis men ímán láke, us ke nám se zindagí páo.

IKKÍSWAN BAB.

1 Aur us ke píchhe Ísá ne Tibáriyás ke samundar pár apne taín shágirdon ko dikhláyá; aur is tarah záhir húá.

2 Ki Shamún Pitras, aur Somá, jo Dúdmas kahlátá hai, aur Qánáe Jalíl ká Násánáil, aur Zibidí ke bete, aur us ke shágirdon men se aur do ekathe the.

3 Shamún Pitras ne unhen kahá, ki Main machhlí pakarne ko játá hún. Unhon ne kahá, ki Ham bhí tere sáth chalenge. Aur nikalke, usí waqt náo par charhe; par us rát kuchh na pakará.

4 Aur fajr ko Ísá kináre par khará thá: lekin shágirdon ne na jáná, ki wuh Ísá hai.

5 Tab Ísá ne unhen kahá, ki Ai larko, kyá tumháre pás kuchh kháne ko hai? Unhon ne jawáb diyá, ki Nahín.

6 Us ne kahá, ki Náo ki dahní taraf jál dálo, aur tum páoge. Unhon ne dálá, tab machhlíon ki bahutái ke máre use khench na sake.

7 Isliye us shágird ne, jise Ísá piyár kartá thá, Pitras se kahá, ki Yih Khudáwand hai. Ab Shamún Pitras ne sunke, ki yih Khudá wand hai, chádar kamar men bándhí, (kyúnki wuh nangá thá,) aur apne taín samundar men dál diyá.

8 Aur báqí shágird machhlíon ká jál khenchte húe náo par áe, (kyúnki we kináre se dúr na the, magar do sau háth kí atkal).

9 Aur kináre par áke, unhon ne koilon kí ág aur us par machhlí rakkhí húí, aur rotí dekhí.

10 Ísá ne unhen kahá, ki Un machhlíon men se, jo tum ne abhí pakrín, láo.

11 Shamún Pitras ne jáke, jál ko ek sau tirpan barí barí machhlíon se bhará húá khenchá: aur agarchi itní machhlíán thín, tad bhí jál na phatá.

12 Ísá ne unhen kahá, ki Ao kháná kháen. Aur shágirdon men se kisí ká maqdúr na húá, ki use púchhe, ki Ap kaun hain? kyúnki we jánte the, ki wuh Khudáwand hai.

13 Tab Ísá ne áke rotí lí, aur unhen dí, ure usí tarah machhlí bhí dí.

14 Yih tísrí bár Ísá ne jí uthkar apne taín shágirdon ko dikhláyá.

15 ¶ Aur jab we khaná kháchuke, tab Ísá ne Shamún Pitras ko kahá, ki Ai Yoná ke *bete* Shamún, kyá tú mujhe un se siwá

piyár kartá hai? Us ne jawáb diyá, ki Hán, Ai Ḳhudáwand; áp jánte hain, ki main áp ko piyár kartá hún. Ísá ne use kahá, ki mere memne charé.

16 Us ne use dúsrí bár púchhá, ki Ai Shamún Yoná ke *beṭe*, kyá tú mujhe piyár kartá hai? Us ne jawáb diyá, ki Hán, Ai Ḳhudáwand; áp jánte hain, ki main áp ko piyár kartá hún. Ísá ne use kahá, ki Mere bheṛen chaṛá.

17 Us ne use tísrí bár kahá, ki Ai Shamún Yoná ke *beṭe*, kyá tú mujhe piyár kartá hai? Tab isliye ki us ne tísrí bár use púchhá, ki Tú mujhe piyár kartá hai? Pitras dilgír húá, aur use kahá, Ai Ḳhudáwand, áp sab kuchh jánte hain; áp jánte hain, ki main áp ko piyár kartá hún. Ísá ne use kahá, ki Mere bheṛen charé.

18 Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jab tak tú jawán thá, tú apní kamar bándhtá thá, aur jahán kahín cháhtá thá, játá thá: par jab tú búṛhá hogá, tú apne háthon ko phailá degá, aur dúsrá terí kamar bándhegá, aur jahán tú na cháhegá tujhe lejáegá.

19 Us ne yih ḳhabar dí, ki wuh kis maut se Ḳhudá kí buzurgí dikháwegá. Aur us ne yún kahke use kahá, ki Mere píchhe hole.

20 Tab Pitras ne píchhe phirke, us shágird ko áte dekhá, jise Ísá piyár kartá thá; jis ne rát ko us ke síne par uṭhke púchhá thá, ki Ai Ḳhudáwand, wuh, jo áp ko pakaṛwátá hai, so kaun hai?

21 Pitras ne use dekhke, Ísá ko kahá, ki Ai Ḳhudáwand, is shaḳhs ká kyá hogá?

22 Ísá ne use kahá, ki Agar main cháhún, ki mere áne tak wuh ṭhahre, to tujhe kyá? tú mere píchhe chalá á.

23 Tab bháíon men yih bát phail gaí, ki wuh shágird na maregá: tad bhí Ísá ne use nahín kahá, ki Wuh na maregá; magar yih kahá, ki Agar main cháhún, ki mere áne tak wuh ṭhare, to tujhe kyá?

24 Yih wuh shágird hai, jis ne in kámon kí gawáhí dí, aur in bátoṇ ko likhá: aur ham us kí gawáhí sach mánte hain.

25 Aur bhí bahutse kám hain, jo Ísá ne kiye, ki agar we judá judá likhe játe, to main samajhtá hún, ki likhín húín kitáben dunyá men na samátín. Amín.

RASU'LON KE IAMA'L KI' KITA'B.

PAHLA BAB.

1 Ai Theophilus, jo kuchh ki Ísá shurú se kartá, aur sikhátá rahá,
2 Us din tak, ki wuh Rúh i Quds se apne rasúlon ko, jinhen us ne chuná, hukm dekar, úpar uṭháyá gayá, main wuh sab pahlí kitáb men bayán karchuká:
3 Un par us ne apne marne ke pichhe, áp ko bahut sí záhir dalílon se zinda sábit kiyá, ki wuh chálís din tak unhen nazar átá, aur Khudá kí bádsháhat kí báten kahtá rahá:
4 Aur unhen ekṭhá karke*, hukm diyá, ki Aurshalím se báhar na jáo, balki Báp ke us wade kí, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho, ráh dekho.
5 Ki Yahiyá ne to pání se báptismá diyá; par tum thore dinon ke bád Rúh i Quds se báptismá páoge.
6 Tab unhon ne, jo ekṭhe the, us se púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl kí bádsháhat phir bahál kiyá cháhtá hai?
7 Us ne unhen kahá, Tumhárá kám nahín, ki un waqton aur mausimon ko, jinhen Báp ne apne hí ikhtiyár men rakhá hai, jáno.
8 Lekin tum Rúh i Quds se qúwat páoge, jab wuh tum par áwegá: o Aurshalím aur sáre Yahúdiya o Sámariya men, balki zamín kí hadd tak mere gawáh hoge.
9 Aur wuh yih kahke, un ke dekhte húe, úpar uṭháyá gayá; aur badlí ne use un kí nazar se chhipá liyá.
10 ¶ Aur us ke játe húe, jab we ásmán kí taraf tak rahe the, dekho, do mard sufed poshák men un ke pás khare the;
11 Aur kahne lage, Ai Jalílí logo, tum kyún khare ásmán kí taraf dekhte ho? Yihí Ísá, jo tumháre pás se ásmán par uṭháyá gayá, jis tarah tum ne use ásmán ko játe dekhá, isí tarah áwegá.
12 ¶ Tab we us pahár se, jo Zaitúní kahlátá, o Aurshalím ke nazdík ek Sabt kí ráh par hai, Aurshalím ko phire.
13 Aur jab pahunche, to ek kothe par gaye; wahán Pitras aur Yaqúb, Yohná, aur Andriyás, Filip aur Thomás, o Barthalimí,

* Yá un kí jamáat men dákhil hoke.

aur Matí, Halfá ká beṭá Yaqúb, aur Shamún Zelotes, aur Yaqúb ká bhái Yahúdá rahte the.

14 Ye sab, auraton, aur Ísá kí má Mariyam, aur us ke bháion ke sáth ekdil hoke, duá aur minnat kar rahe the.

15 ¶ Unhín dinon Pitras shágirdon ke darmiyán, (jo sab milke ek sau bís ke qaríb the,) khará hoke bolá,

16 Ai bháio, zarúr thá, ki wuh likhá púrá howe, jo Rúh i Quds ne, Dáúd kí zabání, Yahúdá ke baqq men, jo Ísá ke pakarwánewálon ká ráhbatlánewálá thá, áge se kahá.

17 Kyúnki wuh ham men giná gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páyá thá.

18 So us ne badí kí mazdúrí se ek zamín mol lí; aur aundhe munh girá, aur us ká peṭ phaṭ gayá, aur us kí tamám antríán nikal parín.

19 Aur yih Aurshalím ke sab rahnewálon ko málúm húá; yahán tak, ki us zamín ká nám un kí zabán men Haqaldámá húá, yáne khún kí zamín.

20 Is liye ki, zabúr kí kitáb men likhá hai, ki Us ká makán ujár jáe, aur us men koí basnewálá na rahe: aur us ká kám dúsrá le.

21 Pas cháhiye, ki in logon men se, jo harwaqt hamáre sáth rahe, jab Khudáwand Ísá ham men áyá jáyá kartá thá,

22 Yahiyá ke báptismá se leke, us din tak, ki wuh hamáre pás se úpar úṭháyá gayá, un men se ek hamáre sáth us ke jí uṭhne ká gawáh howe.

23 Tab unhon ne do ko khará kiyá, ek Yúsuf, jo Bársábás kahlátá, jis ká laqab Justus thá, dúsrá Matsiyás.

24 Aur duá mángí, ki Ai Khudáwand, sab ke dil ke jánnewále, dekhá, ki in donon men se tú ne kis ko chuná hai,

25 Ki wuh is khidmat o risálat ká hissa le, jis se Yahúdá khárij hoke, apní kháss jagah gayá.

26 Aur unhon ne chiṭṭhíán dálín; aur chiṭṭhí Matsiyás ke nám par niklí; tab wuh un gyárah rasúlon men shámil húá.

DUSRA BAB.

1 Aur jab Pentekostká din áyá, we sab ek dil hoke ekthe húe.

2 Ekbárgí ásmán se ek áwáz áí, jaisí barí ándhí chale, aur us se sárá ghar, jahán we baiṭhe the, bhar gayá.

3 Aur unhen judá judá ág kí sí zabánen dikhái dín, aur un men se har ek par baiṭhín.

4 Tab we sab Rúh i Quds se bhar gaye, aur tarah tarah kí zabánen, jaise Rúh ne unhen bolne kí qudrat bakhshí, bolne lage.

5 Aur Khudátars Yahúdí har ek qaum se jo ásmán ke tale hai, Aurshalím men á rahe the.

6 So jab yih áwáz áí, to bhír

lag gaí, aur sab dang húe, kyúnki har ek ne unhen apní bolí bolte sunáa.

7 Aur sab hairán hoke, aur tájjub karke, ápas men kahne lage, Dekho, kyá yih sab, jo bolte hain, Jalílí nahín?

8 Phir kyúnkar har ek ham men se apne mulk kí bolí suntá hai?

9 Ham Párthí, aur Medí, o Ilámí, aur rahnewále Mesopotamia, Yahúdiya, aur Kappadokia, Pontus, o Asia,

10 Frugia, o Pamphulia, Misr, aur Libya ke us hisse ke, jo Qurení ke aláqe men hai, aur Rúmí musáfir, Yahúdí aur jo Yahúdí ho gaye,

11 Kretí, aur Arab hoke, ham apní zabánon men unhen Khudá kí barí báten bolte sunte hain.

12 Aur sab hairán húe, aur ghabráke, ek dúsre se kahne lagá, ki Yih kyá húá cháhtá hai?

13 Auron ne thathe se kahá, ki Ye sharáb ke nashe men hain.

14 ¶ Tab Pitras un gyárahon ke sáth khare hoke, pukárke kahne lagá, Ai Yahúdío o Aurshalím ke sab rahnewálo, yih jáno, aur kán lagáke merí báten suno:

15 Ki ye, jaisá tum samajhte, nashe men nahín, kyúnki abhí pahar din áyá hai.

16 Balki yih wuh hai, jo Yoel nabí kí márifat farmáyá gayá;

17 Ki Khudá kahtá hai, Akhirí zamáne men aisá hogá, ki main apní Rúh men se sab ádmí par dálúngá: aur tumháre bete, aur tumhárí betíán, nabúwat karenge, aur tumháre jawán rúyá dekhenge, aur tumháre buddhe khwáb:

18 Aur main un dinon men apne bande aur bándíon par apní Rúh men se dálúngá; aur we nabúwat karenge:

19 Aur main úpar ásmán men achambhe, aur níche zamín par nisháníán, lahú, aur ág, o dhúwen ke bádal kí dikháúngá:

20 Súraj andherá, aur chánd lahú ho jáegá, peshtar us ke, ki Khudáwand ká buzurg aur bare khauf ká din áwe:

21 Aur yún hogá, ki har ek, jo Khudáwand ká nám legá, naját páwegá.

22 Ai Isráílío, ye báten suno; ki Isá Násarí ek mard thá, jis ká Khudá kí taraf se honá tum par sábit húá, un karámaton aur achambhon, aur nisháníon se, jo Khudá ne us kí márifat tumháre bích men dikháe, jaisá tum áp jánte ho:

23 Usí ko, jab Khudá ke thahráye iráde aur peshdání se sompá gayá, tum ne pakará, aur bedínon ke háth se mekhen garwáke, qatl kiyá:

24 Usí ko Khudá ne, maut ke band* kholke, uthává: kyúnki mumkin na thá, ki wuh us ke changal men rahe.

25 Is liye ki Dáúd us ke haqq men kahtá hai, ki Main ne Khudáwand par, jo sadá mere sámhne

* Dard.

hai, nazar kí, ki wuh merí dahní taraf hai, táki main na haṭúṉ:

26 Isí sabab merá dil ḳhush hai, aur merí zabán nihál hai; balki merá badan bhí ummed meṉ chain karegá:

27 Ki tú merí ján ko ạ̈lam i ghaib meṉ na chhoṛegá, na apne quddús ko saṛne degá.

28 Tú ne mujhe zindagí kí ráheṉ batáíṉ; tú ne mujhe apne dídár se ḳhushí se bhar diyá.

29 Ai bháio qaum ke raís, Dáúd ke haqq meṉ bedhaṛak kahne do, ki wuh múá, aur gáṛá gayá, aur áj tak us kí qabr bhí hamáre darmiyán maujúd hai.

30 So is sabab se, ki nabí thá, aur jántá thá, ki Ḳhudá ne us se qasam khái hai, ki us kí nasl se, Masíh koṛ jism ke rú se, záhir karegá, ki us ke taḳht par baiṭhe;

31 Us ne yih pahle se jánkar, Masíh ke jí uṭhne ká zikr kiyá, ki us kí ján ạ̈lam i ghaib meṉ chhoṛí na gaí, na us ká badan saṛgayá.

32 Usí Ḭsá ko Ḳhudá ne uṭháyá; us ke ham sab gawáh haiṉ.

33 Pas Ḳhudá ke dahne háth buland hoke, aur Báp se Rúh i Quds ká waḍa páke, is ko, ki tum ab dekhte aur sunte ho, ḍálá.

34 Kyúṉki Dáúd ásmán par na gayá, lekin wuh kahtá hai, ki Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand se kahá, ki Mere dahne háth baiṭh,

35 Jabtak main tere dushmanoṉ ko tere páoṉ kí chaukí karúṉ.

36 Pas Isráíl ká sárá gharáná yaqín jáne, ki Ḳhudá ne usí Ḭsá ko, jise tum ne salíb diyá, Ḳhudáwand aur Masíh kiyá.

37 ¶ Jab unhoṉ ne yih suná, to un ke dil chhid gaye, aur Pitras aur báqí rasúloṉ se kahá, ki Ai bháío, ham kyá kareṉ?

38 Tab Pitras ne un se kahá, Tauba karo, aur tum meṉ se har ek, gunáhoṉ kí muáfí ke liye, Ḭsá Masíh ke nám par Báptismá le, to Rúh i Quds ká inạ́m páoge.

39 Is liye ki yih waḍa tum se aur tumháre laṛkoṉ se hai, aur un sab se, jo dúr haiṉ, jitnoṉ ko hamárá Ḳhudáwand Ḳhudá buláwe.

40 Aur wuh bahut aur bátoṉ kí gawáhián láyá, aur nasíhat kí, ki Apne ko is teṛhí qaum se bacháo.

41 ¶ So jinhoṉ ne us kí bát ḳhushí se suní, aur qabúl kí, báptismá páyá: aur usí roz tín hazár ádmí ke qaríb shámil húe.

42 Aur Rasúloṉ se tạ́lím páne, aur suhbat rakhne, aur roṭí toṛne, aur duạ́ mángne meṉ lage rahe.

43 Aur sab log ḍar gaye: aur bahut se achambhe aur nishánián rasúloṉ se záhir húíṉ.

44 Aur sab, jo ímán láe the, ekṭhe rahe, aur sárí chízoṉ meṉ sharík the;

45 Aur apní milkiyat aur asbáb

bechke, har ek kí zarúrat ke muwáfiq sab ko bánṭ dete the.

46 Aur har roz ekdil hoke, haikal men rahte, aur ghar ghar roṭí toṛte, ḳhushí aur sídhe dil se kháná kháte the,

47 Aur Ḳhudá kí ṭaríf karte the, aur sab logon ke nazdík ạzíz the. Aur Ḳhudáwand har roz un ko, jinhon ne naját pái, kalíse men milátá thá.

TĪSRA BAB.

1 Ab Pitras aur Yohná ek sáth duạ ke waqt tísre pahar haikal ko chale.

2 Log janam ká ek langṛá lejáte the, jise láke har roz haikal ke us darwáze par, jo Ḳhúbsúrat kahlátá hai, rakhte the, ki haikal men jánewálon se bhík mánge;

3 Jab us ne Pitras aur Yohná ko haikal men játe dekhá, un se bhík mángí.

4 Pitras ne Yohná ke sáth us par nazar karke, kahá, ki Hamárí taraf dekh.

5 Wuh us ummed par, ki un se kuchh páwe, un ko tak rahá.

6 Tab Pitras ne kahá, Soná rúpá mere pás nahín; par jo mere pás hai, tujhe detá hún; ki Ḭsá Masíh Násarí ke nám par uṭh, aur chal.

7 Aur us ká dahná háth pakaṛke, uṭháyá: usí dam us ke páṅw aur ṭaḳhne mazbút húe.

8 Wuh kúdke khaṛá húá, aur chalne lagá, aur kúdtá phándtá, Ḳhudá kí ṭáríf kartá, un ke sáth haikal men gayá.

9 Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Ḳhudá kí ṭáríf karte dekhá:

10 Aur us ko pahcháná, ki yih wahí hai, jo haikal ke Ḳhúbsúrat darwáze par bhík mángne baiṭhá thá: aur us se, jo us ke sáth húá thá, dang aur hairán húe.

11 Aur jis waqt wuh langṛá, jo changá húá, Pitras aur Yohná ko lapṭá játá thá, log niháyat hairán hoke, us barámade kí taraf jo Sulaimán ká kahlátá hai, un ke pás daur áye.

12 ¶ Pitras ne yih dekhkar logon se kahá, ki Ai Isráílo, is par tum kyún ṭájjub karte? aur kyún hamen aisá dekh rahe ho, ki jaise ham ne apní qudrat yá díndárí se us ko chalne kí táqat dí?

13 Ibráhím, aur Isháq, aur Yạqúb ke Ḳhudá ne, hamáre báp dáde ke Ḳhudá ne, apne Beṭe Ḭsá ko jalál diyá; jise tum ne Pilátus ke hawála kiyá, aur us ke huzúr, jab us ne chhoṛdená insáf jáná, inkár kiyá.

14 Par tum ne us Quddús aur Rástkár ká inkár kiyá, aur mángá, ki ek ḳhúní tumháre liye chhoṛá jáe;

15 Par zindagí ke málik ko qatl kiyá, jise Ḳhudá ne murdon men se uṭháyá; aur ham us ke gawáh hain.

16 Aur us ke nám ne, us ímán ke wasíle, jo us ke nám par hai, is shaḳhs ko, jise tum dekhte aur

jánte ho, mazbút kiyá: hán, usí ímán ne, jo us kí taraf se hai, yih púrí tandurustí tum sab ke sámhne use dí.

17 Ab, Ai bháío, main jántá hún, ki tum ne yih nádání se kiyá, jaise tumháre sardáron ne bhí.

18 Par jín báton kí Ḳhudá ne apne sab nabíon kí zabání ágе se ḳhabar dí thí, ki Masíh dukh uṭháwegá, so púrí kín.

19 ¶ Pas tauba karo, aur phiro, ki tumháre gunáh miṭáye jáen, táki Ḳhudáwand ke huzúr se tázagí ká din áwe:

20 Aur Ísá Masíh ko phir bheje, jis kí tumháre liye ágе se manádí húí:

21 Zarúr hai, ki ásmán use liye rahe, us waqt tak, ki sab chízen, jin ká zikr Ḳhudá ne apne sab pák nabíon kí zabání shurú se kiyá, apní hálat par áwen.

22 Kyúnki Músá ne báp dádon se kahá, ki Ḳhudáwand jo tumhárá Ḳhudá hai, tumháre bháion men se tumháre liye ek nabí merí mánind záhir karegá; jo kuchh wuh tumhen kahe, us kí sab suno.

23 Aur aisá hogá, ki har ek, jo us nabí kí na sune, wuh qaum men se miṭáyá jáegá.

24 Balki, sab nabíon ne Samuel se pichhlon tak, jitnon ne kuchh kahá, in dinon kí ḳhabar dí hai.

25 Tum nabíon kí aulád, aur us ahd ke ho, jo Ḳhudá ne báp dádon se bándhá thá, jab Ibráhím se kahá, ki Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páwenge.

26 Ḳhudá ne apne Beṭe Ísá ko záhir karke, pahle tumháre pás bhejá, ki har ek ko tum men se us kí badíon se phirne kí barakat de.

CHAUTHA BÁB.

1 Jab we logon se yih kah rahe the, káhin, aur haikal ká sardár, aur Zádúqí us se, ki we logon ko sikháte,

2 Aur Ísá ke sabab murdon ke jí uṭhne kí ḳhabar dete the, náráz hoke un par charh áye.

3 Aur un par háth ḍálá, aur dúsre din tak qaid rakhá: kyúnki shám hogaí thí.

4 Par bahutere un men se, jinhon ne kalám sunká, ímán láe; aur gintí men pánch hazár ke qaríb ho gaye the.

5 ¶ Aur dúsre din yún húá, ki un ke sardár, aur buzurg, aur faqíh,

6 Aur sardár káhin Haná o Qayáfá, aur Yohná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Aurshalím men jama húe.

7 Aur un ko bích men khará karke, púchhá, ki Tum ne kis qudrat, aur kis ke nám par, yih kiyá?

8 Tab Pitras ne Rúh i Quds se bhar jáke, un se kahá, Ai qaum ke sardár, aur ai Isráíl ke buzurgo,

9 Agar áj ham se is ihsán kí

bábat, jo is kamzor ádmí par húá, púchhá játá hai, ki wuh kyúnkar changá húá;

10 To tum sab, aur sáre baní Isráil ko mą́lúm ho, ki Ísá Masíh Násarí ke nám se, jis ko tum ne salíb diyá, aur jise Ḳhudá ne murdon men se phir uṭháyá, usí se yih mard tumháre sámhne bhalá changá khaṛá hai.

11 Yih wahí patthar hai, jise tum ráj logon ne náchíz jáná, jo kone ká sirá húá.

12 Aur kisí dúsre se naját nahín: kyúnki ásmán ke tale ádmíon ko koí dúsrá nám nahín baḳhshá gayá, jis se ham naját pá saken.

13 ¶ Jab unhon ne Pitras aur Yohná kí beparwáí dekhí, aur daryáft kiyá, ki we beilm aur ą́wámm men se hain, to tą́jjub kiyá; phir pahcháná, ki we Ísá ke sáth the.

14 Aur us shaḳhs ko, jo changá húá thá, un ke sáth khaṛá dekhke, kuchh jawáb na de sake.

15 Aur unhen hukm karke, ki sanídaran ke báhar jáo, ápas men saláh karne lage,

16 Ki Ham in ádmíon se kyá karen? kyúnki ek baṛí karámat un se húí, jo Aurshalím ke sab rahnewálon par záhir hai; aur ham is ká inkár nahín kar sakte.

17 Lekin táki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, unhen ham ḳhúb dahkáwen, ki phir is nám ká kisí se zikr na karen.

18 Tab unhen buláke tákíd kí, ki hargiz Ísá ke nám par dam na máriyo, aur tą́lím na díjiyo.

19 Pitras, aur Yohná ne jawáb men unhen kahá, Tumhín insáf karo, ki Ḳhudá ke nazdík durust hai, ki ham Ḳhudá kí bát se tumhárí bát ziyáda sunen.

20 Kyúnki nahín ho saktá, ki un chízon ko, jo ham ne dekhín, aur sunín, na kahen:

21 Tab unhon ne aur un ko dhamkáke chorḍiyá, kyúnki logon ke sabab un ke sazá dene kí koí ráh na pái: isliye ki sab log us ke sabab, jo húá thá, Ḳhudá kí ṭą́ríf karte the;

22 Ki wuh shaḳhs, jis ke changá karne men yih karámat záhir húí, chálís baras ke úpar thá.

23 ¶ Tab we chhúṭke apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár káhinon aur buzurgon ne un se kahá thá, bayán kiyá.

24 Jab unhon ne yih sunú, to ekdil hoke Ḳhudá ko pukárá aur kahá, ki Ai Ḳhudáwand tą́lá, tú wuh Ḳhudá hai, jis ne ásmán aur zamín, aur samundar, aur sab kuchh, jo un men hain, paidá kiyá:

25 Tú ne apne bande Dáúd kí zabání kahá, ki Ghair qaumon ne kyún dhúm machái, aur logon ne jhúṭe ḳhiyál kiye?

26 Ḳhudáwand aur us ke Masíh ke barḳhiláf hoke, zamín ke bádsháh uṭhe, aur sardár báham jamą́ húe.

27 Sach ki is shahr men tere quddús Beṭe Ísá ke, jise tú ne

Masíh kiyá, barkhiláf hoke Herodís aur Pontius Pilátus ghair qaumon aur Isráilíon ke sáth jamá húe,

28 Táki jis ká honá tere háth aur iráde ne áge se thará rakhá, karen.

29 Ab Ai Khudáwand, un kí dhamkíon ko dekh: aur apne bandon ko yih bakhsh, ki kamál dilerí se terá kalám sunáwen,

30 Jis waqt tú apná háth changá karne ko phailá de; aur tere quddús Beṭe Ísá ke nám se nishánián aur achambhe záhir hon.

31 ¶ Aur jab we duá máng chuke, wuh makán, jahán we jamá the, hil gayá; aur sab Rúh i Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáne lage.

32 Aur ímándáron kí jamáat ek dil aur ek ján thí: aur kisú ne apne mál ko apná na kahá; balki sárí chízon men sharík the.

33 Aur rasúlon ne Khudáwand Ísá ke jí uthne par barí qúwat se gawáhí dí: aur un sab par bará fazl thá.

34 Koí un men muhtáj na thá: kyúnki jo log zamín o makán ke málik the, un ko bechke un kí qímat láke,

35 Rasúlon ke páon par rakhte the: aur har ek ko, us kí zarúrat ke muwáfiq bánṭte the.

36 Aur Yoshah jis ká rasúlon ne Barnabá, (yáne nasíhat ká beṭá) nám rakhá, jo qaum ká Leví aur janam ká Kuprí thá,

37 Ek khet rakhtá thá, use bechke, aur us kí qímat láke, rasúlon ke páon par rakkhí.

PANCHWAN BAB.

1 Aur Hananiáh námí ek mard, aur us kí jorú Shafírá ne apní milkiyat bechí,

2 Aur qímat men se kuchh rakh chhoṛá, so us kí jorú bhí jántí thí, aur kuchh láke, rasúlon ke páon par rakhá.

3 Tab Pitras ne kahá, Ai Hananiáh, kyún Shaitán tere dil men samáyá, ki Rúh i Quds se jhúṭh bole, aur zamín kí qímat men se kuchh rakh chhoṛe?

4 Kyá yih jabtak tere pás thí, terí na thí? aur jab bechí gaí, tere ikhtiyár men na thí? tú ne kyún is bát ko apne dil men jagah dí? tú ádmíon se nahín, balki Khudá se jhúṭh bolá.

5 Yih bát suntehí, Hánaniáh gir paṛá, aur us ká dam nikal gayá: aur sab log in báton ko sunke niháyat ḍargaye.

6 Aur jawánon ne uṭhke use kafnáyá, aur báhar lejáke gáṛá.

7 Jab ghanṭe tínek guzre, us kí jorú is májare se bekhabar áí.

8 Pitras ne us se kahá, Muhj se kah, kyá zamín itnehí par bechí? Us ne kahá, Hán, itne par.

9 Phir Pitras ne un se kahá, Tum ne kyún aisá kiyá, ki Khudáwand kí Rúh ko ázmáo? dekh, tere khasam ke gáṛnewálon ne darwáze par páon rakhá, ki tujhe bhí báhar le jáen.

10 Tab wahín us ke páon pás girke margaí: aur jawánon ne bhítar áke, use murda páyá, aur báhar lejáke, us ke ḳhasam pás gáṛá.

11 Aur tamám kalísa, sab jinhon ne yih suná, bahut dargaye.

12 ¶ Aur rasúlon ke háth se logon ke darmiyán bahut sí nisháníán, aur karámaten záhir húín; (aur we sab Sulaimán ke barámade men ekdil the.

13 Par auron men se kisí ká hiwáo na paṛá, ki un men já mile: magar log un kí ṭáríf karte the.

14 Aur bhí ạurat o mard garoh ke garoh Ḳhudáwand par ímán láke, un men shámil hone játe the.)

15 Yahán tak, ki log bímáron ko láke, saṛakon men chárpáí aur kháṭon par rakhte the, táki jab Pitrás áwe, un men se kisú par us ká sáya hí paṛjáwe.

16 Aur cháron taraf ke shahron ke log Aurshalím men jamạ húe, jo bímáron ko aur un ko, jo nápák rúhon ke satáye the, láe: so sab change húe.

17 ¶ Tab sardár káhin aur us ke sab sáthí, (jo Zádúqí ke firqe ke the,) ḍáh bharke uṭhke,

18 Rasúlon par háth ḍálá, aur qaidḳhána i ạmm men band kiyá.

19 Par rát ko Ḳhudáwand ke firishte ne qaidḳháne ke darwáze khole, aur unhen báhar láke kahá,

20 Jáo, aur haikal men khaṛe hoke, is zindagí kí sárí báten logon se kaho.

21 Yih sunke, we taṛke haikal men gaye, aur sikháne lage. Jab sardár káhin aur us ke sáthí áye, to sanídaríon aur baní Isráíl ke buzurgon ko ekṭhe kiyá, aur qaidḳháne men kahlá bhejá, ki unhen láwen.

22 Magar piyádon ne, qaidḳháne men pahunchke, unhen na páyá, aur phir áke ḳhabar dí,

23 Ki ham ne to qaidḳháne ko baṛí ḳhabardárí se band, aur chaukídáron ko darwázon par báhar khaṛá páyá: par jab kholá, kisú ko andar na páyá.

24 Jab baṛe káhin, aur haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih bát suní, ghabrágaye, ki kyá hogá.

25 Tad ek shaḳhs ne áke unhen ḳhabar dí, ki Dekho, we mard jinhen tum ne qaidḳháne men ḍálá thá, haikal men khaṛe logon ko sikhláte hain.

26 Tab haikal ká sardár piyádon ke sáth jáke, unhen láyá, lekin zabardastí nahín: kyúnki logon se ḍarte the, ki aisá na ho, ki ham par pathráo karen.

27 Aur unhen láke sanídaríon ke bích men khaṛá kiyá: tab sardár káhin ne un se púchhá,

28 Ki Kyá, ham ne tum se baṛí tákíd na kí, ki is nám par táḷím na denạ? par, dekho, tum ne Aurshalím ko apní táḷím se bhar diyá, aur cháhte ho, ki is shaḳhs ká ḳhún ham par sábit karo.

29 ¶ Pitras aur rasúlon ne jawáb men kahá, Zarúr hai, ki ham Ḳhudá ká hukm ádmíon ke hukm se ziyáda mánen.

30 Hamáre báp dádon ke Ḳhudá ne Ɨsá ko uṭháyá, jise tum ne salíb par laṭkáke már ḍálá.

31 Usí ko Ḳhudá ne málik aur najátdenewálá ṭhahráke, apne dahne háth buland kiyá, táki Isráíl ko tauba aur gunáhon kí muáfí baḳhshe.

32 Aur ham us kí in báton ke gawáh hain; aur Rúh i Quds bhí, jise Ḳhudá ne unhen baḳhshá, jo us kí tábịdárí karte hain.

33 ¶ We yih sunke kaṭ gaye, aur saláh kí, ki unhen qatl karen.

34 Tab Gamalael námí ek Farísí ne, jo shariyạt sikhlánewálá, aur sab logon men ịzzatdár thá, sanídaríon men uṭhke hukm kiyá, ki rasúlon ko zará báhar lejáo;

35 Aur unhen kahá, ki Ai Isráílo, ḳhabardár, tum in ádmíon ke sáth ḳyá kiyá cháhte ho.

36 Ki in dinon ke áge Theudás ne uṭhke kahá, ki Main kuchh húṉ; aur sau chárek ádmí us se mil gaye; wuh márá gayá, aur sab, jitne us ke tábị the, pareshán o tabáh húe.

37 Bád us ke Yahúdá Jalílí ismnawísí ke dinon men uṭhá, aur bahuton ko apní taraf khenchá: wuh bhí halák húá; aur sab, jitne us ke tábị the, chhitar bitar ho gaye.

38 Aur ab main tumhon kahtá húṉ, ki In ádmíon se kinára karo, aur jáne do: kyúṉki agar yih tadbír yá kám insán se hai, to tabáh ho jáegá:

39 Par agar Ḳhudá se hai, to tum use radd nahíṉ karsakte; aisá na ho, ki tum Ḳhudá se laṛnewále ṭhaharo.

40 Unhon ne use máná: aur rasúlon ko buláke koṛe máre, aur hukm kiyá, ki Ɨsá ke nám par bát na kariyo, aur unhen chhoṛ diyá.

41 ¶ Tab we sanídaríon ḳe huzúr se chale gaye, aur ḳhush húe, ki ham is láiq to ṭhahare, ki us ke nám ke liye behurmat hon.

42 Aur we harroz, haikal men, aur ghar ghar sikhláne, aur Ɨsá Masíh kí ḳhushḳhabarí dene se báz na rahe.

CHHAṬWAṆ BAB.

1 Un dinon men, jab shágird bahut húe, Helenistí Ịbránion se kuṛkuráne lage, kyúṉki un kí bewaon ke roz kí ḳhabargírí men ghaflat hotí thí.

2 Tab un bárahon ne shágirdon kí jamáạt ko buláke kahá, Munásib nahíṉ, ki ham Ḳhudá ke kalám ko chhoṛke, mez kí ḳhidmat karen.

3 Pas, ai bháío, apne men se sát muṭtibar shaḳhs ko, jo Rúh i Quds aur hikmat se bhare hon, chuno, ki ham un ko is kám par muqarrar karen.

4 Aur ham áp duạ aur kalám kí ḳhidmat men lage rahenge.

5 ¶ Yih bát sárí jamáạt ko pasand áí: aur Stephan námí ek mard ko, jo ímán aur Rúh i Quds se bhará thá, aur Filip, aur Prokhoros, aur Nikánor, aur Tímon, aur Parmenas, aur Nikolas Antiokí ko, jo Yahúdí ho gayá thá, chuná:

6 In ko rasúlon ke áge khaṛá kiyá: unhon ne duạ mángke, apne háth úpar rakhe.

7 ¶ Aur Ḳhudá ká kalám phail gayá; aur shágirdon kí jamáạt Aurshalím men bahut hí baṛh gaí: aur káhinon ká baṛá garoh ímán ke tábi húá.

8 ¶ Aur Stephan ímán aur qúwat se bhar jáke, baṛí baṛí karámaten aur nishánián logon ek bích men záhir kartá rahá.

9 Tab báze us ibádatḳháne se, jo Libertíní kahlátá hai, aur báze Kurínion, aur Iskandarion, aur un men se jo Kilikia aur Asia se áye, uṭhke Stephan se bahs karne lage.

10 Par we us hikmat aur rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, sámhná na karsake.

11 Tab unhon ne bạzon ko gánṭhá, ki kahín ham ne us ko Músá aur Ḳhudá kí nisbat kufr bakte suná.

12 Tad unhon ne logon, aur buzurgon, aur faqíhon ko ubhárá, aur us par chaṛh áye, aur pakaṛke sanídarion men legaye,

13 Aur jhúṭe gawáhon ko khaṛá kiyá; unhon ne kahá, ki Yih shaḳhs is pák makán aur shariyạt kí nisbat kufr bakne se báz nahín átá:

14 Kyúnki ham ne use yih kahte suná, ki wahí Ịsá Násarí is makán ko ḍháegá, aur un rasmon ko, jo Músá kí mạrifat hamen pahunchín, badal ḍálegá.

15 Tad sabhon ne, jo sanídarion men baiṭhe the, us par dhiyán karke dekhá; unhen us ká chihra firishte ká sá nazar áyá.

SẠTWẠN BẠB.

1 Tab sardár káhin ne púchhá, Kyá ye báten yúnhín hain?

2 Wuh bolá, Ai bháío, aur ai ábá, suno; ki hamáre báp Ibráhím par, jis waqt Mesopotamia men thá, peshtar us ke ki wuh Ḳhárán men já basá, Ḳhudáe zúljulál záhir húá,

3 Aur use kahá, ki Apne mulk aur rishtadáron men se nikal, aur us mulk men, ki tujhe dikháúngá, chal.

4 Tab Kaldíon ke mulk se báhar jáke, Ḳhárán men á rahá: aur wahán se, us ke báp ke marne ke bạd, us ko is mulk men, ki ab tum rahte ho, pahuncháyá.

5 Aur us men kuchh mírás, balki qadam rakhne kí jagah na dí: par us ne wạda kiyá, ki Main yih zamín tujhe, aur tere bạd terí nasl ko dúngá, ki milkiyat ho jáe, agarchi us ká koí laṛká na thá.

6 Aur Ḳhudá ne yún farmáyá, ki Terí nasl begáne mulk men já rahegí; we un ko chár sau baras tak ghulámí men rakhenge, aur badsulúkí karenge.

7 Phir Ḳhudá ne kahá, ki Main us qaum ko, jis kí we ghulámí men rahenge, sazá dúngá: aur bád us ke we báhar áwenge, aur isí jagah merí bandagí karenge.

8 Aur us ne us se ḳhatne ká ạhd kiyá: so is tarah Isháq paidá húá, aur áṭhwen din us ká ḳhatna kiyá; aur Isháq se Yạqúb; aur Yạqúb se bárah gharáne ke sardár paidá húe.

9 Aur sardáron ne ḍáh se Yúsuf ko bechá, ki Misr men lejáen: par Ḳhudá us ke sáth thá.

10 Aur use us kí sárí musíbaton se nikálá, aur use Misr ke Bádsháh Farún ke sámhne maqbúliyat aur hikmat baḳhshí; aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká muḳhtár kiyá.

11 Ab Misar ke sáre mulk, aur Kanạn men kál paṛá, aur barí musíbat áí: aur hamáre báp dádon ko kháná muyassar nahín átá thá.

12 Jab Yạqúb ne suná, ki Misr men anáj hai, to pahle hamáre báp dádon ko bhejá.

13 Aur dúsrí bár Yúsuf apne bháíon par záhir húá; aur Yúsuf ká gharáná Farún ko mạlúm húá.

14 Tab Yúsuf ne apne báp Yạqúb aur us ke sáre kuṭumbe ko, jo pachhattar shaḳhs the, bulá bhejá.

15 Aur Yạqúb Misr men gayá; wahán wuh aur hamáre báp dáde margaye,

16 Aur un ko Shiḳhem men legaye, aur us maqbare men, jis ko Ibráhím ne Baní Ạmúr Shiḳhem ke báp se rupae deke mol liyá thá, gáṛá.

17 Jab us wạde ká waqt, jis kí Ḳhudá ne Ibráhím se qasam khái thí, nazdík áyá, log Misr men baṛhne, aur bahut hone lage,

18 Us waqt tak, ki dúsrá bádsháh húá, jo Yúsuf ko na jántá thá.

19 Us ne hamárí qaum se fitrat karke, hamáre báp dádon se badsulúkí kí, yahán tak, ki us ne un ke laṛkon ko philwá diyá, táki jíte na rahen.

20 ¶ Us waqt Músá paidá húá, jo niháyat ḳhúbsúrat thá; us ne tín mahíne tak apne báp ke ghar men parwarish pái:

21 Jab wuh phenká gayá, Farún kí beṭí ne use uṭhá liyá, aur us ko apná beṭá karke pálá.

22 Aur Músá ne Misríon kí tamám hikmat kí tạlím pái, aur kalám o kám men zabardast thá.

23 Aur jab wuh púre chálís baras ká húá, us ke jí men áyá, ki jáke apne bhái Isráílon kí ḳhabar le.

24 Tab ek ko zulm uṭháte dekhkar, us kí himáyat kí, aur Misrí ko ján se márke, us ká, jis par zulm húá thá, badlá liyá:

25 Kyúnki us ne ḳhiyál kiyá,

ki mere bhái samjhenge, ki Ḳhudá mere háthon unhen chhuṭkárá degá: par we na samjhe.

26 Phir dúsre din, jab we laṛte the, unhen dikhái diyá, aur un ko yún kahke miládene cháhá, ki Tum bhái ho; kyún ek dúsre par zulm karte ho?

27 Lekin us ne, jo apne paṛosí par zulm kartá thá, use haṭáke kahá, ki Tujhe kis ne ham par hákim, aur qází ṭhahráyá hai?

28 Kyá jis tarah kal us Misrí ko qatl kiyá, mujhe qatl kiyá cháhtá hai?

29 Músá is bát par bhágá, aur Madián ke mulk men já rahá; wahán us ko do beṭe paidá húe.

30 Aur jab chálís baras guzre, to Ḳhudáwand ká firishta, Sínai ke paháṛ ke jangal men, ág kí lau men, jháṛ ke bích, dikhái diyá.

31 Músá ne yih-súrat dekhke, ṭajjúb kiyá: aur jab daryáft karne ko nazdík chalá, Ḳhudáwand kí áwáz use pahunchí,

32 Ki Main tere báp dádon ká Ḳhudá, Ibráhím ká Ḳhudá, aur Isháq ká Ḳhudá, aur Yaqúb ká Ḳhudá hún. Tab Músá kámp gayá, aur use daryáft karne kí jurát na húí.

33 Tad Ḳhudáwand ne use kahá, ki Apne páon kí jútián utár: kyúnki yih jagah, jahán, tú khaṛá hai, pák zamín hai.

34 Main nigáh karke, apne logon kí, jo Misr men hain, musíbat dekh rahá hún, aur main ne un kí áh mární suní, aur unhen chhuṛáne utrá. Á, main tujhe Misr men bhejúngá.

35 Usí Músá ko, jis ká unhon ne inkár karke kahá, ki Kis ne tujhe hákim aur qází banáyá? usí ko Ḳhudá ne, us firishte kí márifat, jo use jháṛ men nazar áyá, bhejá, ki hákim aur chhuṭkárá denewálá ho.

36 Wahí unhen nikál láyá, aur Misr ke mulk, aur Lál samundar, aur chálís baras jangal men, karámaten aur nisháníán dekhátá rahá.

37 ¶ Yih wahí Músá hai, jis ne Isráílion se kahá, ki Ḳhudáwand, jo tumhárá Ḳhudá hai, tumháre bháion men se, tumháre liye, mujhsá ek nabí záhir karegá; tum us kí suno.

38 Yih wahí hai, jo jangal men kalíse ke darmiyán us firishte ke, jo use Sínai ke paháṛ par bolá, aur hamáre báp dádon ke sáth thá: usí ko zindagí ká kalám milá, ki ham ko pahuncháde:

39 Hamáre báp dádon ne us ká tábidár honá na cháhá, balki us ko radd kiyá, aur un ká dil Misr kí taraf pherá,

40 Aur Hárún se kahá, ki Hamáre liye aise Ḳhudá baná, jo hamáre áge áge chalen: kyúnki us Músá ko, jo hamen Misr ke mulk se nikál láyá, ham nahín jánte, ki use kyá húá.

41 Aur un dinon unhon ne ek bachhṛá banáyá, aur us but ko qurbání chaṛhái, aur apne háthon ke kám par ḳhushí manái.

42 Tab Ḳhudá un se phir gayá, aur chhoṛ diyá, ki táron kí fauj ko púje; jaisá nabíon kí kitáb men likhá hai, ki Ai Isráíl ke gharáne, tum ne mujh ko jangal men chálís baras qurbánián aur nazren chaṛháín!

43 Tum ne Molek ke ḳheme, aur apne Ḳhudá Remfan ke táre ko, yáne un súraton jinhen tum ne sijda karne ko banáyá, khaṛá kiyá: pas main tumhen nikálke Bábil ke udhar basáúngá.

44 ¶ Gawáhí ká ḳhema, jaisá Músá se báten karnewále ne farmáyá thá, ki Us namúne ke muwáfiq, jo tú ne dekhá thá, baná, jangal men hamáre báp dádon ke darmiyán thá.

45 Use hamáre báp dáde aglon se páke, Yoshúa ke sáth, un qaumon ke mulk men, jin ko Ḳhudá ne hamáre báp dádon ke sámhne se nikál diyá, láye, aur Dáúd ke dinon tak rahá;

46 Jis par Ḳhudá ke huzúr se fazl húá, aur us ne árzú kí, ki Yaqúb ke Ḳhudá ke wáste makán banáwe.

47 Par Sulaimán ne us ke liye makán banáyá.

48 Lekin Ḳhudá tálá un haikalon men, jo háth se bane hain, nahín rahtá; chunánchi nabí kahtá hai,

49 Ki Ḳhudáwand farmátá hai, Asmán merá takht, aur zamín mere páon rakhne kí chaukí hai: tum mere liye kaunsá ghar banáoge? yá kaunsí jagah mere árám kí hai?

50 Kyá mere háth ne ye sab chízen nahín banáín?

51 ¶ Ai sarkasho, aur dil aur kán ke námaḳhtúno, tum harwaqt Rúh i Quds ká sámhná karte ho: jaise tumháre báp dáde the, waise hí tum bhí ho.

52 Nabíon men se kis ko tumháre báp dádon ne na satáyá? balki unhon ne Us Rástbáz ke áne ke ḳhabardenewálon ko qatl kiyá; jis ke ab tum pakaṛwánewále aur ḳhúní húe:

53 Tum ne firishton kí jamáat ke sámhne shariyat pái, par amal men na láye.

54 ¶ We ye báten sunte hí, jí men kaṭ gaye, aur us par dánt písne lage.

55 Par wuh Rúh i Quds se bhará, ásmán kí taraf dekh rahá thá, ki Ḳhudá ká jalál, aur Ísá ko Ḳhudá ke dahne háth khaṛá dekhá,

56 Aur kahá, Dekho, main ásmán ko khulá, aur ádmí ke Beṭe ko Ḳhudá ke dahne háth khaṛá dekhtá hún.

57 Tab unhon ne baṛe zor se chilláke, apne kán band kiye, aur ek dil hoke us par lapke,

58 Aur shahr ke báhar nikálke, us par pathráo kiyá: aur gawáhon ne apne kapṛe Saul námí ek jawán ke páon pás rakh diye.

59 Aur jab we Stephan par pathráo karte the, us ne duá mángke kahá, Ai Ḳhudáwand Ísá, merí rúh ko qabúl kar.

60 Phir wuh ghuṭne ṭekkar, zor se pukárá, ki Ai Ḳhudáwand, yih

gúnáh un par sábit na kar, aur yih kahke sogayá.

ĄṬHWAN BAB.

1 Aur Saul us ke qatl se ḳhush húá. Aur us waqt Kalíse par Aurshalím men bará zulm húá aur rasúlon ke siwá, Yahúdiya, aur Sámariya kí har jagah men sab tithar bithar hogaye.

2 Aur Ḳhudáparaston ne Stephan ká kafan dafan kiyá, aur us par bará mátam kiyá.

3 Aur Saul Kalíse ko tabáh kartá, ki ghar ghar ghuske, mardon aur ąuraton ko ghasíṭkar, qaid men ḍáltá thá.

4 Pas we, jo chhitar bitar húe the, har jagah jáke kalám kí ḳhushḳhabarí dete the.

5 Aur Filip Sámariya ke ek shahr men jáke, un ke áge Masíh kí manádí kartá thá.

6 Aur logon ne un karámaton ko, jo Filip kartá thá, sunke aur dekhke, ekdil hokar us kí báton par jí lagáyá.

7 Kyúnki nápák rúhen bahuton se, jin par charhí thín, barí áwáz se chilláke utar gaín: aur bahut jholá máre húe, aur langre change húe.

8 Aur us shahr men barí ḳhushí húí.

9 ¶ Us ke áge us shahr men Shamún námí ek shaḳhs jádúgarí kartá, aur Sámariya ke logon ko dang rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main kuchh hún:

10 Aur chhoṭe se baṛe tak, sab us kí taraf rujú láke, kahte the, ki Yih Ḳhudá kí barí qudrat hai.

11 So is sabab us kí taraf rujú láye, ki us ne ek muddat se apní jádúgarí se unhen dang karrakhá thá.

12 Filip kí báton ká yaqín kiyá, jo Ḳhudá kí bádsháhat, aur Ịsá Masíh ke nám kí ḳhush ḳhabarí detá thá, to kyá ąurat, kyá mard báptismá páne lage.

13 Tab Shamún bhí ímán láyá: aur báptismá páke hamesha Filip ke sáth rahá, aur barí barí nisháníán, aur karámaten, jo záhir hotí thín, dekhke dang húá.

14 ¶ Jab rasúlon ne, jo Aurshalím men the, suná ki Sámarían ne Ḳhudá ke kalám qabúl kiyá hai, tab unhon ne Pitras aur Yohná ko un ke pás bhejá:

15 Unhon ne jáke, un ke liye duą mángí, ki Rúh i Quds páwen:

16 (Kyúnki abtak un men se wuh kisú par názil na húá thá: unhon ne sirf Ḳhudáwand Ịsá ke nám par báptismá páyá thá.)

17 Tab unhon ne un par háth rakhe, aur unhon ne Rúh i Quds páyá.

18 ¶ Jab Shamún ne dekhá, ki rasúlon ke háth rakhne se Rúh i Quds miltá hai, to un ke pás rúpiya láke,

19 Kahá, ki Yih iḳhtiyár mujhe bhí de, ki jis par main háth rakhún, wuh Rúh i Quds páwe.

20 Pitras ne use kahá, Terá rúpiya tere sáth barbád ho, isliye

ki tú ne ḳhiyál kiyá, kí Ḳhudá kí baḳhshish rúpiya se hásil hotí hai.

21 Terí is bát men na hissa hai, na baḳhrá: Kyúnki terá dil Ḳhudá ke áge sídhá nahín.

22 Pas apní is sharárat se tauba kar, aur Ḳhudá se máng; sháyad tere dil ká yih ḳhiyál muáf ho.

23 Isliye ki main dekhtá hún, ki tú pit ki kaṛwáhaṭ, aur badí ke band men giriftár hai.

24 Shamún jawáb men kahá, Tum mere liye Ḳhudáwand se duá mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koí mujh par na áwe.

25 Phir we gawáhí deke, Ḳhudáwand ká kalám sunáke, Aurshalím ko phire, aur Sámaríon kí bahut sí bastíon men ḳhushḳhabarí dí.

26 ¶ Tab Ḳhudáwand ke firishte ne Filip se kahá, ki Uṭh, aur dakhin taraf us ráh par já, jo Aushalím se Gázá ko, jo jangal hai, játí.

27 Wuh uṭhke rawána húá: aur dekho, ek Habshí ḳhojá, Habsh kí Begam Kandákí ká wazír, jo us ke sáre ḳhazáne ká muḳhtár thá, aur Aurshalím men bandagí ko áyá thá,

28 Phirá játá thá, aur apne rath par baiṭhá, Ásha̤iyá nabí paṛh rahá thá.

29 Rúh ne Filip se kahá; Nazdík já, aur us rath ke sáth ho le.

30 Tab Filip ne us taraf daurke, use Ásha̤iyá Nabí ko paṛhte sunáa, aur kahá, Kyá jo kuchh tú paṛhtá hai, samajhtá hai?

31 Us ne kahá, Yih kis tarah ho sake, jab tak koí mujhe ráh na batáwe? Tab us ne Filip se darḳhwást kí, ki mere sáth sawár ho le.

32 Us kitáb kí ibárat, jo wuh paṛhtá thá, yih hai, ki Wuh jaise bheṛ zabh karne ko lejáte hain, aur jaise bara, jo apne bál katarnewále ke sámhne bezabán hai, usí tarah wuh apná munh nahín kholtá:

33 Us kí gharíbí men, beinsáfí se us kí sazá húí: aur kaun us ke zamáne ko bayán kar sake? kyúnki zamín par se us kí ján uṭhái játí hai.

34 Ḳhoje ne Filip ke jawáb men kahá, ki Main terí minnat kartá hún, ki nabí yih kis ke baqq men kahtá hai? apne yá kisí dúsre ke haqq men?

35 Tab Filip ne apní zabán kholke, usí maqám se shurú karke, Ísá kí ḳhushḳhabarí use dí.

36 Aur játe játe, ráh ke darmiyán ek pání par pahunche: tab ḳhoje ne kahá, ki Dekh, pání; ab mujhe báptismá páne men kaun chíz roktí hai?

37 Filip ne kahá, Agar tú apne tamám dil se ímán látá hái, to rawá hai. Us ne jawáb men kahá, Main ímán látá hún, ki Ísá Masíh Ḳhudá ká Beṭá hai.

38 Tab us ne hukm kiyá, ki rath khaṛí karen: aur Filip aur ḳhojá donon pání men utre; aur us ne us ko báptismá diyá.

39 Jab we pání se nikle, Ḳhudáwand kí Rúh Filip ko legaí, aur ḳhoje ne us ko phir na dekhá: aur ḳhush hoke apní ráh lí.

40 Aur Filip Azotus men dikhái diyá: aur jab tak Kaisariya men áyá, guzarte húe, sab shahron men ḳhushkḥabarí dí.

NAWAN BAB.

1 Aur abtak Saul, Ḳhudáwand ke shágirdon ke dhamkáne aur qatl karne men dam mártá, sardár káhin ke yahán gayá,

2 Aur us se Dimishq ke ibádatḳháne ke liye is mazmún ke ḳhatt mánge, ki agar main kisú ko is mazhab men páún, kyá aurat kyá mard, use bándhke Aurshalím men láún.

3 Aur játe játe, aisá húá, ki jab Dimishq ke nazdík pahunchá, to ekbárgí ásmán se ek núr us ke chaugird chamká:

4 Tab wuh zamín par gir paṛá, aur us ne ek áwáz suní, jo use kahtí thí, Ai Saul, ai Saul tú mujhe kyún satátá hai?

5 Us ne púchhá, kí Ai Ḳhudáwand, tú kaun hai? Ḳhudáwand ne kahá, Main Ịsá húṇ, jise tú satátá hai: paine ke kíl par lát márná tere liye burá hai.

6 Us ne kámpke, aur hairán hokar kahá, Ḳhudáwand, tú kyá cháhtá hai, ki main karún? Ḳhudáwand ne use kahá, Uṭh, aur shahr men já, ki jo tujhe karná zarúr hai, tujh se kahá jáegá.

7 Us ke sáthwále hairán khaṛe rah gaye, ki áwáz to sunte, par kisú ko na dekhte the.

8 Aur Saul zamín se uṭhá; aur ánkh kholke kisú ko na dekhá: tab we us ká háth pakaṛke Dimishq men láye.

9 Aur wuh tín din andhá rahá aur na khátá, na pítá thá.

10 ¶ Aur Dimishq men Hananiáh námí ek shágird thá; use Ḳhudáwand ne royá men kahá, Ai Hananiáh. Us ne jawáb diyá, Ḳhudawandá, main házir húṇ.

11 Tab Ḳhudáwand ne use kahá, Uṭhkar us saṛak par, jo Sídhí kahlátí hai, já, aur Yahúdá ke ghar men Saul námí Tarusí ko ḍhúnḍh: ki dekh, wuh duá mángtá hai,

12 Aur us ne royá men Hananiáh námí ek shaḳhs ko dekhá, ki andar áke us par háth rakhá, táki phir dekhne lage.

13 Tab Hananiáh ne jawáb diyá, ki Ai Ḳhudáwand, main ne bahuton se is shaḳhs ke haqq men sunú, ki is ne Aurshalím men tere muqaddason ke sáth kaisí badí kí hai:

14 Aur yahán bhí, us ne sardár káhinon kí taraf se iḳhtiyár páyá, ki sab ko, jo terá nám lete hain, bándhe.

15 Ḳhudáwand ne use kahá, Tú já: kyúnki wuh qaumon aur bádsháhon aur baní Isráíl ke ágemerá nám záhir karne ká ek ḳháss wasíla hai:*

16 Aur main, use dikháúngá, ki use mere nám ke liye kaisá dukh uṭháná zarúr hai.

17 Tab Hananiáh gayá, aur us ghar men dáḳhil húá; aur apná háth us par rakhkar kahá, Ai bhái Saul, Ḳhudáwand, yáne Ísá ne, jo tujhe, is ráh men jis se tú áyá, záhir húá, mujhe bhejá hai, ki tú phir dekhe, aur Rúh i Quds se bhar jáe.

18 Aur wohín kuchh chhilke se us kí ánkhon se gir paṛe: aur wuh usí dam dekhne lagá, aur uṭhke báptismá páyá.

19 Aur kuchh kháke, táqat pái. Aur Saul kaí din Dimishq men shágirdon ke sáth rahá.

20 Wohín ibádatḳhánon men Masíh kí manádí kí, ki wuh Ḳhudá ká Beṭá hai.

21 Aur sab sunnewále dang ho gaye; aur kahne lage, Kyá yih wuh nahín hai, jo Aurshalím men is námlenewálon ko tabáh kartá thá, aur yahán bhí isí iráde par áyá, ki un ko bándhke sardár káhinon ke pás lejáe?

22 Lekin Saul ne aur bhí mazbút hoke, dalílon se sábit karke, ki yih wahí Masíh hai, Yahúdíon ko, jo Dimishq men rahte the, ghabrá diyá.

23 ¶ Aur jab kaí din guzre, Yahúdíon ne us ke qatl kí saláh kí:

24 Aur un kí ghát Saul ko málúm ho gaí. Aur we rát din pháṭakon par lage rahe, ki use márḍálen.

25 Tab shágirdon ne rát ko use ek ṭokre men baiṭhákar, díwár par se laṭká diyá.

26 Aur Saul ne Aurshalím men pahunchke koshish kí, ki shágirdon men mil jáe: par sab us se ḍare, kyúnki yaqín na kiyá, ki wuh shágird hai.

27 Magar Barnabás use apne sáth rasúlon pás legayá, aur un se bayán kiyá, ki us ne ráh men Ḳhudáwand ko yún dekhá, aur wuh use bolá, aur wuh Dimishq men yún bedhaṛak Ísá ke nám par kalám kartá thá.

28 Aur wuh Aurshalím men un ke sáth áyá jáyá kartá thá,

29 Aur Ísá ke nám par bedhaṛak kalám kartá thá, aur Helenistíon ke sáth bhí guftgú aur bahs kartá thá: aur we us ke márḍálne kí tadbír men the.

30 Tab bhái yih málúm karke, use Kaisariya men legaye, aur wahán se us ko Tarsus kí taraf rawána kiyá.

31 Tab sáre Yahúdiya, aur Jalíl, aur Sámariya ke kalíson ne árám páyá, aur baṛhte gaye; aur Ḳhudáwand ke ḳhauf men chalte the, aur Rúh i Quds kí tasallí se bhaṛgae.

32 ¶ Aur aisá húá, ki Pitras

* Chuná húá bartan hai.

sab jagah phirtá, un muqaddason ke pás bhí, jo Ludda men rahte the, pahunchá.

33 Aur wahán Aineas námí ek shaḳhs ko páyá, jo jhole ká márá áṭh baras se chárpáí par paṛá thá.

34 Pitras ne use kahá, Ai Aineas, Ịsá Masíh tujhe changá kartá hai: uṭh, aur apná bichhauná kar. Wuh usí dam uṭhá.

35 Tab Ludda aur Saron ke sab rahnewále use dekhkar Ḳhudáwand kí taraf phire.

36 ¶ Aur Yáfe men ek shágird Tabitha nám thí, jis ká tarjuma Harní hai: wuh nek kámon se bharí aur bahut ḳhairát kartí thí.

37 Aur aisá húá, ki un dinon wuh bímár hoke margaí: use nahlákar koṭhe par rakhá.

38 Aur isliye ki Ludda Yáfe ke nazdík thá, jab shágirdon ne sunú, ki Pitras wahín hai, us pás do shaḳhs bhejke darḳhwást kí, ki hamáre pás áne men der na kar.

39 Tab Pitras uṭhke un ke sáth chalá. Jab pahunchá, use koṭhe par legaye: aur sab bewaen roti húín us ke pás áín, aur kurte aur kapṛe, jo Tabitha ne jíte jí banáye the, dikhátí thín.

40 Pitras ne sab ko báhar karke, ghuṭne ṭekke duá mángí; phir lásh kí taraf mutawajjih hoke kahá, Ai Tabitha, uṭh. Us ne ánkhen khol dín: aur Pitras ko dekhke uṭh baiṭhí.

41 Us ne háth pakaṛke, use uṭháyá, aur muqaddason aur bewon ko buláke, use zinda un ke supurd kiyá.

42 Yih sáre Yáfe men mashhúr ho gayá; aur bahutere Ḳhudáwand par ímán láye.

43 Aur yún húá, ki wuh kaí din Yáfe men Shamún nám dabbágh ke yahán rahá.

DASWAN BAB.

1 Kaisariya men Kornelius námí ek shaḳhs thá, jo us paltan ká, ki Itáliyání kahlátí, súbadár thá.

2 Wuh apne sáre gharáne samet díndár aur Ḳhudá se ḍarnewálá thá, aur logon ko bahut ḳhairát detá, aur nit Ḳhudá se duá mángtá thá:

3 Us ne ek roz tísre pahar ke qaríb royá men sáf dekhá, ki Ḳhudá ke ek firishte ne us ke pás áke, use kahá, Ai Kornelius.

4 Us ne us ko ghaur se dekhá, aur ḍarke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, kyá hai? Us ne use kahá, Terí duáen, aur ḳhairát yádgárí ke liye Ḳhudá ke huzúr pahunchí.

5 Ab Yáfe men ádmí bhej, ki Shamún ko, jo Pitras kahlátá hai, bulá láwen:

6 Wuh dúsre Shamún ke yahán, jis ká ghar samundar kináre hai, mihmán hai: jo kuchh tujhe kiyá cháhiye, wuh tujh ko batáwegá.

7 Aur jab firishta, jis ne Kornelius se báten kí, chalá gayá, us ne apne naukaron men se do, aur un men se jo sadá us ke

sáth rahte the, ek díndár sípáhí ko buláke,

8 Aur sab báten un se bayán karke, unhen Yáfe men bhejá.

9 ¶ Dúsre din, jab we ráh men the aur shahr ke nazdík pahunche, Pitras do pahar ke qaríb khoṭhe par duạ mángne gayá:

10 Use bhúk lagí, aur cháhá ki kuchh kháe: par jab we taiyár karte the, wuh beḳhud ho gayá,

11 Aur dekhá, ki ásmán khul gayá, aur ek chíz barí chaddar kí mánind, jis ke cháron kone bandhe the, zamín kí taraf laṭaktí us ke pás áí:

12 Us men zamín ke har tarah ke chárpáe aur janglí jánwar, aur kíṛe makoṛe, aur chiṛiyán thín.

13 Aur use ek áwáz ái, ki Ai Pitras, uṭh; zabh kar, aur khájá.

14 Pitras ne kahá, Ai Ḳhudáwand, hargiz nahín; kyúnki main ne kabhí koí harám yá nápák chíz nahín kháí.

15 Dúsrí bár phir use áwáz ái, ki Jis ko Ḳhudá ne pák kiyá hai, tú harám mat kah.

16 Yih tín bár húá: phir wuh chíz ásmán par ḳhainchí gaí.

17 Jab Pitras apne dil men hairán thá, ki yih royá, jo main ne dekhá, kyá hai, to dekho, we mard, jinhen Kornelius ne bhejá, Shamún ká ghar púchhte púchhte darwáze par áye.

18 Unhon ne pukárke púchhá, ki Shamún, jo Pitras kahlátá, yahín mihmán hai?

19 ¶ Jab Pitras us royá ke ḳhiyál men thá, Rúh ne use kahá, Dekh tín mard tujhe ḍhúnḍhte hain.

20 Pas uṭhke, níche já, aur be khaṭke un ke sáth rawána ho: kyúnki main ne un ko bejá hai.

21 Tab Pitras ne utarke, un mardon se, jin ko Kornelius ne us pás bhejá thá, kahá, Dekho, jis ko tum ḍhúnḍhte ho, main hí hún: tum kis liye áye ho?

22 Unhon ne kahá, Kornelius súbadár ko, jo rástbáz aur Ḳhudá se ḍarnewálá, aur Yahúdíon kí sárí qaum men neknám hai, pák firishte ne hukm diyá, ki tujhe apne ghar buláwe, aur tujh se báten sune.

23 Tab us ne unhen bhítar buláke, un kí mihmání kí. Aur dúsre din Pitras un ke sáth chalá, aur kaí bhái Yáfe se us ke sáth ho liye.

24 Aur dúsre roz we Kaisariya men dáḳhil húe. Aur Kornelius apne rishtadáron, aur dilí dostoṇ ko ekṭhe karke, un kí ráh dekhtá thá.

25 Aur aisá húá, ki jab Pitras dáḳhil hone lagá, Kornelius us se já milá, aur us ke qadamon par girke, sijda kiyá.

26 Lekin Pitras ne use uṭháke kahá, Uṭh; main bhí to ádmí hún.

27 Aur us se báten kartá andar gayá, aur bahut se ádmí ekṭhe páye.

28 Tab us ne un se kahá, Tum

jánte ho, ki Yahúdí ko kisú begáne se suhbat rakhní, yá us ke yahán jáná rawá nahín; magar Ḳhudá ne mujh par záhir kiyá, ki main kisí ádmí ko kamína yá nápák na kahún.

29 Is liye main tumháre buláne par beuzr chalá áyá: ab main púchhtá hún, ki mujhe kis bát ke liye buláyá?

30 Kornelius ne kahá, Chár roz húe, ki main ne is waqt tak roza rakhá: aur tísre pahar ko apne ghar men duá mángtá thá, aur kyá dekhtá hún, ki ek mard sufed barráq poshák men sámhne khará hai.

31 Us ne kahá, Ai Kornelius, terí duá suní gaí, terí ḳhairát kí Ḳhudá ke huzúr yád húí.

32 Ab kisí ko Yáfe men bhej, aur Shamún ko, jo Pitras kahlátá hai, yahán bulá; wuh dúsre Shamún ke yahán, jis ká ghar samundar ke kináre hai, mihmán hai: wuh áke tujhe kahegá.

33 Usí dam main ne tere pás log bheje; tú ne ḳhúb kiyá, jo áyá. Ab ham sab Ḳhudá ke áge házir hain, táki jo kuchh Ḳhudá ne tujhe farmáyá hai, sunen.

34 ¶ Tab Pitras ne zabán kholí, aur kahá, Ab mujhe yaqín húá, ki Ḳhudá záhir par nazar nahín kartá:

35 Balki har qaum men, jo us se ḍartá aur rástbází kartá, us ko pasand átá hai.

36 Yih wahí kalám hai, jo us ne baní Isráíl ke pás bhejá, jab Ḳsá Masíh kí márifat (jo sab ká Ḳhudáwand hai:) sulh kí ḳhushḳhabarí detá thá.

37 Tum is májare ko jánte ho, jo is báptismá ke bád, jis kí manádí Yahiyá ne kí, Jalíl se shurú hoke, tamám Yahúdiya men phail gayá;

38 Yáne Ḳsá Násarí kí bát, ki kis tarah Ḳhudá ne use Rúh i Quds aur qudrat se Masíh kiyá: aur wuh bhaláí kartá, aur un sab ko, jo Shaitán ke háth se zulm uṭháte the, changá kartá phirá; kyúnki Ḳhudá us ke sáth thá.

39 Aur un sab kámon ke, jo us ne Yahúdiya ke mulk o Aurshalím men kiye, ham gawáh hain; us ko unhon ne salíb par laṭkáke márḍálá:

40 Us ko Ḳhudá ne tísre din uṭháyá, aur záhir kar dikháyá;

41 Sárí qaum par nahín, balki un gawáhon par, jo áge se Ḳhudá ke chune the, yáne ham par, ki us ke murdon men se jí uṭhne ke bád, us ke sáth kháyá piyá.

42 Aur us ne hamen hukm diyá, ki Logon men manádí karo, aur gawáhí do, ki Yih wahí hai, jo Ḳhudá kí taraf se muqarrar húá, ki zindon aur murdon ká insáf karnewálá ho.

43 Sab nabí us par gawáhí dete hain, ki jo koí us par ímán láwe, us ke nám se us ke gunáh muáf honge.

44 ¶ Pitras ye báten kahí rahá thá, ki Rúh i Quds sabhon par,

jo wuh kalám sunte the, názil húá.

45 Aur maḳhtún ímándár, jo Pitras ke sáth áye the, hairán húe, ki Ġhairqaumon par bhí Rúh i Quds kí baḳhshish járí húí.

46 Kyúnki unhon tarah tarah kí bolí bolte, aur Ḳhudá kí baṛáí karte suná. Tab Pitras ne phir kahá,

47 Koí pání rok saktá hai, ki ye jinhon ne hamárí tarah Rúh i Quds páyá, báptismá na páwen?

48 Tab us ne hukm diyá, ki We Ḳhudáwand ke nám par báptismá páwen. Tab unhon ne us se darḳhwást kí, ki kuchh din yahán rahe.

GYARAHWAN BAB.

1 Rasúlon, aur bháion ne, jo Yahúdiya men the, suná ki Ġhairqaumon ne bhí Ḳhudá ká kalám qabúl kiyá.

2 Aur jab Pitras Aurshalím men áyá, to maḳhtún us se bahs karne lage,

3 Ki tú námaḳhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth kháyá.

4 Tab Pitras shurú se barábar un se bayán karne lagá,

5 Ki jab main Yáfe ke shahr men duá máng rahá thá, behoshí men áke ek royá dekhá, ki Ek chíz jaise baṛí chádar, jis ke cháron kone ásmán se laṭakte the, utarke mujh tak áí.

6 Jab main ne ġhaur se us par ḳhiyál kiyá, to zamín ke chárpáe, aur janglí jánwar, aur kíṛe makoṛe, aur chiṛiyáen us men dekhín.

7 Aur ek áwáz sunί, ki mujhe kahtí hai, Ai Pitras, uṭh; zabh kar aur khá.

8 Pitras ne kahá, Ai Ḳhudáwand, hargiz nahín; kyúnki kabhí koí harám yá nápák chíz mere munh men na gaí.

9 Tab jawáb men dúsrí bár ásmán se mujhe áwáz áí, ki Jise Ḳhudá ne pák kiyá, tú harám mat kah.

10 Yih tín bár húá: phir sab kuchh ásmán kí taraf khinchá gayá.

11 Aur dekho, usí dam tín ádmí, jo Kaisariya se mere pás bheje gaye, us ghar ke pás, jis men main thá, khaṛe the.

12 Aur Rúh ne mujh se kahá, ki Tú be khaṭke un ke sáth já. Tab ye chhah bhái mere sáth chale, aur ham is shaḳhs ke ghar men dáḳhil húe:

13 Tab us ne ham se bayán kiyá, ki kis tarah ek firishte ko apne ghar men khaṛá dekhá, jis ne use kahá, ki Yáfe men ádmí bhej, aur Shamún ko, jo Pitras kahlátá hai, bulwá;

14 Wuh tujhe do báten kahegá, jin se tú aur terá sárá ghar naját páwe.

15 Jab main un se bayán karne lagá, Rúh i Quds un par názil húá, jaise pahle ham par.

16 Tab mujhe Ḳhudáwand kí bát yád áí, ki us ne kahá, Yáhiyá

ne to pání se báptismá diyá; par tum Rúh i Quds se báptismá páoge.

17 Pas jab Ḳhudá ne un ko wahí niạmat dí, jo ham ko, jab ki ham Ḳhudáwand Ịsá Masíh par ímán láye, to main kaun thá, ki Ḳhudá ko rok saktá?

18 We yih sunkar chup rahe, aur Ḳhudáwand kí tạríf karke kahá, Beshakk Ḳhudá ne Ġhairqaumon ko bhí zindagí ke liye tauba baḳhshí.

19 ¶ We, jo us waqt jab Stephan par musíbat paṛí, chhitar bitar hogaye the, phirte phirte Phoiníkí o Kuprus o Antákia men pahunche, magar Yahúdíon ke siwá kisí ko kalám na sunáte the.

20 Un men se, jo Antákia men áye, kaí ek Kuprusí aur Kurení the, jinhon ne Yúnáníon se báten karke Ḳhudáwand Ịsá kí ḳhushḳhabarí sunáí.

21 Aur un par Ḳhudáwand ká háth thá: aur bahut se log ímán láke Ḳhudáwand kí taraf phire.

22 ¶ Aur un kí ḳhabar Aurshalím ke kalíse ke kán men pahunchí: tab unhon ne Barnabás ko bhejá, ki Antákia tak jáe.

23 Wuh pahunchke, aur Ḳhudá ká fazl dekhke, ḳhush húá, aur un sab ko nasíhat kí, ki dil kí mazbútí se Ḳhudáwand se lage raho.

24 Kyúnki wuh nek mard thá, aur Rúh i Quds aur ímán se bhará: aur ek baṛí jamáạt Ḳhudáwand kí taraf rujú lái.

25 Tab Barnabás Saul kí talásh men Tarsus ko chalá:

26 Aur use páke Antákia men láyá. Aur aisá húá, ki we sál bhar kalíse ke sáth ekṭhá húá karte, aur bahut logon ko sikháyá karte the. Aur pahle Antákia men shágird Khristian kahláye.

27 ¶ Unhín dinon kaí ek nabí Aurshalím se Antákiya men áye.

28 Ek ne un men se, jis ká nám Agabus thá, uṭhke rúh ke batáne se záhir kiyá, ki tamám mulk men baṛá kál paṛegá, jo Klaudius Kaisar ke waqt men húá.

29 Tab shágirdon men se har ek ne ṭháná, ki apne maqdúr ke muwáfiq un bháíon kí ḳhidmat men, jo Yahúdiya men rahte the, kuchh bhejen.

30 So unhon ne yih kiyá, aur Barnabás aur Saul ke háth buzurgon ke pás bhejá.

BARAHWAN BAB.

1 Un dinon Herodís bádsháh ne kalíse men se bázon par háth ḍálá, ki unhen satáwe.

2 Aur Yohná ke bhái Yạqúb ko talwár se már ḍálá.

3 Aur jab dekhá, ki Yahúdíon ko yih pasand áyá, to aur bhí ziyádatí kí, ki Pitras ko bhí pakaṛ liyá. (Aur yih Ịd i Fisah ke dinon men húá.)

4 Aur us ko pakaṛke qaid men

ḍálá, aur chár chár sipáhíon ke pahre men sompá, ki us kí ḳhabardárí karen, aur cháhá, ki Fisah ke bád use logon ke sámhne lejáe.

5 Pas qaid men Pitras kí ḳhabardárí hotí thí: par kalísa dil se us ke liye nit Ḳhudá se duá mángá karte.

6 Aur jab Herodís ne cháhá, ki use báhar nikále, us rát Pitras do zanjíron se bandhá, do sipáhíon ke bích men sotá thá: aur chaukíwále darwáze par qaidḳháne ke chaukí kar rahe the.

7 Dekho, ki Ḳhudáwand ká ek firishta áyá, aur us makán men núr chamká: aur us ne Pitras kí pasli par márke jagáyá, aur kahá, ki Jald uṭh. Aur zanjíren us ke háthon se girgaín.

8 Aur us firishte ne use kahá, ki Kamar bándh, aur apní jútí pahin. Us ne aisá hí kiyá. Phir us ne use kahá, Apná kurta pahin, aur mere píchhe á.

9 Wuh nikalke us ke píchhe holiyá; par na jáná, ki jo yih firishte se húá, sach hai; balki samjhá, ki royá dekhtá hún.

10 Tab pahle aur dúsre pahar se nikalke, we lohe ke pháṭak tak, jo shahr kí taraf hai, pahunche; wuh áp se áp un ke liye khul gayá: we nikalke, ek galí se guzar gaye; to usí dam firishta us ke pás se chalá gayá.

11 Tab Pitras ne hosh men áke kahá, Ab main ne yaqín jáná, ki Ḳhudáwand ne apná firishta bhejá, aur mujhe Herodís ke háth, aur Yahúdíon kí sárí qaum kí ták se bacháliyá.

12 Phir sochke, us Yohná kí má Mariyam ke ghar áyá, jo Markus kahlátá hai; wahán bahut log jamá hoke, duá máng rahe the,

13 Jab Pitras pháṭak kí khirkí khaṭhkhaṭátá thá, Roda námí ek chhokrí áí, ki chupke sune.

14 Aur Pitras kí áwáz pahchánke, máre ḳhushí ke pháṭak na kholá, aur daurke andar ḳhabar dí, ki Pitras pháṭak par khará hai.

15 Unhon ne use kahá, Tú díwání húí hai. Wuh apní bát par rahí, ki yúnhí hai. Unhon ne kahá, Us ká firishta hogá.

16 Magar Pitras khaṭkhaṭátá rahá: tab unhon ne darwáza kholke, us ko dekhá, aur dang hogaye.

17 Us ne unhen háth se ishára kiyá, ki chup raho, aur bayán kiyá, ki Ḳhudáwand ne kis tarah use qaidḳháne se nikálá. Aur kahá, ki Yaqúb aur bháíon ko is bát kí ḳhabar do. Aur wuh áp báhar jáke, dúsrí jagah chalágayá.

18 Jad subh húí, sipáhí bahut ghabráye, ki Pitras kyá húá.

19 Jab Herodís ne us kí talásh karke na páyá, to chaukídáron kí tahqíqát karke hukm kiyá, ki lejáke unhen sazá do. Aur áp Yahúdiya se Kaisariya men já rahá.

20 ¶ Aur Herodís Súr o Saidá

ke logon se bigrá thá: tab we ekdil hoke, us ke pás áye, aur Blastus ko, jo bádsháh kí ḳhwábgáh ká názir thá, miláke, sulh cháhí; kyúnki un ke mulk ko bádsháh ke mulk se kháná muyassar átá thá.

21 Tab Herodís ek din ṭhahráke, bádsháhí poshák pahinke, taḳht par baiṭhá, aur un se bolne lágá.

22 Tab log chilláne lage, ki yih Ḳhudá kí áwáz hai, ádmí kí nahín.

23 Usí dam Ḳhudá ke firishte ne use márá, kyúnki us ne Ḳhudá kí buzurgí na kí: aur kíre paṛke margayá.

24 ¶ Par Ḳhudá ká kalám baṛhá, aur phailá.

25 ¶ Aur Barnabás, aur Saul apní ḳhidmat púrí karke, aur Yohná ko, jo Márkus kahlátá hai, sáth leke, Aurshalím se phire.

TERAHWAN BAB.

1 Aur Antákia ke kalíse men kaí nabí aur ṭálímdenewále the; Barnabás, aur Shamún jo Niger kahlátá hai, aur Lukius Kurení, aur Manaen, jo chauthái ke hákim Herodís ke sáth palá, aur Saul.

2 Jab we Ḳhudáwand kí bandagí karte, aur roza rakhte the, Rúh i Quds ne kahá, Mere liye Barnabás, aur Saul ko alag karo, us kám kí ḳhátir, jis ke wáste main ne unhen buláyá.

3 Tab unhon ne roza rakhke, aur duá mángke, un par háth rakhá, aur unhen ruḳhsat kiyá.

4 Pas we Rúh i Quds ke bheje Seleukia men áye; aur wahán se jaház par Kuprus ko gaye.

5 Aur unhon ne Salamis men pahunchke, Yahúdíon ke ibádatḳhánon men Ḳhudá ká kalám sunáyá: aur Yohná un kí ḳhidmat men thá.

6 ¶ Aur us tamám ṭápú men Páfos tak phirke, unhon ne ek jádúgar aur jhúṭhe nabí Yahúdí ko, jis ká nám Bar-jesus thá, páyá:

7 Wuh Sergius Paulus hákim ke sáth thá, jo samajhdár shaḳhs thá; us ne Barnabás, aur Saul ko buláke cháhá, ki Ḳhudá ká kalám sune.

8 Par Elumas jádúgar ne, (ki yahí us ke nám ká tarjuma hai,) un kí barḳhiláfí kí, aur cháhá, ki hákim ko ímán se phirde.

9 Tab Saul, (yáne Paul ne) Rúh i Quds se bhar jáke, use ghúrke,

10 Kahá, Ai shaitán ke bachche, tú jo tamám makkárí aur ríyárí se bhará, aur sab tarah kí rástí ká dushman hai, kyá Ḳhudáwand kí sídhí ráhon ko ṭeṛhí karná na chhoregá?

11 Ab, dekh, Ḳhudáwand ká háth tujh par uṭhá, aur tú andhá ho jáegá, aur kuchh din súraj ko na dekhegá. Wohín us par siyáhí, aur andherá chhágayá; aur ḍhúnḍhtá phirá, ki koí us ká háth pakaṛke le chale.

12 Tab hákim yih májará dekhke, Ḳhudáwand kí tạ́lím se dang hokar, ímán láyá.

13 ¶ Ab Paul, aur us ke sáthí Pafos se jahạ́z kholke, Pamfulia ke Perga men áyá: aur Yohná un se judá hokar Aurshalím ko phirá.

14 ¶ Aur we Perga se guzarke, Pisidia ke Antákiya men pahunche, aur sabt ke din ibádatḳháne men á baiṭhe.

15 Aur tauret, aur nabíon kí kitáb paṛhne ke bạ́d, ibádatḳháne ke sardáron ne unhen kahlá bhejá, ki Ai bháío, agar kuchh nasíhat kí bát rakhte ho, to logon ke liye bayán karo.

16 Tad Paul khaṛá húá, aur háth se ishára karke kahá, Ai Isráílío, aur ai Ḳhudá se ḍarnewálo, suno.

17 Isráíl ke qaum ke Ḳhudá ne hamáre báp dádon ko chuná, aur is qaum ko, jab Misr ke mulk men pardesí the, baṛháyá, aur zabardast háth se unhen wahán se nikál láyá.

18 Aur baras chálísek us ne jangal men un kí bardásht kí.

19 Aur Kanạ́n kí zamín men sát qaumon ko halák kiyá, aur un ká mulk hissa karke, unhén bánṭ diyá.

20 Aur bạ́d us ke, sáṛhe chársau baras ke qaríb, Samuel nabí tak, un men qází muqarrar kiye.

21 Us waqt se unhon ne bádsháh cháhá: tab Ḳhudá ne, Binjámín ke gharáne se, Qísh ke beṭe Saul ko, chálís baras tak, un par muqarrar kiyá.

22 Phir use uṭháke, Dáúd ko khaṛá kiyá, ki un ká bádsháh ho; aur us ke liye yih gawáhí dí, ki Main ne ek mard apne dil ke muwáfiq páyá, yạ́ne Yishai ke beṭe Dáúd ko; wahí merí sab ḳhwáhish púrí karegá.

23 Usí kí nasl se Ḳhudá ne, apne wạ́de ke muwáfiq, Isráíl ke liye najátdenewále Ịsá ko záhir kíyá:

24 Jis ke áne ke ágé, Yahiyá ne Isráíl kí tamám qaum par tauba kí báptismá kí manádí kí.

25 Aur jab Yahiyá apne kám púrá karne par thá, us ne kahá, Tum mujhe kaun samajhte ho? Main wuh nahín húṇ; balki, dekho, wuh mere bạ́d átá hai, jis kí main jútí ká tasma kholne ke láiq nahín húṇ.

26 Ai bháío, Ibráhím kí aulád, aur tum men se jitne Ḳhudá se ḍarte ho, tumháre liye naját kí ḳhabar bhejí gaí.

27 Kyúnki Aurshalím ke rahnewále aur un ke sardáron ne, use aur nabíon kí báten, jo har sabt ko paṛhí játí hain, na jánke, us ke qatl ká hukm karne se, un ko púrá kiyá.

28 Agarchi us ke qatl kí koí wajah na páí, tau bhí Pilátus se darkhwást kí, ki use már ḍále.

29 Aur jab sab kuchh, jo us ke haqq men likhá thá, púrá kar chuke, to use salíb par se utárke, qabr men rakhá.

30 Lekin Ḳhudá ne use murdon men se uṭháyá:
31 Aur wuh bahut din un ko, jo us ke sáth Jalíl se Aurshalím ko áye the, dikhái diyá; we logon ke áge us ke gawáh hain.
32 Aur ham tum ko ḳhush ḳhabarí dete hain, ki us wáde ko, jo hamáre báp dádon se húá thá,
33 Ḳhudá ne hamáre liye, jo un kí aulád hain, púrá kiyá, ki Ísá ko phir jiláyá; chunáchi dúsrí zabúr men likhá hai, ki Tú merá Beṭá hai, áj tú mujh se paidá húá.
34 Aur yih bát, ki us ne us ko murdon men se uṭháyá, táki báḍ us ke na saṛe, yún kahí, ki main Dáúd kí sachchí niamaten tumhen dúngá.
35 Isliye wuh dúsrí jagah bhí kahtá hai, ki Tú apne Quddús ko saṛne na degá.
36 Dáúd to apne waqt men Ḳhudá kí marzí bajáláke so gayá, aur apne báp dádon se já milá, aur saṛ gayá:
37 Par yih, jise Ḳhudá ne uṭháyá, na saṛá.
38 ¶ Pas ai bháio, yih jáno, ki usí ke wasíle, tum ko gunáhon kí muáfí kí ḳhabar dí játí hai:
39 Aur un sab báton se, jin se tum Músá kí sharíat ke rú se begunáh na ṭhahr sakte the, harek, jo ímán látá hai, us ke wasíle begunáh ṭhahartá.
40 Pas ḳhabardár raho, aisá na ho, ki jo nabíon kí kitáb men likhá hai, tum par áwe;
41 Ki ai náchízjánewálo, dekho, aur tájjub karo, aur nest hojáo: kyúnki main tumháre zamáne men ek kám kartá hún, aisá kám, ki koí tum se kaisáhí bayán karegá, tum kabhí yaqín na karoge.
42 ¶ Jab Yahúdí ibádatḳháne ke báhar gaye, Ghairqaumon ne un se darḳhwást kí, ki ye báten hafte ke bích un se kahen.
43 Jab majlis uṭhgaí, bahut Yahúdí aur naye Yahúdí, jo díndár the, Paul aur Barnabás ke píchhe chale: unhon ne un se báten karke, is par láye, ki Ḳhudá kí niamat par qáim rahen.
44 ¶ Dúsre sabt ko qaríb sáre shahr ke log ekṭhe húe, ki Ḳhudá ká kalám sunen.
45 Magar jiní bhíṛ dekhke, Yahúdí ḍáh se bhar gaye, aur Paul kí báten radd karke, us ke barḳhiláf bolne aur kufr bakne lage.
46 Tab Paul aur Barnabás bedhaṛak bole, ki Zarúr thá, ki Ḳhudá ká kalám pahle tumhen sunáyá jáe: lekin jab tum ne us ko radd kiyá, aur áp ko hamesha kí zindagí ke láiq na samjhá, to dekho, ham Ghairqaumon kí taraf mutawajjih hote hain.
47 Kyúnki Ḳhudáwand ne yúnhín hamhen hukm diyá, ki Main ne tujh ko Ghairqaumon ká núr muqarrar kiyá, táki dunyá ke áḳhir tak naját ká báis ho.

48 Tab Ghairqaumeṉ in báṭoṉ ko sunke ḳhush huíṉ, aur Ḳhudá ke kalám kí ṭaríf karne lagíṉ: aur jitne hamesha kí zindagí ke liye taiyár the, ímán láye.

49 Aur tamám us mulk meṉ Ḳhudá ká kalám phailá.

50 ¶ Par Yahúdíoṉ ne bandagíkarnewálí, aur iẓzatwálí ouraṭoṉ, aur shahr ke baṛe ádmíoṉ ko ubhárá, aur Paul aur Barnabás par fasád uṭháyá, aur unheṉ apní sarhaddoṉ se nikál diyá.

51 Tab we apne páoṉ kí ḳhák un par jháṛke, Ikonium meṉ áye.

52 Aur shágird ḳhushí, aur Rúh i Quds se bhar gaye.

CHAUDAHWAṈ BAB.

1 Aur Ikonium meṉ yún húá, ki we ek sáth Yahúdíoṉ ke ibádatḳháne meṉ gaye, aur is taur par kalám kiyá, ki Yahúdíoṉ, aur Yúnáníoṉ kí ek baṛí jamáṭ ímán lái.

2 Par un Yahúdíoṉ ne, jo ímán na láye the, Ghairqaumoṉ ko ubháṛá, aur un ká dil bháíoṉ kí taraf se bad kardiyá.

3 Is liye we bahut din wahán rahe, aur Ḳhudá kí bábat bedharak kalám karte the, jo apne fazl kí bábat par gawáhí detá, aur un ke háthoṉ se nisháníáṉ aur achambhe dikhátá rahá.

4 Aur shahr ke logoṉ meṉ phúṭ paṛí: báze Yahúdíoṉ ke, aur báze rasúloṉ kí taraf hogaye.

5 Par jab Ghairqaum aur Yahúdíoṉ ne apne sardároṉ samet fasád uṭháyá, ki unheṉ beiẓzat aur un par paṭhráo kareṉ,

6 We yih máluṁ karke, Lukaonia ke shahr Lustra aur Derbe aur un ke ás pás ke mulk meṉ bháge:

7 Aur wahán injíl sunáte rahe.

8 ¶ Aur Lustra meṉ ek shaḳhs, jis ke páoṉ meṉ táqat na thí, baiṭhá thá; wuh janam ká lunjá thá, aur kabhí na chalá:

9 Us ne Paul ko báteṉ kartá sunáṉ: is ne us kí taraf ghaur se dekhke, aur daryáft karke ki us meṉ ímán hai, ki changá howe,

10 Baṛí áwáz se kahá, ki Apne páoṉ par sídhá khaṛá ho. Aur wuh uchhalke chalne lagá.

11 Jo Paul ne kiyá, logoṉ ne yih dekhke, buland áwáz se Lukaonia kí bolí meṉ kahá, ki Dewte ádmí ke bhes meṉ utre haiṉ.

12 Aur unhoṉ ne Barnabás ko Zeus kahá; aur Paul ko Hermes, isliye ki wuh pahle bolá kartá thá.

13 Aur Zeus, jo un ke shahr ke sámhne thá, us ke káhin ne bail aur phúloṉ ke hár phátakoṉ par láke, logoṉ ke sáth cháhá ki qurbán kareṉ.

14 Jab donoṉ rasúl Barnabás, aur Paul ne yih suná, to apne kapṛe pháṛe, aur logoṉ ke bích meṉ kúdke chilláye,

15 Ki Ai mardo, tum yih kyúṉ karte ho? Ham bhí ádmí haiṉ, aur tumhárí tarah hawáss rakhte,

aur tumhen injíl sunáte hain, táki in jhúṭhon se kinára karke, zinda Ḳhudá kí taraf phiro, jis ne asmán, aur zamín, aur samundar, aur jo kuchh un men hai, paidá kiyá:

16 Us ne agle zamáne men sab qaumon ko chhoṛ diyá, ki apní apní ráh par chalen.

17 Tis par bhí us ne ihsán karne, aur ásmán se hamáre liye pání barsáne, aur mewa kí faslen paidá karne, aur hamáre dilon ko ḳhurák aur ḳhushí se bhar dene se áp ko be gawáh na chhoṛá.

18 Aur ye báten kahke, logon ko baṛí mushkil se báz rakhá, ki un ko qurbání na chaṛháwen.

19 ¶ Aur Yahúdíon ne Antá kiya o Ikonium se áke, logon ko apní taraf, aur Paul par pathráo kiyá, aur yih samajhke ki wuh margayá, use shahr ke báhar ghasíṭ legaye.

20 Par jab shágird us ke charon taraf ekṭhe húe, wuh uṭhke shahr men áyá: aur dúsre din Barnabás ke sáth Derbe ko chalá gayá.

21 ¶ Aur us shahr men injíl sunáke, aur bahut se shágird karke, Lustra aur Ikonium aur Antákia ko phire,

22 Aur shágirdon ke dilon ko mazbútí dete, aur nasíhat karte the, ki Ímán par qáim raho, aur kahá, Zarúr hai, ki ham bahut musíbaten sahke Ḳhudá kí bádsháhat men dáḳhil hon.

23 Aur harek kalíse men un ke liye presbuter muqarrar karke roza ke sáth duá mángke, unhen us Ḳhudá ko, jis par ímán láye the, sompá.

24 Aur Pisidia se guzarke, Pamfulia men pahunche.

25 Aur Perga men kalám sunáke, Attalia ko gaye:

26 Aur wahán se jaház par Antákiya men áye, jahán se us kalám ke liye, jo unhon ne ab púrá kiyá, Ḳhudá ke fazl par sompe gaye the.

27 Aur pahunchke unhon ne kalíse ko ekṭhe kiyá, aur sab kuchh, jo Ḳhudá ne un ke sáth kiyá, aur yih ki Ġhairqaumon ke liye ímán ká darwáza khulá, bayán kiyá.

28 Aur we shágirdon ke sáth wahán bahut din rahe.

PANDARAHWAN BAB.

1 Aur báze Yahúdiya se áke bháíon ko táḷím dene lage, ki Agar Músá ke dastúr ke muwáfiq tumhárá ḳhatna na ho, tum naját nahín pá sakte.

2 Pas jab Paul aur Barnabás ke aur un ke darmiyán bahut takrár bahs húí, to ṭhahráyá, ki Paul aur Barnabás, aur un men se kaí shaḳhs is kí tahqíq ke liye rasúlon aur presbuteron ke pás Aurshalím men jáen.

3 Tab kalíse ne un ko pahunchává, aur we Ghairqaumon ke rujú láne ká bayán karte Foiníkí aur Sámariya se guzre: aur sab bháíon ko bahut ḳhush kiyá.

4 Aur jab Aurshalím men pahunche, kalíse aur rasúlon aur presbuteron ne un kí ḳhátirdárí kí, aur unhon ne, jo kuchh Ḳhudá ne un ke sáth kiyá thá, bayán kiyá.

5 ¶ Tab bạzon ne Farísíon ke firqe men se, jo ímán láye the, uṭhke kahá, ḳi Un ká ḳhatna karná, aur Músá kí shariạt par chalne ká hukm dená zarúr hai.

6 Tad rasúl aur Presbuter jama húe, ki is bát ko socheṉ.

7 ¶ Aur jab barí bahs húí, Pitras ne uṭhke un se kahá, Ai bháío, tum jánte ho, ki agle dinon men Ḳhudá ne ham men semujhe chuná, ki Ġhairqaumeṉ merí zábán se injíl kí bát suneṉ, aur ímán láweṉ.

8 Aur Ḳhudá ne, jo dil kí jántá hai, un par gawáhí dí, ki un ko bhí hamárí tarah Rúh i Quds diyá;

9 Aur ímán ke báịs un ká dil pák karke, ham men un men kuchh faraq na rakhá.

10 Pas ab tum kyúṉ Ḳhudá ko ázmáte ho, ki shágirdon kí gardan par júá rakho, jis ko na hamáre báp dáde, na ham uṭhá sakte?

11 Aur ham ko yaqín hai, ki ham Ḳhudáwand Ịsá Masíh ke fazl se un kí tarah naját páwenge.

12 ¶ Tab sárí jamáạt chup rahí, aur Barnabás aur Paul se yih bayán sunne lage, ki Ḳhudá ne kaisí nisháníáṉ, aur karámateṉ un ke wasíle Ġhairqaumon men záhir kín.

13 ¶ Jab we chup húe, Yạqúb kahne lagá, Ai bháío, mujh se suno:

14 Ki Shamún ne bayán kiyá, ki kis tarah Ḳhudá ne pahle mihrbání kí, ki Ġhairqaumon men se ek garoh apne nám ká chune.

15 Aur nabíon kí báteṉ is se miltí haiṉ; jaisá likhá hai, ki Ḳhudáwand, jo yih sab kartá hai, yúṉ farmátá hai,

16 Ki Bád is ke maiṉ phir áúngá, aur Dáúd ke gire húe ḍere ko banáúngá; aur us ke ṭúṭe phúṭe kí marammat kárke, use phir khaṛá karúngá:

17 Ki báqí ádmí aur sab Ġhairqaumeṉ, jo mere nám kí kahláte haiṉ, Ḳhudáwand ko ḍhúndheṉ.

18 Ḳhudá ko shurú se apne sab kám málúm haiṉ.

19 So merí saláh yih hai, ki un par, jo Ġhairqaumon men se Ḳhudá kí taraf phire haiṉ, bojh na ḍáleṉ:

20 Par un ko likh bhejeṉ, ki buton kí bandagí, aur harámkárí aur galághonṭe, aur lahú se kináre raheṉ.

21 Kyúṉki agle zamáne se har shahr men Músá kí manádí karnewále hote áye haiṉ, aur har sabt ke din ịbádatḳhánon men usí kí kitáb paṛhí játí.

22 ¶ Tab rasúlon aur presbuteron ne, sáre kalíse samet, bihtar jáná, ki apne men se kaí shaḳhs chunke, Paul aur Barnabás ke sáth Antákia men

bhejen; yáne Yahúdá ko, jo Barnabás kahlátá, aur Sílás ko, jo bháíon men buzurg the:

23 Aur un ke háth yih likh bhejá; ki Un bháíon ko, jo Ġhair-qaumon men se hain, aur Antákia, aur Shám, aur Kilikia men rahte, rasúlon aur presbuteron, aur bháíon ká salám:

24 Jạb ki ham ne suná, ki bázon ne ham men se, jin ko ham ne hukm nahín kiyá, jáke tumhen kitní báton se ghabrá diyá, aur tumháre dilon men dubdhá ḍálá, ki ḳhatna karo, aur sharíạt par chalo:

25 So ham ne ekdil hoke bihtar jáná, ki kaí shaḳhs chunke apne bhái Barnabás aur Paul ke sáth tumháre pás bhejen.

26 Aise ádmí hain, ki apní ján tak, hamáre Ḳhudáwand Ísá Masíh ke nám par, ḳhatre men ḍálá.

27 Pas ham ne Yahúdá aur Silas ko bhejá, ki we ye báten zabání bhí bayán karenge.

28 Kyúnki Rúh i Quds ne aur ham ne bihtar jáná, ki in zarúrí báton ke siwá, tum par aur kuchh bojh na ḍálen;

29 Ki tum buton ke charháe jánwar, aur lahú, aur galághont kí márí húí chízon, aur harámkárí se parhez karo: agar tum in chízon se áp ko bacháe rakkhoge, to ḳhúb karoge. Salámat raho.

30 Tab we ruḳhsat hoke, Antákia men áye: aur jamáạt ko ekṭhá karke, ḳhatt diyá:

31 We use paṛhke is tasallí kí bát se ḳhush húe.

32 Aur Yahúdá aur Silas ne, ki we bhí nabí the, bháíon ko bahutsí báton men nasíhat karke mazbút kiyá.

33 Aur we kuchh din rahke, sahíh salámat bháíon se ruḳhsat hoke, rasúlon ke pás gaye.

34 Magar Silas ne wahán rahná bihtar jáná.

35 Aur Paul aur Barnabás Antákia men rahke, aur bahuton ke sáth, Ḳhudáwand ká kálám sikhláte, aur injíl sunáte the.

36 ¶ Aur kaí roz bád Paul ne Barnabás se kahá, Áo, harek shahr men, jahán Ḳhudá ká kálám sunáyá, phir jáke apne bháíon kí ḳhabar len, ki kaise hain.

37 Aur Barnabás kí saláh thí, ki Yohná ko, jo Markus kahlátá hai, apne sáth lejáe.

38 Magar Paul ne munásib na jáná, ki is shaḳhs ko, jo Pamfulia men un se judá húá, aur is kám ke liye un ke sang na gayá, sáth le jáe.

39 Tab un men aisí náḳhushí, húí, ki ek dúsre se judá hogayá: aur Barnabás Markus ko leke jaház par Kuprus ko rawána húá.

40 Aur Paul ne Silas ko pasand kiyá, aur bháíon ne unhen Ḳhudá kí mihrbání ke hawále kiyá, tab wuh rawána húá.

41 Aur Shám aur Kilikia ke kalíson ko mazbút kartá phirá.

SOLAHWAN BAB.

1 Wuh Derbe aur Lustra men pahunchá: aur dekho, wahán Timotheus námí ek shágird thá, jis kí má Yahúdin thí, jo ímán lái; par us ká báp Yúnání thá:

2 Aur wuh Lustra aur Ikonium men, bháion ke nazdík neknám thá.

3 Paul ne cháhá, ki use apne sáth lechale; to us ko lejáke un Yahúdíon ke sabab, jo in nawáhon men the, us ká ḳhatna kiyá, kyúnki we sab jánte the, ki is ká báp Yúnání thá.

4 Aur jab we shahron men guzarte the, to un hukmon ko, jo rasúlon aur presbuteron ne Aurshalím men ṭharáyá thá, unhen pahuncháyá, ki un par ạmal karen.

5 Pas kalíson ká ímán mazbút húá, aur gintí men roz ba roz baṛhte gaye.

6 Jab we Frugia aur Galatia ke mulk se guzre, to Rúh i Quds ne unhen manạ kiyá, ki Asia men kalám na sunáwen,

7 Tab we Musia men áke, Bithunia kí tadbír men lage: par Rúh ne unhen jáne na diyá.

8 So we Musia se guzarkar, Troas ke shahr men utar áye.

9 ¶ Paul ne rát ko royá dekhá; ki ek Makedoní ádmí khaṛá húá, us kí minnat karke kahtá hai, ki pár utar, aur Makedonia men áke hamárí madad kar.

10 Jab us ne royá dekhá, usí dam ham ne cháhá, ki Makedonia jáen, yih yaqín karke, ki Ḳhudáwand ne hamen buláyá, ki unhen injíl sunáwen.

11 Pas Troas se kishtí kholke, ham sídhe Samothrakia men, aur dúsre din Neapolis men áye;

12 Aur wahán se, Filippi men, jo Makedonia ke us taraf ká baṛá shahr, aur Rúmíon kí bastí thí: ham kuchh din usí shahr men rahe.

13 Aur sabt ke din shahr ke báhar nadí kináre gaye, jahán duạ mángne ká dastúr thá; aur baiṭhke un ạuraton se, jo ekṭhí thín, báten karne lage.

14 ¶ Aur Thuateira shahr kí ek Ḳhudáparast ạurat Ludia nám qirmiz bechnewálí, suntí thí: us ká dil Ḳhudáwand ne kholá, ki Paul kí báton par jí lagáyá.

15 Aur jab us ne apne gharáne samet báptismá páyá, to minnat karke kahá, Agar tumhen yaqín hai, ki main Ḳhudáwand par ímán lái, to chalke mere ghar men raho. Aur hamen zabardastí legaí.

16 ¶ Aur aisá húá, ki jab ham duạ mángne játe the, ek chhokrí, jis men peshon kí rúh samáí thí, hamen milí, jo abhawáke apne málikon ke liye bahut kuchh paidá kartí thí:

17 Wuh Paul ke, aur hamáre píchhe áke chillái, ki Ye log Ḳhudá tạlá ke bande hain, jo ham ko naját kí ráh bataáte hain.

18 Aur us ne yih bahut dinon

tak kiyá. Ákhir Paul diqq húá, aur phirke us rúh se kahá, ki Main tujhe Ísá Masíh ke nám par hukm kartá hún, ki is se nikal já. Wuh usí dam nikal gaí.

19 ¶ Jab us ke málikon ne dekhá, ki un kí kamáí kí ummed játí rahí, to Paul o Silas ko pakaṛke, bázár men ḥákimon ke pás khench lechale,

20 Phir unhen sardáron ke áge lejáke kahá, ki Ye log, jo Yahúdí hain, hamáre shahr ko bahut satáte hain,

21 Aur ham ko aisí rasmen batáte, jin ko hamen, ki Rúmí hain, mánná aur ámal karná rawá nahín.

22 Tab sab milke un ke muḳhálif húe: aur sardár ne un ke kapṛe pháṛke, un ko bet márne ká hukm diyá.

23 Aur unhen bahut márke, qaid men ḍálá, aur qaidḳháne ke dárogha se tákíd kí, ki baṛí hoshyárí se un kí ḳhabardárí kar.

24 Us ne aisá hukm páke, unhen andar ke qaidḳháne men ḍálá, aur un ke páon káṭh men diye.

25 ¶ Adhí rát ko Paul aur Silas duá mángte, aur Ḳhudá kí táríf men gít gáte the: aur bandhúe unhen sunte.

26 Ekbárgí baṛá bhúmchál áyá, aisá ki qaidḳháne kí neo tak hil gaí: aur jhaṭ sab darwáze khul gaye, aur sab kí beṛíán gir gaín.

27 Aur qaidḳháne ká dárogha jág uthá, aur jab qaidḳháne ke darwáze khule dekhe, to yih samajhke ki bandhúe bhág gaye, talwár khenchke cháhá, ki áp ko márḍále.

28 Tab Paul ne zor se pukárke kahá, Áp ko nuqsán mat pahunchá: kyúnki ham sab yahán maujúd hain.

29 Tab wuh chirágh mangwáke bhítar daurá, aur kámptá húá Paul aur Silas ke páon par girá,

30 Aur unhen báhar láke kahá, Sáhibo, main kyá karún, ki naját páún?

31 Unhon ne kahá, ki Ḳhudáwand Ísá Masíh par ímán lá, ki tú aur terá gharáná naját páwegá.

32 Tab unhon ne us ko, aur sab ko, jo us ke ghar men the, Ḳhudáwand ká kalám sunáyá.

33 Aur us ne usí dam rát ko unhen leke, un ke zaḳhm dhoe; aur us ne, aur sab ne, jo us ke the, usí waqt háptismá páyá.

34 Aur unhen apne ghar láke, un ke sámhne dastarḳhwán bichháyá, aur us ne apne tamám ghar samet Ḳhudá par ímán láke, ḳhushí kí.

35 ¶ Jab din húá, sardáron ne piyádon se kahlá bhejá, ki Un ádmíon ko chhoṛ de.

36 Tab qaidḳháne ke dárogha ne Paul ko is bát kí ḳhabar dí, ki sardáron ne kahlá bhejá, ki tumhen chhoṛden: pas ab nikalke salámat chale jáo.

37 Paul ne un se kahá, ki Unhon ne hamen, jo Rúmí hain, begunáh sábit kiye, logon ke sámhne bet márke qaid men ḍálá; aur ab ham ko chupke nikálte hain? aisá na hogá; balki we áp áke hamen nikál lechalen.

38 Tab piyádon ne ye báten sardáron ko sunáín: jab unhon ne suná ki Rúmí hain, ḍargaye.

39 Aur áke unhen manáyá, aur báhar láke, darkhwást kí, ki shahr se chale jáen.

40 Tab we qaid se nikalke Ludia ke yahán gaye: aur bháíon ko dekhke unhen dilásá diyá, aur rawána húe.

SATARAHWAN BAB.

1 Tab we Amfipolis o Apollonia se guzarke, Thessalonika men, jahán Yahúdíon ká ek ibádatkhána thá, áye:

2 Aur Paul apne dastúr par un ke bích gayá, aur tín sabt un se kholke aur sábit karke kitábon se bayán kiyá,

3 Ki zarúr thá ki Masíh dukh uṭháwe, aur murdon men se jí uṭhe; aur yih Ísá, jis kí main manádí kartá húṇ, wahí Masíh hai.

4 Tab un men se bázon ne mánliyá, aur Paul aur Silas ke sharík húe; aur Khudáparast Yúnánion kí barí jamáat, aur bahuterí ashráf aurate bhí.

5 ¶ Par jin Yahúdíon ne na máná, ḍáh ke sabab, bázár ke kaí ek luchchon ko apne sáth leke, bhír lagáke shahr men hangáma kiyá, aur Jason ká ghar gherke unhen ḍhúndhá, ki logon ke sámhne khench láwen.

6 Aur jab unhen na páyá, to Jason aur kaí bháíon ko shahr ke sardáron pás yún chilláte húe, khench láye, ki Ye shakhs, jinhon ne jahán ko ulaṭ diyá, yáhán bhí áye hain;

7 Un kí mihmání Jason ne kí: aur we sab Kaisar ke hukmon kí barkhilafí karke, kahte hain, ki ek dúsrá bádsháh hai, yáne Ísá.

8 So unhon ne logon, aur shahr ke sardáron ko, jau unhon ne yih suná, ghabrá diyá.

9 Tab unhon ne Jason aur báqíon se zámin leke chhoṛdiyá.

10 ¶ Lekin bháíon ne usí dam rátonrát Paul aur Silas ko, Berea shahr men bhej diyá: we wahán pahunchke, Yahúdíon ke ibádatkháne men gaye.

11 Yahán ke log Thessaloníkion se nekzát the; unhon ne bare shauq se kalám ko qabúl kiyá, aur roz roz kitábon men ḍhúndhte rahe, ki ye báten yúnhín hain, yá nahín.

12 Is wáste bahutere un men se ímán láye, aur bahut se Yúnání sharíf aurate aur mard bhí.

13 ¶ Jab Thessalonika ke Yahúdíon ne jáná, ki Paul Khudáwand ká kalám Berea men bhí sunátá hai, to wahán bhí áye, ki logon ko ubháren.

14 Tab bháíon ne usí dam

Paul ko ruḳhsat kiyá, ki sammundar kí taraf jáe: lekin Silas aur Timotheus wahín rahe.

15 Aur we, jo Paul ko ráh dikháte the, use Athene tak láye: aur Silas aur Timotheus ke liye hukm leke, ki jis tarah ho sake, jald us ke pás áwen, rawána húe.

16 ¶ Aur jis waqt Paul Athene men un kí ráh taktá thá, jab us ne dekhá, ki yih shahr buton se bhará hai, to us ká jí jal gayá.

17 Is liye wuh ibádatḳháne men Yahúdíon aur Ḳhudáparaston se, aur bázár men un se, jo roz use milte the, guftgú kartá thá.

18 Tab kaí Epikurí aur Stoikí ḥálim us se bahsne lage, aur báẓon ne kahá, Yih bakwásí kyá kahá cháhtá hai? auron ne kahá, Yih naye dewton kí ḳhabar denewálá máḥlúm partá hai: is liye ki wuh unhen Ísá aur qiyámat kí ḳhushḳhabarí detá thá.

19 Tab we pakarke Areopagus par legaye, aur kahá, Hamen máḥlúm ho saktá hai, ki yih naí táḥlím, jo detá hai, kyá?

20 Kyúnki hamáre kán men anokhí báten pahunchátá hai: so ham jáná cháhte hain, ki un se kyá gharaz hai.

21 (Is wáste ki sáre Athení, aur musáfir, jo wahán já rahe the, apní fursat ká waqt, siwá naí bát kahne aur sunne ke, nahín ganwáte the.)

22 ¶ Tab Paul Areopagus ke bích men khará hoke bolá, Ai Athení, main tum ko har súrat se dewton ke bare pújnewále dekhtá hún.

23 Kyúnki main ne phirte, aur un par, jinhen tum pújte ho, nazar karte húe, ek bedí pái, jis par yih likhá thá, ki NAMAḤLŪM ḲHUDA KE LIYE. Pas jis ko tum be máḥlúm kiye pújte ho, main tum ko isí kí ḳhabar detá hún.

24 Wuh Ḳhudá, jis ne dunyá aur sab kuchh jo us men hain, paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká málik hoke, na háth ke banáye haikalon men rahtá;

25 Na kisú chíz ká muhtáj hoke, ádmíon ke háth se ḳhidmat letá; wuh to áp sab ko zindagí aur sáns, aur sab kuchh baḳhshtá hai;

26 Aur ek hí lahú se ádmí kí sab qaum tamám zamín par basne ke liye paidá kí, aur muqarrar waqt aur un ke rahne kí hadden ṭhahráín;

27 Táki Ḳhudáwand ko* ḍhúndhen, sháyad use daryáft karen aur páwen, agarchi wuh ham men kisí se dúr nahín:

28 Kyúnki usí se ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hain; jaise tumháre sháiron men se bhí kitnon ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl hain.

29 Pas Ḳhudá kí nasl hoke hamen lázim nahín, ki yih ḳhiyál karen, ki Ḳhudáí sone, rúpe, yá

* Ṭatolen.

patthar kí mánind hai, jo ádmí kí ḥazár tadbír se bane.

30 Ġharaz ki Ḳhudá jahálat ke waqton se tarah deke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba karen:

31 Kyúnki us ne ek din ṭhahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí ạdálat karegá, us shaḳhs kí mạ́rifat, jise us ne muqarrar kiyá; aur use murdon men se uṭháke yih bát sab par sábit kí.

32 ¶ Aur jab unhon ne murdon ke jí uṭhne kí sunī, to bạ́ze ṭhaṭhá márne lage: o bạ́zon ne kạhá, Yih bát ham tujh se phir sunenge.

33 Tab Paul un ke darmiyán se chalágayá.

34 Par kitne ádmí us se milke, ímán láye: un men Dionusius Areopagus ká ek saláhkár, aur Damaris námí ek ạurat aur kaí aur un ke sáth the.

AṬHARAHWAN BAB.

1 Bạ́d us ke Paul Athene se nikalke Korinth men áyá.

2 Aur waháṇ Aquila námí ek Yahúdí ko páyá, jis kí paidáish Pontus kí thí, aur unhíṇ dinon apní jorú Priskilla ke sáth Italia se áyá thá; (kyúṇki Klaudius ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Rúm se nikal jáeṇ:) so wuh un ke pás gayá.

3 Aur isliye ki wuh un ká hampesha thá, un ke sáth rahá, aur kám karne lagá: kyúṇki un ká bhí pesha ḳhema banáná thá.

4 Aur wuh har sabt ko ịbádatḳháne men kalám kartá aur Yahúdíon aur Yúnánían ko qáil kartá thá.

5 Aur jab Silas aur Timotheus Makedonia se áye, Paul kalám sunáne men dil o ján se lagá, aur Yahudíon ke áge gawáhí dí, ki Ịsá wahí Masíh hai.

6 Jab we muqábala karne, aur kufr bakne lage, us ne apne kápṛe jhárke, un se kahá, Tumhárá ḳhún tumháre gardan par; main pák hún: ab se Ġhairqaumon kí taraf jáúngá.

7 Waháṇ se wuh chalá, aur Justus námí Ḳhudáparast ke ghar, jo ịbádatḳháne se milá thá, gayá.

8 Aur ịbádatḳháne ká sardár Krispus, apne tamám ghar samet, Ḳhudáwand par imán láyá; aur bahut se Korinthí, jo sunte the, ímán láye aur báptismá páye.

9 ¶ Tab Ḳhudáwand ne rát ko royá men Paul se kahá, Mat ḍar, kahtá já, chup na ho.

10 Isliye ki maiṇ tere sáth húṇ, aur koí tujh se badsulúkí karne na páwegá, kyúṇki is shahr men mere bahut log haiṇ.

11 So wuh deṛh baras waháṇ ṭhaharke, un ke darmiyáṇ Ḳhudá ká kalạ̃m sikhátá rahá.

12 ¶ Aur jab Gallio Akhaia ká súba thá, tab Yahúdí eká karke Paul par charh áye, aur use ạdálat men legaye,

13 Aur kahá, Yih shaḳhs logon

ko bahkatá, ki shariąt ke barkhiláf Ḳhudá ko púje̱n.

14 Aur jab Paul ne cháhá, ki zabán khole, Gallio ne Yahúdío̱n se kahá, Ai Yahúdío, agar kuchh zulm yá sharárat hotí, to wájíb thá, ki mai̱n sabr karke tumhárí suntá:

15 Par agar yih sawál tumhárí tą̈lím, aur námo̱n, aur shariąt ke haqq me̱n hai, to tumhí̱n dekho; kyúnki mai̱n nahí̱n cháhtá, ki aisí báto̱n ká munsif ho̱n.

16 Tab us ne unhe̱n ą̈dálat se nikál diyá.

17 Aur sab Yúnánío̱n ne ibádatḳháne ke sardár Sosthenes ko pakaṛke, ą̈dálat ke sámhne márá. Par Gallio ne us ká kuchh ḳhiyál na kiyá.

18 ¶ Aur Paul aur bhí bahut din wahá̱n rahá; phir bháío̱n se ruḳhsat hoke, aur Kenkhrea me̱n sir mundáke, kyúnki us ne mannat mání thí, jaház par Suria ko rawána húá, aur Priskilla aur Aquila us ke sáth the.

19 Aur Ephesus me̱n pahunchke unhe̱n wahí̱n chhoṛá: aur áp ibádatḳháne me̱n jáke, Yahúdío̱n se kálám kiyá.

20 Tab unho̱n ne us se darḳhwást kí, ki aur kuchh din un ke sáth rahe, par us ne na máná;

21 Aur un se yih kahke ruḳhsat húá, ki Har hál me̱n mujhe zarúr hai, ki Aurshalím me̱n ánewálí íd karú̱n: par agar Ḳhudá cháhe, to tumháre pás phir áúngá. Aur Ephesus se jaház kholá.

22 Aur Kaisariya me̱n utarke, Aurshalím me̱n áyá, aur kalíse se muláqát karke Antákia ko gayá.

23 Aur kuchh din rahke, wahá̱n se rawána húá, aur Galatia aur Frugia ke mulk me̱n barábar guzartá, aur sab shágirdo̱n ko mazbút kartá gayá.

24 ¶ Aur Apollos námí ek Yahúdí, jis kí paidáish Iskandaria kí thí, jo fasíh aur pák kitábo̱n me̱n ẓabardast thá, Ephesus me̱n pahunchá.

25 Is shaḳhs ne Ḳhudáwand kí ráh kí tarbiyat pái thí; aur jí lagáke kalám kartá, aur durustí se Ḳhudáwand kí báte̱n sikhátá thá, par sirf Yahiyá ká báptismá jántá thá.

26 Wuh ibádatḳháne me̱n beḍharak bolne lagá: aur Aquila, aur Priskilla ne us kí sunke, use apne sáth liyá, aur us ko Ḳhudá kí ráh aur bhí durustí se batáí.

27 Jab us ne Akhaia utar jáne ká iráda kiyá, to bháío̱n ne shágirdo̱n ko likhke darḳhwást kí, ki us kí mihmání kare̱n: us ne wahá̱n pahunchke, un kí, jo fazl ke sabab ímán láye the, barí ḳhátirdárí kí:

28 Kyúnki us ne barí tezí se logo̱n ke áge Yahúdío̱n ko qáil, aur pák kitábo̱n se sábit kiyá, ki yih Ísá wahí Masíh hai.

UNISWA̱N BAB.

1 Aur aisá húá, ki jab Apollos Korinth me̱n thá, Paul úpar ke

mulkoṉ se guzarke Ephesus meṉ áyá: aur kaí shágirdoṉ ko páke,

2 Un se kahá, Tum ne ímán láke Rúh i Quds páyá? Unhoṉ ne use kahá, Ham ne to suná bhí nahíṉ, ki Rúh i Quds hai.

3 Us ne un se kahá, Pas tum ne kis ká báptismá páyá? We bole, ki Yahiyá ká báptismá:

4 Tab Paul ne kahá, Yahiyá ne tauba ká báptismá diyá, logoṉ se yih kahte húe, ki us par, jo mere píchhe átá hai, yáne Masíh Ísá par ímán láo.

5 Unhoṉ ne yih sunkar, Ḳhudáwand Ísá ke nám par báptismá páyá.

6 Aur jab Paul ne un par háth rakhá, un par Rúh i Quds áyá, aur we tarah tarah kí zabáneṉ bolne aur nabúwat karne lage.

7 We sab ádmí bárahek the.

8 ¶ Aur wuh ibádatḳháne meṉ jáke, bedharak boltá, aur tín mahíne Ḳhudá kí bádsháhat kí bát kahtá, aur unheṉ samjhátá rahá,

9 Lekin jab bázoṉ ke dil saḳht ho gaye, aur ímán na láye, balki logoṉ ke sámhne is ráh ko burá kahne lage, us ne un se kináre hoke, shágirdoṉ ko alag kiyá, aur har roz Turannus námí ek shaḳhs ke madrase meṉ guftgú kartá thá.

10 Yih do baras tak hotá rahá; aisá ki sab Asia ke rahnewáloṉ ne, kyá Yahúdí, kyá Yúnání, Ḳhudáwand Ísá ká kalám suná.

11 Aur Ḳhudá Paul ke háth se barí barí karámát dikhátá thá:

12 Yahán tak ki rúmál aur paṭke, jo us ke badan se chhú játe the, bímároṉ par rakhte aur un kí bímárí játí rahtí, aur burí rúheṉ un se nikal játí thíṉ.

13 ¶ Tab bázе phirne aur jhárne phúknewále Yahúdioṉ ne iḳhtiyár kiyá, ki un par, jin meṉ burí rúheṉ samáí thíṉ, Ḳhudáwand Ísá ká nám phúkeṉ, ki Ham tum ko us Ísá kí qasam dete haiṉ, jis kí Paul manádí kartá hai.

14 Aur un meṉ Skeva Yahúdí sardár káhin ke sát beṭe the, jo yih karte the,

15 Tab burí rúh ne jawáb meṉ kahá, ki Ísá ko maiṉ jántá, aur Paul ko pahchántá húṉ; par tum kaun ho?

16 Aur wuh shaḳhs, jis par burí rúh thí, un par lapká, aur ghálib áke, un par aisí ziyádatí kí, ki we nange aur gháyal us ghar se bháge.

17 Aur yih bát sab Yahúdioṉ aur Yúnánioṉ ko, jo Ephesus meṉ rahte the, málúm húí; to sab dargaye aur Ḳhudáwand Ísá ke nám kí buzurgí húí.

18 Aur bahuteroṉ ne un meṉ se, jo ímán láye the, áke apne kámoṉ ko qabúl diyá, aur záhir kiyá.

19 Aur bahutoṉ ne, jo jádú karte the, apní kitábeṉ ekṭhí karke, logoṉ ke áge jaládíṉ: aur jab un kí qímat ká hisáb kiyá, to pachás hazár rúpiye ṭhahre.

20 Isí tarah Ḳhudáwand ká kalám bahut baṛh gayá, aur mazbút húá.

21 ¶ Jab yih ho chuká, Paul ne jí men ṭhahráyá, ki Makedonia aur Akhaia hoke, Aurshalím men jáún, aur kahá, Wahán pahunchne ke bą̣d, zarúr Rúm ko dekhúngá,

22 So un men se, jo us kí ḳhidmat karte the, do shaḳhs Timotheus aur Erastus ko Makedonia men bhejke, áp kuchh din Asia men rahá.

23 Aur un dinon is ráh kí bábat wahán baṛá fasád húá.

24 Kyúnki Demetrius nám ek sonár Artemis ke mandir kí mánindchándí ke mandir banátá thá, aur is peshawalon ko bahut kamwá detá;

25 Us ne un ko aur dúsron ko, jo aisá kám karte the, jamą karke kahá, ki Ai mardo, tum jánte ho; ki hamárí farághat isí kám kí badaulat hai.

26 Aur tum dekhte aur sunte ho, ki sirf Ephesus ke nahín, balki qarib tamám Asia ke, yih Paul logon ko samjháke, pher detá hai, ki kahtá hai, yih jo háth ke banáye hain, Ḳhudá nahín hain.

27 So sirf yahí dahshat nahín, ki hamárá pesha beqadr ho jáe; balki baṛí deví Artemis ká mandir náchíz ho jáe, aur us kí buzurgí, jise tamám Asia aur sárí dunyá pújtí hai, játí rahe.

28 Jab unhon ne yih suná, to ghusse se bhargaye, aur chilláke kahá, ki Ephesíon kí Artemis baṛí hai.

29 Aur támám shahr men balwá húá: aur sab milke Gaius aur Aristarkhus ko, jo Makedonia ke rahnewále, aur Paul ke hamsafar the, pakaṛke tamáshágáh ko daure.

30 Aur jab Paul ne cháhá, ki logon ke bích men jáe, to shágirdon ne use jáne na diyá.

31 Aur Asia ke buzurgon men se bą̣zon ne, jo us ke dost the, us ke pás ádmí bhejke minnat kí, ki tamáshágáh men mat já.

32 Aur bą̣zon ne kuchh chilláke kahá, aur bą̣zon ne kuchh: kyúnki jamáąt ghabráí thí, aur aksaron ne na jáná ki kis liye ekṭhe húe hain.

33 Tab Sikandar ko, jise Yahúdí dhakiyáte the, logon ke bích se áge kar liyá. Aur Sikandar ne háth se ishára karke cháhá, ki logon ke sámhne uzr kare.

34 Jab unhon ne jáná, ki wuh Yahúdí hai, to sab do ghanṭe ke qaríb ekdam chilláte rahe, ki Ephesíon kí Artemis baṛí hai.

35 Aur jab shahr ke kotwál* ne logon ko ṭhanḍhá kiyá, to kahá, Ai Ephesí, kaun ádmí hai, jo nahín jántá, ki Ephesíon ká shahr baṛí deví Artemis ká mandir, aur us múrat ká, jo Zeus se girí, pujairí hai?

36 Pas jab koí in báton kí ḳhiląf nahín ḳah saktá, to wájib

---

* Kátib.

hai, ki tum chup raho, aur be soche kuchh na karo.

37 Kyúnki yahí, jin ko tum láye, na mandir ke chor, na tumhárí deví ke burá kahnewále hain.

38 Par agar Demetrius aur us ke hampeshe kisú par dạwá rakhte hon, to ạdálat khulí hai, aur hákim baiṭhe hain: ek ek par nálish karen.

39 Aur jis súrat men kuchh aur cháhte hain, to sharaí majlis men faisal hogá.

40 Kyúnki hamen ḳhatra hai, ki áj ke fasád ke wáste ham par nálish ho, is liye ki koí sabab nahín, ki is hangáme ká jawáb de saken.

41 Aur yih kahke, majlis uṭhá dí.

BISWAN BAB.

1 Jab hullaṛ mauqúf húá, Paul shágirdon ko buláke gale lagáke wahán se rawána húá, ki Makedonia ko jáe.

2 Aur un mulkon se guzarke, aur unhen bahut nasíhat karke, Yúnán men áyá,

3 Aur tín mahíne wahán rahá. Jab jaház par Surya men jáne ko thá, Yahúdí us kí ghát men lage; tab us kí yih saláh ṭhahrí, ki Makedonia kí ráh se phire.

4 Aur Sopater Bareí, aur Aristarkhus, aur Sekundus, jo Thessalonika ke the, Gaius Derbeí aur Timotheus, aur Tukhikus, aur Trophimus, jo Asia ke the, Asia tak us ke sáth gaye.

5 We áge jáke, hamáre liye Troas men ṭhahre.

6 Aur Fatír ke dinon ke bạd ham Filippi se jaház par rawána hoke, pánchwen din Troas men un ke pás pahunche; aur sát din wahán ṭhahre.

7 Aur hafte ke pahle din, jab shágird roṭí toṛne ko ekṭhe húe, Paul ne unhen kalám sunáyá, aur dúsre din, jáne par thá; aur ádhí ráh tak báten kartá rahá.

8 Aur us koṭhe par, jahán we ekṭhe the, bahut chirágh jalte the.

9 Aur Eutukhus nám ek jawán khiṛkí par baiṭhá thá; us ko baṛí nínd áí, aur jab Paul der tak báten kartá rahá, wuh máre nínd chhak paṛá; aur tísre darje se níche girpaṛá, aur jab uṭháyá, to murda páyá.

10 Tab Paul utarke use lipaṭ gayá, aur gale lagáke logon se kahá, mat ghabráo: kyúnki us kí ján us men hai.

11 Aur úpar jáke roṭí toṛke khái, aur baṛí der tak un se báten kartá rahá, yahán tak, ki bhor ho gaí, wuh usí hálat men chalá gayá.

12 Aur us laṛke ko jítá láye, aur niháyat khátir jamạ húe.

13 ¶ Aur ham kishtí par sawár hoke áge Assos ko gaye, is iráde par, ki wahán Paul ko apne sáth chaṛhálen: kyúnki wuh wahán paidal jáne ká iráda karke yún farmá gayá thá.

14 Jab wuh Assos men hamen milá, use chaṛháke Mitulene men áe.

15 Aur wahán se kishtí kholke, dúsre din Khios ke sámhne áye; aur tísre din Samos men páhunche; aur Trogullium men rahke, ek din ke bád Miletus men áye.

16 Kyúnki Paul ne ṭháná thá: ki Ephesus se guzar jáe, aisá na ho ki us ko Asia men rahne se der lage: is liye jaldí kartá thá, ki agar ho sake to Pentekost ke din Aurshalím men rahe.

17 ¶ Aur us ne Miletus se Ephesus men kahlá bhejke, kalíse ke presbuteron ko buláyá.

18 Aur jab we us ke pás áye, to unhen kahá, Tum jánte ho, ki jab se main Asia men áyá, pahle hí din se har waqt kis tarah tumháre sáth rahá,

19 Kamál ájizí se bahut ánsú baháke, un ázmáishon men jin men Yahúdíon ke ghát lagáne se main phansá tha, Ḳhudawand kí ḳhidmat kartá rahá:

20 Main kaisí koí chíz, jo tumháre fáide kí thí, na chhoṛí; balki tumhen ḳhabar dí, aur tum ko jamáat men aur ghar ghar sikhái.

21 Yahúdíon aur Yúnánion ke sámhne gawáhí dí, ki Ḳhudá ke áke tauba karo, aur hamáre Ḳhudáwand Ḥsá Masih par ímán láo.

22 Aur ab, dekho, main Rúh ká bándhá Aurshalím ko játá hún, aur nahín jántá, ki wahán mujh par kyá guzregá:

23 Magar itná, ki Rúh i Quds har shahr men yih kahke gawáhí detá hai, ki qaid o musíbat mere liye taiyár hain.

24 Lekin main use kuchh nahín samajhtá, na apní ján ko ázíz rakhtá, ki apná kám* ḳhushí se púrá karún, aur wuh ḳhidmat bhí, jo main ne Ḳhudáwaud Ḥsá se pái, ki Ḳhudá ke fazl kí injíl par gawáhí dún.

25 Aur ab, dekho, main jántá hún, ki tum sab, jin men ki main Ḳhudá kí bádsháhat kí manádí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge.

26 Pas main áj ke din tumhen gawáh rakhtá hún, ki main sab ke ḳhún se pák hún.

27 Kyúnki main Ḳhudá kí sárí marzí tumhen sunáne se báz na rahá.

28 ¶ Pas apní aur us sáre galle kí ḳhabardárí karo, jis par Rúh i Quds ne tumhen episkop ṭharáyá, ki Ḳhudá ke kalíse ko, jise us ne apne hí lahú se mol liyá, charáo.

29 Kyúnki main yih jántá hún, ki mere jáne bád phárnewále bheṛiye tumhare darmiyán men áwenge, jinhen galle par kuchh tars na áwegá.

30 Aur ḳhud tum men se ádmí uṭhenge, jo ulṭí báten kahenge, ki shágirdon ko apní taraf khench len.

31 Is liye jágte raho, yih yád rakhke, ki main tín baras tak rát din ro roke harek ko chitáne se báz na áyá.

32 Ai bháío, ab main tumhen

* Daur.

Ḳhudá aur us ke fazl ke kalám ko somptá hún, jo saktá hai, ki tumhen kámil kare, aur muqaddason men mírás de.

33 Main ne kisí ke rúpe, yá sone, yá kapre ká lálach na kiyá.

34 Tum ab jánte ho, ki inhín háthon ne merí aur mere sáthíon kí zarúraten nikálín.

35 Main ne sab chízen batáín, ki tum ko cháhiye, ki yúnhí mihnat karke, kamzoron kí madad karo, aur Ḳhudáwand Ísá kí báten yád rakho, jo us ne ḳhud farmáyá, ki Dená lene se bahut mubárak hai.

36 ¶ Ye báten kahke, us ne ghutne ṭekke, un sab ke sáth duá mángí.

37 We bahut roe, aur Paul ke gale lagke use chúmá.

38 Aur ḳhásskar is bát ke liye ghamgín húe, jo us ne kahá thá, ki tum munh phir na dekhoge. Aur jaház tak use pahunchává.

IKKÍSWAN BAB.

1 Aur aisá húá, ki jab ham ne un se judá hoke langar uṭháyá, to sídhí ráh Koos men áye, aur dúsre din Rhodus men, phir Patara men.

2 Aur ek jaház Foiníqí ko játe páke, us par charhe, aur rawána húe.

3 Aur jab Kuprus nazar áyá, use báyen háth chhorkar Surya ko chale, aur Súr men lagáyá: kyúnki wahán jaház ká bojh utárná thá.

4 Aur shágirdon ko páke ham sát roz wahán rahe: unhon ne Rúh ke batáne se Paul ko kahá, ki Aurshalím men mat já.

5 Par ham un dinon ko púrá karke nikle, aur apní ráh lí; aur un sabhon ne jorú larke samet shahr ke báhar tak ham ko pahunchává: aur ham ne samundar ke kináre par ghutne ṭekke duá mángí.

6 Aur ek dúsre se widá hoke, ham jaház par charhe; aur we apne apne ghar ko phire.

7 Aur jab ham Súr se jaház ká safar kar chuke, Ptolemais men pahunche, aur bháíon ko salám karke, ek din un ke sáth rahe.

8 Dúsre din Paul aur us ke sáthí rawána hoke Kaisariya men áye: aur Filip ke yahán, jo injíl ká sunánewálá, aur un sáton men se thá, utarke, us ke sáth rahe.

9 Aur us kí chár kunwárí beṭíán thín, nabúwat kartí thín.

10 Aur jab ham wahán bahut din rahe, Agabus námí ek nabí Yahúdiya se áyá.

11 Us ne hamáre pás áke Paul ká kamarband uṭhá liyá, aur use háth páon bándhke kahá, ki Rúh i Quds yún kahtá hai, isí mard ko jis ká yih kamarband hai, Yahúdí Aurshalím men yúnhín bándhenge, aur Ghairqaumon ke háth men sompenge.

12 Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Aurshalím ko na jáe.

13 Tab us ne jawáb diyá, Tum kyá karte ho, ki rote aur merá dil toṛte ho? kyúnki main na sirf bándhe jáne ko, balki Aurshalím men Ḳhudáwand Ịsá Masíh ke nám par marne ko bhí taiyár húṇ.

14 Par jab us ne na máná, to ham yih kahke chup ho rahe, ki jo Ḳhudá kí marzí ho.

15 Aur un dinoṇ ke bậd ham apní taiyárí karke Aurshalím ko chale.

16 Aur Kaisariya se kaí ek shágird hamáre sáth chale, jo hameṇ Mnason Kupursí, ek qadím shágird, ke pás láye, ki ham us ke yahán mihmán hoṇ.

17 Aur jab ham Aurshalím meṇ pahunche, bháíoṇ ne ḳhushí se hamárí ḳhátirdárí kí.

18 Aur dúsre din Paul hamáre sáth Yạqúb ke yahán gayá; aur sab Presbuter wahán ekṭhe the.

19 Aur unheṇ salám karke, us ne jo kuchh Ḳhudá ne us kí ḳhidmat ke wasíle Ġhairqaumoṇ meṇ kiyá thá, barábar bayán kiyá.

20 Aur unhoṇ ne yih sunke Ḳhudá kí tậríf kí, aur use kahá, Bhái tú dekhtá hai, ki kaí hazár Yahúdí haiṇ, jo ímán láye; aur sab shariyạt par bahut garm haiṇ:

21 Aur unhoṇ ne tere haqq meṇ suná hai, ki tú Ġhairqaumoṇ meṇ sab Yahúdíoṇ ko sikhátá hai, ki Músá se phir jáeṇ, ki kahtá hai, apne laṛkoṇ ká ḳhatna na karo, sharíạt ke dastúroṇ par na chalo.

22 Ab kyá kiyá chahiye? log harhál meṇ jamạ honge: kyúnki sunenge, ki tú áyá hai.

23 So yih, jo ham tujh se kahte haiṇ, kar: Hamáre sáth chár shaḳhs haiṇ, jinhoṇ ne mannat mánî hai.

24 Unheṇ sáth leke áp ko un ke sáth pák kar, aur unke liye kuchh ḳharch kar, ki apná sir mundáweṇ: to sab jánenge, ki jo tere haqq meṇ suná, kuchh nahín; balki tú ab durust chaltá aur shariyạt ko mántá hai.

25 Par jo Ġhairqaumoṇ meṇ se ímán láye, un ke haqq meṇ ham ne ṭharáke likhá, ki we aisí aisí báteṇ na mánen, magar itná ki butoṇ ke charháe, aur lahú galá ghonṭe jánwar ke kháne, aur harámkárí se bache raheṇ.

26 Tab Paul ne un shaḳhsoṇ ko sáth liyá, aur dúsre din áp ko un ke sáth pák karke, haikal meṇ dáḳhil húá, aur ḳhabar dí, ki jab tak un meṇ har ek kí nazar na charháí jáe, pák hone ke din áḳhir karúngá.

27 Aur jab sát din púre hone par the, Asia ke Yahúdíoṇ ne use haikal meṇ dekhke, sab logoṇ ko ubhárá, aur us par háth ḍálke,

28 Chilláyá, ki Ai Isráílo, madad karo: ki yih wahí shaḳhs hai, jo sab ko har jagah, qaum, aur shariyạt aur is muqám ke barḳhiláf sikhátá hai: aur us ke siwá Yúnáníoṇ ko bhí haikal meṇ láyá, aur is pák muqám ko nápák kiyá.

29 (Kyúnki unhon ne use áge Trofimus Ephesí ko us ke sáth shahr men dekhá thá, aur ḳhiyál kiyá, ki Paul us ko haikal men láyá.)

30 Tab tamám shahr men hangáma húá, aur sab log dauṛke jamạ húe: aur Paul ko pakaṛke haikal ke báhar ghasíṭạ: aur jhaṭ darwáze band hogaye.

31 Aur jad unhon ne cháhá, ki use márḍálen, to fauj ke sardár ko ḳhabar pahunchí, ki tamám Aurshalím men fasád uṭhá.

32 Wuh usí dam sipáhí aur súbadáron ko leke, un par dauṛá: jab unhon ne fauj ke sardár aur sipáhíon ko dekhá, to Paul ko márne se háth khenchá.

33 Tab fauj ke sardár ne nazdík áke use pakaṛá, aur hukm kiyá, ki use do zanjír se bandwá; aur púchhá, ki yih kaun hai, aur us ne kyá kiyá.

34 Aur bhíṛ men se bạzon ne kuchh chilláke kahá, aur bạzon ne kuchh: jab ghul ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukm diyá, ki use qilẹ men lejáen.

35 Aur jab síṛhí par chaṛne lagá, to logon kí ziyádatí ke sabab sípáhion ko use uṭháná paṛá.

36 Kyúnki dangal chillátá us ke píchhe paṛá, ki Use márḍál.

37 Aur jab Paul ko qilẹ men lejáne lage, to us ne fauj ke sardár se kahá, ki Mujhe parwanagí hai, ki tujh se kuchh kahún? Us ne kahá, Tú Yúnání jántá hai?

38 Kyá tú wuh Misrí nahín, jis ne in dinon ke áge fasád uṭháyá, aur chár hazár ḍákú jangal men legayá?

39 Paul ne kahá, Main Yahúdí Kilikia ke námí shahr Tarsus ká rahnewálá húṇ: aur terí minnat kartá, ki mujhe logon se bolne kí parwánagí de.

40 Jab parwánagí pái, Paul ne síṛhí par khaṛe hoke logon ko háth se ishára kiyá. Jab sab chup húe, wuh Ibráni zabán men kahne lagá.

BAISWAN BAB.

1 Ai bháío, ai ábá, yih ụzr, jo ab main tum se kahtá húṇ, suno.

2 (Jab unhon ne suná, ki wuh Ibráni zabán men un se báten kartá hai, to aur bhí chup ho gaye: wuh kahne lagá,)

3 Main Yahúdí húṇ, Kilikia ke shahr Tarsus men paidá húá, lekin parwarish isí shahr men pái, aur báp dádon kí shariyạt men Gamalael ke qadamon tale ḳhúb daḳhl páyá, aur Ḳhudá kí ráh men aisá sargarm rahá, jaise áj ke din tum sab ho.

4 Main ne is ráh kí yahán tak dushmaní kí, ki mard o aurat ko bándhke qaidḳháne men ḍálke cháhá, ki márḍálún.

5 Chunánchi sardár káhin aur buzurgon kí sárí majlis bhí mere liye gawáhí detí thí: main

un se bháíon ke liye ḳhatt leke Dimishq ko rawána húá, ki jitne waháṉ hoṉ, unheṉ bhí báṉdhke, Aurshalím meṉ khench láúṉ, táki we sazá páweṉ.

6 Aur jab maiṉ chálá játá thá, aur Dimishq ke nazdík pahunchá, aisá húá, ki do pahar ke qaríb ekáek mere gird baṛá núr ásmán se chamká.

7 Maiṉ zamín par gir paṛá, aur ek áwáz suní, ki mujhe kahtí hai, ki Ai Saul, Ai Saul, tú mujh ko kyúṉ satátá hai?

8 Tab maiṉ ne jawáb meṉ kahá, Ai Ḳhudáwand, tú kaun hai? Us ne mujhe kahá, Maiṉ Ịsá Násarí húṉ, jise tú satátá hai.

9 Aur mere sáthwáloṉ ne us núr ko dekhá, aur ḍargaye; lekin jo mujh se boltá thá, us kí bát na samjhí.

10 Tab maiṉ ne kahá, Ai Ḳhudáwand, maiṉ kyá karúṉ? Ḳhudáwand ne mujh se farmáyá, Uṭh, aur Ḍimishq ko já; ki jo kuchh ṭhahrá hai, ki tú kare, sab waháṉ tújh se kahá jáegá.

11 Aur jab maiṉ us núr ke chamak ke sabab na dekh saká, tab sáthwále háth pakaṛke lechale, aur maiṉ Dimishq meṉ áyá.

12 Aur Hananiyáh shariyạt ke muwáfiq díndár shaḳhs, jo waháṉ ke sab rahnewále Yahúdíoṉ ke nazdík neknám thá,

13 Mere pás áyá, aur khaṛá hoke mujh se kahá, ki Ai bhái Saul, phir dekhne lag. Usí dam maiṉ ne use dekhá.

14 Us ne kahá, hámáre báp dádon ke Ḳhudá ne tujh ko áge se ṭhahrá rakhá, ki tú us kí marzí jáne, aur us Ạ́dil ko dekhe, aur us ke muṉh se báteṉ sune.

15 Isliye ki tú un bátoṉ ká, jo tú ne dekhíṉ, aur suníṉ, sab ádmíoṉ ke áge us ká gawáh hogá.

16 Aur ab kyúṉ der kartá hai? uṭhke báptismá le, aur Ḳhudáwand ká nám leke apne guṉáhoṉ ko dhoḍál.

17 Jab maiṉ Aurshalím meṉ phir áyá, aur haikal meṉ duạ́ mángtá thá, aisá húá, ki maiṉ beḳhud ho gayá;

18 Aur us ko dekhá, jo mujhe kahtá thá, ki Der na kar, aur jald Aurshalím se nikal já: kyúṉki mere haqq meṉ terí gawáhí qabúl na karenge.

19 Maiṉ ne kahá, Ai Ḳhudáwand, we jánte haiṉ, ki maiṉ unheṉ, jo tujh par ímán láte, qaid kartá, aur harek ịbádatḳháne meṉ koṛe mártá thá:

20 Aur jis waqt tere shahíd Stephan ká ḳhún baháyá játá thá, maiṉ bhí waháṉ khaṛá thá, aur us ke qatl par rází, aur us ke márḍálnewáloṉ kí ḳhabardárí kartá thá.

21 Par us ne mujhe kahá, Já: maiṉ wahíṉ tujhe Ghairqaumoṉ ke pás bhejúṉgá.

22 Unhoṉ ne isí bát tak us kí suní, tab zor se chilláke kahá, ki Aise shaḳhs ko zamín par se

uṭhá ḍál, ki us ká jítá rahná munásib nahín.

23 Aur jab we chilláte, aur apne kapṛe phenkte, aur ḳhák uṛáte the,

24 Fauj ke sardár ne hukm diyá, ki ise qilę men lechalo, aur kahá ki ise koṛe márke tahqíq karo; táki mą́lúm ho, ki we kis sabab is par aisá shor karte hain.

25 Jab we use tasmon se jakaṛte the, Paul ne súbadár se, jo nazdik khaṛá thá, kahá, Tumhen rawá hai, ki ek shaḳhs ko, jo Rúmí hai, jis par gunáh sábit na ho, koṛe máro?

26 Súbadár ne yih sunke, sardár ke pás jákar kahá, Ḳhabardár, tu kyá kiyá cháhtá hai: kyúnki yih ádmí Rúmí hai.

27 Sardár ne us ke pás áke kahá, Mujhe batá, kyá tú Rúmí hai? Us ne kahá, Jí.

28 Sardár ne jawáb diyá, ki Main ne bahut rupiye deke yih rutba páyá. Paul ne kahá, Main to aisá hí paidá húá.

29 Tab usí dam, jo use tahqíq kárne par the, us se báz rahe: aur sardár, is sábab se, ki jáná, ki wuh Rúmí hai, aur use bándhá thá, ḍargayá.

30 Subh ko is iráde se, ki haqíqat ko jánen, ki Yahúdíon ne kyún us par faryád kí, us kí zanjíren kholín, aur hukm kiyá, ki sardár káhin aur un ke sáre kaunsilí jamą́ ho; phir Paul ko níche láke, un ke bích men khaṛá kiyá.

TEISWAN BAB.

1 Tab Paul ne kaunsil kí ṭaraf dekhke, kahá, Ai bháío, main áj tak kamál neḳniyatí se Ḳhudá ke húkmon par chaltá rahá.

2 Us waqt sardár káhin Hananiyáh ne un ko, jo us ke pás khaṛe the, hukm kiyá, ki us ke munh par tamáncha máren.

3 Tab Paul ne use kahá, Ai sufedí pherí díwár, tujh par Ḳhudá kí már paṛegí: tú baiṭhá hai, ki shariyą́t ke muwáfiq merá insáf kare, aur shariyą́t ke barḳhiláf hukm detá hai, ki mujhe máren?

4 Unhon ne, jo pás khaṛe the, kahá, Tú Ḳhudá ke sardár káhin ko burá kahtá hai?

5 Paul ne kahá, Ai bháío, main ne na jáná, ki yih sardár káhin hai: kyúnki likhá hai, ki Tú apní qaum ke sardár ko burá na kah.

6 Jab Paul ne mą́lúm kiyá, ki báze Zádúqí aur báze Farísí hain, tab kaunsil men pukárá, ki Ai bháío, main Farísí aur Farísí ká beṭá hún: aur ummedwár murdon ke jí uṭhne ke liye ądálat men khínch áyá.

7 Jab wuh yih kah rahá thá, Farísí aur Zádúqíon men jhagṛá paṛá: aur mą́jlis ká do hissa ho gayá.

8 Kyúnki Zádúqí kahte hain, ki na qiyámat, na firishta, na rúh hai: par Farísí donon ke qáil hain.

9 Phir baṛá shor húá: aur faqíh, jo Farísíon ke fiirqe ke the, uṭhke jhagarne lage, ki Ham is ádmí men kuchh burái nahín páte: par agar kisú rúh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to ham Ḳhudá se na laṛen.

10 Aur jab baṛá jhagṛá hone lagá, lashkar ke sardár ne, is ḳhauf se, ki we Paul ke kahín ṭukre na karḍálen, hukm kiyá, ki fauj utre, aur use un ke bích se zabardastí nikálke qilę men lejáe.

11 Usí rát Ḳhudáwand ne us ke pás áke kahá, Ai Paul, ḳhátir jamą rakh: ki jaise tú ne mere haqq men Aurshalím men gawáhí dí, waisá hí zarúr hai, ki tú Rúm men bhí gawáhí de.

12 Aur jab din húá, kaí Yahúdíon ne eká karke kahá, ki jab tak Paul ko ham már na ḍálen, agar kuchh kháen yá píen, to ham par lą́nat hai.

13 Aur jinhon ne ápas men qasam kí thí, chálís ádmí se ziyáda the.

14 Unhon ne sardár káhin aur buzurgon ke pás jáke kahá, Ham ne áp par lą́nat kí, ki jab tak Paul ko már na len, kuchh na kháenge.

15 Isliye ab tum kaunsil se milke, fauj ke sardár ko ḳhabar do, ki kal use tumháre pás láwe, goyá tum us kí haqíqat aur bhí ziyáda daryáft kiyá cháhte ho: aur ham taiyár hain, ki wuh áne hí na páwe, ki use már ḍálen.

16 Aur Paul ká bhánjá un kí ghát kí ḳhabar sunke chálá, aur qilę men jáke Paul ko ḳhabar dí.

17 Tab Paul ne súbadáron men se ek ko buláke kahá, Is jawán ko fauj ke sardár pás lejá: ki wuh use kuchh kahá cháhtá hai.

18 Pas wuh use fauj ke sardár pás legayá, aur kahá, ki Paul qaidí ne mujhe buláke darḳhwást kí, ki is jawán ko tere pás láún, ki tujh se kuchh kahá cháhtá hai.

19 Tab fauj ke sardár ne us ká háth pakaṛá, aur use alag lejáke púchhá, ki Wuh kyá haí, jo mujh se kahá cháhtá hai?

20 Us ne kahá, Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se darḳhwást karen, ki kal Paul ko kaunsil men láwe, goyá we us ká hál aur bhí ziyáda daryáft kiyá cháhte hain.

21 Par tú un kí na mániyo: kyúnki un men chálís shaḳhs se ziyáda us kí ghát men lage hain, jinhon ne qasam kí hai, ki jab tak use már na len, agar we kháwen yá píen, to un par lą́nat hai: aur ab we taiyár hain, aur sirf tere wą́de kí ráh takte hain.

22 Tab fauj ke sardár ne us jawán ko ruḳhsat kiyá, aur tákíd kí, ki Kisí se na kahiyo, ki tú ne mujh par yih bát záhir kí.

23 Aur do súbadár ko buláke kahá, ki Kaisariya jáne ke liye do sau sipáhí, aur sattar sawár, aur do sau bhálebardár pahar rát gaye taiyár rakho;

24 Aur jánwar bhí házir karo, ki Paul ko sawár karke Felix hákim ke pás sahíh salámat pahuncháwen.

25 Aur is mazmún ká ek ḳhatt likhá:

26 Ki Klaudius Lusias ká hákim Felix bahádur ko salám.

27 Is mard ko Yahúdíon ne pakaṛke cháhá, ki már ḍálen: main fauj samet chaṛh gayá, aur use chhuṛá láyá, aur mạ́lúm kiyá, ki Rúmí hai.

28 Aur jab cháhá ki daryáft karún, ki unhon ne us par kis sabab faryád kí; to use un kí kaunsil men legayá:

29 Aur páyá, ki we apní shariyạt ke masla ke haqq men us par faryád karte hain, par koí wajah na thí, ki qatl yá qaid ke láiq ho.

30 Aur jad mujhe ḳhabar milí, ki Yahúdí is mard kí ghát men lage hain, main ne use jhaṭ tere pás bhej diyá, aur us ke muddạíon ko bhí hukm kiyá, ki tere pás us par dạ́wá karen. Ziyáda salám.

31 Pas sipáhíon ne, hukm ke muwáfiq, Paul ko leke ráton rát Antipatris men pahunchayá.

32 Aur subh sawáron ko chhoṛke, ki us ke sáth jáen, we qilẹ ko phire:

33 Unhon ne Kaisariya men pahunchke hákim ko ḳhatt diyá, aur Paul ko bhí us ke áge házir kiyá.

34 Hákim ne paṛhke púchhá, ki wuh kis mulk ká hai. Aur mạ́lúm karke ki Kilikia ká hai;

35 Kahá, Jab tere muddạí házir honge, main terí sunúngá. Aur hukm kiyá, ki use Herodís ke mahall men qaid rakhen.

CHAUBÍSWẠN BẠB.

1 Pánch din bạ́d Hananiyáh sardár káhin ne buzurgon aur Tertullus námí wakíl ke sáth waháṇ jáke, hákim ke pás Paul par nálish kí.

2. 3 Jab wuh buláyá gayá, Tertullus us par faryád karne lagá, ki Ai Felix bahádur, ham kamál shukrguzárí se hamesha har jagah iqrár karte hain, ki ham men tere sabab bahut árám miltá, aur terí dúrandeshí se is qaum ká ḳhúb bandobast hotá hai.

4 Par is liye ki tujhe ziyáda taklíf na ho, main terí minnat kartá hún, ki tú mihrbání karke hamárí do báten sun.

5 Ki ham ne páyá, ki yih shaḳhs baṛí balá, aur dunyá ke sab Yahúdíon men baṛá fasád uṭhánewálá, aur Násaríon ke firqe ká ek sardár hai:

6 Us ne koshish kí, ki haikal ko bhí nápák kare; us ko ham ne pakaṛke cháhá, ki apní shariyạt ke muwáfiq us par hukm karen:

7 Par Lusias' sardár fauj samet áke use hamáre háth se chhín legayá,

8 Aur us par faryád karnewálon ko hukm kiyá, ki tere pás jáen: so ab tú ḳhud use tahqíq

karke in sab chízon ko, jin ke ham us par dáwá karte, daryáft kar saktá hai.

9 Aur Yahúdíon ne bhí us ká sáth deke kahá, ki ye báten yunhín hai.

10 Paul ne hákim se ishára páke jawáb diyá, Isliye ki main jántá húṇ, ki tú barason se is qaum ká hákim hai, main barí ḳhátirjamaí se apná uzr bayán kartá húṇ:

11 Kyúṇki tú daryáft kar saktá hai, ki bárah din se ziyáda nahín, jab main Aurshalím men bandagí karne gayá.

12 Aur unhon ne haikal men mujhe na kisú ke sáth bahs karte páyá, na logon men fasád uṭháte, na ibádatḳhánon men, na shahr men:

13 Aur na un chízon ko, jin kí we mujh par ab tuhmat karte, sábit karsakte hain.

14 Lekin tere sámhne yih iqrár kartá húṇ, ki jis ráh ko we bidát kahte hain, usí par apne báp dádon ke Ḳhudá kí bandagí kartá húṇ, aur sab ko, jo shariyat aur nabíon kí kitáb men likhá hai, mántá:

15 Aur Ḳhudá se yih ummed rakhtá húṇ, jis ke we bhí muntazir hain, ki murde jí uṭhenge, kyá rástbáz, kyá nárást.

16 Aur main isí se koshish kartá húṇ, ki hamesha Ḳhudá ke aur logon kí bábat merá dil mujhe malámat na kare.

17 Ab kaí baras bád main nazar charháne, aur apní qaum ko ḳhairát pahuncháne áyá húṇ.

18 Is men Asia ke báze Yahúdíon ne mujhe haikal men pák páyá, na hangáma aur fasád uṭháte:

19 Unhen cháhiye thá, ki tere sámhne házir hote, aur agar mujh par kuchh dáwá rakhte, nálish karte.

20 Yá yihí ḳhud kahen jab main kaunsil ke sámhne khará thá, mujh men kuchh badí páí;

21 Magar hán, isí ek bát ke liye, jo main ne un ke bích khará hoke pukárá, ki Murdon ke jí uṭhne ke sabab main áj adálat men khínch áyá.

22 Jab Felix ne, jo is ráh kí báten ḳhúb jántá thá, yih sunú, dhíl men dálke káhá, Jab Lusias fauj ká sardár áwegá, main tumhárá muqaddama faisal karúngá.

23 Aur ek súbadár ko hukm kiyá, ki Paul kí ḳhabardárí kar, aur árám men rakh, aur us ke logon ko us kí ḳhidmat aur muláqát karne se manā na kar.

24 Aur kaí din ke bád Felix ne apní jorú Drusilla ke sáth, jo Yahúdin thí, áke, Paul ko bulá-bhejá, aur us se Masíh ke dín kí bát sunú.

25 Jab wuh rástbází, aur parhezgárí, aur ánewálí adálat kí báten kahrahá thá, Felix ne kámpke jawáb diyá, Ab tú já; fursat páke, main tujhe phir buláúngá.

26 Use yih bhí ummed thí, ki Paul rupai degá, ki us ko chhoṛde: is liye use aksar bulá-bhejtá, aur us ke sáth guftgú kartá thá.

27 Jab do baras guzre, Porkius Festus qáimmuqám húá: tab Felix ne yih cháhke, ki Yahúdíon ko ḳhush kare, Paul ko qaid chhoṛ gayá.

PACHĪSWAN BAB.

1 Aur Festus is súbe men dáḳhil hoke, tín din bád Kaisariya se Aurshalím men gayá.

2 Tab sardár káhin, aur Yahúdíon ke raíson ne us ke áge Paul kí faryád karke, us se darḳháwst kí,

3 Aur us ke muqaddame men yih mihrbání cháhí, ki use Aurshalím men bulá bheje; aur ghát men the, ki us ko ráh men már ḍálen.

4 Par Festus ne jawáb diyá, ki Paul to Kaisariya men band hai, aur main áp bhí wahán jald jáne ká iráda rakhtá húṇ.

5 Aur kahá, Pas tum men se jinhen maqdúr ho, sáth chálen, agar is shaḳhs men kuchh badí ho, to us par nálish karen.

6 Un ke darmiyán das din se ziyáda na rahá, aur Kaisariya ko gayá; aur dúsre din ádálat ke taḳht par baiṭhke, hukm kiyá, ki Paul ko láwen.

7 Jab wuh házir húá, we Yahúdí, jo Aurshalím se áye the, us ke ás pás khaṛe hoke, baṛí baṛí tuhmaten, jo sábit na kar sake, Paul par karne lage.

8 Us ne apne ụzr men kahá, ki Main ne na Yahúdíon kí shariyạt ká, aur na haikal ká, aur na Kaisar ká kuchh gunáh kiyá hai.

9 Tab Festus ne yih cháhke, ki Yahúdíon ko ḳhush kare, Paul ke juwáb men kahá, Tú rází hai, ki Aurshalím ko jáe, aur in báton kí tahqíqát wahán mere sámhne ho?

10 Paul ne kahá, Main Kaisar kí ádálat men khaṛá húṇ, cháhiye ki yahín merá insáf ho: aur main ne kuchh qusúr na kiyá, chunánchi tú ba ḳhúbí jantá hai.

11 Pas agar main ne kuchh qusúr, yá koí bát qatl ke láiq kiyá ho, to máre jáne se inkár nahín kartá: par agar in chízon kí, jin kí we tuhmat mujh par karte, kuchh asl na ho, to koí, un kí ḳhushí ke liye, mujhe un ke hawále nahín karsaktá. Main Kaisar kí duhái detá húṇ.

12 ¶ Tab Festus ne saláhkáron se maslahat karke jawáb diyá, ki Tú ne Kaisar kí duhái dí? to Kaisar hí ke pás jáegá

13 Aur kuchh din bíte Agrippa bádsháh aur Bernike Kaisariya men áye, ki Festus ko salám karen.

14 Aur jab we bahut din wahán rahe, Festus ne Paul ká hál bádsháh se bayán kiyá, ki Ek shaḳhs hai, jise Felix qaid men chhoṛ gayá:

15 Jab main Aurshalím men thá, sardár káhin aur Yahúdíon ke buzurgon ne, us kí faryád karke, cháhá, ki us kí sazá howe.

16 Unhen main ne jawáb diyá, ki Rúmíon ká dastúr nahín, ki jab tak muddáalaihi apne muddaíon ke rúbarú na ho, aur dáwá ká jawáb na dene páwe, use qatl ke liye hawála karen.

17 Phir jab we jama hoke yahán áye, main ne kúchh der na karke, dúsrehí din adálat ke takht par baithkar hukm kiyá, ki us shaks ko láo.

18 Par jab us ke muddaí khare húe, to unhon ne us par dáwá ká koí sabab na batáyá, jin ká mujhe khiyál thá:

19 Balki we apne dín aur Ísá kí bábat, jo margayá, jise Paul kahtá thá, ki zinda hai, us se bahs karte the.

20 Jab main is muqaddame kí tahqíq men hairán thá, us se púchhá, Kyá tú rází hai, ki Aurshalím ko jáe, aur wahán in báton kí tahqíq ho.

21 Par jab Paul ne duhái dí, ki Merá insáf Janáb i álí hí kí tahqíq par mauqúf rahe, main ne hukm kiyá, ki us kí khabardárí karen, jab tak main use Kaisar ke pás bhej dún.

22 Tab Agrippa ne Festus se kahá, Main bhí khud cháhtá, ki is shakhs kí sunún. Wuh bolá, ki Kal tú us kí sunegá.

23 Aur dúsre din jab Agrippa aur Bernike dhúm dhám se, fauj ke sardár aur shahr ke raison ke sáth, kachahrí men dákhil húe, aur Festus ke hukm se Paul ko láye,

24 Tab Festus ne kahá, Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab sáhibo, jo hamáre sáth ho, tum us ko, ki dekhte ho, wahí hai, jis par Yahúdíon kí tamám guroh kyá Aurshalím men, kyá yahán faryád karte, mujhe ghere hain, ki na cháhiye ki áge ko jítá rahe.

25 Par jab main ne daryáft kiyá, ki us ne qatl ke láiq koí kám na kiyá, aur us ne khud Janáb i álí kí duhái dí, to main ne tháná, ki use bhej dún.

26 Aur mujhe us ke haqq men koí bát ká yaqín nahín, ki apne Khudáwand ko likhún. Is wáste main ne use tumháre áge, aur Agrippa bádsháh, khass tere áge házir kiyá thá, ki tahqíqát ke bád kuchh likh sakún.

27 Kyúnki mujhe námunásib málúm hotá hai, ki bandhúe ko bhejún, aur us par jo tuhmaten kí hain, na batáún.

CHHABBISWAN BAB.

1 Agrippa ne Paul se kahá, Tujhe parwánagí hai, ki apná uzr bayán kare. Tab Paul háth uthákar, apná uzr bayán karne lagá:

2 Ki Ai bádsháh Agrippa, main apní nekbakhtí jántá hún, ki un sab báton ká, jin ká Yahúdí mujh par dáwá karte hain, áj tere sámhne uzr bayán karún.

3 Ḳháss is liye ki tú Yahúdíon ke tamám dastúr aur maslon se wáqif hai: so main terí minnat kartá húṉ, ki ṭhaharke merí sun.

4 Ki merí chál jawání se sab Yahúdí jánte hain, ki kis tarah shurú se apne qaum ke darmiyán Aurshalím men nibáhtá rahá:

5 So we, jo mujhe shurú se jánte, agar cháhen, to gawáhí den, ki main un ke mazhab ke sab se parhezgár, firqe ke muwáfiq zindagí kartá rahá, yáne Farísí thá.

6 Aur ab us wáde kí ummed ke sabab, jo Ḳhudá ne hamáre báp dádon se kiyá thá, main yahán khaṛá húṉ, aur mujh par nálish karke yahán khaṛá kiyá:

7 Jis ke páne kí ummed par hamáre bárah firqe dil o ján se rát din bandagí kiyá karte. Ai bádsháh Agrippa, isí ummed ke liye Yahúdí mujh par faryád karte hain.

8 Yih bát tum kyún beiąṭbár ṭhahráte ho, ki Ḳhudá murdon ko jilátá hai?

9 Háṉ, main ne bhí apne dil men samjhá, ki zarúr hai, ki Ịsá Násarí ke nám kí bahut barḳhiláfí karún.

10 So bhí main ne Aurshalím men kiyá: aur sardár káhinon se iḳhtiyár páke bahut se muqaddason ko qaidḳháne men band kiyá; aur jab we qatl hote the, main hámí bhartá thá.

11 Aur main ne aksar harek ịbádatḳháne men már márke zabardastí un se kufr kahwáyá; aur un par niháyat junún karke begáne shahron tak jáke satátá thá.

12 Is hál men jab sardár káhinon se iḳhtiyár aur parwánagí leke, main Dimishq ko játá thá,

13 Do pahar ko, Ai bádsháh, main ne ráh men dekhá, ki ásmán se ek núr, jo súraj kí chamak se ziyáda thá, mere aur mere sáthíon ke gird chamká.

14 Jab ham sab zamín par gir paṛe, main ne kisí kí áwáz sunî, jo Ịbrí zabán men mujh se kahtá thá, Ai Saul, Saul, tú mujhe kyún satátá hai? paine kí kíl par lát márná tere liye burá hai.

15 Tab main ne kahá, Ḳhudáwand, tú kaun hai? Wuh bolá, main Ịsá húṉ, jise tú satátá hai.

16 Ab uṭh, aur khaṛá ho: kyúnki main isliye tujh par záhir húá, ki tujhe in chízon ká ḳhidmatkarnewálá, aur gawáh ṭhahráún, jinhen tú ne dekhá, aur jo main tujh par záhir karúngá;

17 Main tujhe is qaum aur Ghairqaumon se bacháúngá, jin ke pás ab main tujhe bhejtá húṉ,

18 Ki tú un kí ánkhen khol de, táki we andhere se unjiyále, aur Shaitán ke iḳhtiyár se Ḳhudá kí taraf phiren, aur gunáhon kí muáfí aur muqaddason men mírás páwen, is ímán ke sabab, jo mujh par hai.

19 Ai bádsáh Agrippa, main us

ásmání royá ká náfarmánbardár na húá.

20 Balki pahle unhen chitáyá, jo Dimishq o Aurshalím aur sáre Yahúdiya ke mulk men hain, aur Ghairqaumon ko bhí, ki tauba karen, aur Ḳhudá kí taraf phiren aur tauba ke muwáfiq ạmal karen.

21 Inhín báton ke sabab Yahúdíon ne mujhe haikal men pakaṛke, mere qatl kí tadbír kí.

22 Par Ḳhudá kí madad páke, áj tak khaṛá hún, aur chhoṭe baṛe par gawáhí detá, aur kuchh nahín kahtá, siwá is ke, jo nabíon aur Músá ne kahá ki hogá;

23 Ki Masíh dukh uṭháwegá, aur murdon ke jí uṭhne ká pahlá hoke; is qaum aur Ghairqaumon ko núr pahuncháwegá.

24 Jub wuh apne ạzr kí ye báten kahtá thá, Festus ne pukárke kahá, ki Ai Paul, tú díwána hai; bahut ịlm ne tujhe díwána kiyá.

25 Us ne kahá, Ai Festus baháḍur, main díwána nahín hún; balki sachái aur hoshyárí kí báten kahtá;

26 Ki bádsháh, jis ke sámhne ab main bedhaṛak boltá hún, yih jántá hai: aur mujhe yaqín hai, ki koí bát un men se us par chhipí nahín; kyúnki yih májará to kone men nahín húá.

27 Ai bádsháh Agrippa, kyá tú nabíon ko mántá? Main jántá hún ki mántá hai.

28 Agrippa ne Paul se kahá, Nazdík hai, ki tere samjháne se Ḳsáí ho jáún.

29 Paul bolá, Ḳhudá kare, ki sirf tú hí nahín, balki jitne áj merí sunte hain, faqat nazdík nahín, lekin bilkull aisehí hon, jaisá main hún, magar baghair in zanjíron ke.

30 Jab us ne yih kahá, bádsháh uṭhá, aur hákim, o Bernike, aur jo un ke sáth baiṭhe the:

31 Aur nirále men jáke ápas men kahne lage, ki Yih shaḳhs to koí aisí bát nahín kahtá, jo qaid yá qatl ke láiq ho.

32 Agrippa ne Festus se kahá, Agar Kaisar kí duhái na detá, to ho saktá thá, ki yih shaḳhs chhúṭ jáe.

SATAĪSWAN BAB.

1 Aur jab muqarrar húá, ki ham jaház par Italia ko jáen, unhon ne Paul aur kitne aur qaidíon ko Julius námí ek Augustusí palṭan ke súbedár ke hawále kiyá.

2 Aur Adramutta ke ek jaház par, jo Asia ke kináre kináre jáne par thá, chaṛhke, ham ne langa uṭháyá; aur Aristarkhus Makedoní shahr Thessalonika se hamáre sáth thá.

3 Dúsre din ham Saidá men pahunche. Aur Julius ne, Paul se ḳhush sulúkí karke, parwánagí dí, ki apne doston ke pás jáke, árám páwe.

4 Phir wahán se langar uṭháke Quprus ke níche se guzre, is liye ki hawá sámhne kí thí.

5 Aur jab ham Kilikia aur Pamfulia ke samundar se guzre, to Murra námí Lukia ke shahr men áye.

6 Súbadár ne wahán Iskandariya ká ek jaház páke, jo Italia ko játá thá, hamen us par biṭháyá.

7 Aur jab ham bahut din áhista áhista chale, aur mushkil se Knidus ke sámhne áye, to is liye ki hawá hamen áge baṛhne na detí thí, Krete kí taraf jáke Salmone ke sámhne áye;

8 Aur wahán se mushkil se guzarke, us jagah, jo Husan bandar kahlátá hai, pahunche; Alassa shahr us ke nazdík thá.

9 Jab bahut din guzre, aur ab jaház ke chalne men ḳhatra thá, is liye ki roze ke din bhí guzar-gaye the, Paul ne unhen chitáke kahá,

10 Ai sáhibo, main dektá hún, ki is safar men nuqsán aur baṛí tabáhí pahunchegí, na sirf bojhe aur jaház par, balki hamárí jánon par bhí.

11 Par súbadár ne mánjhí aur jaház ke málik kí báton ko, Paul kí báton se ziyáda máná.

12 Aur is liye ki wuh bandar achchhá na thá, ki wahán jáṛá káṭen, aksaron ne saláh kí, ki wahán se rawána hon, ki agar ho sake, to Foiníki men pahunchke, jáṛá káṭen; ki wuh Krete ká ek bandar thá, dakkhin pachchhim aur uttar pachchhim ke ruḳh thá.

13 Jab kuchh kuchh dakhaniyá chalne lagí, to unhon ne yih samajhke, ki apne matlab ko pahunche, langar uṭháyá, aur Krete ká kinára pakṛe, rawána húe.

14 Lekin thoṛí der báḍ ek baṛí túfání hawá ká, jo Eurakulon kahlátí hai, us ko tamáncha lagá.

15 Aur jab jaház iḳhtiyár men na rahá, aur hawá ko sambhál na sakí, to ham ne chhoṛ diyá, ki chalá jáe.

16 Aur ek ṭápú ke tale, jis ká nám Kauda hai, bah gaye, aur baṛí mushkil se chhoṭí náo ko qábú men láye.

17 Aur use uṭháke unhon ne, tadbíren karke, jaház ko níche se bándhá; aur Surtis námí chorbálú men ḍhas jáne ke ḍar se, ham ne jaház ká pál wál girádiyá, aur yúnhí chale.

18 Jab ándhí ne hamen niháyat satáyá, to dúsre din unhon ne jaház ká bojh phenk diyá.

19 Aur tísre din ham ne apne háthon se jaház ká asbáb bhí phenká.

20 Aur jab bahut dinon tak súraj aur táre nazar na áye, aur baṛí ándhí chaltí rahí, áḳhir ko bachne kí ummed hamen bilkull játí rahí.

21 ¶ Aur bahut fáqon ke báḍ Paul ne un ke bích men khaṛe hoke hahá, ki Ai Sáhibo, lázim thá ki tum hamárí bát mánke

Krete se na chalte, aur yih nuqsán aur tabáhí na uṭháte.

22 Aur ab maiṉ tumhárí minnat kartá húṉ, ki ḳhátirjamạ rakho: kyúṉki tum meṉ se kisí kí ján barbád na hogí, magar jaház.

23 Kyúṉki usí Ḳhudá ke firishte ne, jis ká maiṉ húṉ, aur jis kí bandagí kartá, rát ko mere pás áke kahá,

24 Ai Paul, mat dar; kyúṉki zarúr hai, ki tú Kaisar ke ágе házir ho: aur, dekh, Ḳhudá ne in sab ko, jo tere sáth jaház meṉ hain, baḳhsh diyá.

25 Pas, Ai sáhibo, ḳhátirjamạ raho, kyúṉki maiṉ Ḳhudá par ịatiqád rakhtá húṉ, ki jaisá mujh se kahá gayá, waisáhí hogá.

26 Lekiṉ zarúr hai, ki ham ṭápú meṉ já paṛen.

27 Jab chaudahwín rát ái, aur ham Adria ke samundar kí lahroṉ meṉ ṭakrá rahe the, ádhí rát ko malláhoṉ ne aṭkal kiyá, ki kisí mulk ke nazdík pahunche;

28 Tab pání kí tháh lí, aur bís pursá payá: aur thoṛí dúr baṛhke phir tháh lí, aur pandarah pursá páyá.

29 Aur is ḍar se, ki aisá na ho, ki chaṭánoṉ par já paṛeṉ, jaház ke pichhe se chár langar ḍálá, aur cháhte the ki din ho.

30 Aur jab malláhoṉ ne cháhá, ki jaház par se bhág jáeṉ, aur is baháne se chhoṭí náo ko samundar meṉ laṭkáne lage, ki goyá galahí par se langar ḍálá cháhte haiṉ,

31 Paul ne súbadár aur sipáhíoṉ se kahá, ki Agar ye kishtí par na raheṉ, to tum bach nahíṉ sakte.

22 Tab sipáhíoṉ ne chhoṭí kishtí kí rassí káṭke use bahá diyá.

33 Aur din hone na páyá, ki Paul ne sab kí minnat kí, ki kuchh kháo, aur kahá, ki Aj chaudah din húe, ki tum ráh dekhte ho, aur fáqa kiyá, aur kuchh na kháyá.

34 Ab maiṉ tumhárí minnat kartá húṉ, ki kuchh kháo; ki is meṉ tumharí salámatí hai: kyúṉki tum meṉ se kisí ká ek bál na bíkegá.

35 Aur yih kahke, us ne roṭí lí, aur un sab ke sámhne Ḳhudá ká shukr kiyá: aur toṛke kháne lagá.

36 Tab we sab ḳhátirjamạ húe, aur kháne lage.

37 Aur sab miláke us jaház meṉ do sau chhihattar the.

38 Aur jab kháke ásúda húe, unhoṉ ne ánáj ko samundar meṉ phenkke jaház halká kiyá.

39 Aur jab din húá, unhoṉ ne us zamín ko na pahcháná: par ek kol dekhá, jis ke kináre par unhoṉ ne cháhá, ki agar ho sake, to jaház ko chaṛhá le jáeṉ.

40 Tab langar káṭke daryá meṉ chhoṛ diye, aur ádhí patwár kí rassí kholí, aur hawá ke ruḳh par pál chaṛháke, kináre kí taraf chale.

41 Aur ek jagah, jahán do daryá mile the, pahunchke, jaház ko zamín par daurádiyá; tab galahí dhakká kháke phaṉs gaí, aur lahroṉ ke zor se pichhá ṭúṭ gayá.

42 Aur sipáhíon kí yih saláh thí, ki bandhúon ko már ḍálen, na ho, ki koí pairke bhág jáe.

43 Lekin súbadár ne yih cháhke, ki Paul ko bacháwe, un ko is iráde se báz rakhá, aur hukm kiyá, ki jo log pairsakte hain, pahle kúdke áp ko kináre par pahuncháwen:

44 Aur báqí, báze takhton par, aur báze jaház ke ṭukron par. Aur yúnhín sab ke sab salámat zamín par pahunche.

AṬHAṬSWAN BAB.

1 Aur bach jáne ke bád unhon ne daryáft kiyá, ki us ṭápú ká nám Melite hai.

2 Aur wahán ke janglí logon ne niháyat sulúk kiyá: ki menh aur jáṛe ke sabab ág sulgáke hamen pás bulayá.

3 Jab Paul ne lakṛí ká gaṭṭhá jamá karke ág men ḍálá, ek nág garmí se nikalke, us ke háth men lipaṭ gayá.

4 Tab un janglíon ne us kíṛe ko us ke háth men lipṭá dekhke, ápas men kahá, ki Muqarrar yih shakhs khúní hai, ki agarchi samundar se bach gayá, par khún* use jítá nahín chhoṛtá.

5 Aur us ne us kíṛe ko ág men jhaṭak diyá, aur use kuchh nuqsán na pahunchá.

6 Par we dekhte the, ki wuh súj jáegá, yá ekáek girke mar jáegá: lekin jab we der tak muntazir rahe, aur dekhá, ki us ká kuchh na bigṛá, to kuchh aur samjhe, aur kahne lage, ki Yih ek khudá hai.

7 Aur us jagah ke nazdík Publius námí us ṭápú ke sardár kí zamín thí; us ne hamen apne ghar lejáke, tín din tak barí mihrbání se hamárí mihmání kí.

8 Aur yún húá, ki Publius ká báp tap aur áṇv lahú kí bímárí se paṛá thá: Paul ne us ke pás jáke, duá mángí, aur us par háth rakhke use changá kiyá.

9 Jab yih húá, tab jitne log us ṭápú men bímár the, áye, aur change húe:

10 Aur unhon ne hamárí barí izzat kí; aur hamáre chalte waqt, jo kuchh hamen darkár thá, diyá.

11 Aur tín mahíne bád Iskandrí jaház par, jis ká nishán Do dew bachcha thá, aur jáṛe bhar us ṭápú men rahá, rawána húe.

12 Aur Surakús men langar karke, tín din rahe, aur wahán se ghúmke Rhegium men pahunche.

13 Aur ek roz bád jab dakhaniyá chalí, dúsre din Puteoli men áye:

14 Wahán bháíon ko páyá; unhon ne minnat kí, ki sát din hamáre pás rahe: aur yúnhín Rúm ko chale.

15 Wahán se, bhái hamárí khabar sunke Apii forum aur Tín saráe tak hamáre lene ko áye; aur Paul ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur khátirjamá húá.

---

* Insáf.

16 Jab ham Rúm men pahunche, súbadár ne qaidíon ko ḳháss risále ke supurd kiyá: magar Paul ko parwánagí dí, ḳi akelá ek sipáhí ke sáth, jo us kí nigahbání kare, rahe.

17 Aur yún húá, ḳi tín din bád Paul ne Yahúdíon ke raíson ko ekṭhe kiyá: jab we jamá húe, un se kahá, Ai bháío, main ne qaum ke aur báp dádon ke dastúr ke kuchh barḳhiláf na kiyá, tau bhí Aurshalím se bándhke mujhe Rúmíon ke háth men hawále kiyá.

18 Unhon ne merá hál daryáft karke cháhá, ḳi mujhe chhoṛ den, kyúnki unhon ne mere qatl ká koí sabab na páyá.

19 Par jáb Yahúdí barḳhiláf kahne lage, main ne láchárí se Kaisar kí duhái dí; is wáste nahín, ḳi apní qaum par faryád karún.

20 So isí sabab main ne tumhen buláyá, ḳi tumhen dekhún, aur guftgú karún; kyúnki Isráil hí kí ummed ke sabab, is zanjír se bándhá húa.

21 Unhon ne us se kahá, ḳi Ham ne na Yahúdiya se tere haqq men ḳhatt páye, na kisí ne bháíon men se áke terí kuchh ḳhabar sunáí, yá badí bayán kí.

22 Par ham cháhte hain, ḳi túje se sunen, ḳi tú kyá samajhtá hai: kyúnki ham ko málúm hai, ḳi sab kahín is firqe ko burá kahte hain.

23 Tab unhon ne us ke liye ek din ṭhahráke, bahutere us ke dere par áye; us ne un se subh se ṭe shám tak bayán kiyá, ḳi Ḳhudá kí bádsháhat par gawáhí dí, aur Músá kí shariyaṭ aur nabíon kí kitáb se Masíh ke haqq men dalílen láke, unhen samjháyá.

24 Bázon ne un báton ko máná, aur báze beímán rahe.

25 Jab we ápas men muwáfiq na húe, Paul ke yih kahte hí chale gaye, ḳi Rúh i Quds ne Ashayá Nabí kí márifat hamáre báp dádon se ḳhúb kahá,

26 Ki Tú is qaum ke pás já, aur kah, ḳi sunne ko to sunoge, par na samjhoge; aur dekhne ko to dekhoge, par na sújhegí:

27 Kyúnki is qaum ká dil sust, aur kán únche hain, aur apní ánkhen mund lín: ḳi aisá na ho, ḳi ánḳhon se dekhen, aur kánon se sunen, aur dil se samjhen, aur phiren, aur main unhen changá karún.

28 Pas tum ko málúm howe, ḳi Ḳhudá kí najáṭ Ghairqaumon ke pás bhejí gaí, aur we use sunenge.

29 Jab us ne yih kahá, Yahúdí ápas men bahut bahs karte chale gaye.

30 Aur Paul púre do baras apne kiráye ke ghar men rahá, aur sab ko, jo us ke pás áte the, á ne diyá,

31 Aur bará beparwái aur be rok ṭok Ḳhudá kí bádsháhat kí manádí kartá, aur Ḳhudáwand Ísá Masíh kí báten sikhátá rahá.

00110684

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 09 July, 2016